

Vĩnh Dạ Chi Phong

Contents

Vĩnh Dạ Chi Phong	2
1. Chương 1: Phấn Xuyên Việt	2
2. Chương 2: Thế Giới Mới	7
3. Chương 3: Hoàn Cảnh Mới	11
4. Chương 4: Thắng Lợi Mới	18
5. Chương 5: Fanboy Hoang Dã	22
6. Chương 6: Đối Thủ Mỹ Nam	28
7. Chương 7: Tư Cách Vào Bán Kết	35
8. Chương 8: “môi Làm Ăn”	41
9. Chương 9: Tự Tìm Đường Chết...	46
10. Chương 10: Sẽ Chết Thật	53
11. Chương 11: Dư Âm Tử Vong	60
12. Chương 12: Sau Phong Ba	66
13. Chương 13: Thi Đấu Đồng Đội?	73
14. Chương 14: Hấn Đáng Tin Sao?	79
15. Chương 15: Đại Khai Sát Giới	86
16. Chương 16: Vũ Khí Bí Mật	94
17. Chương 17: Tứ Gia Trở Lại	100
18. Chương 18: Thi Đấu Đồng Đội – Cướp Cờ	106
19. Chương 19: Thi Đấu Đồng Đội – Giết Chóc	112
20. Chương 20: Thi Đấu Đồng Đội – Giết Chóc 2	119
21. Chương 21: Pháo Hoa Rực Rỡ	125
22. Chương 22: Tứ Gia X Đại Diện	130
23. Chương 23: Thi Đấu Đồng Đội – Không Chiến	135
24. Chương 24: Chiến Thần Bầu Trời	140
25. Chương 25: Lấy Một Địch Mười	145
26. Chương 26: Kabe Don Don	150
27. Chương 27: Thi Đấu Đồng Đội – Thủ Thành	155
28. Chương 28: Thi Đấu Đồng Đội – Thủ Thành 2	161
29. Chương 29: Tứ Gia Là Của Tôi!	167
30. Chương 30: Thi Đấu Đồng Đội – Sinh Tồn	174
31. Chương 31: Bom Nguyên Tử Nổ Tung	178
32. Chương 32: Quán Quân Thi Đấu Đồng Đội	185
33. Chương 33: Nhìn Cho Rõ Ta Là Ai	189
34. Chương 34: Tiểu Khả Phấn Đấu	195
35. Chương 35: Phẫu Thuật Chiêu Xạ Ý Thức	200
36. Chương 36: Thi Đấu Cá Nhân – Quang Ảnh Võ Sĩ	204
37. Chương 37: Thi Đấu Cá Nhân – Quang Ảnh Võ Sĩ 2	209
38. Chương 38: Thi Đấu Cá Nhân – Tuyệt Sát (1)	214
39. Chương 39: Tổ Muốn Đi Gặp Người Trong Lòng!	219
40. Chương 40: Muốn Nữa Không?	225
41. Chương 41: Tia Chớp Của Nam Thần Mà	231

42. Chương 42: Thi Đấu Cá Nhân – Quỷ Thuật Pháp Sư	238
43. Chương 43: Thi Đấu Cá Nhân – Quỷ Thuật Pháp Sư 2	243
44. Chương 44: Thi Đấu Cá Nhân – Quỷ Thuật Pháp Sư 3	250

Vĩnh Dạ Chi Phong

Giới thiệu

Thể loại: chủ công, thiên chi kiêu tử, toàn tức vô song, bên ngoài cao lãnh bên trong ôn nhu phúc hắc nam thần công x b

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vinh-da-chi-phong>

1. Chương 1: Phản Xuyên Việt

Tyler Odin là một sát thủ.

Có lẽ là bậc thầy sát thủ nổi danh nhất, nguy hiểm nhất trong mấy ngàn năm qua trên đại lục Albien.

Sinh thời, hắn xuất thân từ một chi lãnh đời của một gia tộc thượng cổ, trong người có huyết mạch của tinh linh cổ đại và mị ma. Các đời của tộc Odin đều có quan hệ chặt chẽ với nghề sát thủ. Tyler là trưởng tử đời này, từ khi còn nhỏ đã biểu hiện ra thiên phú cực cao làm người khác chú ý, được tổ chức sát thủ đệ nhất lúc bấy giờ là Lam Linh Hoa (1) chú trọng bồi dưỡng.

Hắn chỉ mới hai mươi năm, đã trở thành con át chủ bài lớn nhất của Lam Linh Hoa.

Thân là một bậc thầy sát thủ, các thế lực, tầng lớp quý tộc đều không lạ gì hắn. Họ sợ hãi đi tìm hiểu gốc gác và sở trường của hắn, phát hiện ra hắn là hậu duệ hỗn huyết hiếm có, là sát thủ nổi tiếng nhất trên thế giới, vừa làm người kính sợ cũng làm người tuyệt vọng.

Hắn tựa như chúa tể Barlog (2) nơi vực sâu, ai nấy đều biết hắn trấn thủ Lam Linh Hoa, cũng biết chỉ cần nhỡ bỏ hắn là có thể tiến thêm một bước san bằng tổ chức sát thủ này, thế nhưng không ai dám đứng ra đi tìm vị trí cụ thể của hắn.

Bậc thầy sát thủ này là bán tinh linh, lực cảm (3) vô cùng nhạy bén, khả năng tác chiến vô cùng mạnh mẽ. Là bán mị ma, hắn lại giỏi về nguy trang và thôi miên, trên đời không có nơi nào mà hắn không thể đặt chân đến. Hắn là bí ẩn chết người, theo truyền thuyết, một khi ai đó nhìn thấy khuôn mặt hắn, hoặc vì hắn mà chết, hoặc bỏ mạng trong tay hắn, hoặc cam tâm tình nguyện giao cổ ra chờ bị giết.

Tyler Odin là một kẻ không có tín ngưỡng, vậy nên sau khi chết, linh hồn hắn du đãng nơi đồng hoang mông quạnh, bị vô số thần linh đến từ Thần quốc giành giật.

Hắn không muốn trở thành “người bất tử” (cách nói hoa mỹ của vong linh), lại càng không muốn làm bề

tôi của thần, cho nên hấn kí khế ước với Thần giết chóc.

Hấn làm việc cho Thần giết chóc sáu trăm năm, đổi lấy linh hồn tự do. Hấn sẽ không bước vào luân hồi của phàm nhân, cũng không đầu nhập bất cứ vị thần nào của Thần quốc, mà sẽ đến một thời không bất kì nào đó có khả năng sinh ra sinh mệnh, bắt đầu một cuộc đời mới.

Trong sáu trăm năm tồn tại, hấn từng làm một kẻ vô danh, thờ ơ lạnh nhạt với sự đời biến thiên, vương triều thịnh suy, hấn cười nhạo chư hầu, bề ngoài nhìn chúng sinh vội vàng giành giật mạng sống. Hấn cũng từng nhận được ý chỉ của thần linh, làm Seraphim (4) hạ phàm, chinh chiến trên vùng đất bao la, cầm trong tay song đao đã từng giết qua tướng sĩ vương hầu, một thân một mình diệt sạch cả một đội quân, vậy nên lòng dạ hấn sắt đá, đã nhìn quen ranh giới của sự sống và cái chết, làn ranh giữa máu tươi và lửa đỏ.

Trong lúc mơ hồ, thời gian cứ thế trôi đi.

Tyler Odin lại một lần nữa tỉnh dậy từ giấc ngủ sâu. Lần này hấn không cảm nhận được ý chỉ của Thần giết chóc, nhưng hấn nghe được giọng nói quen thuộc, lạnh buốt: “Nhiệm vụ bắt đầu. Giết chết tất cả người chơi trên đấu trường, đạt được tư cách vào vòng bán kết và ẩn tích phân. Tuyển thủ dự thi số 419, số người đã giết: 0 người”

Tyler Odin nghe xong hai câu nói ngắn ngủi này, hai mắt chậm rãi mở ra.

Hấn thấy mình như đang ở trong đấu thú trường La Mã cổ đại. Trung tâm có một hố lửa khổng lồ, có bốn cây cầu đá bắc qua đó dẫn đến sân khấu hình tròn bay lơ lửng giữa không trung. Hấn và tổng cộng 99 người còn lại đứng xung quanh hố lửa, mỗi người đều đeo mặt nạ, trên đầu lơ lửng một con số – như vậy bản thân Tyler Odin cũng thế.

Khán giả ở bên ngoài hò hét không ngừng, xen lẫn với tiếng rít chói tai, tiếng còi, và tiếng pháo hoa nổ mạnh trên bầu trời.

Vừa mới bắt đầu, mấy người bên cạnh Tyler đã lao vào chém giết nhau.

Tyler thần nhiên tránh thoát một tên đánh lén, nhanh chóng kiểm tra vũ khí giấu trong đai lưng của mình: một đôi chủy thủ (5), hai mươi phi đao, hai túi chất độc, một vòng dây thép.

Tyler rút chủy thủ, nắm ngược bằng hai tay, như rắn độc hơi hạ thấp cơ thể, hai mắt nheo lại —

Thần giết chóc lại bắt đầu trò chơi của mình rồi, chắc là phương thức hiển tế mới, hấn nghĩ vậy.

Thế nhưng điều này nghĩa là sao? Chỉ bằng mấy kẻ trước mắt này, mà muốn so – giết – người với hấn ư?

...

Giải đấu Liên minh Triều Dương hạng A hoàng kim còn được gọi là giải “ngoại hạng eSport” (6), lần thứ 1170 đang được tổ chức. Đây là trận đấu cuối cùng trước khi bước vào vòng bán kết.

Toàn bộ quá trình thi đấu đều được tiến hành trong thế giới ảo, bởi vậy khán giả có người mặc đồ cổ trang, mang kiếm laser, có người ôm rồng nhỏ kêu con trai, đủ loại sắc thái và vân vân.

Bình luận viên cảm xúc mãnh liệt ra sức hò hét: “Các tuyển thủ của chúng ta giờ đây đã loạn cào cào như một nồi cháo! Vâng, chúng ta có thể thấy trên cây cầu phía bắc đã tập hợp một nhóm tác chiến đầu tiên, tổng cộng mười bảy người, bọn họ đang giết những người đi lẻ! Ôi chao, bọn họ muốn chi phối trận đấu này sao? Có thể được như nguyện không?”

Khán giả một bên tranh cãi, la ó. Mỗi người đều nhìn chăm chăm vào sân thi đấu hoặc màn hình trực tiếp không rời mắt, thế nhưng cũng không quan sát hết được mấy cuộc đấu lẻ tẻ.

Mười sáu màn hình phân chia (7) không ngừng theo dõi, chuyển đổi giữa các tuyển thủ, trong đó trợ lý của phân cảnh số chín bị đạo bá (8) ở sau nhắc nhở: “Đừng chỉ quay mỗi mình số 419”

Trợ lý cuống quýt xin lỗi, nhưng sau khi chuyển cảnh, chưa đầy hai phút lại không tìm được mà dán lên người tuyển thủ số 419.

Số 419, Tyler, đang gặt đầu người giữa trận hỗn chiến.

Hắn không nhảy ra trước mặt, chỉ đi ở bên rìa. Hắn tựa như cái bóng, nhẹ nhàng mà khó lòng phòng bị cướp đi tính mạng của những người đi lẻ hay những kẻ sắp chết. Các tuyển thủ đang giết chóc kịch liệt không hề chú ý đến hắn, đây chính là điểm làm người ta sồn tóc gáy.

Hắn giống như tử thần không chút kiêng nể vùng lưới hái cướp đi sinh mạng, thế nhưng không một ai thấy được tử thần. Các tuyển thủ trong lúc vô tri vô giác đã rơi vào cái lưới hắc ám khổng lồ, không còn nơi nào để trốn thoát.

“Vì sao vẫn không có ai phát hiện ra anh ta?”

Trợ lý màn hình để xuống thiết bị điều khiển nhìn không chớp mắt, lông tơ dựng đứng lằm bằm lâu bầu.

Mà đằng sau cô, đạo bá vốn phải nổi giận cũng nhìn thấy, bàn tay đặt trên vai cô cũng quên vỗ xuống.

Bởi vì giờ phút này, Tyler nhẹ nhàng đâm ngược chủy thủ vào bụng đối thủ, lại xoay tròn một vòng, cơ thể có thể nói là tao nhã mà tránh được máu tươi văng ra tung tóe.

Dưới lớp mặt nạ, hắn hơi nheo lại hai mắt vàng kim vừa vịn ở trước màn ảnh chợt lóe rồi biến mất.

Nguy hiểm không thể địch nổi, cũng là mị ma không thể địch nổi.

Người xem hoàn toàn không biết tim mình đập kịch liệt là vì quá sợ hãi, hay là quá kinh diễm.

“ ... ”

Trợ lý và đạo bá cùng lúc ngẩng đầu nhìn nhau, không hẹn mà cùng há to miệng.

Đám người bị gạt đầu chỉ còn sót lại mấy móng vẫn đang chém giết, có người dường như phát hiện ra điều gì đó, lông tơ dựng đứng nhìn bốn phía.

Nhưng mà Tyler đã rời khỏi chỗ này, lao vào chiến trường khác.

Hắn lướt đi giữa chiến hỏa, so với chim yên bay giữa trời mưa còn linh hoạt hơn, so với cá thỏa thích bơi lội trong nước còn tao nhã tự nhiên hơn. Ngẫu nhiên đi vòng quanh sân vắng như đi dạo, dùng chủy thủ thoải mái vẽ ra một độ cong màu máu thê lương, kết thúc sinh mệnh của đối thủ, hình ảnh tàn khốc đó mà lại đẹp đến khó tin.

Màn hình số chín cố định trên người hắn.

Ánh mắt trợ lý không chớp lấy một cái, một bàn tay vươn ra sờ soạng mãi, ngón tay nhúng vào cà phê nóng bỏng, lại không hề nhận ra mà tiếp tục mò tới túi khoai lát.

Cô ngẩng mặt nhìn màn hình ăn hai miếng khoai, lại dờ dẫm đưa cho đạo bá ở bên cạnh.

Đạo bá cũng đang nhìn màn hình, theo bản năng mò mẫm một hồi mới tìm được một miếng nhét vào miệng, hoàn toàn quên mất mình đang làm cái gì.

Bỗng trợ lý lại thì thào hỏi: “Vì sao không có ai phát hiện ra anh ta?”

Về mặt đạo bá cũng mờ mịt, như gà gổ (9) mà lắc đầu.

Bỗng nhiên, một tên pháp sư bay trên không phát hiện thấy bóng dáng Tyler.

Hắn cẩn thận bay lên cao hơn, sau đó ngâm xương chú ngữ, dùng đạn lửa ma thuật đánh lên sau lưng Tyler.

Thế nhưng Tyler cũng không quay đầu lại, người hắn cúi xuống, đột nhiên biến mất trên mặt đất.

Màn ảnh di chuyển theo hấn bay vút giữa không trung. Tyler tựa như mũi tên sắc nhọn. Trong lúc mọi người không kịp phản ứng, nháy mắt khi bay lên cao, không lệch tí nào nào đánh úp tên pháp sư.

Một tia sáng ma thuật lóe lên, khiến bảo vệ trên người pháp sư có tác dụng.

Nhưng cũng vào giây phút đó, chủy thủ trong tay Tyler như hóa thành hai con du long xinh đẹp, vây lấy luồng sáng ma thuật kia, bộc phát thế tiến công sắc bén không gì sánh được.

Sau một loạt tiếng nổ xuống như gió táp mưa sa, khiến bảo vệ cuối cùng cũng bị đập vỡ!

Pháp sư đã ngâm xương xong lời nguyện trục xuất, một đường gợn sóng bắn về phía Tyler.

Trong nháy mắt, Tyler lấy ra một cái roi, hung hăng quất bay pháp sư đang lơ lửng trên không đã mất đi sự bảo vệ, kèm theo đó là tiếng vang lớn đập lên bức tường trong suốt của đấu trường.

HP của pháp sư giảm, gã vô cùng kinh hoàng tụt xuống khỏi bức tường, thở hồn hển cúi đầu nhìn, vậy mà lại không thấy thân ảnh Tyler.

Đột nhiên, pháp sư cảm thấy một sự khủng bố lạnh lẽo không gì sánh bằng, làm cho máu từ đỉnh đầu gã bắt đầu đóng băng, cho đến mỗi một sợi thần kinh đều run rẩy.

Gã theo bản năng ngẩng đầu nhìn, chỉ kịp nhìn thấy một tia sáng lạnh lẽo rơi xuống ẩn đường mình, lưới đao bén nhọn của Tyler đã tuyên án tử hình cho gã.

Hai giây sau.

Tyler nhẹ nhàng lộn người, triệt tiêu lực rơi xuống, một lần nữa biến mất trong khối bụi mù mịt.

Lúc này, thi thể của pháp sư mới từ trên trời rơi xuống đất, hóa thành một tia sáng rồi tan biến.

Trước màn hình, đạo bá đột nhiên hít một hơi thật mạnh, lúc này mới nhận ra ban nãy mình theo bản năng mà nín thở, tí nữa thì hết hơi.

Hấn giật giật cái cổ cứng nhắc, lúc này bỗng nghe thấy tiếng thở hồn hển nối tiếp xung quanh, mới nhớ tới cảnh tượng kinh hãi vừa rồi.

Cả phòng chỉ đạo đều im lặng, thậm chí toàn bộ khán đài cũng không có lấy một tiếng động, đến thở mạnh cũng không dám.

Đến lúc này, mới không ngừng truyền đến tiếng than sợ hãi.

Vì để xác nhận tình huống toàn trường, đạo bá ngẩng đầu nhìn màn hình lớn, suýt nữa thì ngất xỉu: tổng cộng 16 màn hình, vậy mà có đến chín cái dính chặt lấy tuyến thủ số 419!

Mà trong đó, có cái thu được toàn cảnh của số 419, cũng có cái đặc tả màn ảnh, thậm chí còn đuổi theo quay được thời điểm tay áo hần tung bay để lộ ra chiếc quần bó sát bọc lấy đôi chân dài.

Nội tâm đạo diễn: bát cơm đáng thương của tao, mày còn có thể nhìn thấy thái dương ngày mai không?

Chú thích:

(1) *Hoa chuông xanh*

2. Chương 2: Thế Giới Mới

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Nhiệm vụ kết thúc. Số người còn lại trên sân: 10 người

Tuyến thủ dự thi số 419, số người đã giết: 46 người. Thứ tự xếp hạng: hạng 1

Chúc mừng người đạt được tư cách vào bán kết, xin đợi 30 giây sau để kết toán giai đoạn”

—— Nghi thức hiến tế đến đây là kết thúc rồi sao?

Tyler hồ hững nghĩ, cất kiếm vào lại vỏ.

Hắn cảm nhận được có một nguồn sức mạnh tràn trề đang áp chế hành động của mình, bệ đứng dưới chân từ từ bay lên ——

Từng chút một, toàn bộ khán đài hiện ra trước mắt hắn.

Khán giả hò hét như núi gào biển gầm (1), âm thanh kia như thủy triều cuộn cuộn, chen lẫn với tiếng hét chói tai cao vút: “Số 419!”

“Nhìn đây này!”

“AA—ông xã em yêu anh! Ông xã 2m1!”

Bọn họ vung vẩy những thứ đầy màu sắc trong tay, trong mắt Tyler nhấp nhô lên xuống như cầu vồng.

Họ thối còi, sáo nhỏ, dùng đủ cách để thu hút sự chú ý của hắn, một khi ánh mắt hắn dừng lại một chỗ nào đó, nơi đấy liền có hơn một nghìn người đứng dậy vỗ tay hoan hô.

Họ còn ném xuống dưới sân đủ loại đồ vật, có tiền, khăn tay thậm chí cả điện thoại di động, mấy thứ đó sau khi rơi xuống liền trở thành số liệu rồi biến mất.

Những chuyện này, không giống như vừa trải qua một vụ tàn sát.

Họ đáng lí phải sợ hãi, hoảng sợ và cảm hận chứ không phải nhiệt tình và sùng bái đến khoa trương như vậy.

Tyler không thể lí giải nổi tình huống này.

Mặt hắn không chút cảm xúc giấu dưới mũ trùm, khán giả chỉ thấy tuyển thủ “số 419” mờ mịt nghiêng đầu, lập tức òa lên tiếng gào thét chói tai: “Cứng quá đi!”

“A a a –“

“Ông xã là số một! Ông xã dễ cứng đến muốn bùng nổ luôn rồi!”

Tyler khoanh tay trước ngực, tạm thời không tỏ thái độ đối với những gì xảy ra trước mắt, thầm nghĩ: “Có lẽ đây là quốc gia của Thần giết chóc? Tất cả mọi người lấy “giết chóc” làm vinh quang, cho nên mình giết càng nhiều lại càng được hoan nghênh chăng?”

30 giây sau tiếng hoan hô qua đi, trên sân khấu chỉ còn 9 bệ đứng, phân biệt là các tuyển thủ còn sống sót sau trận hỗn chiến.

Trên khán đài lại tiếp tục phát ra tiếng thét chói tai cùng hoan hô, điều này càng làm Tyler thêm khẳng định suy đoán của mình.

Sau khi mười tuyển thủ đã ổn định, người dẫn chương trình mới chậm chậm đi ra từ trong sân khấu, nói: “Xin chúc mừng mười tuyển thủ đã đạt được tư cách vào vòng bán kết của giải đấu Liên minh Triều Dương hạng A hoàng kim khu vực địa cầu!...Xin mời các tuyển thủ phát biểu cảm nghĩ của mình”

Bắt đầu từ tuyển thủ hạng thứ mười, bọn họ lần lượt bày tỏ lòng cảm ơn, sự may mắn, rằng mình sẽ tiếp tục cố gắng để giành được vòng nguyệt quế.

Tuy rằng đều là những lời nhạt nhẽo cũ rích nhưng khán giả vẫn rất nể tình biểu hiện đầy đủ sự nhiệt tình.

Thời điểm đến lượt hạng nhất, người dẫn chương trình cảm xúc mãnh liệt mà rằng: “Chúc mừng tuyển thủ số 419 đã giành được vòng nguyệt quế! Theo quy tắc, hạng nhất có thể công bố tên thật của mình, anh –“

“Không” Tyler lạnh lùng nói.

Người dẫn chương trình khụ một tiếng, cảm xúc càng thêm mãnh liệt, nói: “Tuyển thủ số 419 trước sau như một vô cùng bí ẩn lại khiêm tốn, như vậy xin hỏi anh có cảm nghĩ gì muốn nói với khán giả không?”

“Không” Tyler tiếp tục lạnh lùng nói.

Khán giả bên dưới: “A a a a –“

Người dẫn chương trình rất muốn lau mồ hôi lạnh trên lưng mình, để tránh lúng túng, nhanh chóng nói: “Các bạn khán giả nhiệt tình quá, có lẽ tuyển thủ số 419 xấu hổ mà thôi, vậy bây giờ chúng ta bước vào phần kế tiếp...”

Khán giả dưới đài vừa mới ổn định được một chút, đột nhiên có giọng nam phát ra: “Ông xã anh ngẫu quá đê ê ê —“

Người dẫn chương trình: “...”

Tyler: “??”

Hai giây yên lặng, trên khán đài vang lên tiếng gào, tiếng cười, tiếng vỗ tay, tiếng than như thủy triều, trong phút chốc toàn trường đều bùng nổ.

Người dẫn chương trình nhân cơ hội điều chỉnh bầu không khí: “Tuyển thủ số 419 quả là có sức hấp dẫn kinh người, ngẫu đến mức làm người ta không thể khép nổi chân”

Cô nàng làm ra vẻ khiêu gợi, khán giả quả nhiên nể tình mà huyết khí âm ỉ.

Tyler không hiểu gì: Lạnh lùng.jpg (2)

Tyler khoanh tay trước ngực, dùng biểu cảm vô cùng lạnh lùng tiếp tục vượt qua giai đoạn chứng thực, sau khi đạt được “mục tiêu của giải đấu” là “tư cách vào vòng bán kết”, hắn cùng các tuyển thủ khác đi xuống sân khấu, biến mất bên trong trường đấu.

Sau đó hắn thấy mình xuất hiện trên một khu phố với phong cảnh kì lạ.

Tất cả mọi thứ như được tạo thành từ kim loại không biết tên và hiệu ứng ánh sáng, người đi đường có muôn vàn dáng vẻ kì quái, thì thoảng lại nháy mắt biến mất hoặc hiện ra.

Tyler khẳng định mình chưa bao giờ tới thế giới này.

Hắn quan sát người đi đường, chỉ khi xác định rõ những gì mà dân bản địa đang làm, mới có thể hành động. Tiếp đây hắn quan sát văn tự quanh người – vì chấp hành nhiệm vụ, hắn từng được thần minh chúc phúc, có thể hiểu được mọi loại ngôn ngữ và chữ viết trên đời.

Sau đó Tyler đi vào một hiệu sách, hắn đi qua đi lại, ghi nhớ tất cả các loại sách, rồi dừng lại ở khu vực sách giáo dục, nhanh chóng lật xem.

Muốn dung nhập vào một thế giới, phương pháp đơn giản nhất là trà trộn vào cuộc sống sinh hoạt của dân bản xứ, thế nhưng lại nguy hiểm và dễ bị bại lộ. Cách đơn giản thứ hai, chính là đọc sách giáo dục của họ, vừa đọc vừa quan sát, là một cách học tuy chậm mà an toàn.

Tyler rất thuần thục những chuyện này, hắn từng trải qua hoàn cảnh lạ lẫm, thậm chí là một thế giới xa lạ, chấp hành vô số nhiệm vụ. Hắn biết làm thế nào để không gây sự chú ý, đây là chính là mảnh khóc của sát thủ, một phần nhỏ bé nhất không đáng kể.

Thông qua văn tự, Tyler chậm rãi hấp thụ tri thức căn bản của thế giới này.

Thế giới này không có tên, tất cả mọi người đều cho rằng mình đang sống trong “vũ trụ chính” (3).

Văn minh nhân loại nơi đây đã phát triển hơn mấy vạn năm, từ thuở man hoang sơ khai, rất nhanh đã bước vào thời kì phong kiến, sau đó là nền văn minh hoa học kĩ thuật phát triển, mãi cho đến hiện tại trở thành văn minh vũ trụ, cùng với tất cả tinh hệ thành lập lên “Liên minh Triều Dương”, làm một chỉnh thể cùng nhau phát triển.

Ở niên đại này, dân số tinh cầu ngày một tăng nhanh, lãnh thổ của loài người được mở rộng, mật độ dân số rất cao, thế giới thực vô cùng phát triển thế nhưng cũng vắng vẻ vô cùng, bởi vì hiện giờ còn rất ít người còn hoạt động trong hiện thực.

Mọi người dành phần lớn thời gian trên mạng ảo, trong đó có học tập, giải trí, làm việc và ngủ, hầu như không có gì là cần phải logout mới làm được, cho dù thân thể ở đời thực có vấn đề, cũng có đầy đủ chế độ khám bệnh của internet và máy móc trí năng.

Bởi vì 99.9% lao động chân tay đã do máy móc trí năng hoàn thành, khoảng 50% lao động trí óc cũng do trí tuệ nhân tạo làm thay, thế nên phần lớn dân số đều trong trạng thái thất nghiệp. Nhưng dù thất nghiệp, chính phủ cũng sẽ cung cấp đầy đủ phúc lợi để họ sống thoải mái –, ai biểu lãnh thổ nhân loại rộng lớn, tài nguyên lại phong phú như vậy, không tiêu xài lại thành lãng phí đó.

Như vậy công việc chủ yếu của con người hiện tại chính là: thực dân hóa trò chơi (4).

Liên minh Triều Dương tuyên bố đây là kĩ thuật khoa học hàng đầu, sử dụng hình thức game giả lập để giải quyết vấn đề việc làm của đại đa số dân cư.

Mọi người được thuê đi “chơi game”, mà bối cảnh game lại là thực hiện công cuộc thực dân hóa các “vũ trụ phụ” (5). Một số lượng lớn người chơi sau khi đặt chân vào thế giới trò chơi, bằng sự cố gắng của bản thân mà thu được tài nguyên, thể lực và tính bảo. Mà chính phủ thì lại thông qua việc hợp tác với người chơi để nghiên cứu và khai phá “vũ trụ phụ”

Cái gọi là thi đấu “eSport” chính là trong bối cảnh đó, kết hợp với game để tiến hành thi đấu.

Giải đấu này phát triển đến nay, đã trở thành giải đấu trực tuyến lớn nhất của ngành công nghiệp game, hàng năm đều gom được hơn mấy trăm triệu NDT làm giải thưởng chờ tuyển thủ đến lấy. Số lượng lớn các câu lạc bộ, truyền thông, công ty quản lí cùng với phóng viên, tuyển thủ chuyên nghiệp, người dẫn chương trình, thuyết minh, bình luận viên, huấn luyện viên đều dựa vào lá cờ lớn này để cạnh tranh và tồn tại.

Như vậy hằng năm có đến hàng trăm hàng nghìn doanh nghiệp không ngừng phun ra nuốt vào tiền tài, mà điều làm người ta chú ý nhất, về vang nhất, đương nhiên là các trận đấu của các cao thủ tỏa sáng như những vì sao.

Tyler rất nhanh đã lật xong một quyển sách, chậm chậm đặt lại trên giá.

Lúc này, hần để ý thấy đúng lúc có một cô gái từ đằng sau đi tới, nhìn chằm chằm bóng lưng hần hơn mười giây.

Tyler không để lộ sự cảnh giác của mình, rất tự nhiên quay đầu lại, trong lúc lơ đãng đối mặt với cô ta.

Cô gái này bất ngờ không kịp chuẩn bị, bị Tyler liếc mắt nhìn, mặt mũi đỏ bừng nói: “Xin, xin lỗi anh! Hình như tôi...tôi nhận lầm người!”

Tyler nhìn một cái là rõ, cô ta cũng không có ý định rời đi ngay.

Quả nhiên, cô nàng rất nhanh lại nói: “Nhưng...nhưng mà anh thật sự rất giống. Cho em hỏi, anh...anh có phải là Bùi Nhung không? Em...em là fan của anh! Là fan lâu năm, fan cuồng nhiệt, em ở trong fan club đã sắp được mười năm rồi!”

Tyler nghĩ trong đầu, tên thật của hần hiện tại là: Bùi Nhung.

Nhưng mà tạm thời hần không có ý định tiếp xúc với người này.

“Tôi không phải, cô nhận lầm rồi”

Tyler vô cùng tự nhiên quay đầu đi, từ trên giá sách lấy xuống một quyển sách khác.

Đôi khi, sát thủ sẽ làm cho người ta hoài nghi, lúc đó điều không nên làm nhất chính là đánh mất sự bình tĩnh mà đi tranh luận với người ta. Bởi vì một khi mở miệng nói chuyện sẽ làm người chú ý. Một khi phản bác bất cứ quan điểm của người khác, đều sẽ làm cho đối phương theo bản năng thấy bất mãn. Cho dù cư xử hợp lý, dùng lời nói hoặc hành động xoa tan sự nghi ngờ của họ, cũng càng làm mình bị chú ý và bại lộ nhiều hơn.

Muốn thoát khỏi hiểm nghi, điều quan trọng nhất là: bình tĩnh, một câu “Không phải” bình tĩnh.

“Dạ...không phải ư...” Cô gái đứng đằng sau dường như có chút mất mát, “Xin, xin lỗi anh!”

Xác định không còn ai nhìn mình chằm chằm nữa, Tyler mở bản tư liệu cá nhân của mình ra – đây cũng là điều hần vừa học được.

Chuyện này đúng là thú vị, thân phận hiện tại của bậc thầy sát thủ thần bí dường như lại là một ngôi sao đã từng nổi tiếng: Bùi Nhung.

Tyler nhìn sơ qua cuộc đời của “bản thân”, xuất thân có vẻ rất bình thường, cha mẹ mất sớm, một mình mang theo đứa em gái sống qua ngày, dựa vào năng khiếu bẩm sinh một đường lặn lội, cuối cùng trở thành ngôi sao lớn, thế nhưng đã giải nghệ vào hai năm trước.

Còn về phần “chấn thương” gì đó...Nghe bảo Bùi Nhung bị bệnh rối loạn tâm thần (6) di truyền bẩm sinh, tuy rằng chỉ là chấn thương nhỏ nhưng rất dễ gây ra các loại triệu chứng thần kinh, giai đoạn cuối có khả năng dẫn đến chết não, trở thành người thực vật.

Điều này có thể giải thích nguyên nhân vì sao trước đêm đấu hồn chiến Bùi Nhung bỗng nhiên ngỏm.

Chú thích:

(1) Nguyên văn Sơn hô hải khiếu “ ”: Có nghĩa là tiếng kêu của núi, tiếng gào của biển. Miêu tả khí thế hùng tráng đồng thời thể hiện sự khắc nghiệt của tự nhiên.

(2) Nguyên văn Lạnh lùng.jpg

(3) Dựa theo thuyết Đa vũ trụ, là giả thiết về sự tồn tại song song các vũ trụ (có cả vũ trụ chúng ta đang sống), trong đó bao gồm tất cả mọi thứ tồn tại và có thể tồn tại: không gian, thời gian, vật chất, năng lượng và các định luật vật lý. Vũ trụ phân tách hay tạo ra các bản sao của chính nó và những bản sao này sẽ diễn tiến độc lập nhau. Ở đây “vũ trụ chính” được coi là bản gốc.

(4) Nguyên văn “ ”: Thực dân hóa (tiếng Anh: colonization) (hay thuộc địa hóa) xảy ra khi có một hay nhiều loài di dân đến một khu vực mới. Cụm từ này có nguồn gốc từ từ Latinh colere, nghĩa là “sinh sống, nuôi trồng, thường trực, trông nom, bảo vệ, tôn trọng, ban đầu được dùng cho con người. Tuy nhiên, các

nhà địa lý sinh vật thế kỷ 19 đã mở rộng để mô tả hành vi của các loài chim, vi khuẩn cũng như thực vật. Khái niệm hẹp hơn được đề cập trong chủ nghĩa thực dân của con người, đề cập đến các vấn đề chiếm lĩnh thuộc địa, kinh doanh, đồn điền, và việc chinh phục dân bản xứ (wikipedia)

(5) Nguyên văn“ ”: Các bản sao của vũ trụ chính

(6) Rỗng tủy sống: Là bệnh mãn tính ở tủy sống do ở trong đoạn tủy sống hình thành một hốc rỗng ở trung tâm của chất xám chứa dịch não tủy. Dịch não tủy tích lại hình thành các khoang hoặc nang hốc phát triển lớn dần và gây huỷ hoại tủy và biểu hiện lâm sàng bởi những rối loạn vận động, cảm giác và dinh dưỡng.

3. Chương 3: Hoàn Cảnh Mới

Tyler lập tức kiểm tra tình trạng thân thể Bùi Nhung, kết quả vô cùng tệ.

Toàn bộ hệ thần kinh của Bùi Nhung đều đang trên bờ vực sụp đổ, tính mạng phụ thuộc hoàn toàn vào khoang dinh dưỡng. Hắn đã ở trên thế giới ảo gần một tháng, không phải không muốn logout, mà là một khi làm vậy có thể sẽ tạo thành cú sốc lên thân thể.

Căn bệnh này đã phát triển đến giai đoạn cuối, biện pháp duy nhất để diệt trừ tận gốc chính là: đổi thân thể.

Bằng khoa học kĩ thuật đến từ Đế quốc Chu Tước, con người có thể thực hiện việc chuyển dời ý thức (1), cũng chính là sử dụng kĩ thuật nhân bản để làm ra một cơ thể hoàn toàn mới. Đây là biện pháp cuối cùng để thoát khỏi căn bệnh này.

Thế nhưng cách này vô cùng đắt đỏ, làm phẫu thuật tại Liên minh Triều Dương phải cần khoảng chừng sáu mươi triệu, mà làm bảo hiểm ở Đế quốc Chu Tước lại càng đắt hơn.

Số dư tài khoản của Bùi Nhung: hơn ba triệu lẻ.

Đã là ngôi sao nổi tiếng đến mức độ này thì không thể chỉ có chút tiền lẻ thế này trong người.

Tyler tự nhiên là tiếp tục kiểm tra, quả nhiên phát hiện được manh mối trên sổ sách kế toán.

Bùi Nhung có một cô em gái tên Bùi Anh, trước khi cô ta kết hôn vẫn do Bùi Nhung nuôi, căn bản là đem một nửa thu nhập để nuôi em. Năm năm trước em gái đi lấy chồng, Bùi Nhung vô cùng quan tâm lo lắng, thu xếp một hôn lễ cùng đồ cưới với giá trên trời, tặng cho em gái toàn bộ ngân sách, sợ cô chịu thiệt thòi.

Sau đó vào hai năm trước, em rể Quý Tư Hiền vận chuyển hàng hóa công ty xảy ra chuyện, bị vướng vào sự kiện trái pháp luật. Để làm sạch ghi chép, rửa sạch hiềm nghi, gã đã đến cầu xin Bùi Nhung. Bùi Nhung luôn yêu thương Bùi Anh, cha mẹ đều mất lại càng làm hắn coi cô như trách nhiệm của mình. Sau đó bị Bùi Anh khóc lóc cầu xin hai lần, cuối cùng hắn cũng phải lội xuống vùng nước đục này, bỏ tiền ra sức giải quyết vụ việc.

Không ngờ rằng bên trong công ty rất nhanh lại có kẻ phản bội, đem chuyện này báo cho công ty đối thủ, chưa tới một tháng đã tống Quý Tư Hiền vào tù.

Để nộp tiền bảo lãnh cho em rể, Bùi Nhung lại nhận hai hợp đồng. Kết quả là thời điểm quay quảng cáo xảy ra chuyện ngoài ý muốn, bị ngã đến chảy máu trong (2). Người khác chảy máu trong đều có khả năng mất mạng huống chi là Bùi Nhung có bệnh bẩm sinh. Lần này hắn phải nhập viện, hơn nữa còn bị cảnh cáo nghiêm khắc không được tiếp tục quay phim nữa — hắn muốn kiếm tiền, thế nhưng đối tác cũng không muốn bị mắng là Chu lột da (3).

Đến lúc này hắn chỉ có thể ảm đạm rời khỏi giới showbiz, tính toán chuyển hướng sang thế giới ảo, dù sao trên internet hắn cũng không mắc bệnh chết người.

Đáng tiếc là, Bùi Nhung không có thiên phú thi đấu, hắn chuyển hướng cũng không thành công, tình hình thậm chí ngày càng khốn đốn, căn bệnh bẩm sinh cũng tàn phá cơ thể hắn hầu như không còn gì, thực sự đi tới bước đường cùng.

Có thể nói, ngoại trừ tên tuổi “cựu siêu sao”, Bùi Nhung để lại chính là một cục diện rối rắm.

Nếu như không muốn ngỏm, Tyler phải nghĩ biện pháp gom đủ sáu mươi triệu để mua thân thể mới.

Tyler nghĩ nghĩ, mở danh bạ liên lạc, nhìn hai chữ “em gái” Bùi Anh một lúc, mở ghi chép lịch sử ra nhìn, bắt chước cách viết của Bùi Nhung gửi một tin nhắn: “Gần đây anh không có thời gian đến gặp em, Tiểu Anh, dạo này em thế nào rồi?”

Qua mười mấy phút, Bùi Anh mới trả lời: “Anh hai, giờ em vội lắm, không có thời gian buôn chuyện đâu. Tư Hiền ở trong tù bị ức hiếp vô cùng thê thảm, tay anh ấy suýt nữa thì bị đánh gãy, còn không có tiền chữa. Em hiện giờ một ngày làm ba công việc, buổi tối muốn ăn một bữa còn phải tính toán, đồ đạc trong nhà có thể bán đều bán hết rồi, em thật sự không biết tháng này phải làm sao để vượt qua nữa...”

Tyler nhú mày, thẳng thắn dứt khoát đóng liên lạc.

Còn chưa có nói gì, em gái đã vội vàng khóc lóc kêu nghèo rồi.

Là nghèo thật, hay là vội vã muốn cho anh trai biết “Em không có tiền cho anh mượn đâu”?

Tyler lại nhìn danh sách liên lạc của Bùi Nhung một lần nữa, hẳn chỉ có một người thân là Bùi Anh, còn lại đều là đối tác hoặc đồng nghiệp.

Tyler xóa sạch toàn bộ danh bạ, ngay cả em gái cũng không giữ lại.

Dù sao Bùi Nhung cũng tự đi tìm đường chết, trừ tên tuổi ra hẳn cũng chẳng để lại gì. Tyler cũng quyết định ngoài cái tên thì không kế thừa cái gì khác, cả di sản ba triệu nằm kia cũng không động đến.

Đường ai nấy đi (4), Tyler sẽ coi Bùi Nhung là một người chết đi ngang qua. Hẳn tuyệt đối không để mình phải chịu thiệt, sống cuộc đời của người khác.

Cuộc sống mới của hắn là thù lao kiếm được từ thân mình, thân thể mới của hắn là dùng sáu mươi triệu để đổi...Bọn họ đã thanh toán xong.

Tyler tự thấy mình không có nghĩa vụ phải nuôi em gái, giải quyết rắc rối của Bùi Nhung.

Dùng lời hắn nói chính là: trước giờ ta không muốn mắc nợ bất cứ ai nên cũng không để người khác có cơ hội mắc nợ ta.

Sau khi đã dọn dẹp xong dấu vết của Bùi Nhung, Tyler vui vẻ bắt đầu cuộc sống mới của mình.

Hòm thư rộng tuếch của hắn nhận được tin nhắn đầu tiên, chính là giấy chứng nhận tư cách vào vòng bán kết của giải đấu eSport.

Hiện tại hắn đã biết đây không phải là nghi thức hiến tế của Thần giết chóc, đơn giản chỉ là một “game” giả lập mà thôi. Các tuyển thủ tỷ thí với nhau, không có bất kì vấn đề đạo đức, pháp luật nào, còn đạt được vinh quang vô hạn.

Đúng là một thế giới không tồi.

Tyler nhìn thoáng qua tiền thưởng của vòng chung kết, giải nhất là “năm triệu”, không chút do dự xác định dự thi.

Hắn còn phải kiếm sáu mươi triệu đó.

Tiếp đó hắn vào trang web chính thức, nhìn qua quy tắc thi đấu. Vì hắn là hạng nhất của trận thi đấu hỗn chiến, cho nên được trực tiếp vào thẳng vòng đấu 32/8 (5). Sau một hồi quyết định, danh sách trận đấu tiên đã được công bố: tuyển thủ số 419 (cũng chính là Tyler) đấu với tuyển thủ số 213.

Nhấn vào tên “số 419” còn có thể vào được trang thông tin chi tiết của hắn:

Tuyển thủ số: 419

Vòng loại điều kiện: trận đấu hỗn chiến

Xếp hạng tổng thể gna: B – list

Cho điểm pve (6): chưa có

Cho điểm pvp (7): B

Cho điểm pvn: B

Đánh giá gna: tiềm lực chưa biết của loại hình nhân vật sát thủ, biểu hiện cá nhân tạm thời mới chỉ xuất hiện trong hình thức hỗn chiến. Tuyển thủ thể hiện kỹ xảo ẩn nấp, ám sát xuất sắc cũng như khả năng lấy mạng người trên chiến trường. Trong đơn đấu pvp có sự đột phá kinh người. Bởi thời gian PK (8) ngắn, lượt đấu ít, tạm thời đánh giá là tuyển thủ loại B.

Bên dưới còn có hai tấm ảnh động.

Ảnh 1: hắn không chút tiếng động lướt ra sau lưng một tuyển thủ nào đó, chuyển thủ cực nhanh vẽ thành một đường máu, cướp đi sinh mạng cuối cùng. Con mắt vàng sậm trước màn ảnh chợt lóe một cái rồi biến mất, có ảo giác như mang theo một tia sắc bén.

Ảnh 2: hắn từ trên trời rơi xuống, đâm xuống trán pháp sư một lỗ máu, sau đó lộn người rơi xuống đất. Hình ảnh dừng lại tại khoảnh khắc hắn rơi xuống đất, tà áo tung bay, bày ra tư thế quỳ một gối. Hình ảnh này cực kỳ sống động, gần như có thể cảm nhận được bầu không khí khuếch tán khi đó.

Bên dưới ảnh chính là bình luận không ngừng.

“Chồng ơi! ESport năm nay chồng em chính là anh!”

“Chuẩn cặp giò của năm (9)”

“Màn hình của mình có hơi mẫn...khà khà khà!”

“Đã xem đi xem lại hơn một nghìn lần rồi!”

Tyler: “...”

Bậc thầy sát thủ đến từ thế giới khác vẻ mặt mờ mịt, một chữ cũng không hiểu, yên lặng tắt trang.

Có đôi khi, bạn có thể học được tất cả tri thức của một thế giới từ trong sách ...trừ ngôn ngữ trào lưu trên mạng.

Có vẻ như Tyler muốn làm một bậc kì cựu trên mạng rồi.

...

Một tuần sau, Tyler tựa như miếng bọt biển hấp thụ hết thấy tri thức của thế giới này, chậm rãi dung nhập bản thân vào xã hội trên mạng.

Hắn cũng chưa quen thuộc với “game” lắm nên để chuẩn bị, hắn tiện thể quan sát băng ghi hình của một vài cao thủ nổi tiếng, phần nào lí giải được cách thức thi đấu eSport.

Trong lúc đó, vòng bán kết eSport khu vực địa cầu đã bắt đầu, lễ khai mạc được tổ chức vô cùng náo nhiệt. Nghe nói trong hiện thực còn cung cấp miễn phí chi phí đi lại ăn ở cho tuyển thủ để có thể xem buổi lễ khai mạc trong hiện thực.

Tyler không hứng thú với nó, tiếp tục sống những tháng ngày như một cao nhân ẩn sĩ chẳng cho đến sự trở lại mạnh mẽ đầy khí phách trong trận so tài đầu tiên.

Trận đấu của bán kết, Tyler đấu với tuyển thủ số 213 cũng là cao thủ đến từ trận hỗn chiến, chức nghiệp là áo thuật pháp sư.

Trước khi thi đấu Tyler đã quan sát đối thủ, đồng thời đưa ra đánh giá: pháp thuật thương tổn so với pháp thuật khống chế còn ngớ ngẩn hơn.

30 giây trước khi trận đấu bắt đầu, hai tuyển thủ đứng cách nhau 50m, mặt đối mặt chờ thời gian đếm ngược.

Pháp sư vẻ mặt nghiêm túc, bình tĩnh nhìn Tyler.

Ty thờ ơ nhìn đối phương, trong lòng nghĩ: nên khoe khoang một chút, trong 10 giây giải quyết xong...hay là khiêm tốn chút, trong 12 giây giải quyết xong?

Trên màn hình chính vì để tạo bầu không khí căng thẳng mà chuyển đổi qua lại giữa hai tuyển thủ, có thể nhìn thấy rõ sự khác biệt trong ánh mắt của cả hai:

Một đôi mắt đầy sự quyết tâm phấn đấu.

Một mắt cá chết.

...

Khán giả: “A a a a số 419 ngẫu quá đề!

Đầu năm nay, hình tượng đẹp trai lại có khí chất bao giờ cũng được ưa thích...mặc kệ biểu cảm người ta ra sao.

Tyler kế thừa đôi mắt từ hoàng thất tinh linh cổ đại. Con người vàng kim theo độ tuổi tăng trưởng mà ngày một nhạt dần, cuối cùng sẽ hơi trong suốt như một khối cầu bạch kim, mà người ngoài thông thường đều cho rằng màu sắc này rất ưa nhìn.

Nếu hắn còn ở trong cơ thể hỗn huyết ban đầu, bề ngoài của hắn có thể tạo ra sức hấp dẫn có hiệu quả như dùng ma pháp. Cái đó thuộc về một loại lực lượng siêu nhiên.

Kì lạ là, bây giờ hắn đang dùng thân thể ảo, ở trong thế giới khoa học này, lực lượng siêu nhiên vốn không tồn tại, nhưng hai mắt Tyler dường như vẫn có sức mạnh mê hoặc lòng người như cũ.

Có lẽ sức hút này chỉ có thể dùng khí tràng (10) để giải thích.

Trở lại với thực tại.

Chỉ còn 15 giây trước khi trận đấu chính thức bắt đầu.

Bình luận viên sau khi bla bla về bối cảnh của song phương, lại tiếp tục tranh luận: “Cho nên đây là cuộc tranh tài giữa pháp sư súng máy với sát thủ gặt đầu người, có thể thấy người sau chiếm ưu thế hơn, thế nhưng quý ngài pháp sư của chúng ta lại rất nổi tiếng với phép thuật khởi động tức thì. Nói cách khác, nếu ngay lúc mở màn để cho pháp sư dựng súng máy...Ý tôi là, ngay từ ban đầu dùng Arcane Storm (11), tuyển thủ số 419 cũng đã thua —“

Lời còn chưa dứt, thời gian đếm ngược đã kết thúc, trận đấu lập tức được bắt đầu.

Pháp sư quả nhiên không chút do dự, ngay tại chỗ thi triển ma pháp, trong 0.5 giây đã sử dụng Arcane Storm.

Trong chốc lát, mũi tên xanh lam rợp trời kín đất (12) dần hiện ra sau lưng hắn.

tối”. Câu này thể hiện sự khen ngợi đối với đôi chân hay dáng người đẹp, sau dần chuyển thành ý nhạo báng chế diễu.

(10) Khí tràng “ ”: Là sự mô tả năng lượng vô hình trong cơ thể con người, rằng có ít hay nhiều người có thể nắm bắt được quy luật của tự nhiên. Con người càng tuân theo quy luật của tự nhiên thì khí tràng càng lớn, càng rời xa quy luật tự nhiên, khí tràng càng nhỏ. Quy luật tự nhiên hòa hợp không tách rời với sự vận động của thân thể và tâm lý con người. Trong cuộc sống có người gặp được chuyện tốt, có người thì đâu đâu cũng vướng vào thị phi, đó là vì khí tràng của họ bất đồng. Nói tóm lại khí tràng là một loại năng lực thần bí, có thể dùng để chỉ sức mạnh hoặc khí chất.

(11) Nguyên văn áo thuật phong bạo “ ”: tên một skill trong World of Warcraft

(12) Nguyên văn Phô thiên cái địa “ ”: Trong đó phô nghĩa là “trải ra, trải bằng”; còn từ cái nghĩa là “bao trùm”.

(13) Nguyên văn áo thuật phi đạn “ ”: Tên skill trong World of Warcraft , tiếng anh là Arcane missiles

4. Chương 4: Thăng Lợi Mới

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Tuyển thủ số 419 của chúng ta đang trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc ——“

Lời vừa dứt, đã thấy Tyler xoay người đứng dậy, thực hiện động tác chạy nước rút tiêu chuẩn, lướt qua đường bay của Arcane Missiles, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt đối thủ.

Bình luận viên: “Trời ơi cái tốc độ gì thế này! Trên người hắn có gắn tên lửa sao?!”

Ngay khi Tyler cách đối thủ tầm một mét, pháp sư đã ngừng dùng Arcane Storm, ngược lại sử dụng “Flashing” (1) tức thời (phép thuật dịch chuyển cự li ngắn), thân ảnh nháy mắt đã xuất hiện cách đó mười lăm mét.

“Tuyệt vời!” Bình luận viên kêu to, “Điều này có nghĩa là gì! Chính là trong khi sát thủ Tăng tốc thì pháp sư đã dịch chuyển đi mất! Chạy trốn chỉ trong một giây, đây đúng là điều vô cùng kì diệu —“

Còn chưa nói hết, chỉ thấy Tyler hoàn toàn không hề dừng lại, theo đó chính là “Shadow jump” (2), trực tiếp hiện ra dưới cái bóng của pháp sư.

Bình luận viên bất chấp mặt đau nhức, vội vàng nói tiếp: “0.5 giây! 0.5 giây đã bắt kịp! Phản ứng của sát thủ vậy mà còn nhanh hơn, đây đúng là một pha vô cùng kì diệu!”

Tyler hiện ra sau lưng pháp sư, đầu tiên là đánh vào gáy làm hắn rơi vào trạng thái choáng váng. Rồi nhân cơ hội đó, đoản đao “Khải Ca” bên tay phải tiến hành cắt cổ họng, chủ thủ “Sầm Tịch” bên tay trái đâm ngược lại.

1.5 giây sau pháp sư tỉnh lại từ trạng thái choáng váng, trên người đã xuất hiện hai trạng thái “Im lặng” (không thể cast skill) và “Chảy máu” (HP giảm liên tục)

Bình luận viên: “Tốc độ tay và tỷ lệ đánh trúng (3) nhanh đến không tưởng! Sát thủ trong 1.5 giây đã sử dụng tới ba kỹ năng combo (4), trời ơi thời gian CD (5) mới có 0.5 giây...Không phải anh ta gian lận đây chứ?”

Tyler không gian lận, hẳn không dùng kỹ năng mà là kỹ xảo.

Do sử dụng kỹ năng của hệ thống, đều có thời gian CD trên 1 giây. Nhưng hai tay hắn là dùng kỹ xảo, chỉ có thể bị quyết định phạm vi tấn công nói chung, chứ không có chuyện CD này.

Nhưng hiệu quả của những kỹ xảo này, là kinh nghiệm thân kinh bách chiến của Tyler đúc kết mà thành, không một chút pha tạp (6).

Pháp sư hoảng sợ phát hiện ra HP của mình đang ở vạch đỏ (7) (dưới 30%).

Bình luận viên: “Vạch đỏ! Rất nhanh chúng ta sẽ biết được kết quả! Pháp sư quyết đoán sử dụng kỹ năng bảo mệnh cuối cùng “Áo pháp thể thân”, lập tức thoát khỏi trạng thái tiêu cực, còn trốn thoát cách xa mười lăm mét, chỉ để lại một hình nộm thể thân —“

Ngay sau đó, hình nộm thể thân nổ tung!

“Thể thân nổ tung! Phép thuật phản công hiếm có!” Bình luận viên hưng phấn mà hô to, “Thanh máu của sát thủ cuối cùng cũng giảm! Cuối cùng cũng giảm thừa quý vị!”

Khán giả: “...” Vì sao nghe lại thấy xót xa thế nhỉ.

Áo pháp thể thân và Thể thân nổ tung xảy ra trong nháy mắt, căn bản không cách nào né tránh.

Trong khoảnh khắc đó, Tyler dựa vào bản năng chiến đấu nhảy về đằng sau, khó khăn dùng cánh tay ngăn cản được sát thương trí mạng, thanh máu trên đỉnh đầu giảm xuống còn...97%.

Bình luận viên: “...Mìe, căn bản là không có cách nào đánh bại được sát thủ này á. Hệ thần kinh của hắn đã được đo lường chưa vậy, phản ứng với tốc độ ánh sáng sao?”

Vừa nói xong, Tyler lại một lần nữa Tăng tốc, mà pháp sư hoàn toàn không phản ứng kịp, một lần nữa bị áp sát.

Pháp sư đã dùng toàn bộ kỹ năng bảo mệnh, duy nhất có Arcane Storm là không CD, chỉ có thể cắn răng vì danh dự cuối cùng...Vèo vèo bắn ra năm viên phi đạn.

Sau đó, không có sau đó.

“Cắt cổ họng, lại là một chiêu Cắt cổ họng! Mỗi lần đều đánh trúng điểm yếu trí mạng, lại còn là sát thương bạo kích (8), cái tỷ lệ đánh trúng gì đây thừa quý vị! 1 giây...2 giây! Pháp sư đã gục!” Bình luận viên gào thét, “Đã gục! — vâng, thật sự đã gục rồi! Thắng bại đã rõ”

Một giây sau, hệ thống thông báo thắng bại.

Pháp sư hóa thành tia sáng trắng, một lần nữa trở lại trên sân khấu.

Ty thu Khải Ca và Sầm Tịch vào lại trong vở, ngay sau đó cũng bay lên trên đài.

Người dẫn chương trình lộc cộc đi đến nói: “Chúc mừng tuyển thủ số 419 đã giành được chiến thắng, xin hỏi hai vị tuyển thủ có cảm nghĩ gì không?”

Microphone truyền cho pháp sư trước, pháp sư do dự một chút rồi nói: “Tôi có cảm giác...bị đuổi giết”

Người dẫn chương trình cười ha ha: “Trên võ đài đơn đấu, luôn là đuổi giết và bị đuổi giết mà”

Pháp sư: “...” Vậy anh thử bị số 419 đuổi giết đi, muốn trải nghiệm cảm giác tuyệt vọng à?

Thế nhưng hắn nhin không nói ra.

Microphone lại được truyền cho Tyler.

Người dẫn chương trình còn chưa hỏi: “Anh muốn nói gì không?”

Ty đã nói ngay: “Không”

Người dẫn chương trình: “Số 419 của chúng ta không có cảm nghĩ gì sao? Chà chà, khán giả rất rất ngạc nhiên, anh làm thế nào mà trong 1.5 giây sử dụng được ba kĩ năng vậy? Điều này đã đột phá tốc độ quy định sử dụng kĩ năng của hệ thống rồi đó”

Ty: “Bí mật thương mại”

Người xem trên khán đài đã đứng lên hô to, tiếng nghị luận nối liền không dứt, các nữ sinh không ngừng huýt sáo, thét chói tai với Tyler.

Người dẫn chương trình nháy mắt nói: “Chà chà, nói đi anh đẹp trai, năm mươi nghìn NDT đổi lấy bí mật thương mại của anh, đổi không?”

Ty: “Năm mươi nghìn?”

Người dẫn chương trình: “Đây cũng không phải số tiền nhỏ đâu, không biết trên khán đài có ai muốn trả không đây?”

Ty: “Không phải kĩ năng, là kĩ xảo”

Người dẫn chương trình: “...”

Khán giả: “...”

Bình luận viên: “Tứ gia! Ngài là ba ba của tôi! Tôi xin quỳ gối trước ngài để tỏ lòng kính trọng!”

Lúc Tyler cầm năm mươi nghìn NDT bình tĩnh rời đi, hiện trường vẫn còn đang bàn tán xôn xao.

“Kỹ năng” khác “kỹ xảo” ở chỗ, cái trước là do hệ thống điều khiển, cái sau là người chơi tự điều khiển. Sự khác nhau giữa chúng, là một trời một vực.

Lấy ví dụ, “kỹ năng” giống như con dấu, cùng một khuôn mẫu ai cũng dùng được, người người đều như nhau, chỉ có phần cứng (thuộc tính nhân vật, đẳng cấp trang bị) là làm ảnh hưởng đến kết quả. Một khi đạt được “kỹ năng”, thì chỉ cần đưa chỉ lệnh cho hệ thống, là có thể dùng được trước sau như một.

“Kỹ xảo” thì lại giống như một cây cọ vẽ vậy, ngưỡng cửa thấp, độ tự do cao (9), ai cũng có thể thử, nhưng tác phẩm làm ra có cái như gà bới, có cái lại trở thành kiệt tác. Cho dù là nhân vật cấp đại sư, nếu ở trạng thái tốt thì làm ra được một tuyệt tác, không cẩn thận thì cũng thân bại danh liệt.

Có vài người một chút khả năng tự do điều khiển kĩ xảo cũng không có, ngược lại còn làm mình bị thương. Có những người kĩ xảo không những có hiệu quả nổi bật, mà còn có thể tự do lựa chọn tốc độ, mục tiêu, không có thời gian CD, thậm chí có thể đột phá các hạng mục cao nhất của hệ thống.

Nói như vậy, cao thủ cấp thế giới đều sẽ chú tâm luyện tập một hai món kĩ xảo phù hợp làm ưu thế của mình, một khi nắm vững, kĩ xảo đó sẽ trở thành “tuyệt kĩ thành danh” của họ.

Bởi vì mức độ tự do lớn, cho nên kĩ xảo của mỗi người đều có nét cá nhân riêng biệt. Hơn nữa tập luyện cũng không dễ, độ khó và vô vàn lí do, bình thường một cao thủ chỉ tập trung vào một hai món kĩ xảo.

Được biết cao thủ nắm giữ nhiều kĩ xảo nhất là “Quý bí thủ” Phạm Đa, là du hiệp đứng hạng hai trên bảng xếp hạng thế giới, từ khi ra mắt tới nay đã thi triển tổng cộng tám loại kĩ xảo, hoàn toàn lấy “Kỹ xảo nhiều vô tận” mà nổi danh.

Tối hôm ấy, trang cá nhân của Tyler đã được cập nhật chính thức.

Tuyển thủ số: 419

Vòng loại điều kiện: trận đấu hỗn chiến

Xếp hạng tổng thể gna: B – list

Cho điểm pve: chưa có

Cho điểm pvp: A

Cho điểm : B+

Đánh giá gna: tiềm lực chưa biết của loại hình nhân vật sát thủ. Tuyển thủ thể hiện kỹ năng ẩn nấp, kỹ xảo ám sát và truy sát cũng như năng lực lấy mạng người trên chiến trường vô cùng xuất sắc. Trong đơn đấu pvp cũng có biểu hiện không tồi.

Đặc điểm pvp: với số liệu trước mắt, vũ khí chính và phụ của tuyển thủ đều duy trì tỉ lệ đánh trúng mục tiêu trên 90%, trong đó tỷ lệ bạo kích đạt tới 65.9%. Ngoài ra còn có tốc độ di chuyển và tốc độ tấn công kinh người. Theo những gì đã nói trên, thì tuyển thủ nắm giữ kỹ xảo nào đây có thể liên tục sử dụng kỹ năng với tốc độ cao.

Danh ngôn cá nhân:

[Trước câu hỏi có hay không] “Không”

[Giải thích tốc độ tấn công] “Không phải kỹ năng, là kỹ xảo”

Bên dưới vẫn là hai tấm ảnh động, không có gì mới.

Bên dưới khu bình luận thì vẫn tiếp tục bùng nổ:

“Tứ gia, tôi cũng quỳ!”

“Thần cmn tứ gia, “Không” mà là danh ngôn gì hả trời!

Có vẻ là do trong lúc bình luận viên kích động, trực tiếp đơn giản hóa “tuyển thủ số 419” thành “Tứ gia”, dân mạng cũng lập tức theo phong trào gọi Tyler là “Tứ gia”.

“Tứ gia cao lớn uy vũ! Tứ gia đẹp trai đến mức làm em không khép nổi chân!”

“Tứ gia em muốn sinh khỉ con cho anh!”

“Tứ gia em muốn sinh cả Hoa Quả Sơn cho anh!”

Tyler: “...” Ta không hiểu nổi người hiện đại mấy người nữa.

Tyler cảm thấy không đến nơi đến chốn, giống như mài xong dao, vô cùng vui vẻ ra ngoài PK, kết quả là ngay cửa đã chết một con quái nhỏ, thế là lại xách dao về nhà.

Hứng thú thì không có, lại còn vô cùng bất mãn.

Có điều, trong quá khứ năm trăm năm trước, tình huống như vậy cũng không hiếm lạ gì. Suy cho cùng, tài nghệ một người đã tôi luyện đến vị trí số một số hai, đương nhiên sẽ sinh ra cảm giác mất mát khi không thể dốc toàn sức lực, còn vì không tìm thấy đối thủ xứng tầm mà thấy cô đơn lạnh lẽo.

Nhưng ngay cả như thế, đối với sát thủ mà nói là đáng giá để vui mừng.

Hắn không giống với những người chơi game trong nhà.

Cái bọn họ chơi là những trận quyết đấu trần trụi sảng khoái, quá trình tàn khốc mà lãng mạn. Thắng, thì được mọi người tung hô, thua, thì phải mông về nhà. Hắn từng là mũi kiếm nhuộm đẫm máu nhân sinh, quá trình vô vị mà tàn nhẫn. Thắng, là lặng lẽ liếm láp vết thương, thua, chính là hai bàn tay trắng, chết không toàn thây.

Giờ Tyler đi tới thế giới của họ, thế giới này sáng sủa như vậy, thân thiện như vậy. Chỉ cần có thể thoát khỏi tội ác và giết chóc, với hắn mà nói, chính là thời đại tốt nhất.

Dù ở trong bất kì thế giới nào, Tyler Odin không thể nghi ngờ đều là kẻ mạnh.

Kẻ mạnh, có thể phải gánh chịu số phận tồi tệ nhất, nhưng cũng xứng đáng với vinh quang nhất.

Chú thích:

(1) Nguyên văn thiêm thức “ ”

(2) Nguyên văn ám ảnh khiêu được “ ”: dịch thô là bóng nhảy, nghe không hay cho lắm nên mình xin mạn phép để tiếng Anh

(3) Nguyên văn “ ” hay hit rate là tỷ lệ đánh trúng đối phương mà không bị trượt

- (4) Combo = Đánh liên hoàn
- (5) Cool down: thời gian làm lạnh (hay khoảng thời gian chờ trước khi có thể sử dụng lại một kỹ năng)
- (6) Nguyên văn sấm thủy “ ”: Sấm ở đây là trộn lẫn, ý chỉ tất cả những kỹ năng mà Tyler có được đều do anh ấy tự mày mò mà ra, không trộn lẫn với bất kỳ ai khác.
- (7) Ở một số game thanh máu của người chơi ở trạng thái đầy thường có màu xanh lá hoặc vàng cam, khi máu giảm dần về mức nguy hiểm sẽ có màu đỏ.
- (8) Nguyên văn “ ” hay Critical Damage là hiệu ứng sát thương nhảy vọt lên bất ngờ so với bình thường
- (9) Nguyên văn “ , ”: bậc cửa ở đây có nghĩa ẩn dụ chỉ giới hạn hay ngưỡng cửa. Có thể hiểu kỹ xảo như cây cọ vẽ, dùng không khó, có thể tự do biến tấu, ai cũng dùng được.

5. Chương 5: Fanboy Hoang Dã

Hai ngày sau, lúc Tyler đang đọc sách thì nhận được một tin nhắn từ văn phòng chính thức.

Trong tin nhắn có viết, truyền thông Quang Lâm muốn trưng cầu sự đồng ý của hắn cho phép được sử dụng video đối chiến trước đó để biên tập thêm vào tiết mục của họ, tuần sau sẽ tiến hành truyền bá ra ngoài. Phí cấp phép tiêu chuẩn là: mỗi giây Tyler xuất hiện trong tiết mục sẽ nhận được tám trăm NDT.

Cái giá này có thể nói là rất cao, chủ yếu là vì Tyler vừa xuất hiện đã nhận được đánh giá gna là “tuyển thủ cấp B”. Giá để tuyển thủ cấp B lộ mặt trên sân khấu có tiêu chuẩn tối thiểu, nếu thấp quá hiệp hội eSport còn có thể tới tận cửa kháng nghị.

Vì lẽ đó cho dù Tyler ngay tên thật còn không lộ, truyền thông Quang Lâm cũng không thể không chủ động trả cho hắn trên giá cấp B.

Vì thế một tuần sau, Tyler đã nhận được bốn mươi nghìn NDT “phí biểu diễn”.

Truyền thông Quang Lâm ngoài đài phát sóng eSport trực tiếp, còn có cả trang web video, trang web cổng thông tin.

Sau khi được Tyler trao quyền thì mang hắn đi ghi hình hai tiết mục. Một là “Tuyển tập chuyên mục đặc sắc tháng X” phát sóng hàng tháng, dùng để tổng kết những màn thi đấu eSport đặc sắc nhất mỗi tháng, tính giải trí khá mạnh. Hai là hạng mục hợp tác với gna, “Thuyết minh công lược XX”, mỗi kì sẽ đề cập đến một chức nghiệp nào đó, tiến hành phân tích thủ pháp PK, trong đó sẽ chọn một tuyển thủ đại diện của trận đấu đến nêu ví dụ hoặc giải thích, tương đối chuyên nghiệp.

Cái trước thì có vẻ không ổn lắm, bình thường phải có đầy đủ tư liệu mới làm được.

Nhưng cái sau thì có thể phát sóng ngay, video ghi lại cảnh Tyler PK với pháp sư súng máy đáng thương đã vào vị trí.

Sau khi số “1” khổng lồ đếm ngược xong, màn ảnh trực tiếp đặc tả đồng tử vàng sậm của Tyler, rồi chậm chậm kéo lên...

Cả trận đấu gần như đều được biên tập vào toàn bộ. Pháp sư “khởi động súng”, Tyler lao đến gần; pháp sư dịch chuyển, Tyler cùng lúc dùng Shadow jump, bộc phát tốc độ tấn công kinh người; pháp sư dùng pháp thuật thể thân trốn thoát, phản kích, Tyler nhanh chóng đuổi theo, cướp đi sinh mạng... Quá trình biến đổi bất ngờ, vô cùng kích thích, trình độ xuất sắc xác thực không cần phải cắt đi đoạn nào.

Tần suất phát video luôn rất cao, dù sao cũng có nhiều người không thích xem trực tiếp, lại thích xem một vài video đặc sắc phần kích cho vui.

Kết quả toàn màn hình đều là màn đạn (1) màu sắc rực rỡ trôi tới trôi lui: “Tuyệt đối đừng uống nước, phun ngay tức thì!” “Trước mặt là năng lượng hạt nhân! Không phải nhân viên chiến đấu lập tức sơ tán!” “Mẹ ơi quỳ! (2)”

Khu bình luận cũng đã dựng thành một tòa nhà cao tầng (3), bọn họ bắt đầu phỏng đoán thân phận thực của “tuyển thủ số 419”. Đại đa số đều cho rằng “số 419” là cao thủ thành danh đã lâu, bắt đầu đoán xem đó là ai trên bảng xếp hạng sát thủ nổi tiếng.

Biệt danh “Tứ gia” ngày càng nổi trên mạng, mà quý ngài đồ cổ Tyler hiện tại còn không biết danh hiệu của mình đã bị quyết định như vậy.

Ba ngày sau, Tyler lại tham gia vòng đấu 16/8.

Lần này đối thủ là triệu hồi sư, còn là cái kiểu triệu hồi chậm chạp, am hiểu nhất là dùng một vật triệu hồi làm nền, chỉ cần có thể cầm cự được 10 giây là có thể dùng năm vật triệu hồi đánh giăng co, chỉ cần bắt tử trong 30 giây thì vẫn còn sót lại tí máu, gọi ra được mười vật triệu hồi đánh cho đối thủ thành cảm...

Nhưng mà rất tiếc, gã bị Tyler kiềm chế gât gao.

Ngay cả bình luận viên cũng không biết phải nói gì, sức mạnh của “Tứ gia” khủng bố rõ như ban ngày, một chức nghiệp pháp hệ mặc giáp vải yếu ớt như cậu mà muốn cầm cự được mười giây sao? Xa xỉ quá rồi đó!

Cả trận đấu còn chưa tới mười giây, triệu hồi sư nằm bên cạnh vật triệu hồi thứ hai của mình, chết không nhắm mắt.

Kết thúc trận đấu, người dẫn chương trình lại muốn hỏi cảm nghĩ.

Triệu hồi sư cũng không biết cảm nghĩ của mình là gì, suy yếu nói: “Tôi khá là xui xẻo...gặp phải thiên địch”

Khán giả gật đầu tới tấp, bày ra vẻ mặt đồng cảm sâu sắc.

Đến phiên Tyler phát biểu cảm nghĩ. Hắn cầm lấy microphone, bình tĩnh nói: “Không”

Người dẫn chương trình: Quả nhiên không có cảm nghĩ.

Khán giả: Quả nhiên lại vậy.

Mọi người vô cùng ăn ý bỏ qua phần “cảm nghĩ” của Tyler, trận đấu này cứ vậy mà kết thúc.

Sau bất cường tranh bá chính là vòng bán kết, ở giữa còn có một tuần để nghỉ ngơi.

Bởi vì đối thủ chỉ còn bảy người, cho nên các tuyển thủ đều bắt đầu quan sát tư liệu, video, tuyệt kĩ thành danh và vân vân của tuyển thủ khác, trước trận đấu chuẩn bị chiến thuật thật tốt.

Chỉ có Tyler nhìn lướt qua rồi lại chạy đi thư viện, hấp thụ tri thức của thế giới này.

Mấy ngày nay Tyler thường đến thư viện.

Từ lần suýt nữa bị fan của Bùi Nhung nhận ra thân phận, hắn luôn phải cải trang.

Nhưng bởi vì liên quan đến khí chất, có khi vẫn bị người nhìn lén hoặc quang minh chính đại nhìn chăm chăm, là có thể hiểu được.

Thế nhưng cái người rình trộm hôm nay...đứng yên một chỗ nhìn chăm chăm mười phút là sao hả?

Tyler lặng lẽ khép lại cuốn sách trên tay, giả vờ lơ đãng ngẩng đầu, mặt đối mặt với cái kẻ đã nhìn trộm mình mười phút kia.

Thông qua khe hở giữa các cuốn sách, kẻ rình trộm kia là một thanh niên hơn hai mươi tuổi, mặt còn rất non, nhìn như con lai. Mang một cặp kính gọng mỏng, trên người mặc một bộ đồng phục phẳng phiu, trước ngực gắn huy hiệu trường và huy chương, vừa nhìn là biết là đại biểu học sinh ưu tú.

Tyler: “Xin chào, có chuyện gì không?”

Đối phương sững sốt một lát, nhanh chóng hoàn hồn: “À không, không có, tôi chỉ là...”

Con người lúc đang kiểm soát, ánh mắt thường nhìn loạn xung quanh, theo bản năng tìm linh cảm —— biểu

hiện của cậu ta quá rõ ràng, Tyler liếc cái là thấy.

Tyler: “Tìm sách?”

Thanh niên: “À vâng, đúng vậy, tôi muốn tìm...cuốn Lịch sử phát triển động cơ warp của George. J.”

“Nơi này là khu lịch sử chính trị”

“A, xin lỗi, tôi lần đầu tới đây...” Thanh niên đỏ mặt, còn vô cùng rõ ràng, hầu hết cố gắng không di chuyển, tránh đi ánh mắt của Tyler, “Tôi không quen thuộc các phân khu trong đây lắm”

Tyler híp mắt, chậm rãi nói: “Lần đầu tới mà đã mượn hơn hai mươi cuốn sách à?”

“Dạ...?”

“Bookmark giả lập của cậu, đã dùng hai trang, nói cách khác trong ghi chép mượn sách phải có ít nhất hai mươi quyển”

Thanh niên mặt mũi đỏ bừng, cảm giác như muốn bốc cháy, cuống quýt nói: “Tôi...tôi mượn bookmark của bạn”

Tyler nhìn cậu một lát, bỗng nhiên cười nói: “Không phải cậu muốn tìm sách sao? Tôi dẫn cậu đi”

“Nếu vậy thì...cảm ơn anh rất nhiều”

“Tôi là Tyler, rất vui được gặp cậu”

“Victor...tôi cũng vậy”

Lúc hai người vòng qua một giá sách.

Nội tâm Victor: Xong rồi! Mình đúng là tệ quá! Lần đầu nói chuyện mà đã luống cuống tận ba lần! Ban này liệu có làm cho người ta ghét không? Nay ra khỏi nhà có quên vuốt gel không nhỉ? Chắc là không. Liệu anh ấy có ghét mùi gel này không?...Trời ơi tệ quá, đừng có thất thần nữa Victor...Này mình nói dối bảo mượn sách gì ấy nhỉ?

Nội tâm Tyler: Cậu ta thích mình. Chắc chắn.

“Bạn là học sinh ở gần đây à?” Tyler thuận miệng hỏi.

“Không, không phải” Victor nói, “Tôi là về trường cũ...để diễn thuyết cho tân sinh trong lễ khai giảng, giới thiệu sơ qua về Học viện kỹ thuật đế quốc”

Có thể được mời về diễn thuyết trong lễ khai giảng, đều là học sinh ưu tú nằm trong top 10.

Tyler: “Trước khi tốt nghiệp cậu hẳn là học sinh rất giỏi”

Mặt Victor lại nóng lên, nói: “Thực ra tôi không phải là học sinh đạt chuẩn, ở trường cũng có lúc...trốn học”

“Ồ, nhân chi thường tình mà”

Tyler nói, dùng chân nhìn lướt qua nhãn trên giá sách.

Trong nháy mắt khi hắn quay đầu, Victor hít một hơi thật sâu: “...” Cứu với, ai tới ngăn không cho tôi nói tiếp đi! Đáng lẽ mình phải nói với anh ấy rằng mình theo học ba học vị, vì không sắp xếp được chương trình học mới bỏ qua mấy môn...

Tyler: “Vừa rồi cậu bảo muốn cuốn Lịch sử động cơ gì ấy nhỉ?”

Victor: “Lịch sử động cơ warp, do tiến sĩ George.J viết”

“Không phổ biến mấy, là chuyên ngành của cậu à?”

“Không, không phải. Đây là...sở thích của tôi” Victor nói, “Tôi nhiều lúc cũng xem một ít sách linh tinh, để anh chê cười rồi”

Tyler: “Không sao”

Nội tâm Victor lúc này đã chảy xuống hai hàng lệ dài: Không! Đừng có khiếm tốn nữa, mau nói mày không phải cái loại trốn học để đọc sách giải trí đi Victor! Là đàn ông thì phải có lúc thể hiện mình chứ, làm sao lại sợ sệt như vậy hả!

Vài giây sau.

Victor: “Kia, cái kia...”

“Hử?” Tyler tự nhiên quay đầu lại nhìn cậu.

Victor: “...” O, mình là ai? Đây là đâu? Vừa rồi mình muốn nói gì ấy nhỉ?

Tyler vẫn luôn mang vẻ mặt ôn hoà, chậm rãi vươn tay, duỗi qua bên tai cậu, cuối cùng chống lên đằng sau.

Kabe don (4)!

Victor kinh hãi lùi về đằng sau một bước, lưng liền tựa lên giá sách, bị vây trong tư thế kabe don, không thể trốn thoát.

Một lát sau, cậu dường như cam chịu, mặt đỏ bừng co người lại trước giá sách, đôi mắt xanh thăm mở to đầy vẻ bất lực, dường như nhìn thẳng tắp dán lên mặt Tyler.

Sau đó Tyler vươn tay lấy xuống một quyển sách trên giá ở sau lưng cậu, đưa cho cậu: “Lịch sử động cơ warp, là bản này à?”

Victor: “...”

“Hử?” Tyler phát ra một âm tiết.

Victor hoàn hồn: “Đúng, đúng là bản này rồi, cảm ơn anh!”

“Không cần cảm ơn”

Nội tâm Victor: “Mau hồi phương thức liên lạc đi! Phương thức liên lạc đi! Liên lạc đi! Đi!

Hai giây sau.

Victor: “Anh...anh...anh đúng là một người tốt”

Tyler: “...”

Victor: “...” Mẹ ơi con sợ QuQ.

Tyler không biết vì sao lại có loại cảm giác sung sướng “Trong lúc rảnh rỗi bắt được một con hamster đi ngang qua, sau đó hung hăng bắt nạt nó một phen”

Hắn giơ quyển sách trong tay ra, hỏi: “Đúng rồi, tôi có vấn đề muốn hỏi. Trong cuốn sách này có một từ viết tắt mà không có giải thích — “Tích điểm” là cái gì?”

Victor sợ ngây người: “C...cái gì cơ?!”

Tyler: “Tích điểm, cậu cũng không biết à?”

Mặt Victor đều đỏ cả lên, vành tai như sắp nhỏ ra máu.

Tyler: “???”

Victor: “Đó, chính là...điểm mẫn cảm nhất...trên thân thể...á”

Chú thích:

(1) Nguyên văn “ ”: “bullet screen” hay “danmu” là chức năng cho phép người xem “bắn” bình luận lên màn hình video, phim ảnh vân vân như những viên đạn trong thời gian thực.

(2) Nguyên văn “ ” Câu gốc là “Mẹ hỏi tôi sao phải quỳ để chơi di động” dùng để chỉ việc nhìn thấy điều gì đó vô cùng trâu bò

(3) Nguyên văn “ ”: Trong các truyện võng phối thường hay xuất hiện các từ như “lâu chủ, lầu 1, lầu 2” viết tắt là L. Lâu ở đây là comment, cao lâu ở đây là chỉ lượng comment nhiều đủ để dựng thành nhà cao tầng:))

(4) Thuật ngữ kabe-don xuất hiện nhiều trong manga và anime. Chúng được biết đến là hành động mà nhân vật nam dồn người nữ vào tường. Sau đó dấn tay thẳng vào tường (- kabe) gây ra tiếng động (- don). Hành động này sẽ khiến cho đối phương không còn cơ hội chạy thoát và buộc phải mặt đối mặt với người nam đó.

6. Chương 6: Đối Thủ Mỹ Nam

Vài phút sau sự kiện “tích điểm”, Victor mới nhận ra chân tướng.

Bạn học Victor chạy bán sống bán chết, đi đường cũng dán cả vào góc tường, vừa đi vừa cúi đầu tìm kiếm cái khe nứt vừa người mình để chui xuống.

Đến lúc về được đến phòng, lại bị bạn cùng phòng nghe tin xúm lấy, mạnh mẽ cướp đi bức ảnh Tyler mà

cậu lén chụp được.

Đúng, chính là chụp trộm. Lọt vào ống kính là một bên mặt của Tyler, hần hơi cúi đầu xem xét giá sách ở tầng dưới cùng, hai mắt khi chăm chú trông có vẻ vô cùng thâm thúy.

Bạn cùng phòng sờ cằm: “Hử? Không bị kính che đi mới phát hiện, màu mắt này đúng là hiếm thấy, huyết thống ở đâu vậy?”

“Chắc không phải của liên minh” Victor ngồi sóng vai với cậu ta xem bức ảnh, nói rằng, “Tinh hệ của liên minh không có dòng họ nào có đôi mắt vàng óng vậy cả, có thể là di dân, bị bệnh về mắt hoặc là biến dị...”

“Nói vậy Tứ gia là di dân hoặc là bị biến dị chẳng?” Bạn cùng phòng như có điều suy nghĩ nói.

Victor mờ mịt hỏi: “Tứ gia là ai?”

Bạn xấu xua tay nói: “Cậu không xem thi đấu eSport thì không cần biết. Nào nào, chúng ta tiếp tục tám về nam thần của cậu đi”

...

“Tứ gia” không những không phải là huyết thống của liên minh, thậm chí còn không phải huyết thống của vũ trụ bọn họ nữa kia.

Trước đó đã nói, Tyler Odin là con lai của tinh linh và mị ma.

Xác xuất sinh ra con lai của hai chủng tộc này, để hình dung chính là xác xuất sao hỏa đụng mặt trăng. Lí do thì, đại loại là tinh linh và mị ma đều căm ghét xem thường lẫn nhau.

Hai chủng tộc mị ma và tinh linh có điểm chung lớn nhất chính là: trị số sắc đẹp vô cùng cao, có thể đụng thủng trời ấy chứ.

Điểm khác biệt lớn nhất của họ lại là: tinh linh vô cùng chung thủy, cả đời chỉ có một bầu bạn; mị ma thì lại cực kì phóng túng bừa bãi, bằng cách mê hoặc người bị hại sau đó hấp thụ tinh khí để sống.

Một bên là bạch liên hoa (1) thanh thuần không làm ra vẻ, một bên là hồ ly tinh lẳng lơ ti tiện.

Có thể tưởng tượng ra, hai bên dù có nhất thời yêu nhau say đắm, kết hợp lại thành một gia đình thì cuối cùng cũng không được trọn vẹn. Bởi thế lỡ mà có sinh được con lai, cũng sẽ không có được tuổi thơ hạnh phúc — như cha của Tyler vậy.

Cha của Tyler chính là đứa con lai “lỡ mà” đó. Nam mị ma nham hiểm xảo trá kết hợp với công chúa tinh linh tiếng tăm lừng lẫy — sinh ra đứa con kế thừa tính cách bên nội, ở bên ngoài ăn chơi, phiêu bạt khắp nơi, làm cho mẹ Tyler (một cô gái bán tinh linh đáng thương) trầm cảm mà chết.

Tyler khi còn bé thì có tí phản nghịch, xem thường cách làm vô trách nhiệm của cha mình. Nhưng đối với mẹ hắn cũng thấy chỉ tiếc mài sắt không nên kim (2), cho rằng một người sống dựa vào tình yêu, nhân sinh cách cục (3) quá nhỏ.

Từ nhỏ hắn đã thấy bạch liên hoa rất đáng thương, lẳng lơ ti tiện thì lại càng đáng trách.

Sau khi có thể tự lực cánh sinh, nỗ lực sống sót, Tyler nhỏ liền khịt mũi coi thường thân phận hỗn huyết cực kì quý hiếm này của mình, ngay cả màu mắt của mình cũng thấy không vừa ý.

Hắn không thích có kẻ không ngừng theo dõi đặc thù của chủng tộc mình.

Vậy nên bình thường Tyler luôn đội mũ trùm và đeo mặt nạ.

Không chỉ để che đi gương mặt của Bùi Nhung, mà còn là một thói quen “duy trì không làm người khác chú ý”.

Khán giả chỉ có thể thấy đôi mắt vàng óng của hắn, đôi mắt này khi không ở trạng thái chiến đấu thì luôn có vẻ biếng nhác mà thông dong.

Tư thế của Tyler cũng rất tùy ý, giờ phút này hắn đứng trên sàn đấu, trước mặt là đối thủ vòng bán kết 16/8 — một tên tuần du giả.

Người dẫn chương trình đi xuống sàn đấu, bắt đầu từ vòng bán kết này, bình luận viên đều là một nam một nữ hợp tác cố định.

Lúc này, nam bình luận viên bật mic nói: “Xin chào các vị khán giả, tôi là lão Nghệ”

Nữ bình luận viên: “Tôi là Tiểu Tỳ”

Nam bình luận viên: “Chào mừng đến với hiện trường của vòng bán kết eSport 16/8, đây là trận đấu thứ hai, tuyển thủ số 419 đấu với tuyển thủ “Hoa Xuy Hoa”.

Nữ bình luận viên: “Hiện tại hai vị tuyển thủ đều đứng ở trên sân, chúng ta có thể nhìn thấy song phương đều trong trạng thái sẵn sàng đón địch, chuẩn bị tác chiến, ống kính xin lại gần một chút...Woa”

Theo tiếng thán phục của cô, trên màn hình lớn phân biệt phóng to hai phân cảnh (4) làm cho khán giả

không khỏi rít gào.

Đôi mắt và khí chất của “Tứ gia” Tyler luôn là điểm nóng để người ta thảo luận, tạm thời không đề cập đến.

“Hoa Xuy Hoa” đối diện hắn cũng là một mỹ nam rất nổi tiếng, tóc quăn vàng kim cột trên đỉnh đầu, trên mặt đeo một chiếc mặt nạ vũ hội màu bạc, mình mặc giáp da bó sát người phối với áo choàng phác họa ra dáng người gầy gò.

Nam bình luận viên: “Hai vị tuyển thủ quả nhiên danh bất hư truyền, đều là tuyển thủ có trị số nhan sắc vô cùng cao nha”

Nữ bình luận viên: “Đều là loại hình đẹp trai có khí chất, chân dài mét tám, đều sống chết không chịu lộ mặt...”

Nam bình luận viên: “Chúng ta tạm thời không thể đánh giá được trị số sắc đẹp, thế nhưng thực lực của hai bên ra sao, rất nhanh sẽ có đáp án”

Đếm ngược bắt đầu, trước khi thi đấu, bình luận viên có trách nhiệm giới thiệu bối cảnh của hai bên.

Tuy nhiên trong lúc họ đang đùa về việc dự đoán kết quả thắng thua của hai tuyển thủ, trên khán đài lại đang hò hét liên thanh, vài khán giả nữ có thể nói là quá khích.

Đây là do hoạt động trên sân còn hấp dẫn người ta hơn bình luận viên.

Tyler mặt đối mặt với vị mỹ nam kia. Ban nãy quý ngài “Hoa Xuy Hoa” vén áo choàng lên, anh tuần tiêu sái nhảy xuống từ trên sân khấu, lúc ngẩng đầu lên, trong miệng còn ngậm một nhành hoa hồng đỏ.

“Khán giả: “...A a a a a!”

Tyler: Lạnh lùng.jpg

Hoa Xuy Hoa nhẹ nhàng vươn tay lấy bông hồng xuống, ưu nhã thổi một hơi, cánh hoa đỏ tươi bỗng bay lá tả, hóa thành vô số mảnh vỡ trôi về phía ngoài sân đấu.

“Khán giả: “...A a a a a!”

Tyler: Lạnh lùng.jpg

Mười giây đếm ngược.

Đối thủ của Tyler vẫn còn đứng đó làm trò.

Hoa Xuy Hoa tao nhã cúi chào đối thủ, rút ra đoản kiếm bên hông: “Kiếm của tôi là do đại sư Molotov chế tạo, tên là Lyra (5)” Anh ta thu kiếm vào vỏ, lại lấy trường cung sau lưng xuống “Cung của tôi có được từ thủy yêu tinh Vương Đình, tên là Ophiuchus (6) — xin được chỉ giáo nhiều”

Một vài khán giả là fan lập tức kích động hò hét: “Hú hú hú! Đẹp trai đẹp trai siêu siêu đẹp trai!”

Tyler khoanh tay trước ngực, tỏ vẻ không hứng thú nói: “Ồ”

Khán giả lập tức phản bội: “A a a Tứ gia ngầu quá a a a!”

Một tháng này, Tyler đã hiểu rõ việc “khán giả ở thời đại này căn bản không có cái gọi tiết tháo”, thờ ơ không chút cảm động rút ra đoản đao và chuyển thủ của mình, lạnh nhạt nói: “Khải Ca, Sầm Tịch”

Mặc dù chỉ là việc phản ứng lại đối thủ, đây cũng là lần đầu tiên hắn để lộ ra ngoài dáng vẻ chiến đấu, để khán giả có thể nhìn thấy tư thế bất động.

Từ trước đến nay tay phải hắn luôn cầm kiếm, tay trái cầm chuyển thủ.

Bởi vì tay phải của hắn linh hoạt hơn, có thể đảm nhận được các động tác chém, đâm, cắt, khều; tay trái thì lại nhanh và mạnh, càng thích hợp làm động tác nắm ngược chuyển thủ (7) (trong tình huống bình thường, chuyển thủ dùng để đâm).

Tiến vào trạng thái chiến đấu, ánh mắt hắn đột nhiên thay đổi, khóa chặt vào con mồi của mình.

Đếm ngược kết thúc, trận đấu bắt đầu.

Tất cả âm thanh bên ngoài sân đấu đều bị chặn lại, tuyển thủ dự thi lập tức tiến vào hình thức chiến đấu.

Giây thứ nhất nam bình luận viên đã hô lên: “Xung đột bùng nổ! Vừa mới bắt đầu đã xung đột kịch liệt! Hoa Xuy Hoa nhảy ra khỏi vòng tròn —xạ kích trên không! Là thiên phú xạ kích trên không!”

Vừa mới giao thủ, hai người đã đối kỹ năng thông thường: Tyler trở tay tập kích Hoa Xuy Hoa tạo thành thương tổn, mũi tên thứ nhất của Hoa Xuy Hoa thất bại.

Tiếp đó, Hoa Xuy Hoa ngay lập tức bay vút về phía sau, áo choàng như đôi cánh mở rộng, cả người ở trên

không kéo căng trường cung hoa lệ.

Dây cung khê vang, cùng lúc đó, nơi hấn nhắm vào, Tyler đột nhiên biến mất.

“Số 419 đã dùng Stealth (8), đây là lần đầu tiên trên võ đài một chọi một hấn sử dụng kỹ năng Stealth! Hấn đang chờ Hoa Xuy Hoa rơi xuống đất sẽ tập kích sao? Thời gian trên không của Hoa Xuy Hoa là...4.7 giây, anh ta rơi xuống rồi. Ngoài ý muốn là, anh ta không chiếm cứ nơi có địa thế cao! ——419 cũng không chọn lúc này để tập kích!”

Hoa Xuy Hoa nhẹ nhàng đáp xuống đất bằng, nhắm hai mắt lại, sau đó lộ ra vẻ mặt cẩn thận lắng nghe. Trên trán y, mơ hồ lấp lánh dấu hiệu hình con mắt.

“Tâm nhãn thuật! Kỹ năng thăm dò ẩn hình của chức nghiệp hệ cung thủ. Tuyển thủ Hoa Xuy Hoa có thể trước khi số 419 tập kích, nhìn thấu tàng hình của hấn không?”

Trong sân hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có gió nhẹ nhàng thổi qua.

Hoa Xuy Hoa một tay cầm cung, một tay nắm lấy ba mũi tên, nhẹ nhàng đặt trên dây cung.

Bỗng nhiên, nữ bình luận viên hô to: “Là tập kích trên không!”

Bóng dáng Tyler bỗng nhiên thoáng hiện ra giữa không trung, chủ thủ trong tay như răng nanh sắc bén, đột ngột lao về phía con mồi.

Hoa Xuy Hoa vội vã xoay người, trường cung đỡ lấy mũi kiếm, tay phải cực kì linh hoạt xoay ngược lại, cầm ngược mũi tên đâm về phía Tyler.

Tyler cúi người, bỗng nhiên biến mất trước mắt Hoa Xuy Hoa ——

Là động tác thu người xoay tròn vô cùng nhanh, giống như đã từng luyện tập khiêu vũ, trong nháy mắt đã xoay đến bên cạnh Hoa Xuy Hoa.

Chủ thủ sắc bén lần thứ hai gần như kề sát cổ Hoa Xuy Hoa.

Ngay sau đó, Hoa Xuy Hoa chống trường cung trên đất, vừa vặn có thể mượn lực làm một cú đá quét chân (9).

“Đẩy lui! 419 đã bị Hoa Xuy Hoa dùng kỹ năng đá quét chân đẩy lùi lại khoảng năm mét! Tập kích thất bại! Hiện tại quyền chủ động đã trở lại trong tay Hoa Xuy Hoa!”

“Chờ một chút” Nữ bình luận viên, “Tập kích thành công!”

Hai người đánh giáp lá cà trong một chốc rồi cùng lúc tách ra, Tyler lần thứ hai quỵ thần không hay biến mất trong cảnh ảo xung quanh.

Tay Hoa Xuy Hoa rũ xuống, lúc này khán giả mới nhìn rõ, bên trong bàn tay trái của y bị cắt thành một đường máu hẹp dài, làm cho y không cầm được mà run rẩy.

Nữ bình luận viên: “Là do cú xoay tròn ban nãy, đừng quên tuyển thủ 419 còn có một thanh đoản kiếm!”

Nam bình luận viên: “Động tác vừa rồi vô cùng hoàn mỹ ngoạn mục! Hiện giờ tuyển thủ Hoa Xuy Hoa đang rơi vào tình thế hết sức bất lợi, là tuần du giả thuộc hệ chức nghiệp cung thủ, sau khi tay trái đã bị thương, anh ta liệu có thể lật ngược tình thế hay không?”

Sân đấu lần thứ hai rơi vào im lặng, Hoa Xuy Hoa đứng giữa bãi cỏ bằng phẳng.

Nghiêm khắc mà nói, sân đấu được lựa chọn ngẫu nhiên lại càng có lợi cho cung thủ, còn đối với sát thủ, thì lại thiếu đi nơi ẩn nấp.

Thế nhưng Hoa Xuy Hoa bỗng phát hiện, cho dù y có dùng kỹ năng trinh sát cũng không phát hiện được bóng dáng Tyler: Hắn nấp trong bóng của tảng đá? Hay là bên trong bụi cỏ dại nào đó? Hoặc là sau lùm cây xa xa?

Chú thích:

(1) *Bạch liên hoa: Chỉ những người ngây thơ trong sáng như hoa sen trắng.*

(2) *Nguyên văn “ ”: chỉ tiếc rèn sắt không thành thép ví với việc yêu cầu nghiêm khắc đối với người khác, mong muốn họ được tốt hơn*

(3) *Nhân sinh cách cục “ ”: có thể hiểu là bạn muốn vươn tới vị trí nào, hoặc tư tưởng của bạn đã đạt đến tầm cao nào, hoặc trình độ của bạn ở mức nào. Vị trí khác nhau, môi trường xung quanh, trình độ con người khác nhau. Nói cách cục của bạn nhỏ, là nói ánh mắt bạn thiếu cận, có một số việc không nhận thức nổi, đều chỉ ghi nhớ lợi ích của bản thân, vì cái nhỏ mà mất cái lớn.*

(4) *Hình minh họa*

(5) *Chòm sao Thiên Cầm, (tiếng La Tinh: Lyra) là một trong 48 chòm sao Ptolemy và cũng là một trong 88 chòm sao hiện đại, mang hình ảnh cây đàn lia*

(6) Chòm sao Xà Phu, (tiếng La Tinh: *Ophiuchus*) là một trong 48 chòm sao Ptolemy và cũng là một trong 88 chòm sao hiện đại, mang hình ảnh người chẵn rấn, Xà Phu.

(7) Hình ảnh minh họa

Bình thường là cầm thuận

(8) Nguyên văn tiềm hành “ ”: tên skill trong *World of Warcraft* => lén lút, vụng trộm, rón rén

(9) Nguyên văn tiên thối “ ”: một thế đá trong *Tán thủ* (võ chiến đấu tay không tự do)

Bonus thêm fanart của Tyler (3)

7. Chương 7: Tư Cách Vào Bán Kết

Một chức nghiệp viễn chiến, nếu ngay cả đối thủ cũng không phát hiện được, chỉ có thể đánh cận chiến với sát thủ, không phải muốn tìm chết thì là gì?

Hoa Xuy Hoa nhẹ nhàng thở một hơi, sử dụng kỹ năng khác.

Từ trong túi y chậm rãi mọc lên một cây dây leo, rất nhanh quấn quanh cánh tay y. Thực vật thân thảo không những chữa khỏi miệng vết thương mà còn có khả năng đặc thù giúp tăng cường lực cánh tay.

Nữ bình luận viên: “Dây leo cộng sinh! Khó mà thấy được Hoa Xuy Hoa sử dụng kỹ năng bảo mệnh, dưới tình huống HP chỉ còn 60%, anh ấy cho rằng mình đang bị vây trong tình cảnh vô cùng xấu sao?”

Hoa Xuy Hoa lấy ra năm mũi tên, bắn lên không trung.

“Là Tán xạ (1) tiễn” Nam bình luận viên nói, “Hoa Xuy Hoa nhanh trí không sử dụng nhóm kỹ năng. Tuy rằng điểm rơi là ngẫu nhiên, nhưng vào lúc này lại có tác dụng dò tìm được vị trí của kẻ địch!”

Vừa dứt lời, Hoa Xuy Hoa bất ngờ quay đầu lại!

Trong chớp mắt đó.

Một đoạn chủy thủ sắc bén lần thứ ba đánh về phía cổ họng y. Lần này bọn họ gần trong gang tấc, y có muốn cũng không tránh được!

“A!” nữ bình luận viên kìm không được mà hét lên một tiếng, “Đằng sau lưng!”

Nam bình luận viên cũng cảm thấy sồn tóc gáy nói: “Số 419 vẫn luôn trốn trong cái bóng đằng sau Hoa Xuy Hoa!”

Lần đánh lén này vậy mà thành công. Một kiếm một đao đồng thời công kích, thanh máu của Hoa Xuy Hoa trực tiếp giảm xuống dưới 30%!

Hoa Xuy Hoa làm ra cố gắng cuối cùng, rút ra đoản kiếm của mình đấu lại đao của Tyler.

Nhưng đây cũng chỉ là cú liều chết phản kích mà thôi, kỹ xảo dùng kiếm của y kém hơn dùng cung, càng đừng nói là so với bậc thầy sát thủ.

Hàn quang vừa qua đi, vồn vện hai giây, đoản kiếm “Lyra” của Hoa Xuy Hoa đã bị đánh bay ra ngoài.

Tyler lại xoay người đứng sau lưng Hoa Xuy Hoa, nắm ngược chủy thủ vừa vặn dừng lại trên cổ y. Từ chính diện chỉ có thể thấy sau lưng Hoa Xuy Hoa một bóng lưng không quay đầu lại.

Một màn này chỉ dừng lại có một giây, chủy thủ đã xẹt ngang qua.

Một chiêu cắt cổ hòng, đã lấy đi lượng HP còn lại của Hoa Xuy Hoa.

Trận đấu kết thúc, thắng bại đã phân.

Trong hai giây đó, ngay cả bình luận viên cũng im lặng, mãi cho đến lúc này, nam bình luận viên mới nói từng câu từng chữ: “Có thể nói là đáng sợ”

Nữ bình luận viên lại càng khiếp đảm hơn, nói: “Vừa nãy hù chết tôi rồi! Tôi còn cho rằng số 419 đã bị Hoa Xuy Hoa đánh lui, không thể làm gì mới ẩn thân trốn mũi tên của anh ta...”

“Không ngờ rằng là hẩn cố ý, cố ý ẩn thân lại làm bộ như rút lui, trên thực tế lại giấu mình sau cái bóng của Hoa Xuy Hoa. Phải chờ đến lúc Hoa Xuy Hoa dùng kỹ năng để dò tìm——trong phút chốc không thể dùng kỹ năng khác, hẩn bắt được cơ hội chưa đến nửa giây này, từ sau lưng ngang nhiên phát động đánh lén”

Nữ bình luận viên: “Phản ứng của tuyển thủ Hoa Xuy Hoa thực tế đã rất nhanh rồi thế nhưng khoảng cách thật sự là quá gần!”

“Đúng vậy, nếu như 419 không phải ở ngay sau lưng mình, Hoa Xuy Hoa lúc ấy tuyệt đối có thể kịp tời bắn ra một mũi tên. Chỉ có thể nói ý thức chiến đấu của tuyển thủ 419 quá kinh người”

Một lát sau, nữ bình luận viên lòng vẫn còn sợ hãi nói: “Trong nháy mắt đó chỉ có thể dùng từ “đáng sợ” để hình dung. Vừa nghĩ đến Hoa Xuy Hoa vẫn đang đi tìm sát thủ thì hắn đã lẳng lặng đứng ngay sau lưng, chờ anh ta quay đầu...Tôi liền cảm thấy sợ hãi”

Bình luận viên nói đến đây, hai vị tuyển thủ đã hóa thành tia sáng bay về trên sân khấu.

Khán giả xem hiểu thì vô cùng kích động, không xem hiểu sau khi nghe bình luận viên nói xong cũng tỉnh ngộ, dồn dập “bắn” màn đạn biểu thị: “Bé cưng sợ đến vãi tè rồi”

“Tôi dám nói trong giới eSport không có một sát thủ nào có thể giống sát thủ hơn Tứ gia!”

“Trời ơi tối nay Hoa Hoa trở về liệu có gặp ác mộng hay không...”

Hoa Xuy Hoa xác thực cũng có hơi hoảng hốt, hô hấp có chút gấp gáp đứng trên sân khấu, một lát sau, vươn tay về phía Tyler: “Chúc mừng”

Tyler bắt tay với y, không nói gì.

Hắn không nói lời nào, là vì chém giết trên chiến trường chưa từng có chuyện nói chuyện với kẻ thua, hoặc vì sự khiêm tốn của bản thân, chỉ có cái thể loại thi đấu hòa bình này mới có. Huống chi những kẻ bại trên tay Tyler, thường cũng chết cả rồi.

Mà hắn là loại người trầm mặc, người ngoài nhìn vào lại thấy vô cùng thần bí.

Người dẫn chương trình đi tới hỏi cảm nghĩ, Hoa Xuy Hoa nói: “Tôi cảm giác mình đã chứng kiến được sự ra đời của quán quân mùa giải này”

Khán giả vỗ tay dồn dập.

Microphone lại chuyển tới tay Tyler.

Người dẫn chương trình: “Tuyển thủ 419 thân mến, anh đã lấy được tám vé vào vòng bán kết, hiện tại có muốn công bố id thật của mình không?”

Tyler còn chưa mở miệng, trên khán đài đã lục tục truyền đến âm thanh: “Không!” “Ha ha...nhất định là “không””.

Tyler: “Không”

Người dẫn chương trình: “...”

Trên khán đài lại lập tức náo nhiệt, một đám thổi còi, vỗ tay, còn lôi ra biểu ngữ “Tứ gia em yêu anh” vô cùng lớn.

Người dẫn chương trình dở khóc dở cười nhận lại microphone, theo lệ thường điều hòa lại bầu không khí, sau đó tuyên bố tuyển thủ số 419 đạt được tư cách vào bán kết.

Trước đó, cơ chế đào thải quyết định thắng thua ngoài hình thức thi đấu hỗn chiến, thì là một chọi một.

Thế nhưng quy tắc ở vòng bán kết lại khác. Bốn tuyển thủ chia ra đối chiến với ba đối thủ, áp dụng thể thức “Bo2” (2), cũng chính là cơ chế “hai người có thành tích tốt nhất”. Sau sáu trận đấu, căn cứ vào tỷ lệ thắng thua để xếp hạng.

Ngoài trận chung kết, ba mươi hai người sẽ thi đấu để quyết định một người được sống lại. Người sống lại đó được quyền khiêu chiến quán quân, thắng sẽ giành được tư cách thay thế.

Nói tóm lại, trong hòm thư của Tyler nhận được thư mời chính thức.

Trong một tháng kế tiếp, hắn chỉ cần thắng ba trận đơn, là đã có trong tay số tiền thưởng năm triệu, trực tiếp thăng cấp thành tuyển thủ eSport A-list, là nhà vô địch cấp hành tinh.

Qua trận đấu này, tư liệu chính thức của “Tứ gia” lại được đổi mới.

Ngoại trừ mấy lời bình trước đó, điểm pvp của hắn được nâng thành loại A, làm cho tổng điểm của hắn tăng lên hàng đầu B – list.

Còn có thêm rất nhiều ảnh động, chính là hình ảnh hắn lưng đối lưng với Hoa Xuy Hoa, dùng chủ thủ một đòn cắt cổ họng.

Bức ảnh này đặc biệt chụp chính diện hắn, bắt giữ được khoảnh khắc ánh mắt Tyler khi giết chóc ——

Hai mắt vàng sậm hơi khép lại, để lộ ra một tia uể oải cùng biếng nhác. Rất khó nói đó là sự thỏa mãn khi sắp kết thúc trận đấu, hay là sự thương hại đối với kẻ địch sắp tử vong.

Nhưng không thể nghi ngờ, đôi mắt này đẹp đến lạ thường.

Tyler nhìn tấm ảnh đó, nghĩ xem lúc đó mình đang nghĩ cái gì, nhưng không có kết quả.

Thực tế, ngay cả bản thân hắn cũng không rõ.

Nói chung là, cùng một việc nếu làm quá nhiều, thì ai cũng đều sẽ cảm thấy chán. Mà Tyler cũng vậy — chỉ là hắn nhìn đến quen rồi mà thôi.

Tyler chuyển sang trang khác, thuận tiện nhìn trang web chính thức của giải đấu khu vực địa cầu, trang bìa đã được đổi thành ảnh của bốn tuyển thủ sẽ lọt vào vòng chung kết.

Ảnh của người khác đều cố làm cho đẹp để ngầu lòi, của hắn thì lại giấu mặt dưới mũ trùm, trên đỉnh đầu đánh số 419.

Mà cổ tình sự nổi tiếng của hắn lại cao không kém, không thua gì với ba vị tuyển thủ nổi danh khác.

Mặt khác chức nghiệp của ba người này phân biệt là quang ảnh võ sĩ, quỷ thuật pháp sư và ám sát giả.

Lịch trình tiếp theo của Tyler là đấu với ám sát giả, id của đối phương là “Lộ Siêu Phàm”.

Hắn mở trang web chính thức của đối thủ ra nhìn, thấy đánh giá gna đối với người này là: “Thủ pháp chiến đấu bình thường nhưng ý thức chiến lược rất xuất sắc. Kỹ năng chủ yếu là bố trí cạm bẫy, thường có thể ở tình huống ngoài dự đoán của mọi người mà bắt giữ được đối thủ. Cho tới nay, trong tám sân đấu mà hắn đã đánh, vẫn còn rất nhiều vị trí đặt bẫy mà người ta chưa tìm ra được”

“Lộ Siêu Phàm” này là nhân vật nổi tiếng nhất trong trận bán kết này, bởi vì thân phận thật của gã làm người ta bất ngờ, lại là một ngôi sao ca nhạc đang hot, “Lộ Siêu Phàm” cũng là nghệ danh của gã. Gã là năm nay bỗng nhiên tuyên bố muốn dự thi, trước đó cũng không có ai xem trọng gã, ai biết một đường thể mà vượt mọi chông gai vào đến tận bán kết, khiến cho fan của gã vừa bất ngờ lại kiêu ngạo, sớm đã ở trên mạng bôi ra rất nhiều tiêu đề.

Tyler bỗng nhiên có chút hứng thú, liền tìm trận đấu thành danh của “Lộ Siêu Phàm” — trận đấu 32/16.

Bên trong sân thi đấu, vừa mở màn Lộ Siêu Phàm đã thả cạm bẫy dưới chân. Cách khoảng 3 phút 40 giây sau, bỗng nhiên bị đối thủ đập phải, hơn nữa lại ở thời khắc đối chiến kịch liệt nhất, lập tức đánh dấu chiến thắng của gã.

Màn đàn đôn dập biểu thị sự đàn thối (3): Đờ mờ! Cái vận may gì thế này?”

Tyler đổi sang xem trận khác, lần này Lộ Siêu Phàm không hiểu làm sao, đánh được một nửa tay bỗng run lên, dính lên trên của một cái bẫy. Không ngờ rằng đối thủ chả hiểu sao tự nhiên nhảy lên, vừa vịn đập trúng.

Màn đàn đôn dập bày tỏ sự cúng bái: “Tuy rằng xem không hiểu nhưng hình như rất là lợi hại”

Phía sau là fan của Lộ Siêu Phàm trong “giải thích nghi hoặc”, đưa ra lý luận càng thêm không rõ nhưng vẫn cảm thấy rất lợi hại để giải thích: chỉ số thông minh của Lộ Siêu Phàm áp đảo mấy người, phàm nhân mấy người không hiểu nổi suy nghĩ của anh ấy đâu.

Nói tóm lại.

Ngôi sao nhỏ trên màn ảnh đá sân sang sàn thi đấu, vừa nhảy vào đã thành tuyển thủ hắc mã (4). Các fan cũng rất vẻ vang, mũi nở đến tận trời, tuyên bố “Dựa vào chỉ số thông minh của thần tượng chúng ta, ngôi vị quán quân đã cầm chắc trong tay”.

Mà Tyler vuốt cằm xem xong hai trận đấu, trong lòng nói: Đám nhỏ ngốc, đây là diễn.

Không ai so với bậc thầy sát thủ càng biết cách làm thế nào để quan sát chiến trường và thực lực của đối thủ.

Tyler nhìn thấy phương pháp đặt bẫy của Lộ Siêu Phàm, biểu cảm “kinh ngạc” của đối thủ khi đập phải bẫy, thậm chí là ánh mắt tìm kiếm nhỏ bé trước khi giẫm lên...dứt khoát thấy được vở kịch chồng chất sơ hở.

Âm mưu này quá cầu thả, quá đương nhiên.

Cũng chỉ có nhân dân tinh tế ngốc bạch ngọc (5) tin tưởng vững chắc vào “công bình công chính công tín” mới không nghi ngờ —bởi vì hiện giờ khoa học kỹ thuật phát triển đến mức trong hiện thực không có lừa đảo, tín nhiệm giữa người với người cũng chẳng cần phải đề cập đến.

Cho nên hiện tại, trên sàn thi đấu giả lập, tên lừa đảo đã không kiêng nể gì mà đi đến vị trí “bán kết khu vực địa cầu”

Nội tâm Tyler không chút dao động, thậm chí còn có cảm giác buồn cười, sau đó đóng trang web lại đi đọc sách.

Chú thích:

(1) *Tán xạ: chuyển động lệch hướng*

(2) *Bo2 = Best of two: thi đấu 2 trận, có thể có kết quả thắng (2-0) hoặc kết quả hòa (1-1)*

(3) *Nguyên văn mộng bức “ ”: đây là phương ngữ phương bắc, thể hiện sự ngạc nhiên, sửng sốt trước những gì xảy ra một cách đột ngột. Được dùng để nói đến việc không biết phải làm sao hay ngớ ngẩn đến choáng váng*

(4) Hắc mã là một thuật ngữ khá phổ biến trong chính trường, nhất là ở Hoa Kỳ. Gốc của từ này xuất phát từ các trường đua ngựa. Hắc mã nghĩa là ngựa đen nhưng những con ngựa bị gọi như thế chưa chắc đã đen. Đây là con ngựa mà dân cá cược không (thêm) để ý tới trong một cuộc đua. Bất ngờ nó lại về nhất!

(5) Nguyên văn “ ”: là ngôn ngữ mạng, ý chỉ người không có tâm cơ thậm chí hơi ngốc, nhưng rất đáng yêu dễ thương làm người ta thấy ấm áp

8. Chương 8: “mối Làm Ăn”

Không khéo chính là, hôm nay nhất định phải có chuyện rơi xuống đầu Tyler.

Lúc hắn vừa mới mở sách ra, quản gia trí năng bỗng nhiên chiếu ra khung thông báo vô cùng bắt mắt: “Chủ nhân thân mến, trong thế giới thực có người đang tìm ngài! Cảnh báo, xin lập tức xử lý thông tin này, thiết bị duy trì sinh mạng của ngài đang mất đi công dụng!”

Trước đó đã nói, thân thể này của Bùi Nhung bởi vì bệnh tật di truyền bẩm sinh, vẫn phải dựa vào máy móc để duy trì sự sống, chỉ cần không để ý cái là sẽ ngổm, điều này làm cho hắn đến logout cũng không dám.

Tyler không còn cách nào khác, đành chọn mở thiết bị video trong thế giới thực, đối thoại với người đến tìm mình.

Người đến tìm hắn là em gái Bùi Nhung, Bùi Anh.

Bùi Anh vừa nhìn thấy cửa sổ video hiện ra, để lộ gương mặt nhân vật ảo của anh cô, lập tức khóc lóc nói: “Anh hai, sao anh không nghe điện của em, cũng không trả lời tin nhắn?”

Tyler đã sớm đổi dãy số liên lạc và hòm thư của Bùi Nhung, căn bản là không muốn ai đó liên hệ với mình.

Nhưng không ngờ rằng cô em gái này lại tàn nhẫn đến vậy, trực tiếp tìm trong thế giới thực. Mặc kệ anh trai nằm trong khoang sinh mệnh tính mạng có đang nguy kịch hay không, đã có ý đồ đóng lại máy móc, dùng để cảnh cáo ép hắn phải xuất hiện.

Tyler: “Mở máy lên. Cô có chuyện gì?”

Câu trước là nói với quản gia trí năng, nó lập tức kiểm tra thiết bị duy trì sinh mạng, báo cáo cho Tyler: May mắn Bùi Anh không biết cách sử dụng, không ảnh hưởng gì đến thân thể Bùi Nhung.

Bùi Anh hoàn toàn không chú ý đến chuyện khác, đi thẳng vào vấn đề: “Anh, sao anh lại đem mật mã tài

khoản nhân vật game cho em?”

Tyler một câu hai nghĩa nói: “Trên người anh cô có gì đáng giá đều cho cô cả rồi, chúng nhận bắt động sản cũng ghi tên cô. “Anh cô” nhờ có chết, mấy thứ này đều do cô thừa kế”

Bùi Anh nói: “Cái đó...Anh, có phải anh đã đánh tới bán kết rồi không? Tuyển thủ số 419 là anh đúng không?”

Tyler phiên nhất cái loại lấp la lấp lửng, nói: “Có việc nói thẳng”

Bùi Anh cắn môi nói: “Anh sau đây phải đấu với Lộ Siêu Phàm phải không? Anh ta muốn bàn chuyện làm ăn với anh, thế nhưng gửi tin nhắn cho anh anh cũng không phản hồi, dùng cách khác cũng không liên lạc được với anh, cho nên em mới đến đây. Em muốn...em cảm thấy nhà chúng ta hiện tại thiếu rất nhiều tiền nên mới muốn đến hỏi anh”

Hiện tại, Tyler đã biết là chuyện gì.

Ha, cái tên lừa đảo Lộ Siêu Phàm kia cuối cùng cũng tìm đến hần, muốn hần hợp tác với gã để diễn một màn đấu giả sao?

Tyler lại cảm thấy vô cùng buồn cười, thế nhưng hần không biểu hiện ra ngoài, nói với Bùi Anh: “Một triệu phải không? Cô cần bao nhiêu?”

Bùi Anh vừa ngạc nhiên lại mừng rỡ, cúi đầu nói: “Sự việc của Tư Hiền anh cũng biết đó. Em cần tiền, càng nhiều càng tốt, em, em muốn năm trăm nghìn...”

“Ồ” Tyler nói: “Tôi đưa hòm thư cho cô, bảo Lộ Siêu Phàm liên hệ với tôi”

Bùi Anh nói: “Không, không cần đâu anh. Em đã nói với anh ta rất nhiều lần rồi, anh nếu như đồng ý, mai em sẽ gửi hợp đồng cho anh!”

Tyler vừa nhìn là biết cô ta thu phí trung gian, càng muốn cười, còn nói: “Cô bị kẹt ở giữa cũng mệt mỏi rồi, chuyện này tôi có thể tự đàm phán”

Bùi Anh vội vàng nói: “Không không, em không mệt đâu anh! Anh đang bệnh mà, chuyện này cứ giao cho em”

Khóe miệng Tyler hơi nhếch lên: “Tôi biết rồi, ngày mai cô gửi bản hợp đồng để tôi xem qua”

Bùi Nhung từ trước đến giờ không bao giờ lừa em gái mình, Bùi Anh lập tức yên tâm.

Bùi Anh lại vội vã hỏi han ân cần, sau khi tán gẫu được hai câu lại giả bộ mình còn phải đi làm, mặt mày mừng rỡ tạm biệt rồi đi.

—— Một triệu, rồi lại phải chia ra năm trăm nghìn sao?

Tyler trở lại thế giới ảo, lần thứ hai mở trang web cá nhân của Lộ Siêu Phàm.

Nhìn một lát, Tyler sờ cằm, lộ ra nụ cười đầy tà ác.

“Mối làm ăn không tồi”

Nửa tiếng sau, Tyler đăng kí một hòm thư hoàn toàn mới, gửi một tin nhắn cho Lộ Siêu Phàm, thẳng thắn nói mình là số 419, kèm theo đường link trang web chính thức chứng minh thân phận.

Không lâu sau, Lộ Siêu Phàm đã phản hồi, hẹn gặp mặt hắn tại một nhà hàng ảo nào đó.

Nhìn tốc độ đòi hẹn gặp của gã, chắc là trong thời gian dài không liên hệ được với số 419, lại sắp phải thi đấu, có lẽ đã sốt ruột lắm rồi.

Tyler cũng không cho gã leo cây, rất thoải mái đi đến nơi hẹn.

Không đến nửa tiếng, bọn họ gặp mặt trong một phòng riêng nào đó. Bởi vì là thế giới ảo, cho nên có thể khẳng định: cuộc trò chuyện này tuyệt đối sẽ không bị người khác nghe thấy hoặc bị ghi âm.

Sau khi ngồi vào chỗ của mình, Lộ Siêu Phàm quả nhiên tỏ vẻ vội vàng, vừa đến đã nói muốn kí hợp đồng với hắn.

“Tổng cộng ba triệu theo thỏa thuận” Lộ Siêu Phàm nói, “Tiền cọc năm trăm nghìn, còn lại sau khi thi đấu xong tôi sẽ đưa anh”

Ba triệu, Bùi Anh đúng là lợi hại nha, vừa mở miệng đã chém thành một triệu, lại tiện chia đôi một nửa, chỉ chừa lại cho anh trai một phần sáu.

Khóe miệng Tyler cong lên, như cười như không nói: “Chúng ta thỏa thuận từ khi nào vậy?”

Lộ Siêu Phàm nóng nảy: “Anh đừng có nói mà không nhận, hôm qua em gái anh đã đồng ý rồi!”

Tyler uống một ngụm nước, nói: “Cậu bị lừa rồi, tôi không có em gái”

Lộ Siêu Phàm: “....”

Vài giây sau, Lộ Siêu Phàm suy nghĩ cẩn thận, cảm thấy cái người tự nhận là em gái số 419 phải chăng thật sự là tên lừa đảo?

Liền nghiêng răng tức giận mắng một tiếng: “Mẹ nó! Dám lừa ông mày! Ông trở về liền cho cô ta đẹp mặt!”

Lộ Siêu Phàm một lần nữa đàm phán hợp đồng với Tyler, nội dung đại khái là:

Số 419 phụ trách biểu diễn, dựa theo kịch bản sẽ thua gã.

Mà gã ngay từ đầu đã đặt tiền cọc năm trăm nghìn, còn lại hai triệu rưỡi, sau khi bọn họ thi đấu xong, Lộ Siêu Phàm thắng sẽ trả hết một lượt.

Trong đó còn có tiền bồi thường vi phạm hợp đồng, nếu hai bên không thực hiện nghĩa vụ của mình, hoặc để lộ bản hợp đồng này ra ngoài, sẽ bị phạt hai mươi triệu.

Tyler nói: “Giải thưởng cho quán quân thi đấu cá nhân khu vực địa cầu là năm triệu, mà sao hợp đồng của cậu chỉ có ba triệu?”

Lộ Siêu Phàm nói: “Anh chẳng qua là người mạnh nhất trong top bốn, chỉ có 25% tỷ lệ giành được chức vô địch mà đã muốn năm triệu rồi sao?”

Tyler thản nhiên nói: “Chỉ bằng mấy người? Xác suất chẳng qua là cái cớ của kẻ yếu. Nếu tôi muốn thì chức vô địch nhất định là của tôi”

Lộ Siêu Phàm bị hấn khinh thường liền tức giận đến đau răng, cười lạnh nói: “Anh tưởng tôi đánh đến tận đây chỉ nhờ vào việc dùng tiền mua chuộc thôi sao? Tôi nói cho anh biết, hợp đồng này anh muốn cũng phải kí, không muốn cũng phải kí!”

Tyler nói: “Tôi không thấy được cậu có gì để uy hiếp tôi cả”

Lộ Siêu Phàm liền lấy di động mở một đoạn video cho hắn xem.

Trong đoạn video, là thời điểm Lộ Siêu Phàm ở vòng sơ khảo ngược gà (1). Trong trận đấu này, tuyển thủ đối diện gã phản ứng đặc biệt trì hoãn. Lộ Siêu Phàm chỉ cần ra chiêu, đối thủ sẽ bị đánh; ngược lại lúc đối thủ ra chiêu thì như một ông già, mất cả buổi mới ngấm trúng Lộ Siêu Phàm.

Tyler nhìn ra được một chút manh mối.

Lộ Siêu Phàm nói: “Tôi không sợ nói cho anh biết, giai đoạn chung kết, phó đạo diễn là người của tôi. Anh nếu muốn đối nghịch với tôi, tôi sẽ làm cho anh thử cảm giác bỗng dưng bị delay (2) hơn 0.2 giây là thế nào”

Delay chính là một tham số tốc độ mạng.

Delay càng cao, nghĩa là tốc độ mạng càng chậm — đối thủ sử dụng kỹ năng, nửa giây sau mình mới thấy được, vốn có thể né tránh, hiện tại lại trốn không thoát, đây là cảm giác uất ức đến nhường nào chứ?

Năng lực phản ứng của con người bình thường từ khoảng 0.3 đến 0.4, càng là cao thủ eSport hàng đầu thì phản ứng càng nhanh. Thời đại này, quán quân cấp tỉnh cầu bình thường đều không vượt quá 0.3 giây.

Nói không khoa trương, bỗng dưng delay nhiều hơn 0.2 giây, tuyển thủ cận chiến đều rút xuống hai bậc. Top năm trăm thế giới sẽ rút xuống thành cao thủ loại hai, cao thủ loại hai thì chẳng khác gì người thường, còn lấy cái gì để mà đấu với đối thủ?

Lộ Siêu Phàm cũng nhìn đến say sưa, nói: “Anh biết người này sau đó như thế nào không? Khán giả xem xong trận đấu này đều yêu cầu trả vé, nói phản ứng của hắn chậm như rùa, dùng cái kỹ năng thôi mà như bà lão đẩy xe trẻ em...Không tưởng được là dân mạng lại tài như vậy, cười chết tôi mất. Nếu người bị nói móc là tôi, tôi cũng chẳng còn mặt mũi nào mà sống trên đời nữa! Anh biết về mặt hắn lúc đó trông như thế nào không? Tôi thích nhất là nhìn cái bộ dạng hận không thể đâm chết tôi của hắn, kết quả vẫn là thất bại thảm hại”

Tyler suy nghĩ một lát, nói: “Nếu tôi không đến đây, ngày mai thi đấu cũng sẽ bị vậy?”

Lộ Siêu Phàm cười gằn nói: “Anh nói xem? Nếu không phải tôi hy vọng trận bán kết có thể diễn ra theo kịch bản, thì còn cần phải đến tìm anh kí hợp đồng sao?”

Tyler suy tư, trong mắt có ánh sáng chợt lóe rồi biến mất, hắn nói: “Nếu vậy hợp đồng ba triệu này trái lại là lựa chọn tốt nhất đối với tôi? Tôi có thể kí hợp đồng này, nhưng với một điều kiện”

Lộ Siêu Phàm: “Anh còn dám bàn điều kiện với tôi sao?”

Tyler nở nụ cười: “Tôi muốn xem sân thi đấu. Cậu nếu quen phó đạo diễn thì có thể dễ dàng vào xem trước”

Tầm mắt Lộ Siêu Phàm dừng lại trên mặt Tyler một lát, tuy rằng cách mũ trùm không nhìn thấy, thế nhưng ánh vàng sậm trong mắt Tyler nhìn qua vừa không có sự phấn nộ, cũng không có căm ghét — dường như là rất hài lòng với hợp đồng này.

Nói ra điều kiện, ngược lại cho thấy hắn có thành ý đối với việc kí kết hợp đồng.

Lộ Siêu Phàm nghĩ nghĩ, nói: “Tôi có thể mang anh đi diễn tập”

Lộ Siêu Phàm có quan hệ với phó đạo diễn là thật, phó đạo diễn đặc biệt tới để đón gã.

Buổi tối hôm đó, bọn họ đi vào sân bãi.

Nhân viên công tác của trận chung kết đều đang diễn tập, toàn bộ hậu trường gọn gàng ngăn nắp, mỗi người đều nhớ đến chào hỏi Lộ Siêu Phàm.

Bọn họ lại lên trên sân khấu nhìn qua, lúc này một người dẫn chương trình đang bay trên bục đọc lời thoại.

Lộ Siêu Phàm nói: “Sân thi đấu là lựa chọn ngẫu nhiên, không làm giả được. Sân khấu bên này và khu nghỉ ngơi đằng sau anh đều đã xem qua, hài lòng chưa?”

Tyler liếc mắt nhìn người dẫn chương trình —— cô là một nữ game thủ yêu tinh nổi tiếng, được mời đến đây chủ trì trận bán kết này. Sau lưng cô là một đôi cánh chuồn chuồn, cơ thể nhỏ cỡ lòng bàn tay tỏa ra ánh sáng trong trẻo, tay cầm một cái microphone hình hoa bồ công anh, vừa tỏ vẻ đáng yêu vừa đọc lời thoại của người dẫn chương trình.

Tyler dăm chiêu đánh giá sân đấu một phen, nói: “Xem xong”

Lộ Siêu Phàm liền lấy hợp đồng ra, nói một cách lạnh lùng: “Vậy thì kí đi. Kịch bản thi đấu lát nữa tôi sẽ gửi đến hòm thư của anh. Nhớ rõ, đừng làm chuyện dư thừa, tiền bồi thường vi phạm hợp đồng hai mươi triệu là dựa vào đẳng cấp danh vọng của tôi để quyết định, loại dân nghèo như mấy người cho dù có táng gia bại sản cũng không trả nổi đâu!”

Chú thích:

(1) Nguyên văn “ ”: là tiếng lóng chỉ việc đánh người chơi có cấp bậc, trình độ thấp hơn mình

(2) Delay: độ trễ của hình ảnh, nhân vật do mình điều khiển phản ứng chậm chạp hơn mình muốn

Dành cho bạn nào chưa biết $1 \text{ NDT} = 3318 \text{ VND}$

9. Chương 9: Tự Tìm Đường Chết...

Vòng bán kết mấy ngày sau quả nhiên vô cùng long trọng. Lễ khai mạc được tổ chức nguyên một ngày, có mời các đại thần đến phát biểu, còn tìm mấy ngôi sao đến biểu diễn tiết mục giữa hiệp và khi bế mạc.

Toàn bộ quá trình thi đấu đều được chiếu trực tiếp trên các mạng. Khán giả ở hiện trường được cung cấp đồ ăn và màn hình trực tiếp vô cùng lớn, khán giả không có mặt tại hiện trường cũng có thể vào xem live stream trên mạng.

Sân đấu giải lập có thể chứa được hơn hai mươi triệu người xem trực tiếp, mà vé vào cửa cũng được bán ra gần tám mươi triệu vé, lượng người xem trong thời gian thực chiếm gần 50% tất cả các chương trình.

Có thể nói đây là sự kiện trọng đại nhất mỗi năm đối với toàn bộ giới eSport trên địa cầu.

Quy trình thi đấu rất bài bản. Trước khi Tyler ra sân phải xác nhận hai lần tư cách dự thi, được kiểm tra các hạng mục số liệu, đặc biệt còn được cho biết các phương thức xử lý trong trường hợp ngoài ý muốn.

Trước khi thuyên thủ ra sân, bọn họ đều ở trong phòng chờ phía sau sân khấu.

Phòng chờ là khu vực thư giãn dùng chung. Lúc Tyler đang ngồi trên ghế sofa lười biếng đọc báo thì thấy người dẫn chương trình bay vào.

Người dẫn chương trình chính là tiểu yêu tinh nọ, vừa vào cửa đã thấy ngay cặp chân dài thẳng tắp gác trên bàn trà, chủ nhân đôi chân dài nghe thấy tiếng động còn giương mắt nhìn cô một cái.

Tiểu yêu tinh bị Tyler nhìn mà muốn nhũn cả ra, vẫy cái cánh như quạt hương bồ (1) hỏi: “Tôi...váy và kiểu tóc đằng sau của tôi vẫn ổn chứ?”

Tyler ra hiệu để cô ghé lại sát một chút.

Cô bay đến trên ghế sofa, quay lưng về phía Tyler, liền nghe thấy âm thanh giàu từ tính lại đặc biệt chân thành của Tyler: “Nếu có bảng xếp hạng bóng lưng, cô có thể ghi danh ba vị trí đầu”

Tiểu yêu tinh vốn có chừng mực, nghe vậy thì thẹn thùng, không nhin được mà truy hỏi: “Vậy hai người còn lại là ai?”

Tyler giữ tờ báo, mặt không đổi sắc nói: “Trên đỉnh Olympus có một vị nữ thần tên là Venus (2). Trong mộng mỗi người đàn ông lại có một vị nữ thần khác”

Tiểu yêu tinh bị chọc ghẹo đến muốn hôn mê, suýt nữa thì bật ra một tiếng “Anh” (3), chết mê chết mệt dựa vào Tyler không nói lời nào.

Lúc này, Lộ Siêu Phàm cũng đi từ ngoài vào.

Gã quan sát phòng chờ một hồi, không phát hiện thấy người dẫn chương trình nhỏ cỡ lòng bàn tay đang ở

đằng sau Tyler, vừa vào đã châm chọc: “Đúng là rảnh rỗi quá ha, sắp thân bại danh liệt rồi, ngồi đây đọc báo để khởi động à?”

Tyler chưa từng thấy ai kiên trì muốn tìm chết như gã này hết, buồn cười nói: “Đây là nơi công cộng, hình tượng của cậu đâu?”

Lộ Siêu Phàm sợ đằng sau có người vào, liền nhỏ toẹt một bãi nước bọt xuống đất, tỏ vẻ miệt thị rồi quay đầu rời đi.

Tiểu yêu tinh khiếp sợ nói: “Anh ta là ca sĩ tiểu thịt tươi (4) Lộ Siêu Phàm đấy ư? Sao có thể...”

“Có lẽ gã cảm thấy mình chắc chắn sẽ giành chiến thắng đi” Tyler nghiêng mặt nhìn sang, ý tứ sâu xa mỉm cười, “Con người, ở hai thời điểm sẽ bộc lộ bản tính của mình: Một, là lúc tự cho rằng thắng lợi đã ở ngay trước mắt; hai, là khi tuyệt vọng đến không từ thủ đoạn”

Tiểu yêu tinh: Tứ gia thật có nội hàm, Tứ gia thật là có phong cách nha anh anh anh....

Tyler thuận tay cầm một túi đồ ăn vặt: “Không cần để ý đến gã, ăn khoai tây chiên không?”

Nửa tiếng sau, tiểu yêu tinh bay ra ngoài chủ trì, Tyler chuẩn bị ra sân.

Hắn và Lộ Siêu Phàm đồng thời đứng trên bục được nâng lên, khán giả trên khán đài lập tức bùng nổ từng đợt gào thét chói tai đã chuẩn bị sẵn.

Đầu tiên là fan của Lộ Siêu Phàm gọi, sau lại đến fan của Tứ giá hô.

Fan của Lộ Siêu Phàm đều là những em gái trẻ tuổi, fan của “Tứ gia” thì đủ mọi thể loại, vừa có em gái lại vừa có đàn ông thô kệch.

Đôi bên nhất thời sàn sàn như nhau.

Lộ Siêu Phàm vô cùng không cam lòng. Lúc “Tuyên bố trước khi chiến đấu” nói đến mấy phút, sau còn bày ra n kiểu pose nhằm thu hút sự chú ý ——

Phòng miệng, le lưỡi, giả đồ đáng yêu, lộ ra cái cằm nhọn v-line (5) ở góc bốn mươi lăm độ.

Các fan chụp ảnh tách tách, dứt quãng rít lên the thé.

Trong mắt Lộ Siêu Phàm mang theo sự đắc chí, truyền micro qua.

Lúc Tyler nhận micro, fan của hắn cũng bắt đầu như con thiêu thân, cùng nhau hô: “Tứ gia cũng lộ mặt đi!”

Tyler không chút nghĩ ngợi mà cự tuyệt.

Sau đó khi hắn vừa mở miệng, bên dưới lại truyền đến tiếng hô dờn non lấp biển vô cùng chính tề: “Không _____”

Hiệu ứng tiếng vang trên khán đài lập thể 360 độ không góc chết tốt vô cùng, dư âm gào thét lượn lờ mãi không dứt, thậm chí có mấy người không rõ chân tướng cũng bắt đầu gào theo.

Tyler: “....”

Tyler cho dù có dùng micro cũng không át nổi tiếng “Không” này của họ.

Fan club của Tứ gia đã thử nhiều lần, rốt cuộc trong trận thi đấu này thành công chen ép được tiếng “Không” của Tứ gia, sôi nổi biểu thị hài lòng, thù lớn đã báo! Đờn làm fan Tứ gia không còn gì hối tiếc nữa!

Tyler: “.....” Ta thật sự không hiểu nổi người hiện đại mấy người nữa.

Sắc mặt Lộ Siêu Phàm rất khó coi. Gã không ngờ rằng mình khổ sở gây dựng danh tiếng hơn nửa năm, lại còn không bằng một tiếng “Không” của cái tên Tyler bịt kín mặt kia.

Gã không nén nổi được cơn giận, quay đầu nói với Tyler: “Chúng ta so tài xem thực hư thế nào”

Tyler: “Ồ”

Tiểu yêu tinh thấy mùi thuốc súng nồng nặc giữa hai tuyến thủ, vội vàng kết thúc giai đoạn trước trận đấu, ngay lập tức để họ bước vào quy trình thi đấu.

Thể thức là Bo3 (6), còn gọi là “Cơ chế ba trận thắng hai”.

Bản đồ được lựa chọn ngẫu nhiên, địa điểm đầu tiên là: Bên trong cabin của chiến hạm vũ trụ số hiệu Lô Thạch.

Bản đồ này không lớn cũng không nhỏ, lấy bối cảnh khoa học viễn tưởng. Bên trong chiến hạm có rất nhiều cabin, thích hợp để ẩn náu, hơn nữa đồ vật trong này cũng không dễ dàng bị phá hủy.

Hai người được truyền tống vào bản đồ, vừa vận mắt đối mặt trong một hành lang chật hẹp.

Thời gian đếm ngược bắt đầu, trong và ngoài sân đều bị cách ly.

Trên mặt Lộ Siêu Phàm vẫn treo nụ cười chuyên dụng của ngôi sao, nói chuyện cũng không còn khách khí: “Đừng quên kịch bản, anh mở đầu bằng một động tác đấu vật độ khó cao!”

Tyler cảm thấy gã rất dài dòng, lộ ra ánh mắt ghét bỏ.

Lộ Siêu Phàm phần nộ nói: “Đừng quên ba triệu! Vì tiền bán mình mà còn giả đồ lạnh lùng cái gì! Tao phiền nhất là cái loại con hoang xuất thân từ tầng dưới chót không có giáo dục như lũ chúng mày!”

Tyler không nói lời nào, híp mắt.

Lộ Siêu Phàm khiêu khích hấn lâu như vậy, đây là lần đầu có cảm giác phá vỡ được phòng ngự, lập tức đắc ý vênh vào, cười lạnh nói: “Tao nói sai à, mày vẫn đội mũ trùm có phải vì không dám gặp người không? Cái lũ chân đất khu địa cầu chúng mày, gene cũng không biết là di truyền từ con khỉ nào, đội mũ trùm che mặt, còn vọng tưởng so với tao sao?”

Tyler dùng ánh mắt như thấy người chết nhìn hấn.

Lộ Siêu Phàm không phải là kẻ đầu tiên tiêu tiền để chuộc mạng cho mình trước khi hấn ra tay, thế nhưng là kẻ đầu tiên kiên trì muốn tìm đường chết đến vậy.

Thời gian đếm ngược rốt cuộc kết thúc.

Tyler trực tiếp dùng Stealth, biết mất trong tầm nhìn của mọi người.

Lộ Siêu Phàm đã hưng phấn không thôi, mặt không kiểm soát được mà đỏ bừng, đi đến chỗ đã dự tính tốt để đặt bẫy.

Dựa theo “kịch bản”, Tyler sẽ đánh lén gã từ đằng sau phía bên trái, gã chỉ cần nhẹ nhàng ném một cái phi tiêu ——

Lộ Siêu Phàm đột nhiên rút ra ba chiếc phi tiêu, đồng thời nhảy lên quãng về phía sau!

Chỉ nghe thấy mấy tiếng “Keng keng keng” nhẹ vang lên, tất cả phi tiêu đều bị hựt, bắn ngược lại trên vách tường kim loại, sau đó “Phập” một tiếng đâm vào trong áo choàng màu đen.

Lộ Siêu Phàm kích động trợn tròn hai mắt, rút chủy thủ ra đánh về phía áo choàng.

Theo kịch bản của gã, gã đã nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của Tyler.

“A ——“

Tiếng hét của Lộ Siêu Phàm ngưng bật.

Bởi vì Tyler từ trên trời rơi xuống đập một cước vào gáy gã, không chút lưu tình làm cho cơ thể đang chạy theo quán tính của gã ngã rạp trên mặt đất.

Rồi trước khi gã ngẩng đầu lên, lại thuận tiện nhấc chân đập mặt gã nhấn xuống đất.

Thời gian quay trở lại vài giây trước.

Lúc mới bắt đầu chỉ vồn vện mười giây, Tyler đã dựa vào ưu thế chân dài, trực tiếp chống cả người treo lơ lửng phía trên hành lang (7).

Trên cánh tay hằn quần một đoạn dây thừng, yên lặng không tiếng động chờ đợi, vẻ mặt bình tĩnh đối lập vô cùng rõ ràng với Lộ Siêu Phàm.

Thẳng đến giây phút Lộ Siêu Phàm đi đến bên dưới hắn, Tyler mới rơi xuống.

Nói là “rơi”, không bằng nói là “giẫm”.

Giống như động tác của con người khi giẫm chết một con gián. Đầu tiên là dùng sức giơ chân lên, sau đó hung ác nghiền xuống —— chính là cái động tác đấy.

Trong khoảnh khắc đó, đại não Lộ Siêu Phàm bị choáng váng, sống mũi đập thẳng xuống sàn nhà, máu mũi ồ ạt trào ra hai bên má. Cả mặt đỏ sẫm, ánh mắt trắng dã, trong phút chốc quả là rợn rợn vô cùng.

Giày của Tyler giẫm trên lưng gã, đồng thời gỡ dây thừng ra, vòng xuống dưới, cột chặt cái cổ của Lộ Siêu Phàm lại.

Tyler kéo dây như kéo một con chó chết.

Sau đấy Lộ Siêu Phàm cuối cùng cũng tỉnh lại từ trong mê man, rồi bằng sức mạnh của mình đột nhiên bật dậy từ dưới đất, trong tay vẫn nắm chủy thủ không có trình tự gì đâm về phía sau Tyler.

“Ha”

Đối mặt với đánh lén, Tyler còn cười khẽ một tiếng, bên trong tiếng cười không thiếu sự trào phúng chế nhạo.

Hắn hơi nghiêng người đi, khi chủ thủ của Lộ Siêu Phàm gần chạm đến mình, tay phải đột nhiên gõ mạnh — chuẩn xác gõ xuống cổ tay Lộ Siêu Phàm, đánh rớt chủ thủ của gã.

Tyler giật sợi dây thừng, tiếp đó cổ tay và khuỷu tay luân phiên, kéo sợi dây, làm cho Lộ Siêu Phàm bị mất trọng tâm.

Lộ Siêu Phàm trượt chân, lần thứ hai ngã như chó gặm bùn.

Tyler cũng không có ý định kết liễu gã ngay, ngược lại thắt nút dây, cột lên trên tay nắm cửa phòng cạnh đó, còn mình thì chạy về hướng ngược lại.

Dây thừng không ngừng bị thít chặt, hai chân Lộ Siêu Phàm trượt lên trượt xuống trên mặt đất. Hai tay gã cố gắng tháo nút thắt, đỉnh đầu bụm một tiếng bị đụng vào nắm cửa, tức giận công tâm (8) gào thét: “A ——“

Rất nhanh gã không thể hét lên được nữa, gương mặt đỏ ửng bắt đầu tím tái.

Lộ Siêu Phàm suýt nữa bị treo cổ trên tay nắm cửa cao có một mét.

Nhưng Tyler cột dây xong lại biến mất, làm cho Lộ Siêu Phàm có thể kịp thời dùng phi tiêu cắt đứt dây thừng.

Đầy mặt Lộ Siêu Phàm đều là máu mũi mà gã cũng không hay. Trong tay gã nắm một cái phi tiêu làm vũ khí, phần nộ đến mức như một con quỷ xúi quẩy cả mặt đầy máu, tóc tai bù xù, gào thét: “Mày ra đây cho tao! Đồ không biết xấu hổ ——“

Còn chưa nói xong, Tyler thật sự xuất hiện.

Hắn đứng trong góc tối, làm cho người ta một chút cảm giác cũng không có, cho dù là lúc chậm chậm đi ra, cũng giống như một pho tượng không có sự sống.

Lộ Siêu Phàm sợ tới mức suýt nhảy dựng lên.

Tyler ném chủ thủ của Lộ Siêu Phàm cho gã, biếng nhác ngoắc ngoắc ngón tay.

Lộ Siêu Phàm nhận lấy chủ thủ, thấy trên tay Tyler cũng nắm một con dao găm ngắn —— đây không thể nghi ngờ là một lời mời đầu đao.

Máu mũi Lộ Siêu Phàm tí tách rơi xuống vạt áo. Giờ phút này phần nộ đã làm tắc nghẽn sức phán đoán của gã. Gã vừa nghĩ “Mình nhất định sẽ bắt nó phải trả giá đắt! Chỉ cần người thắng cuối cùng là mình, thì trò hề hiện tại nhất định sẽ được bỏ qua!” vừa vội vã nhào tới.

Chú thích:

(1) Quạt hương bồ

(2) Venus là vị thần của tình yêu, cái đẹp, tình dục, sinh sản, bảo vệ nữ quyền

(3) Từ tượng thanh tiếng chim kêu

(4) Tiểu thịt tươi: Là cụm từ dùng để chỉ những sao nam trẻ của làng giải trí Hoa ngữ đang tạo được sức hút lớn

(5) Nguyên văn “ ”

(6) Bo3 = Best of three: Thi đấu từ 2-3 trận, chỉ có một người giành chiến thắng với tỉ số 2-0 hoặc 2-1

(7) Hình mình họa cho dễ tưởng tượng =)))

(8) Công tâm: vì đau khổ phần nộ mà hôn mê là nộ khí công tâm, vì bị thương bị bỏng nguy đến tính mạng mà hôn mê là hỏa khí công tâm hoặc độc khí công tâm, cách gọi của Đông y

10. Chương 10: Sẽ Chết Thật

Cái gọi là đấu đao, chính là hai bên chỉ dùng một con dao găm, đấu tay đôi. Tất cả động tác tấn công, phòng thủ đều chỉ có thể dùng lưỡi đao để thực hiện. Khảo nghiệm chính là phản ứng, độ linh hoạt, tốc độ ra tay, thể lực và tố chất vân vân của hai bên.

Đấu đao bình thường không có hiệu ứng đặc biệt gì, nhưng lại vô cùng đẹp để thê lương.

Ánh đao và huyết sắc trong quá trình song phương đâm tới đâm lui, tựa như hai con thoi không ngừng dệt lưới, làm người ta không nhìn kịp, đồng thời bị hình ảnh ẩn chứa vẻ đẹp và sức mạnh đó làm cho rung động.

Nhưng mà, nếu thực lực hai bên đấu đao chênh lệch quá lớn, như vậy khán giả sẽ chỉ thấy một màn trình diễn đơn phương.

Tyler cầm ngược lấy chủy thủ, đây là một tư thế vô cùng kiên cố, chỉ có thể thực hiện động tác đâm xuống dưới và cầm ngang đao phòng ngự. Hầu như không có ai cầm ngược (1) để đấu đao cả, nhưng Tyler lại làm vậy.

Hơn nữa hắn chiếm hết ưu thế, trong mắt còn mang theo sắc thái biểu thị sự nhàm chán.

Chủy thủ của Tyler không giống như chủy thủ, mà càng giống như một tia sáng giấu trên đầu ngón tay hắn.

Thời điểm hắn tùy ý vung lên, ánh đao sẽ thành linh hiện ra, cắt cả thời gian và không gian, đồng thời phô bày vẻ đẹp kinh người, lạnh lẽo cứng rắn va chạm với đao phong của kẻ địch.

Âm thanh chủy thủ và chủy thủ va chạm nhau tựa như tiếng chuông thanh thúy, làm người ta tưởng chừng như ngửi thấy được hương vị thanh lãnh mà sạch sẽ trong đó.

Tiếng chuông vang lên, chỉ mới hai giây mà thôi.

Trên trán Lộ Siêu Phàm đã nhể nhại mồ hôi lạnh.

Cổ tay gã bắt đầu xơ cứng, hình ảnh trong mắt dần trở nên khó hiểu, mất đi khả năng phán đoán đối thủ, ngay cả động tác của mình cũng bắt đầu không kiểm soát được.

Bỗng nhiên, Lộ Siêu Phàm cảm thấy cổ tay chấn động.

Chủy thủ của gã văng ra ngoài.

Gã thua, hơn nữa còn vô cùng thảm hại, ngay cả một chút không cam tâm, không phục cũng không có.

Lộ Siêu Phàm há mồm thở dốc, mồ hôi và máu chảy dọc theo cằm, hai mắt sợ hãi nhìn người đối diện.

Tyler vẫn nắm ngược lấy Sầm Tịch của hắn, chậm rãi đem lưỡi đao kề sát cổ Lộ Siêu Phàm, sau đó nói: “Con lai và con hoang khác nhau chỗ nào?”

Tâm mắt Lộ Siêu Phàm hoàn toàn bị hai mắt vàng sậm của hắn chiếm lấy. Mồ hôi lạnh sau lưng bắt đầu chảy ròng ròng, gã theo bản năng muốn dời tầm nhìn, nhưng không hiểu vì sao lại không thể động đậy.

Phòng tuyến tâm lý của gã, ở một góc nào đó như lung lay sắp đổ. Nếu gã nhận thua ở đây, từ giờ gã sẽ sợ hãi Tyler không thôi!

Một lúc lâu, Lộ Siêu Phàm cắn răng nói: “Không...Không có gì khác nhau, mà —— A ——“

Gã kêu thảm thiết một tiếng, nhưng mà lại phát hiện mình không bị giết chết, biến thành tia sáng trắng,

Tyler chỉ tiện tay hạ đao, từ giữa hai mắt gã đi xuống, vô cùng chính xác lưu lại trên người gã một đường máu, như muốn chia gã thành hai nửa —— sau đó chém đứt thắt lưng gã.

Tyler biếng nhác nói: “Khác nhau chính là, nghe thấy từ “con lai” ta sẽ không vui. Nghe thấy từ “con hoang” ta sẽ rất rất không vui”

Tyler lần thứ hai không nói một lời biến mất trong bóng tối.

Cả người Lộ Siêu Phàm đều là mồ hôi. Gã cố gắng buộc lại thắt lưng, che đi đôi chân trần rậm lông, lại phải lấy tay bịt máu mũi, dùng một tư thế vô cùng lúng túng chậm chạp di chuyển trên hành lang.

Đến lúc này, gã phải thừa nhận mình đã thất bại. Hiện tại điều gã muốn làm nhất chính là kết thúc ván đấu này! Sau đó ván tiếp cũng được, thi đấu bên ngoài ở đâu cũng được, gã sớm hay muộn cũng có thể gỡ hòa.

Nhưng gã không thể tự sát, không thể tự sát trong trận đấu được hàng vạn người chú ý này được. Bằng không, ngoài việc bị đem ra làm trò hề, gã còn có thể mất hết mặt mũi, đối mặt với việc bị tố cáo “thi đấu tiêu cực”, đến lúc đó cho dù có chiến thắng trở về thì còn có tôn nghiêm gì nữa chứ...

Nghĩ đến thời điểm đó, Lộ Siêu Phàm bỗng thấy bóng dáng Tyler trong góc ở đằng trước!

Tyler giống như đang bố trí cạm bẫy gì đó trên tường, muốn chờ đối thủ lại đây.

Lộ Siêu Phàm trong lòng nhảy dựng, mừng thầm tiến lên hai bước, bỗng nhiên lại dừng lại.

Lòng gã sinh cảnh giác, yên lặng vòng qua một hành lang khác, quanh co vòng tới bên cạnh Tyler, quan sát một lát, mới sử dụng kỹ năng Stealth, đi đến phía sau lưng Tyler.

Gã đếm thầm trong lòng: Năm mét, bốn mét, ba mét, hai mét.....

Lộ Siêu Phàm đột nhiên bổ nhào về phía trước, chuẩn bị dùng chủy thủ đâm vào cần cổ không chút phòng bị nào của Tyler.

Bỗng nhiên, thân thể gã cứng lại.

Một cái bẫy kẹp chặt lấy chân phải gã, độc tố quen thuộc xâm nhập vào cơ thể, tạo thành trạng trạng thái cứng ngắc kéo dài trong vài giây.

Trăm triệu lần không nghĩ tới, trận đấu này vốn đã thoát ly hoàn toàn khỏi kịch bản, cuối cùng lại kết thúc bằng cạm bẫy của gã.

Tyler dù bận vẫn ung dung quay đầu lại, vươn tay vỗ vỗ mặt Lộ Siêu Phàm, giống như đang kiểm tra độ cứng da mặt gã.

“Ta nghe nói người là chuyên gia bẫy rập, tính toán không sai sót chỗ nào, dự đoán được rất nhiều kiểu hành vi của đối thủ, thần kỳ thắng được rất nhiều trận đấu” Tyler nói, “Cho nên, tính toán không sai sót chỗ nào chính là quên mất mình lúc bắt đầu đặt bẫy ở đâu đúng không?”

Cả người Lộ Siêu Phàm phát run, không biết là bởi vì phần nộ hay là nhục nhã.

Nhưng vài giây sau, trong đầu gã tràn ngập sợ hãi.

Bởi vì Tyler mặt không chút cảm xúc, đưa chủ thủ lại gần hai mắt gã.

Chậm chậm di chuyển lưỡi dao lại gần mắt gã —— thời điểm đối mặt nó, không có mấy người là không cảm thấy hoảng sợ đến thấu xương.

Mà lần này, là thật sự cảm từ hốc mắt đâm xuyên vào sọ não, đẩy vào chỗ chết.

“A, a a a —— “

Vài giây sau, ván thi đấu đầu tiên theo thể thức Bo3 kết thúc.

Tuyển thủ số 419 chiến thắng, điểm số hiện tại: 1:0.

Sau một phút đếm ngược, bắt đầu ván kế tiếp.

Lúc này, trong và ngoài sân vẫn bị cách ly. Lộ Siêu Phàm uể oải mà sợ hãi, gã không biết khán giả nhìn thấy trò hề của mình sẽ có biểu cảm gì, nhưng tinh thần gã đã căng thẳng đến cực hạn.

Cho nên gã xin mười phút nghỉ ngơi giữa hiệp.

Trong mười phút này, tuyển thủ sẽ nghỉ ở khu nghỉ ngơi, mà nhân viên công tác cũng vậy.

Vì để cho khán giả không bị nhầm chán, hai vị bình luận viên một nam một nữ tiếp tục thảo luận về trận đấu vừa rồi.

Nam bình luận viên: “Trăm triệu lần không ngờ đến, tuyển thủ 419 lại có thể thắng một cách nhẹ nhàng như vậy”

Nữ bình luận viên: “Đúng vậy, hai vị tuyển thủ đều là hắc mã trên B – list, vốn chúng ta dự đoán ván này hai chức nghiệp hệ sát thủ thi đấu, sẽ là một trận đấu anh đến tôi đi vô cùng ngoạn mục”

Nam bình luận viên “Ừ” một tiếng, vừa như thở dài lại như thán phục, nói: “Tuyển thủ số 419 chẳng những vừa bắt đầu đã chiếm thế thượng phong, mà trong toàn bộ quá trình đều tạo cảm giác thành thạo điêu luyện...”

Nữ bình luận viên bổ sung: “Quả thật giống như là mèo vờn chuột vậy”

Cô nói trắng ra, điều này làm cho fan của Lộ Siêu Phàm không thể chịu nổi, bất mãn mà bắt đầu spam bình luận (2) trên màn hình chung.

“Bình luận viên bắt công đến là tài!”

“Idol nhà chúng tôi thân thể không thoải mái, nửa đêm hôm qua anh ấy còn phải chúc mừng sinh nhật fan nữa đó! Đây là mấy người thắng mà không vẻ vang!”

Nhưng mà nhóm fan của Tứ gia lại tương phản. Nhìn thấy thần tượng hành hạ đối thủ đến chết, quả thực phần khích vô cùng, thoải mái đến độ đánh chữ cũng run lấy bấy, trên màn hình chung cũng bắt đầu spam spam spam.

“Nói nhảm nhiều như vậy, còn không phải thua như chó!”

“Tự giẫm lên bẫy của mình, trước đó còn tuyên bố mình là đại sư bẫy rập, giờ thì lủng da trâu (3) rồi!”

Trong phút chốc trên màn hình giả lập cao tới mấy mét, fan hai bên bắt đầu đối chiến kịch liệt, mùi thuốc súng nồng nặc bao phủ cả trong lẫn ngoài sân.

Mà trong lúc các fan chuẩn bị đánh nhau, trong hậu trường cũng xảy ra hỗn loạn.

Người dẫn chương trình tiểu yêu tinh nhỏ bằng lòng bàn tay bay vào, hoảng loạn nói: “Làm sao bây giờ đạo diễn, micro của tôi mất rồi”

Đạo diễn: “Cô cầm trong tay mà cũng mất được à?”

Tiểu yêu tinh anh anh anh nói: “Tôi cũng không biết, lúc vào hậu trường vẫn còn, đến khi hoàn hồn mới nhận ra cái mình cầm là một miếng khoai tây chiên”

Tất cả mọi người: “...”

Đạo diễn giở khóc dở cười: “Cô cái đồ tham ăn này! Mico mà còn biến thành khoai tây chiên! Cái micro bỏ công anh kia là chúng tôi đặc biệt làm cho cô, giờ không còn thì cô tự chọn một cái bình thường mà dùng đi”

Tiểu yêu tinh rũ cánh bay đi.

Đạo diễn nói với những nhân viên khác: “Được rồi, mọi người chú ý một chút. Cái micro kia được kết nối trực tiếp, ngộ nhỡ bị khán giả lấy mất thì không tốt. Lão Từ, cậu trước tiên đóng tần số lại đi”

“Vâng!” Nhân viên công tác xoay người đi tìm, nhưng mà micro còn chưa tìm thấy, bọn họ bỗng nhiên nghe thấy một giọng nói truyền đến từ tần số của người dẫn chương trình.

Giọng nói của Lộ Siêu Phàm truyền đến:

“Con mẹ mày muốn muốn thăng thiên có phải không! Bảo mày thua mày lại còn dám thách tao? Mày có phải quên hai triệu rưỡi vẫn còn nằm trong tay tao không?”

Tần số của người dẫn chương trình kết nối trực tiếp với tất cả loa phát thanh bên ngoài, dư âm còn vang vọng bên tai, thật lâu không dứt.

Tuyển thủ Lộ Siêu Phàm đi thẳng vào vấn đề, tất cả mọi người đều khiếp sợ.

Đạo diễn: “...”

Người dẫn chương trình: “...”

Bình luận viên: “...”

Cả phòng chỉ đạo lặng như tờ.

Trên khán đài lặng như tờ.

Tần số của người dẫn chương trình vẫn truyền đến âm thanh nhỏ vụn.

Tiếng nước, giống như có người thông thả ung dung rửa tay.

Sau đó là số 419: “À, chưa quên”

Lộ Siêu Phàm liền gào hơn hai mươi câu chửi rửa, tức giận nhện không nổi nói: “Tiền vi phạm hợp đồng hai mươi triệu, mày có [beep——] [beep——] cũng trả không nổi! Danh dự tao bị tổn thất mày [beep——] có giỏi thì đền đi!”

Số 419: “Đừng nóng vội, Bo3 mà. Thắng hai trận thì ngươi vẫn thắng cơ mà”

Lộ Siêu Phàm: “Mày bị tâm thần à?! Tao không chỉ muốn thắng, còn muốn thắng đẹp kìa! Nếu không sao tao lại ăn no rừng mỡ đi ký hợp đồng với mày chứ? Giống như trước bảo phó đạo diễn delay mày 0.2 giây không phải là tao thắng rồi sao? A?”

Trong phòng chỉ đạo.

Tất cả nhân viên công tác: “...”

Đạo diễn lặng lẽ quay đầu, lẳng lặng nhìn phó đạo diễn.

Lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Phó đạo diễn Từ: “...” Lộ Siêu Phàm cmn mày có phải bị thần kinh không hả! Đồ thần kinh a a a a a!

Đạo diễn nói một cách ý vị sâu xa: “Trước tiên đóng tần số lại, báo với ban tổ chức. Trận đấu vẫn tiến hành theo trình tự, chúng ta cần không vội vã làm gì”

Trên khán đài.

Khán giả từ trạng thái hóa đá dần dần phản ứng lại, chỗ ngồi sôi nổi âm thanh nghị luận.

Mười phút nghỉ ngơi giữa hiệp sắp kết thúc, khán giả ngày càng nghị luận sôi nổi hơn, rất nhanh cảm xúc phần nộ sinh sôi và lây lan.

Trên màn hình chung bắt đầu có người spam bình luận.

Chỉ có hai tuyển thủ hoàn toàn bị cách ly bên trong, không cảm thấy gì mà một lần nữa đi lên sân khấu, chuẩn bị văn thi đấu thứ hai.

Lộ Siêu Phàm đi ra từ phòng nghỉ, lại khôi phục vẻ nho nhã lễ độ, trên mặt mang theo nụ cười của siêu sao. Khi đối mặt với tuyển thủ số 419, còn rất lễ độ hỏi han một chút.

Tất cả mọi người: “...” Ra vẻ? Vẫn còn tiếp tục ra vẻ à?

Chú thích:

(1) Có lẽ mọi người có biết đến đấu kiếm. Thông thường người ta cầm thuận, nhưng ở đây Tyler lại cầm ngược giống hình minh họa bên dưới (Có thể xem lại ở chú thích chương 6)

(2) Xoát bình, còn gọi là tẩy bản, tẩy bình, xuất hiện rộng rãi trên diễn đàn internet, khung chat, hệ thống tán gẫu của game online và do cùng một người trong thời gian ngắn gửi đi đi gửi lại một nội dung giống nhau hoặc không có ý nghĩa

(3) Nguyên văn ngư bì xuy phá “ ”: xuy ngư bì là chỉ huênh hoang, khoác lá; ngư bì xuy phá là chỉ huênh hoang, khoác lác bị người vạch trần, không đáng giá lấy một đồng.

11. Chương 11: Dư Âm Tử Vong

Lúc này trên màn hình chung:

“Thi đấu gian dối! Dối trá! Không công bằng!”

“Lộ Siêu Phàm rút khỏi giới eSport đi!”

“Chúng tôi muốn liên danh khiếu nại các người! Thi đấu giả dối, mất hết mặt mũi khu vực địa cầu rồi!”

Khán giả phần nộ bắt đầu ném đồ lên sân khấu, tin tức báo cáo cuộn cuộn không ngừng được gửi ra ngoài.

Hai tuyển thủ trên sân khấu lại không hề nhận ra, còn đang trong bầu không khí giương cung bạt kiếm chờ thời gian đếm ngược ván đấu thứ hai kết thúc.

Không khí trong phòng chỉ đạo vô cùng gượng gạo, đạo diễn ra hiệu cho bình luận viên tiếp tục thực hiện chức trách.

Nam bình luận viên chỉ đành nhắm mắt nhắm mũi nói: “Được rồi, giờ chúng ta bắt đầu ván đấu thứ hai”

Nữ bình luận viên: “Ván này so với trước đó, thắng bại chưa phân, vẫn làm người ta vô cùng hồi hộp”

Khán giả trên màn hình chung: “Hồi hộp cái búa ấy! Nói chuyện có lương tâm tí đi được không?!”

Nữ bình luận viên: “...”

Nam bình luận viên: “Ván thứ nhất tuyển thủ Lộ Siêu Phàm rất có khả năng mắc phải sai lầm nghiêm trọng, dẫn đến thất bại đáng tiếc...”

Màn hình chung: “Sai lầm? Chắc mắc phải bệnh tâm thần nghiêm trọng ha!”

Nam bình luận viên: “...”

Nữ bình luận viên: “Bậc thầy cạm bẫy” có thể ngăn được cơn sóng dữ, chuyển bại thành thắng được hay không? Chúng ta mỗi mắt chờ mong”

Màn hình chung: “Bậc thầy cạm bẫy đâu ra, bậc thầy nhân bánh (1) thì có! Da mặt chắc phải dày gấp đôi xi măng cốt thép ấy chứ!”

Hai bình luận viên: “...” Nói một câu ghen một câu, đúng là không thể nói nổi nữa.

Sau đó, một phút đếm ngược rồi cuộc kết thúc.

Hai sát thủ mặt đối mặt đồng thời cúi người, biến mất trong tầm nhìn của đối phương.

Thông qua màn ảnh chủ có thể thấy, hai người sau khi ẩn thân đều không tránh không né, lao thẳng về phía đối phương.

Nam bình luận viên: “Bọn họ lựa chọn đối đầu trực diện —— ”

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Tyler đột nhiên nhảy bật lên, xoay người trên không, trong tình huống không nhìn thấy đối phương, vô cùng chuẩn xác lên gối!

Lộ Siêu Phàm cũng không nhìn thấy đối thủ. Trên đường không kịp đề phòng, đã bị một cú lên gối đùng văng, lăn lộn một vòng trên mặt đất, lại bị Tyler hung hăng giẫm lên.

Nữ bình luận viên: “A?”

Nam bình luận viên: “Cái gì!”

Mọi chuyện xảy ra quá liền mạch, chưa đến hai giây đồng hồ, Tyler như nước chảy mây trôi thực hiện một loạt động tác bật nhảy, lên gối, mượn lực xoay người, đập lên đối thủ.

Tất cả mọi người đều không nhìn kịp, chờ đến khi phản ứng lại, Lộ Siêu Phàm lại bị Tyler giẫm lên lần nữa.

Lần này là sân đấu bên ngoài, mặt Lộ Siêu Phàm vùi thẳng vào trong bùn.

Nam bình luận viên trở mắt nói: “Vừa xảy ra chuyện gì vậy? Xảy ra chuyện gì vậy?”

Nữ bình luận viên: “Hai bên đều không nhìn thấy đối phương, làm sao mà làm được như vậy?!”

Tất cả mọi người còn đang khiếp sợ một màn vừa xảy ra, tình thế trong sân lại bắt đầu trở nên kịch liệt.

Lộ Siêu Phàm nhảy vọt đứng dậy, rút kinh nghiệm lần trước bị giẫm xuống đất, ý đồ từ dưới đánh lên Tyler.

Tyler nghiêng người né tránh, thân thể thẳng tắp nghiêng xuống dưới.

Đã thấy Lộ Siêu Phàm đột nhiên vùng lên cùng lúc, Tyler bỗng bắt lấy mắt cá chân gã, sau đó mượn lực quăng một cái.

Nữ bình luận viên: “Ôi ——?!”

Lộ Siêu Phàm vốn định xoay 180 độ sau khi đứng dậy, lại bị Tyler dùng kỹ xảo vặn 360 độ, mặt dần thói mất trọng tâm.

Trước khi Lộ Siêu Phàm ngã xuống đất, Tyler ung dung chen chân vào, dùng bắp đùi và cánh tay, căng chân tạo thành hình tam giác, hai chân vững vàng khóa chặt lấy yết hầu của đối thủ.

Nam bình luận viên kích động gào lên: “Hell’s Gate (2)! Cmn là Hell’s Gate! Không nghĩ tới trên sân thi đấu còn có thể thấy kỹ xảo đấu vật trong truyền thuyết!”

Tại thời điểm đó, chế trụ động mạch gáy của Lộ Siêu Phàm, là kỹ thuật khóa cổ tam giác chỉ có thể ngẫu nhiên thấy được ở những trận đấu vật đẳng cấp thế giới.

Chân, đầu gối là bộ phận mạnh mẽ nhất của thân thể tham gia vào kỹ thuật khóa cổ. Người bị khóa cổ gần như đã định là phải chết, bởi vậy chiêu này cũng được gọi là “Cánh cửa địa ngục”. Độ khó sử dụng rất lớn,

gần như chỉ ở trên sàn đấu vật hàng đầu thi thoảng mới xuất hiện. Ai cũng không ngờ rằng, kĩ thuật này lại xuất hiện trên sàn thi đấu eSport!

Động mạch cổ trí mạng bị chèn ép, rờn rã ba giây đồng hồ Lộ Siêu Phàm không có một chút cảm giác nào. Khi trước mắt đen kịt rồi cuộc nhìn thấy một chút ánh sáng thì từ cổ gã trở xuống hoàn toàn mất đi tri giác.

Không cách nào lên tiếng, không thể nào trốn thoát, thậm chí còn không thể suy nghĩ.

Giống như bị ác ma giam cầm trong lòng bàn tay, cánh cổng địa ngục đã rộng mở chào đón gã.

Trong tình cảnh khủng bố đó, Lộ Siêu Phàm thấy chủ thủ của Tyler ——

Chủ thủ tên “Sầm Tịch” đó, cứ như vậy một lần nữa lảng lạng lơ lửng trên mi tâm gã.

Một đao mất mạng!

Bo3 ván thứ hai kết thúc, điểm số đạt được là 2:0.

Tuyển thủ số 419 chiến thắng.

Mãi đến khi hệ thống công bố kết quả thi đấu, hai tuyển thủ đã hóa thành tia sáng trắng bay trở về sân khấu, tất cả mọi người vẫn còn trợn mắt há hốc mồm.

Mọi việc xảy ra quá nhanh! Ván đấu thứ hai từ lúc đếm ngược đến khi xuất hiện Hell’s Gate, tổng cộng chưa đến mười giây mà thôi.

Ván thứ nhất, Tyler như mèo vờn chuột mà giành chiến thắng. Khán giả còn đang thảo luận xem ván thứ hai hẳn sẽ thoải mái giành chiến thắng thế nào, lại không nghĩ đến——có thể thoải mái đến nước này!

Mười giây đã kết thúc trận đấu.

Vòng chung kết khu vực địa cầu, trận đầu của top bốn, vậy mà lại có thể xuất hiện một màn kịch như vậy.

Sau khi khán giả lục tục phản ứng lại, trong phút chốc trên màn hình chung spam ra một loạt bình luận như thác nước.

Có người còn phổ cập giáo dục về “Cánh cửa địa ngục”, nói: “Chiều này có độ khó vô cùng cao, điều kiện sử dụng hà khắc đến phần nhân loại. Thế nhưng nếu dùng được chính là tuyệt sát, tưởng chừng như phá

hủy sự tồn tại cân bằng! Cho đến nay, cũng không có mấy trò chơi đem nó trở thành kỹ năng nhân vật, đây khẳng định là “kỹ xảo” của Tứ gia”

“Trăm triệu lần không nghĩ tới, ngay trên sàn thi đấu eSport lại có thể nhìn thấy kỹ năng chiêu bài của nhà vô địch đấu vật thể giới...Tứ gia chẳng lẽ xuất thân đấu vật sao?!”

“Chưa đến mười giây! Không hề sử dụng một kỹ năng nào của hệ thống! Đối thủ đứt khoát chết không có chỗ chôn! Tứ gia cho dù không ở trong game cũng nhất định là sát thủ hàng đầu!!”

Màn hình chung spam quá nhanh, có nội dung bình luận còn vượt ra khỏi màn hình lớn đến mấy mét, mỗi bình luận dừng lại còn chưa đến hai giây.

Càng nhiều khán giả spam những từ cảm thán không có ý nghĩa, lúc này chỉ có cuồng loạn hò hét biểu hiện ra nội tâm đủ loại kích động của bọn họ.

Khán đài sôi trào kéo dài đến mấy phút lặn, cuối cùng đến khi người dẫn chương trình nhắc nhở lần thứ ba mới tạm ngừng lại.

Hiện tại hai tuyển thủ đứng trên sân khấu, hình thành sự đối lập rõ ràng.

Tyler vẫn như mọi khi, lạnh nhạt đứng tại chỗ, chỉ thiếu điều viết sáu chữ “Ta cảm thấy rất nhàm chán” trên mặt nạ.

Mà Lộ Siêu Phàm thì mặt mũi trắng bệch, hai chân run rẩy, có cảm giác một giây sau sẽ ngã sập xuống đất không dậy nổi. Có thể suy ra, hai lần “tử vong” giống nhau, đều bị mũi đao đâm vào giữa trán đã tạo thành bóng ma thương tổn với gã.

Trước sự tương phản rõ rệt như vậy, khán giả từ trong sự sôi nổi từ từ phản ứng lại, bắt đầu tức giận chất vấn.

Lộ Siêu Phàm dùng sức ngẩng đầu, bỗng thấy bốn phương tám hướng trên khán đài, hàng ngàn hàng vạn người đều chĩa cái nhìn phẫn nộ, miệt thị, căm ghét về phía gã.

“Xảy, xảy ra chuyện gì vậy?” Gã mờ mịt bước lên trước một bước.

Trên khán đài vọng đến âm thanh chỉ trích như thủy triều:

“Đúng là làm người ta tức lộn ruột!”

“Vốn còn thấy anh hát rất êm tai, không nghĩ tới lại là loại người này! Tôi vậy mà lại đi hâm mộ anh, nghĩ

lại thật quá xấu hổ!”

“Cường bức dự dõ không từ thủ đoạn, vậy mà cũng bò đến được top bốn, toàn bộ khu vực địa cầu đều xấu hổ thay mày!”

Lộ Siêu Phàm theo bản năng lộ ra vẻ mặt oan ức, giải thích: “Không, không phải thế, đây nhất định là lời đồn nhảm! Tôi có thể giải thích, mọi người hãy nghe tôi giải thích....Phó đạo diễn Từ?”

Gã mờ mịt nhìn xung quanh, giống như muốn tìm ai đó còn ủng hộ gã.

Nhưng mà phó đạo diễn Từ đã sớm vội vội vàng vàng thanh minh cho mình.

Chỉ có đạo diễn đang chỉ huy nói: “Trật tự thi đấu không thể loạn, có chuyện gì thì chờ sau trận đấu, ban tổ chức sẽ cho mọi người câu trả lời thuyết phục”

Hiện trường vẫn là một đồng lộn xộn. Khán giả bắt đầu ném lên sân khấu đủ thứ, có vỏ dưa vụn giấy, cũng có bình nước, ác nhất là đem giấy dếp trước sau ném sạch sành sanh.

Tuy rằng tất cả những thứ đó khi rơi xuống sân khấu đều sẽ biến mất, Tyler vẫn thông thả lùi về sau hai bước, nhường lại vũ đài cho Lộ Siêu Phàm.

Lúc này, người dẫn chương trình bay lên bục, muốn dựa theo trình tự hỏi cảm nghĩ sau trận đấu, nhưng một lúc lâu cũng không biết phải mở miệng như thế nào.

Tyler thấy thế, chỉ chỉ Lộ Siêu Phàm, ý bảo: Cô hỏi gã đi.

Sau đó Tyler liền quay đầu đi xuống sân khấu.

Người dẫn chương trình thấy thế, thật sự nhịn không được, tắt micro, cẩn thận hỏi hẩn: “Tứ, Tứ gia chờ đã! Micro của tôi...Vừa rồi được người khác tìm thấy dưới bồn rửa tay ở phòng chờ”

Tyler rất bình tĩnh “À” một tiếng.

Người dẫn chương trình nói: “Cái micro đó, tôi làm mất lúc nghỉ giữa hiệp, còn chẳng hiểu tại sao lại biến thành khoai tây chiên...Có phải là...Có phải là anh...?”

Cô hỏi không đầu không đuôi, Tyler cũng trả lời thần bí tương xứng: Chỉ cười.

Nụ cười đó ngăn cách bởi mặt nạ, chỉ có thể thấy đôi mắt vàng sậm thoáng mang theo ý cười.

Ngắn ngủi vài giây, người xem dưới đài đã sắp không áp chế được.

Người dẫn chương trình chỉ có thể một lần nữa mở micro, chậm chậm đưa tới trước mặt Lộ Siêu Phàm.

Lộ Siêu Phàm còn không biết tất cả mọi thứ đều đã bị công khai ra ngoài thông qua micro hình bồ công anh nhỏ bằng ngón tay cái, gần như là đoạt lấy cái micro mới, nói với khán giả: “Đây là hiểu lầm! Nhất định là có người ác ý muốn hãm hại tôi! Có vài kẻ thừa dịp tôi thi đấu đã rải rác tin đồn về tôi, tôi nhất định sẽ khởi tố hắn ——tôi không biết gì hết! Xin mọi người hãy tin tôi!”

Nhưng gã lại không biết ánh mắt mình lúc này có ba phần sợ hãi, hai phần hoảng loạn còn lại năm phần là oán hận nhìn về phía Tyler chuẩn bị rời đi.

Hai người cách xa mười mét tiến hành một màn mắt đối mắt ngắn ngủi.

Tyler bỗng nhiên cười nhẹ một tiếng, tay phải cùng ngón trỏ khép lại thành hình thanh kiếm, xa xa chỉ về phía mi tâm Lộ Siêu Phàm.

Trong nháy mắt đó, Lộ Siêu Phàm đối mặt Tyler, không thể động đậy.

Hai lần trải qua cảm giác tuyệt vọng bị lưỡi dao của Tyler đâm vào mi tâm, giống như tiếng chuông của tử thần, ở trong lòng gã vọng lên dư âm tử vong.

Cảm giác sợ hãi quá lớn trong phút chốc phá hủy toàn bộ ý chí gã.

Gã bỗng cảm thấy hai đầu gối mềm nhũn, quỳ xuống ngay trước mặt Tyler.

Chú thích:

(1) Cạm bẫy “ ” phiên âm là “xiàn jǐng”, nhân bánh “ ” phiên âm là “ xiàn bǐng”, một cách chơi chữ

(2) Nguyên văn địa ngục chi môn “ ”: Là kỹ năng khóa nổi danh của ngôi sao WWE Undertaker (WWE là viết tắt của World Wrestling Entertainment – Đấu vật Giải trí Thế giới)

12. Chương 12: Sau Phong Ba

“Giới eSports bùng nổ scandal giết gân! Hoảng sợ phát hiện top bốn mua độ (1), quá trình thi đấu bị tạm dừng!”

“Lộ Siêu Phàm có hiềm nghi gian lận, ban tổ chức giải đấu đã bắt tay vào điều tra”

“Sự việc phát sinh trước công chúng! Giải đấu eSport vỡ lở vụ việc mua độ”

Kết thúc thi đấu còn chưa quá một giờ, tất cả các trang web tin tức lớn đều tung ra đủ loại tin tức tiêu đề, thuận theo số lượng hàng ngàn hàng vạn người quan tâm đến giới eSport mà đưa đẩy.

Rất nhanh, quần chúng vây xem bắt đầu nhấc lên làn sóng to lớn trên We Media (2). Chỉ hai giờ ngắn ngủi, #Lộ Siêu Phàm mua độ# đã trở thành tiêu đề hot nhất đứng đầu trên We Media.

Có không ít người nhiều chuyện sau khi thi đấu vừa chấm dứt đã tung bản ghi âm nội dung của mình lên mạng.

Nhiều video đến từ nhiều góc độ khác nhau, người dữ dụng khác nhau, nhưng từng cái đều chứng minh tính chân thật của tin tức, hơn nữa còn đem mọi chuyện xảy ra từ đầu đến cuối, triệt triệt để để phơi bày.

Ba tiếng sau trận đấu.

Lộ Siêu Phàm trốn trong nhà, đóng tất cả cửa sổ, kéo rèm xuống, mồ hôi lạnh đầy đầu gọi điện thoại.

“Khả năng xoay chuyển quá nhỏ”Người đại diện của gã nói, “Tại chỗ! Ngay tại chỗ! Tất cả đều bung bét hết! Toàn bộ đều là nguyên văn lời cậu nói, thời gian địa điểm đều khớp, căn bản không có biện pháp bác bỏ, sao cậu có thể bắt cẩn như vậy được hả?!”

Nói đến đây Lộ Siêu Phàm đã muốn khóc: “Đều là cái con nhỏ dẫn chương trình ngu xuẩn đó! Cô ta để micro lại khu nghỉ ngơi, lại còn không đóng mic! Lúc thi đấu trong ngoài đều bị cách ly, tôi làm sao mà nghĩ sẽ thành ra như vậy!”

Người đại diện: “Đúng rồi, cái cô tên Bùi Anh tới tìm cậu, hỏi vụ phí trung gian thì tính thế nào?”

Lộ Siêu Phàm giận tím mặt: “Tính cái [beep——]! Lừa ông đây mà còn dám đòi tiền, muốn tìm chết cũng không cần phải vậy! Nếu anh còn nhìn thấy cô ta thì cho người trùm bao tải đánh, đánh đến tàn phế cho tôi!”

Lộ Siêu Phàm liên hệ với công ty của gã, biết được hợp đồng của gã bị tạm ngừng. Có thể suy ra, nếu sự việc không lắng xuống, chờ đợi gã chính là kết cục bị đóng băng đến chết.

Lộ Siêu Phàm tìm phó đạo diễn Từ ngày đó xưng huynh gọi đệ với mình, muốn tìm đường sự giúp gã làm sáng tỏ, không nghĩ tới vừa gọi qua đã nghe thấy phó đạo diễn Từ đang chửi má nó.

Hơn nữa còn chỉ mặt gọi tên chữ Lô Siêu Phàm.

Phó đạo diễn Từ bị tạm dừng chức vụ, chờ ban tổ chức giải đấu điều tra. Động tác của ban tổ chức rất nhanh, đã đến hiện trường thi đấu, kiểm tra toàn bộ camera giám sát ở khu vực nghỉ ngơi, khả năng ngay trong ngày thành lập tổ điều tra đặc biệt phụ trách chuyện này.

Cuối cùng Lô Siêu Phàm thật sự không còn cách nào, phải gọi điện cho một vị kim chủ có thiện cảm với gã.

Kim chủ nói: “Bỏ đi, tốn chút tiền chặn tin tức, chờ thêm mấy tháng nữa cậu hãy tái xuất. Dân mạng thì dễ áp chế chứ ban tổ chức giải đấu khẳng định không có biện pháp. Nói chung là có lẽ sẽ bị phán cấm thi đấu hai năm thôi. Tiểu Lô à, về sau không cần vào giới eSport nữa, trở về ca hát, đợi sóng gió qua đi, tôi lại cho người mua trang đầu để bồi thường cho cậu”

Buổi tối hôm đó, tiêu đề đứng đầu trên We Media liên quan đến việc mua độ biến mất không còn tăm hơi. Các phương tiện truyền thông lớn đưa tin liên quan dồn dập bị kéo xuống khỏi vị trí đầu.

Sức nóng của vụ này hạ nhiệt nhanh chóng, làm cho rất nhiều dân mạng đều nhìn ra manh mối.

Hơn nữa Lô Siêu Phàm không cam lòng mình bị mắng thành vậy trên mạng, thuê hàng loạt thủy quân vào tẩy trắng trên We Media của gã.

Thủy quân ở một mức độ lớn sẽ ảnh hưởng đến cảm nhận của đám cỏ đầu tường (3), nhưng đồng thời cũng khơi dậy sự phẫn nộ của rất nhiều người.

“Bất công! Gã này đúng là kinh tởm!”

Giờ phút này có người đang vò đầu gào to, nổi cơn tam bành ném bàn phím xuống đất.

Bộp một tiếng lớn, làm cho bạn cùng phòng của hắn phải giật mình.

Victor từ cửa ló đầu vào, tò mò hỏi: “Cậu làm sao vậy? Thăng cấp lại thua à?”

Bạn cùng phòng lửa giận hừng hực không có chỗ trút, nghe vậy lập tức kéo Victor ngồi xuống ghế, kiên nhẫn giải thích ngọn nguồn cho cậu, cuối cùng cả giận nói: “Lô Siêu Phàm còn mượn thủy quân tẩy trắng! Nếu đến cả cái này cũng tẩy trắng được thì tam quan (4) của tớ nát bét luôn rồi! Tớ không còn tin trên đời này còn có sự công bằng nữa!”

Victor xem qua vụ việc, lòng cũng đầy cảm phẫn, nói: “Gã gian lận chẳng lẽ không bị trừng phạt sao?”

“Ban tổ chức chỉ cấm quyền thi đấu, cũng không thể phạt nặng được vì gã ta không phải đấu thủ đã đăng

ký” Bạn cùng phôi nói, “Cậu xem lũ fan của gã này, đúng là tởm muốn chết!”

Trên website chính thức của Lộ Siêu Phàm, thông điệp được ghim trên đầu trang là: “Chúng em tin tưởng anh vô tội, Tiểu Phàm trong sạch nhất, Tiểu Phàm giỏi nhất. Xin anh ngàn vạn lần đừng để bị ảnh hưởng bởi những thứ bẩn thỉu đó. Chờ mong album mới của anh được phát hành, moah moah moah!”

Victor vốn không chú ý đến những chuyện của giới eSport, lúc này nhìn thấy cũng không khỏi bị mấy người mặt dày vô sỉ làm cho khiếp sợ.

Cậu nói: “Còn tài liệu nào khác không? Đưa tớ xem. Sự việc gian dối nghiêm trọng như vậy, nhất định phải bị trừng phạt thích đáng mới đúng. Bằng không về sau toàn bộ quy tắc thi đấu đều sẽ rối loạn hết”

Nhưng mà mãi cho đến khi cậu xem xong toàn bộ tư liệu, lại phát hiện sau lưng Lộ Siêu Phàm có một thể lực đã tẩy trắng cho gã, mà truyền thông đưa tin đều là một vẻ “Không phải việc của chúng tôi, có tiền để kiếm là được rồi”. Cho đến tận giờ, dốc hết sức ủng hộ ban tổ chức điều tra, hô hào phải trừng phạt Lộ Siêu Phàm thích đáng, ngược lại đều là quần chúng thấy chuyện bất bình (5) mà thôi.

Bạn cùng phòng cậu chính là một quần chúng như thế. Một người không cần đền đáp chống lại mấy nghìn thủy quân, tức giận đến mắt sắp trợn trắng, nhưng vẫn là yếu không địch nổi mạnh, trơ mắt nhìn chân tướng bị những lời ca tụng lấp liếm che đậy.

Nhóm người kiên trì cả một đêm, nhân số ngày càng ít đi, lực lượng ngày càng yếu, bởi vì bọn họ nhận ra rằng cố gắng của mình càng ngày càng phí công.

“Người đại diện của Lộ Siêu Phàm đứng ra nói muốn khởi tố chúng tớ làm tổn hại danh dự của gã, sau đó có rất nhiều người bị dọa chạy. Tớ đoán chừng ngày mai topic đứng đầu cũng không còn để mà search nữa. Sau đó qua nửa tháng sóng yên biển lặng, album mới của Lộ Siêu Phàm sẽ lên bảng (6), gã lại là một tiểu thít tươi thuần khiết vô tội” Bạn cùng phòng vô đầu, đau khổ nói: “Cmn, đây chính là hiện thực”

Victor suy nghĩ một lát, nói: “Vậy đối thủ của Lộ Siêu Phàm đâu? Cái người kí hợp đồng với gã để diễn ấy”

“À, Tứ gia ấy hả, giống như bị bắt ép vậy” Bạn cùng phòng nói, “Cậu thấy đấy, phó đạo diễn là người của Lộ Siêu Phàm, nói delay liên delay, thoải mái cứ như đi chợ mua đồ vậy”

“Vậy không có bồi thường gì sao? Những tuyến thủ bị Lộ Siêu Phàm cưỡng bức dìm dìm, còn vì vậy mà thân bại danh liệt...”

“Bồi thường đâu ra!” Bạn cùng phòng nói, “Ai lại tự bỏ tiền của mình ra đưa người khác? Ban tổ chức? Truyền thông chính thức? Hay là trông chờ vào dân mạng? Ngược lại những tuyến thủ này chỉ có thể tự nhận mình xui xẻo thôi”

“Không thừa nhận ư?” Victor nói, “Giả như có người khởi tố Lộ Siêu Phàm, sự việc mới có khả năng chuyển

biến tốt”

Bạn cùng phòng cười khỏ nói: “Người dân không quyền không thể, ai muốn đắ tội người ta, còn dây đến kiện cáo chứ? Haizz, ngược lại chúng ta cũng chỉ có thể hô hào trên mạng, lôi kéo ủng hộ...Hy vọng có người có thể đứng ra giải quyết”

Victor sững sốt một lát, nói: “Tớ nè”

Hai người hai mắt nhìn nhau một hồi.

Bạn cùng phòng nói: “Cậu không đùa đấy chứ? Muốn ngồi cạnh tớ, hai anh em chúng ta tối nay khẩu chiến quần nho (7) không?”

Victor nở nụ cười: “Tốt, cậu phụ trách khẩu chiến, tớ phụ trách tìm quần nho”

Cậu nói xong liền bắt đầu gọi điện thoại.

Cuộc điện thoại đầu tiên là cho thầy giáo cũ ở Học viện kĩ thuật để quốc, trưng cầu ý kiến của ông.

Cuộc điện thoại thứ hai là gọi vào đường dây nóng của ban tổ chức giải đấu, tỉ mỉ hỏi tiến trình điều tra của họ.

Cuộc điện thoại thứ ba, là ủy thác thám tử tư, hỗ trợ điều tra những đối thủ trước đây của Lộ Siêu Phàm, càng nhiều càng tốt.

Mấy cuộc điện thoại sau đó, đều là gọi cho đủ các loại tổ chức liên quan đến eSport, bộ ngành pháp luật chính thức, tổ chức duy quyền công ích...không thiếu gì cả.

Sau đó Victor ngồi xuống bắt đầu lên kế hoạch: chuẩn bị mời chuyên gia pháp luật vào tuần tới, lãnh đạo duy quyền, tuyển thủ eSport có liên quan, đại diện tổ điều tra giải đấu, đồng thời tham gia các buổi điều trần (8) chính thức liên quan đến vấn đề này.

Bạn cùng phòng của Victor: “...” Mặt đần thối.jpg

Hắn nghe đến cuối, hai cái đùi đã run run, hỏi: “Tiểu Khả! Cậu muốn làm một vố lớn sao?!”

Victor nói: “Đâu có đâu, tớ nghĩ, chuyện này có khả năng phải giải quyết từ góc độ pháp luật. Sau khi nghe giáo sư phân tích xong, tớ nhận thấy là có thể”

Bạn cùng phòng: “Khả của tớ đúng là lợi hại! Tớ còn tưởng rằng buổi tối khẩu chiến quần nho, ném hổng cái bàn phím hai nghìn đại dương (9) đã là cực hạn rồi, không nghĩ tới cậu...Cậu dự tính việc này sẽ mất bao lâu?”

Victor: “À, toàn bộ quá trình, tầm hai tháng đến...hơn một năm?”

Bạn cùng phòng: “...Tiểu Khả à”

“Hả?”

Bạn cùng phòng bình tĩnh lại, nói: “Như vậy cậu sẽ bỏ lỡ mùa việc làm. Tuy rằng tớ rất tức giận, nhưng cậu cũng không thể vì việc này mà không công tốn nhiều thời gian như vậy được...”

“Sao lại là không công?” Victor mờ mịt nói, “Quy tắc có khiếm khuyết thì phải có người đến bổ sung chứ. Nhìn thấy sự việc bất công như vậy xảy ra, tớ có thể nghĩ cách để nó trở nên công bằng, đây là chuyện rất vẻ vang đó”

Thế là, sáng ngày thứ hai, lúc Tyler xem hòm thư của mình thì thấy được hai bức thư vô cùng bắt mắt:

Bức thứ nhất, ban tổ chức chính thức đáp lại sự kiện mua độ này, tổ điều tra sẽ nhanh chóng liên hệ với hần.

Bức thứ hai, thư cá nhân kí tên “Lý Duy Khả”, mời hần cùng đến gặp cố vấn pháp luật, khởi tố Lộ Siêu Phàm; nếu như không muốn ra mặt khởi tố, bọn họ có thể đại diện thay hần. Cùng với, Lý Duy Khả đề xuất một bản hợp đồng.

Tyler nhìn bức thư thứ hai một lúc, bỗng nhiên cảm thấy rất thú vị, liền hồi âm hẹn thời gian gặp mặt.

Hần vốn sẽ không hồi hợt mà buông tha dự định, bởi vì ngay từ lúc bắt đầu hần đã chuẩn bị kĩ càng, bòn rút giá trị từ trên người kẻ địch ngu xuẩn của mình.

Đừng quên, điều ước bảo mật trên hợp đồng quang minh chính đại viết: người tiết lộ nội dung hợp đồng, phạt hai mươi triệu tiền mặt phí bồi thường vi phạm hợp đồng.

Đến lúc này, Tyler nhận được thư của Victor, hoàn toàn là một sự trùng hợp.

Có điều, cũng có rất nhiều chuyện xảy ra không phải là trùng hợp.

Bởi vì sát thủ đều quen với việc kiểm tra trước địa điểm, ví dụ như: xem diễn tập, quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Sát thủ cũng quen với việc hòa mình vào đám đông, lặn lội làm quen với các nhân vật chủ chốt như: cùng tán gẫu ăn khoai tây chiên với người dẫn chương trình đáng yêu, tiện thể nhìn cái micro nhỏ bằng ngón tay cái kia.

Bậc thầy sát thủ xưa nay không làm chuyện mình không nắm chắc.

Chỉ có lên kế hoạch trôi chảy, sau khi mô phỏng hơn mười lần, hắn mới nở nụ cười hiền lành với kẻ địch, rồi nói: “Hợp tác vui vẻ”

Chú thích:

(1) *Mua độ*: bỏ tiền mua chuộc để thực hiện việc dàn xếp tỉ số của trận đấu, trái với bán độ

(2) Nguyên văn “ ”: We Media còn được gọi là “phương tiện truyền thông cá nhân” hoặc “phương tiện truyền thông công dân”

(3) Nguyên văn tường đầu thảo “ ”: cỏ mọc trên đầu tường vốn yếu ớt nên luôn đong đưa theo gió, chỉ người lập trường không kiên định; gió chiều nào nghiêng theo chiều đó; ngã theo chiều gió

(4) *Tam quan*: là thế giới quan, nhân sinh quan, giá trị quan

(5) Câu gốc *Lộ kiến bất bình, bạt đao tương trợ* “ ”: trên đường thấy việc bất bình, rút đao tương trợ

(6) Nguyên văn đĩa băng “ ”: sản phẩm hay nhãn hiệu của một công ty nào đó vừa mới được tung ra, sẽ chọn một trang web, kênh truyền thông để marketing, mục đích là để sản phẩm, hàng hóa nhanh chóng được xếp hạng đầu trong ngành, thông qua phương pháp marketing đặc biệt này mà được hoan nghênh, trở thành tiêu điểm quan tâm của dân mạng. Còn đĩa băng ở đây là chỉ bảng xếp hạng âm nhạc. Thông thường dùng để chỉ một ca khúc đang trong giai đoạn tuyên truyền. Vì để cho ca khúc nổi tiếng hơn, rất nhiều ca sĩ lựa chọn đưa bài hát mới lên bảng xếp hạng.

(7) *Khẩu chiến quần nho* “ ”: xuất phát từ điển cổ *Gia Cát Lượng* tranh luận với đám nho sĩ

(8) *Điều trần*: trình bày chính thức trước cơ quan đại diện nhà nước để giải thích, biện bạch, v.v. về vấn đề nào đó mà mình chịu trách nhiệm

(9) *Đại dương túc ngân nguyên* (còn được gọi là *ngân viên*), chỉ tiền xu trước đây được làm bằng bạc, giá trị tương đương với bảy tiền hai phân bạc trắng. Chủ yếu là các loại viên đại đầu (đồng bạc có đúc hình đầu Viên Thế Khải phát hành vào những năm đầu thời Dân quốc, Trung Quốc). Đại dương tên gọi tắt là “Tiểu Dương”.

13. Chương 13: Thi Đấu Đồng Đội?

Đến giờ, bọn họ gặp mặt trong phòng riêng ở một quán cà phê.

Victor dẫn theo một luật sư làm cố vấn pháp luật.

Mà Tyler vẫn nguy trang bằng thân phận “Tứ gia”, mặc áo liền mũ còn đội thêm cái nón, miệng đeo khẩu trang che kín mặt.

Ba người ngồi quanh bàn.

Tyler liếc cái đã nhận ra Victor, quan sát cậu một lát.

Ngày hôm nay Victor không mặc đồng phục học sinh mà thay bằng một bộ âu phục để bàn chuyện chính sự, trên mặt đeo chiếc kính gọng mỏng, mang dáng dấp nghiệp giới tinh anh tuổi trẻ tài cao.

Thế nhưng không có tác dụng, Tyler lập tức nghĩ tới “tích điểm”.

Tyler: “...”

Victor: “??”

Đối diện chỉ thấy Tứ gia đăm chiêu, hai tay gác lên cằm, dùng một tư thế ngẫu đến lóa mắt, ý tứ sâu xa nhìn Victor.

Luật sư: “...” Sao lại có cảm giác Tứ gia hình như biết Victor nhỉ?

Victor rất mờ mịt, đến lúc đứng lên giới thiệu về mình, nói: “Tôi là Victor Lý, tên tiếng Trung là Lý Duy Khả, rất hân hạnh được biết ngài”

Tyler chậm rãi gật đầu, từ từ nói: “Thật trùng hợp, Victor. Tôi là Tyler Odin”

Victor: “...”

Giọng nói của Tyler đúng là rất quen thuộc, đây không phải là “nam thần thư viện” của cậu sao a a a a a!

Trong phút chốc cậu cũng nhớ lại lịch sử đen tối không thể diễn tả kia, lập tức bắt lực cứng đờ, cả người từ lỗ tai bắt đầu ửng hồng.

Giờ đến phiên Victor đàm chiêu, linh hồn rời khỏi cơ thể.

Luật sư: “???” Giữa họ có phải có chuyện gì mà mình không biết không?

Victor lấy tay bịt mắt, sau khi ở trong lòng thực hiện nhiệm vụ đâm đầu vào tường một nghìn lần, mới ngẩng đầu lên, bình tĩnh nói tiếp: “Hôm nay đến đây chủ yếu là để thảo luận với ngài vấn đề liên quan đến hợp đồng, xác định chúng ta khi nào, lấy danh nghĩa gì để khởi tố Lộ Siêu Phàm”

Bọn họ rút cuộc tiến vào chủ đề chính. Sau khi nói chuyện một lúc, Victor lấy ra một quyển pháp luật hiện hành, lật đến trang nào đó nói: “Tuyển thủ tham dự vào bất kì vụ đánh bạc, hợp đồng nào đều trái với quy định pháp luật. Vốn bản thân hợp đồng trái quy định pháp luật khẳng định vô hiệu, thế nhưng hợp đồng của hai người là thông qua sự che chở rất tốt của công ty cá độ, có thể nói là lách luật (1) — thế nhưng điều này lại có lợi cho chúng ta”

“Bởi vì nếu cuối cùng pháp viện phán hợp đồng vô hiệu, Lộ Siêu Phàm cùng phó đạo diễn uy hiếp tuyển thủ, đối mặt với việc tố cáo tội cưỡng bức nghiêm trọng, khả năng sẽ bị kết án vài năm, đồng thời bồi thường mấy trăm nghìn tiền mặt cho từng người bị hại. Ngược lại, nếu pháp viện nói hợp đồng có hiệu lực, như vậy Lộ Siêu Phàm chỉ là nhiều lần thỏa thuận thi đấu gian lận với người khác, tội danh sẽ nhẹ hơn nhiều. Nhưng lần này gã lại để lộ bí mật trước khi hợp đồng hoàn thành, nhất định phải nộp hai mươi triệu tiền bồi thường vi phạm hợp đồng. Cho nên chúng ta chỉ cần dùng hợp đồng làm chứng cố định tội quan trọng nhất, hai mặt khó xử khẳng định là gã”

Nói tới đây, cậu bỗng phát hiện, trong cuốn sách quy định pháp luật có nhét bookmark của cậu!

Chính là cái lúc cậu hốt hoảng không lựa lời gạt nam thần nói đây là “bookmark của bạn học”!

Victor yên lặng cúi đầu, làm cho tóc ngổ trên đầu cũng rũ xuống, hai mắt cẩn thận liếc nhìn Tyler.

Tyler: “...” Không cần biểu hiện rõ ràng vậy đâu, người trẻ tuổi, ta cũng không có ý định vạch trần cậu.

Hai tay Tyler đan vào nhau chống cằm, cao thâm khó dò nhìn Victor.

Toàn bộ quá trình đàn thổi luật sư: “...” Ấy, sao có cảm giác mình rất dư thừa nhỉ??

Luật sư đứng dậy: “Khụ, xin lỗi, tôi đi rửa tay”

Sau khi luật sư đi khỏi, Victor rút cuộc buông vũ khí đầu hàng, cúi đầu nói: “Về...về chuyện bookmark, còn có tích...tích điểm, vô cùng xin lỗi anh!”

Tyler vẫn đang cười, nghe đến đó nói: “Không sao, con trai thật ra xấu tính một chút càng đáng yêu”

Victor: “...” Ô, mình là ai? Đây là đâu? Tại sao lại có nam thần khen mình?!

Victor cảm thấy như được vương tử độ cho một luồng tiên khí (2)! Thế là cậu sống lại!

Cậu nhanh chóng xoa da mặt nóng bỏng của mình, nghiêm túc nói: “Ngài Odin, ngài yên tâm, chuyện này nhất định sẽ có kết cục tốt nhất. Tất cả chúng tôi đều đang ủng hộ ngài, bất luận đối phương gian xảo đến đâu, quá trình khó khăn thế nào, chính nghĩa vĩnh viễn sẽ giành được thắng lợi!”

Tyler nghe vậy híp mắt lại, ánh vàng sậm trong mắt hàm chứa mấy phần nuông chiều với hậu bối trẻ tuổi, hần nói: “Được, tôi tin tưởng cậu”

Victor: “Cảm, cảm ơn ngài!” Mẹ ơi! Con! Muốn! Bùng! Cháy!

Tiên khí của vương tử đúng là quá dồi dào! Victor cảm thấy mình có thể lập tức cất cánh, lấy vận tốc vũ trụ cấp ba (3) lao ra ngoài dải ngân hà!

Làm cho luật sư sau khi trở lại thì thấy hai người đang nghiêm túc bàn bạc về hợp đồng.

Không biết có phải ảo giác của hần không mà luôn cảm thấy trong không khí tràn ngập bong bóng xà phòng phấn hồng.

Victor một khi kích động, liền đem công tác chuẩn bị đủ bảy ngày giải thích ngày càng có trật tự, ăn khóp rõ ràng, thậm chí còn tạo cho người ta cảm giác “Nghe cậu giảng mười phút là bổ sung được kiến thức pháp luật của cả một thời đại”

Người trẻ tuổi này như một mặt trời nhỏ, toàn thân đều tỏa ra năng lượng tích cực đầy nhiệt tình.

Tyler nghĩ thầm: Mười năm sau, cậu ta sẽ là một trong những người đàn ông ưu tú nhất.

Tyler nói: “Được, chuyện này tôi giao toàn quyền cho cậu. Tôi tin tưởng cậu nhất định sẽ không làm tôi thất vọng”

Victor nói: “Vâng! Bất luận là công hay tư tôi đều sẽ cố gắng bắt Lộ Siêu Phàm phải nhận sự trừng phạt thích đáng, ngài và những người khác nhất định sẽ được bồi thường tương ứng! Tôi càng hy vọng thông qua chuyện này, chúng ta có thể góp một viên gạch cho nền luật pháp của ta, có thể may mắn vì những việc bất công sẽ xảy ra trong cộng đồng eSport ở hiện tại và tương lai mà dựng lên một cột mốc! Tuy rằng chính nghĩa đến chậm nhiều ngày, nhưng nó cuối cùng cũng đến. Sau này mọi người có thể theo lệ cũ, họ sẽ nhìn thấy những bất công mà chúng ta phải chịu đựng, nhìn thấy chúng ta bôn ba kêu gọi, mà bọn họ cũng vì thế mà tránh khỏi sự bất bình — đó chính là tương lai tốt đẹp nhất. Vậy để có được điều đó, cách duy nhất bây giờ là phấn đấu, cũng phấn đấu vì tương lai!”

Luật sư: “...” Có một điều mình đã đúng: mình là kẻ dư thừa. Tiểu Khả vì sao cậu không học luật, làm một người học luật như tôi cũng phải lệ nóng doanh tròng!

Trong buổi nói chuyện ngày thứ hai, Victor chính thức bắt đầu đại diện khởi tố Lộ Siêu Phàm.

Cũng trong hôm đó, từng tổ chức công ích cùng hiệp hội eSport bắt đầu liên hợp kháng nghị, làm dâng lên làn sóng mới trên mạng.

Ngày thứ ba, đề tài liên quan đến việc mua độ đã đứng đầu, mạnh mẽ dựa vào dân mạng không cam lòng cùng cố chấp, vượt qua những đề tài hơi tí liền mua hơn mười triệu số liệu.

Sau đó tổ điều tra được ban tổ chức giải đấu ủy nhiệm bị kinh động, hứa hẹn sẽ công khai công chính tiến hành lấy lời khai. Buổi điều trần đầu tiên, phó đạo diễn Từ lập tức nhận tội.

Ngày thứ tư, Lộ Siêu Phàm dưới áp lực mà tổ chức họp báo. Sau khi các phóng viên được gã an bài ở hội trường, đột nhiên có một phóng viên đứng dậy trước mặt mọi người, tháo xuống logo trước ngực từ chức ngay tại chỗ, sau đó chất vấn: Anh giải thích thế nào với những lời chính miệng nói ra trước mặt đối thủ lúc đó? Giải thích thế nào về bằng chứng mà phó đạo diễn Từ đưa ra? Nếu không thể giải thích, anh lấy tư cách gì đứng ở buổi họp báo này, có mặt mũi gì để cường điệu mình trong sạch?

Lộ Siêu Phàm không biết phải trả lời lại thế nào, chuyện này lập tức lại được đưa tin.

Sau đó gã trốn trong nhà hai ngày, mãi cho đến khi dân chúng phần nộ bắt đầu biểu tình trước cửa nhà gã, bắt đầu liên dân đệ đơn, yêu cầu Liên minh Triều Dương tăng thêm, chỉnh sửa quy định pháp luật có liên quan đến phương diện này.

Tháng tiếp đó, trong quốc hội Liên minh Triều Dương, một nghị sĩ đã đưa ra bản dự thảo mới: Luật eSport .

Bị vướng phải âm thành đồng thời đến từ cao tầng cùng hạ tầng, tòa án liên minh khu vực địa cầu khẩn cấp bắt đầu thụ lý vụ kiện bất thường này.

Lúc này, trong top bốn còn lại hai người, còn có một người thua cuộc được vớt lại là Hoa Xuy Hoa, ba người trước sau tuyên bố: trước khi sự việc được điều tra rõ ràng, từ chối tham gia thi đấu.

—— Đây là hành động kháng nghị lớn nhất đối với sự bất công của cuộc thi, sự lơ là không làm tròn trách nhiệm của công nhân viên.

Điều này dẫn đến trận thứ hai của bán kết, trên sân khấu trống không.

Người dẫn chương trình đi lên nói: “Hai vị tuyển thủ cùng vắng mặt đã nhờ tôi nhắn lại như sau. Giờ tôi sẽ đọc, điều đầu tiên: “Bạn không muốn hi sinh vì chính nghĩa, vậy thì bạn đã chết rồi”. Điều thứ hai: “Kiếm

của ta là tôi tớ khiêm nhường nhất của công lý, cả đời chỉ rút công chính ra khỏi vỏ trên sàn đấu”

Người dẫn chương trình đọc xong im lặng hai giây, sau đó nói: “Tôi đã từng cộng tác với một kẻ đê tiện, thậm chí ngầm đồng ý hành vi hèn hạ của gã, cả đời tôi vì vậy mà lấy làm hổ thẹn. Tại đây tôi xin gửi lời xin lỗi đến những tuyển thủ bởi vì tôi không ngăn cản mà phải chịu sự bất công: Xin lỗi!...Phần còn lại của tuyên bố, tôi sẵn lòng đứng trước tòa án, phơi bày tất cả”

Không lâu sau, tiếng nói của ban tổ chức eSport cũng truyền đạt xuống, kết quả sau khi bọn họ xử lý vụ việc này như sau:

Thứ nhất, giải đấu khu vực địa cầu tạm dừng cho đến khi kết thúc điều tra. Thời gian mở lại thi đấu cá nhân chờ quyết định.

Thứ hai, tuyển thủ Lộ Siêu Phàm bị cấm thi đấu vĩnh viễn, câu lạc bộ của gã bị phạt tiền cùng thẻ vàng.

Thứ ba, toàn bộ công nhân viên đều bị đình chỉ công tác tiếp nhận điều tra.

——Mỗi người đều bị đánh ba mươi đại bản (4), tất cả mọi người đều bị phạt, không ai được bồi thường.

Đại diện cấp trên của cấp trên của cấp trên vòng bảng khu vực địa cầu, nhà tổ chức của giải đấu ngoại hạng eSport, chính là vênh váo ngất trời vậy đó.

Buổi tối hôm đó, Victor gửi video cho Tyler.

Bởi vì không nghĩ đến sự việc náo loạn đến vậy, thi đấu cá nhân tạm dừng, cậu cúi đầu nói lời xin lỗi hai nghìn từ, còn nói: “Phán quyết phải đợi một thời gian mới ban hành xuống dưới, thế nhưng Lộ Siêu Phàm muốn thoát khỏi hình phạt sẽ lựa chọn hòa giải, cho nên gã nhất định phải thanh toán tiền bồi thường vi phạm hợp đồng, cuối cùng ước chừng có thể lên khoảng hai mươi sáu triệu. Bởi vì luật sư của chúng ta là tình nguyện viên miễn phí, những người khác cũng không yêu cầu tiền lương cho nên khoản tiền này có thể nguyên vẹn chuyển tới tài khoản của anh”

Tyler: “...Vậy cậu không cần phải xin lỗi đâu”

Victor: “Thế nhưng vinh quang của chức vô địch còn quan trọng hơn tiền tài mà! Trận chung kết mà lại bị hoãn lại rất đáng tiếc đó”

Tyler: Tiền quan trọng hơn vinh quang chứ. Đứa nhỏ, nói thật đi có phải nhà cậu có rất nhiều tiền không?

Tứ gia thật ra rất vui vẻ, ép được của Lộ Siêu Phàm hai mươi sáu triệu tiết kiệm được bao nhiêu đó.

Phí giải phẫu sáu mươi triệu.

Sáu mươi triệu lận.

Victor lại nói: “Đúng rồi, trong lúc ngừng thi đấu anh có sắp xếp gì không? Có một đội nói muốn tìm một chủ lực, chủ lực của họ có chuyên, bọn họ bằng lòng chi 30% tiền thưởng cho người thay thế. Bởi vì không có phương thức liên lạc của anh, nên họ mới tìm đến tôi”

Tyler suy nghĩ một lát, hỏi vấn đề trọng tâm: “Tiền thưởng của thi đấu đồng đội là bao nhiêu?”

Victor nói: “Đội vô địch là hai mươi tám triệu”

Tyler: “Đội kia tên gì?”

Chú thích:

(1) Nguyên văn Sát biên cầu “ ”: chỉ những việc làm đi hơi lệch trọng tâm nhưng vẫn không vi phạm quy tắc => tránh nặng tìm nhẹ, lách luật hoặc là mang tâm lý ỷ may

(2) Nguyên văn “ ”: Mình không hiểu đây là cái gì, tra thì thấy ảnh của phim Huyền thành (Vương quốc ảo), có thể hiểu đó giống như nụ hôn của hoàng tử không=)))

(3) Vận tốc vũ trụ cấp 3 là giá trị tối thiểu để vật phóng từ Trái Đất thoát ra khỏi trường hấp dẫn của Mặt Trời. Nếu dùng cách tính như đã dùng để tính vận tốc vũ trụ cấp 2 thì vận tốc tối thiểu sẽ là 42,1 km/s. Tuy nhiên vì Trái Đất chuyển động quanh Mặt Trời với vận tốc dài khoảng 29,8 km/s, ta chỉ cần cung cấp một vận tốc có độ lớn 12,3 km/s có phương cùng với phương của véc tơ vận tốc dài của Trái Đất quanh quỹ đạo.

Ngoài lề:

1. Tốc độ vũ trụ cấp 1 nếu vận tốc đủ lớn để trở thành vệ tinh của một hành tinh nào đó: Với Trái Đất là 7,9 km/s

2. Tốc độ vũ trụ cấp 2 nếu đủ lớn để trở thành vật thể bay xung quanh Mặt Trời: khoảng 11,2 km/s

3. Tốc độ vũ trụ cấp 3 nếu đủ lớn để thoát ra khỏi lực hấp dẫn của Mặt Trời: khoảng 16,6 km/s

4. Tốc độ vũ trụ cấp 4 nếu đủ lớn để thoát ra khỏi lực hấp dẫn của dải Ngân Hà: 525 km/s

(4) Câu gốc “ ”: chưa nhìn thấy quan đã đánh trước ba mươi đại bản, đại ý là muốn đạt được hiệu

quả thì phải phải trả giá hoặc chịu tổn thất trước.

14. Chương 14: Hấn Đáng Tin Sao?

Đội đó gọi là “Thất Sát”, là đội số một chịu sự quản lý của câu lạc bộ Thất Sát.

Victor lập tức viết một lá thư giới thiệu, mà thư phúc đáp của bên kia cũng đến rất nhanh: Ngày mai Tứ gia có thể qua đó, thử đánh một trận giao hữu với họ, nếu như thích hợp lập tức có thể thay thế vào đội.

Đội “Thất Sát” vốn tiếng tăm lừng lẫy, bởi vì chủ lực của họ là ninja siêu bạo lực, nằm trong top ba trên bảng xếp hạng chức nghiệp ninja thế giới. Số người giết trong một trận thi đấu có thể đạt tới 50% toàn đội, có thể nói là kéo theo cả một đội ngũ trở nên trâu bò.

Đáng tiếc ninja này thảng trước trong nhà có chuyện, tuyên bố rời khỏi giới eSports.

Đối với chuyện này đội Thất Sát cũng rất khó xử. Tất cả chiến thuật, nhân sự của họ có thể nói là chuẩn bị vì DPS chủ lực này. Giả như DPS nổi nghiệp không như mong muốn, sức chiến đấu của bọn họ sẽ suy giảm mạnh.

Hơn nữa đã là giữa mùa giải rồi, một đội ngũ quân số đủ sáu người, theo quy định của mùa giải thì chỉ có thể đổi một thành viên.

Giờ có muốn đổi cũng không đổi được, cho nên chỉ có thể còn nước còn tát (1), không ngừng chiêu mộ từ bên ngoài những tán nhân (2) ít nhất phải B – list, thử bồi dưỡng một chủ lực mới.

Ngày hôm sau, Tyler chậm rì rì ngồi xe qua câu lạc bộ Thất Sát, trên đường thuật tiện mở sách hướng dẫn quy tắc ra nhìn một chút.

Vòng bảng thi đấu cá nhân và thi đấu đồng đội đều giống nhau, do trí năng nhân tạo điều chỉnh số liệu của tất cả mọi người. Cho nên số liệu của mỗi người đều tuyệt đối cân bằng, chênh lệch duy nhất chỉ có thể là ý thức chiến đấu và kĩ xảo của họ.

Một đội có sáu người, cũng chính là mỗi trận đấu 6vs6 mười hai người đối chiến, bản đồ thi đấu ngẫu nhiên, hình thức cũng ngẫu nhiên.

Năm nay vòng bảng thi đấu đồng đội có những hình thức: giết chóc, cướp cờ, chiếm điểm, kéo co, thủ thành, hợp tác, sinh tồn, không chiến. Tổng cộng chín loại.

Tyler lần lượt xem từng giới thiệu vắn tắt, cảm thấy thế giới eSports này rất thần kì, có nhiều cách chơi vừa

nhìn đã thấy rất thú vị.

Hắn nhìn được một nửa, bên cạnh bỗng có ông chú cười khà khà nói: “Anh chàng đẹp trai, trước giờ không hiểu về giải đấu eSport à? Vậy thì thật đáng tiếc, cuộc thi này xem hay lắm đó”

Tyler nhú mày, nói: “Chỉ là không hiểu rõ về thi đấu đồng đội thôi”

Ông chú nói: “Ày, thế cũng quá đáng tiếc! Có một đội lợi hại lắm, gọi là “Thất Sát” cậu biết không! Có hứng thú thì xem qua đi”

Tyler không có hứng thú, không đáp lời ông ta nữa.

Nhưng mà lúc xuống xe thì có phần lúng túng.

Tyler và ông chú này xuống xe cùng lúc, cùng vào trong tòa nhà, cùng ở trước sân khấu câu lạc bộ Thất Sát nhìn thấy đối phương.

Người ở đó thấy ông chú vừa ngạc nhiên lại mừng rỡ: “Huấn luyện viên, sao hôm nay ngài đến sớm thế, đến để xem buổi phỏng vấn hôm nay à?”

Tyler: “...” À, cho nên người ở trên xe là là mèo khen mèo dài đuôi (3)?

Huấn luyện viên: “Khụ khụ”

Vừa quay đầu, thấy Tyler trước sân khấu, kích động đến mắt đều biến thành hình trái tim: “Tứ gia cũng tới rồi! Mau lại đây lại đây, đội viên của chúng tôi đều đang đấu luyện, chờ cậu tới chúng ta có thể thử một phen”

Tyler: “Ừm”

Huấn luyện viên: “...” Tứ gia? Ở trên xe nước đến chân mới nhảy xem quy tắc thi đấu đồng đội?!

Hai người đưa mắt nhìn nhau, cùng nghĩ thầm: Hắn đáng tin sao?

Lát sau, hai người cùng đi vào phòng luyện tập.

Chỉ thấy bên trong có năm bức, bố trí tổng cộng bốn hàng máy chủ cấu hình cao cấp nhất tỏa ra ánh sáng u u. Năm thành viên còn lại đang luyện tập trong đấu trường mô phỏng.

Huấn luyện viên giới thiệu với Tyler: “Đội hình bình thường của đội chúng tôi là hai tank (4), một support (5), ba DPS (6). Chúng tôi thiếu hụt vị trí chủ lực là loại hình DPS farm mạng (7), đặc biệt phụ trách việc càn quét chiến trường. Để tôi giới thiệu cho cậu về những người khác”

Theo thứ tự:

Tank phụ kiêm chỉ huy, đồng thời cũng là đội trưởng. Hắn đặc biệt phụ trách hoàn thành mục tiêu nhiệm vụ, phối hợp với đội viên, ổn định trận hình hậu phương, bình thường tất cả đội viên đều nghe hắn chỉ huy. Chức nghiệp là thiên phạt kỵ sĩ, đặc điểm là thiên hướng thịt dày (8), có thể bảo đảm năng lực sinh tồn và tốc độ chi viện.

Tank chính, tank thuần chuyên đi đầu nhận sát thương. Chức nghiệp là đại thuấn võ sĩ, đặc điểm là hai tay cầm hai tấm khiên vô cùng lớn, tất cả kỹ năng đều có khuynh hướng phòng ngự.

Support kiêm chỉ huy tạm thời, nếu đội trưởng chết hoặc không thể chỉ huy, hắn sẽ tiếp nhận quyền chỉ huy. Chức nghiệp là triệu hồi sư yêu tinh, đặc điểm là loại hình hỗ trợ toàn năng, có thể bơm máu, thêm trạng thái, cũng có thể giải trừ trạng thái và hỗ trợ DPS.

Vị trí DPS số một vắng mặt, vốn là chủ lực farm mạng tuyệt đối.

Vị trí DPS số hai, phụ trách áp chế hỏa lực chính diện. Chức nghiệp là thương pháo thủ (9), thường xuyên dựng một khẩu đại bác ngay tại chỗ, điên cuồng oanh tạc đối phương, một bên áp chế hỏa lực một bên yểm hộ đồng đội.

Vị trí DPS số ba, phụ trách bảo vệ phía sau. Chức nghiệp là khôi lỗi sư, đặc điểm là triệu hồi con rối, bất cứ lúc nào cũng điều khiển hai sợi dây. Tốc độ con rối rất nhanh, có năng lực kiểm soát chiến trường, cho nên thường đứng ở phía sau bảo vệ support và DPS số hai.

Rất nhanh năm người đều đi ra chào hỏi Tyler. Bởi vì không xác định cuối cùng có thành đồng đội không cho nên cũng không có vẻ quá nhiệt tình.

Huấn luyện viên lập tức đi thẳng vào vấn đề nói: “Nếu mọi người đã đồng ý thì lập tức đấu luyện đi, thông báo cho đội thứ hai lại đây làm bao cát. Đánh hai bản đồ ngẫu nhiên, chọn hình thức...chọn giết chóc trước đi”

Quy tắc hình thức giết chóc: Mỗi đội có hai mươi lượt hồi sinh, mỗi một đồng đội tử vong sẽ tự động trừ đi một lượt hồi sinh, đội nào dùng hết lượt hồi sinh sẽ bị phán là đội thua.

Hình thức này rất là thử thách đối với chức nghiệp DPS của mỗi đội.

Nếu dùng để kiểm tra đánh giá loại hình DPS farm mạng, như vậy chọn hình thức này là thích hợp nhất.

Một lát sau, đội hai câu lạc bộ Thất Sát đã xuất hiện trong đấu trường giả lập, song phương quen thuộc mở thi đấu luận bàn.

Bản đồ ngẫu nhiên: Thần miếu Thiên Không.

Bản đồ có ba tầng thượng trung hạ, địa thế vô cùng phức tạp, rất thích hợp để mai phục.

Vừa mới bắt đầu, đội Thất Sát còn lại năm người đều rất thuận thực bố trí trận hình, bắt đầu xuất phát.

Vì chăm sóc DPS mới tới, đội trưởng kiêm chỉ huy giải thích: “Như hình thích giết chóc này, chúng tôi bình thường sẽ tập hợp để thực hiện một đợt combat (10), thăm dò thực lực của đối phương. Liên tục đẩy ngang (11) combat, không đánh được thì chuyển sang phương án B”

Tyler rất bình tĩnh nói: “Combat? Tôi không am hiểu quần áo”

“...Ồ thì” Đội trưởng nói, “Không sao, chúng tôi vốn là muốn nhìn thử thực lực của anh, không trông cậy ngay lần đầu tiên đã có thể phối hợp tác chiến đoàn đội. Hơn nữa chủ lực của chúng tôi cũng không biết combat, vậy nên hẳn liền ra ngoài farm hai, ba mạng, giúp chúng tôi hình thành ưu thế cục bộ năm đánh ba”

Tyler dăm chiêu gật gật đầu.

Một giây sau, Tyler lui về sau một bước, ẩn vào trong bóng tối.

Đội trưởng: “...” Biến, biến mất rồi? Đang yên đang lành bỗng Stealth?!

Mà bên kia, đội hai Thất Sát cũng quá quen với việc làm bao cát. Bọn họ bố trí hai tank, một trị liệu, một cung thủ, một pháp sư, một cuồng chiến sĩ. Xếp xong đội hình ban đầu, liền chuẩn bị cùng đội một tiến hành một đợt giao tranh.

Bọn họ vừa đi vào thần miếu, thấy bên đối phương đi vào từ lối khác, bỗng nhiên trị liệu hô to một tiếng: “Phía trên!”

Chỉ thấy Tyler từ trên trời rơi xuống, giống như một con báo săn màu đen, trong nháy mắt đánh ngã trị liệu.

“Tập trung hỏa lực tấn công!” Chỉ huy đội hai hô to, “Miếu sát (12) tên sát thủ đó!” Giờ phút này nội tâm hẳn: Nhân số chúng ta đông đủ thế này, người vậy mà cũng dám tới, có phải là điếc không sợ súng không hử?

Một giây sau, bọn họ nhìn thấy tia sáng tử vong đầu tiên của trị liệu nhà mình.

Chỉ huy: “...” Chưa đến hai giây, trị liệu đã ngủm?! Trị liệu của chúng ta là giấy à?

Trong lúc hấn sững sốt, đã thấy Tyler gắng gượng ăn hai đợt tấn công của DPS bọn họ, lộn một vòng ắc vào bóng tối.

Chỉ huy: “Đánh văng ra ngoài cho tôi, tên này kiêu ngạo quá rồi!”

Thà rằng giao tranh với đối phương muộn vài giây, cũng phải giải quyết ngay tai họa ngầm này.

Pháp sư của họ lập tức chuẩn bị phép thuật AOE (13), đánh về phía trong bóng tối.

Ánh lửa vừa mới lóe lên, Tyler lại bỗng nhiên xuất quỷ nhập thần vươn người lên từ phía dưới cầu vượt, nắm lấy mắt cá chân của cung thủ.

Cung thủ chỉ kịp hô to “Đờ mờ?” đã bị kéo xuống cầu.

May mà tank của họ phản ứng cực nhanh, lập tức dùng kĩ năng bảo hộ lên cung thủ.

Trong ba giây không chịu sát thương vật lí, cung thủ lòng vẫn còn sợ hãi từ dưới đáy cầu bò lên, sau đó mới nhận ra Tyler căn bản là dương đông kích tây.

Trong hai ba giây ngắn ngủi khi bọn họ nhìn về phía này, Tyler đã xông đến chỗ pháp sư.

Pháp sư bất ngờ không kịp phòng bị liền gục.

Chỉ huy: “...”

Những người còn lại: “...”

Pháp sư của chúng ta nhất định cũng là giấy!

Vừa bắt đầu đã gục hai mạng.

Chỉ huy đợi một lát, cắn răng nói: “Tên sát thủ đó chắc là đi rồi, giờ mà đi bắt thì được một mất mười. Chúng ta ôm đoàn (14), tới chính diện xem có cơ hội combat không”

Hai tank một trước một sau bảo vệ cung thủ, cuồng chiến sĩ còn lại, dùng đội hình càn chặt chẽ đi về phía trước.

Đi qua cổng lớn thứ hai của thần miếu, ở giữa cách một cái hồ lớn, bọn họ lập tức sẽ gặp đội một.

Bọn họ đầu luyện không có thói quen chọn bình luận viên, mỗi năm lần đánh giết mới có một lần thông báo.

Lúc này, chỉ huy đội một đang nói: “DPS của chúng ta...Tứ gia cứ vậy một đi không trở lại? Đối phương hình như cũng không đủ người, không rõ là mất hai mạng hay là cố ý trốn đi, lừa chúng ta vào bẫy. Chúng ta trước tiên thận trọng dồn lên trên đã”

Chỉ huy đội hai đang nói: “Không đi lên, bố trí phòng thủ trong này, tìm cơ hội dụ tên sát thủ dưới kia ra —— nghĩ biện pháp giết hắn về đầu ông bà”

Chỉ huy đội hai vừa dứt lời, Tyler lại xuất hiện trong cái bóng của suối phun ngay phía trước!

Chỉ huy: “...” Đờ mờ ta còn chưa dụ người ra mà?!

Tyler lao thẳng về phía chỉ huy, người này cũng là tank, theo bản năng nâng khiên phòng thủ, hô: “Giết hắn đi! Giết hắn đi!”

Mũi tên cùng lưỡi kiếm đồng thời lao về phía Tyler.

Tyler cũng không quay đầu lại, nắm ngược chủy thủ ở sau lưng “Keng” một tiếng chặn lại lưỡi kiếm, đồng thời nghiêng người cứng rắn đỡ tên, kẹp mũi tên kia trong khủy tay, mạnh mẽ xoay người ——

Cuồng chiến sĩ cầm kiếm bất ngờ không kịp chuẩn bị, hoàn toàn không nghĩ đến sát thủ không quay lại nhìn mà còn có thể phản kích sau lưng, bị đoàn kiếm Khải Ca xẹt qua yết hầu, sau đó lập tức bị một chủy thủ đâm tới, quả là nhanh đến không nhìn rõ động tác.

Động tác của Tyler như nước chảy mây trôi, đánh cho máu cuồng chiến sĩ rớt xuống vạch đỏ (30%), liên tiếp tục giẫm lên trên tấm khiên của chỉ huy, như một chú chim bay lên tầng hai, biến mất không thấy đâu.

Mọi người trơ mắt nhìn cột máu Tyler còn lại một nửa, xem chừng đánh thêm một lượt nữa là gục, ấy vậy mà tự nhiên lại mất dấu.

Hơn nữa sau khi hắn rời đi, lượng máu còn lại trên đỉnh đầu cuồng chiến sĩ không ngừng hiện lên sát thương Đổ máu, không được trị liệu (trị liệu là người đầu tiên bị Tyler giết), cuối cùng uất ức mà chết.

Một lát sau, từ trên tầng lại có hai đoạn tên gây bị tùy tiện ném xuống, chính là mũi tên duy nhất bắn trúng Tyler, bẹp cái rơi xuống chân chỉ huy.

Ba người còn lại của đội hai: “...”

Chỉ huy giận giữ: “Nhất định phải xử cái thằng sát thủ này! Cmn không combat gì nữa! Mở trình sát, xử lý tên KS (15) này trước đã!”

Chú thích:

(1) Nguyên văn Tử mã đương hoạt mã y “ ”: Biết rõ sự việc không thể vãn hồi nhưng vẫn mang một tia hi vọng, tích cực cứu vãn. Cũng ví với làm thử nghiệm cuối cùng.

(2) Tán nhân “ ”:

1. Trong game nó có nghĩa là những người chơi một mình, không bè phái, không gia nhập bang hội

2. Bình thường cũng để chỉ một vài người chơi chưa chuyển chức trong game. Loại người này thường học hết tất cả skill của các class, đến một giới hạn nào đó sẽ bị hạn chế. Bởi vì các phương diện đều không chuyên sâu, mặc dù học đủ các skill của các nghề nhưng thực lực tổng hợp cũng không cao.

(3) Nguyên văn Vương Bà bán dưa “ ”: Vương Bà, tên thật là Vương Ba, bởi vì hắn nói năng lằng nhằng lải nhải, làm việc thì lè mề nên có ngoại hiệu là Vương Bà. Lúc mới bán dưa, vì không có ai mua nên hắn liền tự khoe dưa của mình ngon, sau đó việc buôn bán ngày một thịnh vượng. Một lần hoàng đế Thần Tông ra cung tuần tra, gặp cảnh Vương Bà bán dưa, ăn thử thì thấy quả nhiên thơm ngon vô cùng. Sau đó nói “Buôn bán có lẽ nên khoa trương giống như Vương Bà bán dưa, mèo khen mèo dài đuôi, có gì không tốt”. Nội dung câu ngạn ngữ này ở cổ đại được hiểu với ý nghĩa “người có bản lĩnh mà không gặp được Bá Nhạc thì có thể tự đi đề cử, quảng cáo bản thân”. Nhưng ở hiện đại, câu này lại được hiểu với nghĩa phiến diện, dùng để châm biếm những người không biết mình là ai, tự tin quá đáng

(4) Tank (viết tắt T): những class máu trâu phòng thủ cao, có nhiệm vụ giữ cừu hận của boss

(5) Support (viết tắt SP): Có nhiệm vụ hỗ trợ, bao gồm các khả năng trị liệu, khống chế, đặc kỹ...

(6) DPS (Dealing Damage Per Second): những class có sát thương cao, gây damage lên boss

(7) Nguyên văn “ ”: Trong lúc đoàn chiến hoặc đến giai đoạn kết thúc, khi HP của kẻ địch không còn bao nhiêu hoặc không đến một nửa, đột nhiên nhảy vào chiến trường, thông qua skill khống chế, damage dữ dội gạt được đầu người phe địch, gọi là thu gặt. Giống như lúa mạch ngũ cốc đã chín muồi phải đi gặt, nói cách khác trong game, bạn cho rằng thời cơ đã chín muồi thì liền đi gạt kẻ địch (ừm, bạn nào có từ thuần Việt hơn thì giúp mình nhé, để từ farm mạng không biết có hợp không, harvest với farm dù gì cũng có liên quan với nhau mà =))))

(8) Nguyên văn nhục “ ”: Nhục trong game dùng để chỉ tank máu dày có khả năng phòng ngự cao. Có lẽ class trong truyện vốn là dps nhưng phối đồ để có máu cao hơn, giống như trong JX3 khi đi pvp người ta thường có xu hướng mặc đồ pha sao cho vừa có damage cao vừa có máu dày vậy (nếu bạn nào cũng chơi thì chắc sẽ hiểu)

(9) Tiếng anh là Launcher, một class trong game Dungeon Fighter Online

(10) Combat (giao tranh): thường được viết tắt là “cb” trong game: Đây là cụm từ thường hay sử dụng khi đấu chung team. Combat nghĩa là toàn team đi chung, đẩy cao đội hình tấn công phía địch. Combat được chia làm 2 loại chính: Một là những pha giao tranh nhỏ lẻ ít người, thường xảy ra trong giai đoạn đi đường hoặc khi có ai đó đi lẻ. Hai là những pha giao tranh tổng lớn tập trung toàn bộ các thành viên của cả hai đội, thường diễn ra trong thời điểm giữa hoặc cuối trận để tranh chấp các mục tiêu lớn nhằm dứt điểm trận đấu.

(11) Nguyên văn dấy ngang “ ”: thuật ngữ xuất hiện trong game LOL là chỉ người khác tới liền giết, không đến thì đánh tháp.

(12) Miếu sát (seckill): giết chết địch thủ trong chớp mắt, tương tự với one hit one kill

(13) AOE (Area Of Effect): Các đòn có tác dụng rộng, skill đánh lan, có tầm sát thương trên nhiều đối tượng

(14) Ôm đoàn: Có thể hiểu là các đội viên tập hợp lại, không đi lẻ, team đi đâu thì mình đi đó

(15) Nguyên văn huyết bì “ ” còn gọi là cướp mạng, chính là người khác đánh đối phương chỉ còn một tầng máu dính trên da, nhưng một đòn cuối cùng là do bạn đánh, vậy coi như người là do bạn giết.

KS – Kill Stealing là một thuật ngữ ám chỉ những người chơi sử dụng rất ít các kỹ năng trong game nhưng luôn là người kết liễu đối phương trong khi các đồng đội ra sức đánh từ trước. Nó còn có thể hiểu là tranh cướp, phỗng tay trên một cách có chủ ý. Mình thấy nó cũng khá hợp với tình huống trên, ai hiểu rõ từ này thì giúp mình nha.

15. Chương 15: Đại Khai Sát Giới

Lúc này đội một cũng ngậy ngốc.

Từ lúc bắt đầu thi đấu đã được khoảng ba phút, theo lý mà nói phải sớm đánh qua đánh lại hai, ba đợt combat rồi.

Thế nhưng đối phương đâu? Từ xa đã thấy bọn họ vào cửa, sau đó đến cái bóng cũng không thấy nữa là sao?

Chỉ huy dần cả mặt: “Tình huống gì đây? Tứ gia một đi không trở lại thì thôi, đối phương cũng không tới. Chẳng lẽ bên kia có lỗ đen, bọn họ rơi hết vào đó rồi?”

Tank chính nâng khiên cả buổi, đã từ sẵn sàng chiến đấu biến thành dở khóc dở cười, nói: “Hay là Tứ gia cần bọn họ lại rồi?”

“Những sáu người lận đó!” Support nói, “Chúng ta còn chả làm được, chẳng lẽ Tứ gia có thể 1V6 được à?”

Vừa dứt lời, bọn họ đã nghe thấy âm thanh của hệ thống: [Đội xanh đã mất đi năm lượt hồi sinh, số lượt còn lại: 15 lượt]. Tuy rằng bọn họ không chọn nhắc nhở tử vong thể nhưng hệ thống sẽ tiến hành thông báo một lần khi lượt hồi sinh của hai bên còn lại là 15, 10, 5.

Tất cả mọi người: “....”

Chỉ huy có cảm giác mình muốn nổ tung ngay tại chỗ!

“Cái quỷ gì đây! Đứng ở đây ba phút đối phương đã ngỏm hết rồi sao?!”

“Tôi nhất định đang nằm mơ...ĐM, nằm mà cũng thắng được à?”

Lúc này, người bên đội hai cũng rất suy sụp.

Sau khi bọn họ mở trình sát liền nhìn thấy bóng dáng Tyler. Ngoài dự liệu, Tyler không tiếp tục đi theo mà quay đầu đi đến điểm hồi sinh của họ!

Ở điểm hồi sinh lần lượt đi ra là trị liệu, sau đó là pháp sư, cuối cùng là cuồng chiến sĩ.

Trị liệu và pháp sư đi với nhau, chuẩn bị tìm tổ đội tiếp tục tác chiến.

Sau đó xoẹt cái nhìn thấy một sát thủ trông quen quen.

Trị liệu: “Á á á á hần ở cửa kia!!”

Chờ hần gào xong, Tyler một đao, hai đao...Trị liệu da mỏng lại gục.

Pháp sư nhìn thấy cảnh đó, lập tức cho mình một lá chắn, quay đầu chạy ngược về!

Trốn vào điểm hồi sinh thì khỏi phải chết rồi!

Sau đó hắn hoảng sợ phát hiện, tốc độ của Tyler so với hắn nhanh hơn nhiều lắm, nhanh đến mức trước khi hắn chạy vào điểm hồi sinh đã đuối kịp.

Ánh mắt Tyler không chút gợn sóng, lạnh lùng xếp đao kiếm thành tư thế.

Hai tiếng keng keng giòn giã vang lên không ngớt, lá chắn bị vỡ; lại thêm một đòn nữa, pháp sư da mỏng cũng gục.

Năm lượt sống lại của đội hai cứ vậy đi tong.

Pháp sư bị giết sau khi sống lại tại điểm hồi sinh, sụp đổ mở liên lạc, khóc kể: “Tên sát thủ kia chặn ngay cửa! Tôi với trị liệu căn bản không ra được!”

Chỉ huy nói: “Các cậu chờ chút, cuồng chiến sĩ cũng bị giết về rồi...Ba người các cậu ôm đoàn đi, kiên trì chút đừng để bị giết nữa, chúng tôi sẽ quay lại đón các cậu”

Pháp sư: “...”

Mấy giây sau, trị liệu, pháp sư và cuồng chiến sĩ ôm đoàn đi ra, nơm nớp lo sợ, mỗi bước đều cẩn thận từng ly từng tí.

Xa xa, bọn họ nhìn thấy bóng dáng chỉ huy.

Chỉ huy vừa thấy họ, liền hoảng sợ la to: “Trên tầng!!!”

Ngay sau đó, bóng dáng Tyler lại thoáng hiện trên tầng, bổ nhào xuống, thẳng tay đánh gục trị liệu. Hai người ầm cái đụng gậy hàng rào gỗ, rơi xuống tầng dưới cùng của thần miếu.

Vài giây sau, trị liệu lại chết.

Còn lại năm người ôm thành một đồng, chỉ huy tuyệt vọng nói: “Sát thủ này...Thôi kệ. Tank chính cậu dùng đại chiêu (1) đi”

Tank yên lặng dùng đại chiêu “Bất động Minh Vương”, bảo vệ tất cả mọi người không bị đánh lùi, dẫn dắt, để bọn họ có thể duy trì đội hình, bảo vệ trị liệu sống lại, cuối cùng di chuyển vào trong thần miếu.

Lần này Tyler không xuất hiện, mọi người cảm động đến nói không nên lời.

Chỉ huy chỉ vào đội một nói: “Nhanh! Làm một đợt combat đi rồi chúng ta đầu hàng!”

“Vâng đội trưởng!” Mọi người vừa nghe có thể đầu hàng, lập tức nâng cao tinh thần, vô cùng phấn khởi xông về phía đội một.

Đội một chờ đến đồ ăn cũng nguội (2), rốt cuộc đội được đối phương lộ diện.

Chỉ huy đội một cũng sung sướng nói: “Mau mau! Cuối cùng cũng được đánh nhau rồi!”

Support nói: “Sao tôi cảm thấy đối phương đều mang dáng vẻ bi thảm thế nhỉ...”

Tank chính nói: “Giống như đánh xong trận này tập thể bọn họ muốn về nhà kết hôn vậy đó”

Hai đội vừa chạm mặt liền quen nửa quen nể đánh tới.

Đội hai vô cùng vô cùng cảm động: Đây mới là thi đấu bình thường! Đây mới là phương thức combat chính xác, rốt cuộc có thể thoát khỏi tên sát thủ kia rồi a a a a....

Còn chưa “A” xong, chỉ huy đội hai vừa ngẩng đầu, chợt phát hiện tên sát thủ kia lẳng lặng ngồi xổm trên pho tượng thần miếu, mặt không cảm xúc giống như tượng nặn thần mình, cúi đầu nhìn bọn họ giao tranh.

Trong nháy mắt nhìn thấy Tyler, chỉ huy sồn tóc gáy!

Tyler cùng chỉ huy đưa mắt nhìn nhau, liền lùi về sau biến mất trong bóng tối.

Hắn bắt đầu ẩn nấp ngoài chiến trường, đánh chớp nhoáng, yên lặng quan sát tình thế, cũng tìm kiếm từng cơ hội một.

Giống như hắn từng làm trong trận thi đấu hỗn chiến.

Kẻ địch nếu đặt hết lực chú ý lên trên đồng đội của hắn, Tyler liền bất ngờ đánh lén, cũng farm được không ít mạng. Kẻ địch nếu tìm kiếm tung tích hắn xung quanh, tránh né hắn đánh lén, Tyler liền dương đông kích tây, hoặc là ẩn thân càng sâu vào bóng tối.

Mà đồng đội của Tyler bỗng chốc nhận ra: Chỉ cần đánh đối thủ đến tình trạng còn nửa cột máu, lập tức sẽ có một bóng đen thần quái lóe lên một cái rồi biến mất, giống như lưỡi hái của tử thần cướp đi sinh mạng của đối thủ!

Quả là không thể bớt lo hơn nữa, quả là không thể ẩn tượng hơn nữa.

Nửa phút sau, đi kèm là âm thanh vang dội của hệ thống “ACE (3)! Diệt đoàn!”, đoàn chiến kết thúc.

Đội hai: chết sạch.

Đội một: sống sót toàn bộ.

Mọi người đội một: Trợn mắt há hốc mồm.jpg

Support của họ thậm chí còn chẳng có tí cảm giác áp lực nào cả. Đoàn chiến cứ thế ù ù cạc cạc mà chấm dứt.

Mãi cho đến khi kết thúc, bóng dáng Tyler mới xuất hiện trước mắt họ.

Sống mũi thẳng tắp của Tyler dính một vết máu, hấn cong ngón trỏ nhẹ nhàng lau đi, lạnh nhạt nhìn về phía support.

Không hiểu vì sao, support trong lòng lộp bộp một tiếng, theo bản năng lùi về sau hai bước.

Tyler nói: “Thêm máu”

Lúc này, support mới chú ý tới tình trạng thanh máu cũng chỉ còn một nửa của Tyler, vội vàng triệu hồi một yêu tinh ánh sáng, thêm máu cho hắn.

Tyler nhìn thoáng qua điểm sáng nhỏ tỏa ra trên vai mình, không nói gì, xoay người nhảy xuống, lại biến mất.

Ánh sáng nhỏ bé của yêu tinh ánh sáng cũng theo đó mà tan biến trong bóng tối, support mới thở mạnh một hơi.

Tank chính: “Có hơi đáng sợ nhỉ?”

Về mặt support thảm thiết: “Hừ chết bố rồi. Vốn bố da mỏng, mỗi lần nhìn thấy có người lại gần là bị dọa đến nhảy dựng, bản lĩnh mai phục của Tứ gia lại nộ hại (4) đến vậy...Đùng cái nhô ra, là support đều bị dọa đến vãi tè á!”

Chỉ huy nói: “Tôi cảm thấy trị liệu bên đối phương muốn khóc luôn rồi...”

Hắn vừa dứt lời, âm thanh nhắc của hệ thống lại tới!

[Đội xanh đã mất 15 lượt hồi sinh, lượt còn lại: 5 lượt] Tất cả mọi người: “...”

Chỉ huy khó khăn nuốt nước bọt, nói: “Tứ gia lại...lại đại khai sát giới à?”

Vừa nói xong, động tác của bọn họ đột ngột dừng lại.

Hệ thống: [Đội xanh đã đầu hàng, thi đấu kết thúc. Đội đỏ thắng]

Thi đấu kết thúc, hai đội đi ra khỏi đấu trường giả lập.

Đội hai tổng cộng chết mười lăm lượt, trong đó mười một lượt là bị Tyler giết; đội một đến một lượt chết cũng không có.

Năm người còn lại của đội một đều trưng bản mặt ngây ngốc.

Sáu người của đội hai lòng như tro tàn.

Huấn luyện viên xem xong toàn bộ trận đấu vỗ vỗ bả vai chỉ huy đội hai: “Vất vả rồi”

Chỉ huy đội hai nói: “Ván thứ hai không đánh có được không, bao cát cũng có tôn nghiêm mà...”

Huấn luyện viên: “Ván tiếp theo cho các cậu bản đồ đồng bằng, cam đoan không có điểm mai phục!”

Chỉ huy đội hai: “Không đánh!”

Huấn luyện viên: “Đội một chỉ có mười lượt hồi sinh!”

Chỉ huy đội hai: “Không đánh!”

Huấn luyện viên: “Được rồi, vậy HP của Tứ gia giảm một nửa, không cho dùng kỹ năng ẩn thân”

Chỉ huy đội hai: “...Đánh!”

Nhưng mà ván tiếp theo thỏa thuận là bản đồ đồng bằng, thỏa thuận là làm suy yếu Tứ gia.

Tứ gia vẫn ngược bọn họ đến thê thảm.

Bởi vì bản đồ đồng bằng chỉ có thể combat không cách nào phục kích, toàn bộ hành trình Tyler đều đi cùng đội mình. Cho dù HP bị giảm một nửa nhưng lần này hắn có trị liệu mà! Hắn xác thật không có địa

điểm ẩn nấp nhưng hẳn có thân thể máu thịt của đồng đội mà!

Tank chính: “...” Ôi chào! Tứ gia trốn sau khiên của mình, sao lại có cảm giác được súng mà sợ vậy ta?

Chỉ huy đội hai: “...” Mợ nó bị lừa rồi! Tứ gia một mình lại đây chúng ta có thể đánh, một đội còn lại năm người lại đây chúng ta cũng có thể đánh, thế nhưng gộp chung một chỗ...

Chỉ huy đội hai rất muốn gào khóc kêu ba ba.

Ba ba ngài đừng giết trị liệu của chúng tôi có được không! Chết một trị liệu là mất một nửa lượt hồi sinh đó!

Đánh xong ván thứ hai, lúc đội hai đi ra, huấn luyện viên có thể nhìn thấy trên mặt họ dòng chữ: chúng ta là sáu con cá mắm (5)!

Chỉ huy đội hai nói: “Bao cát cũng có tôn nghiêm! Huấn luyện viên tôi cmn muốn đi wc khóc một lát!”

Huấn luyện viên: “Được...”

Đội hai lập tức đến một cái bóng cũng không còn.

Huấn luyện viên đi qua nắm chặt lấy tay Tyler: “Tứ gia, nhiệt liệt hoan nghênh cậu gia nhập câu lạc bộ Thất Sát của chúng tôi!”

Tyler: “Hình như tôi chưa nói muốn gia nhập câu lạc bộ của mấy người mà?”

Huấn luyện viên cười ha ha nói: “Ôi chào, Tứ gia ngàn vạn lần đừng khách khí như vậy. Nào nào, tôi dẫn cậu đi xem công trình phúc lợi của chúng ta, có phòng tập thể thao, phòng giải trí, thư viện...”

Ông ta vừa nói vừa lôi kéo Tyler đi ra cửa.

Huấn luyện viên trên đường nói tới miệng lưỡi khô khốc, đẩy mạnh tiêu thụ đội Thất Sát thành lựa chọn hàng đầu của Tyler, cuối cùng nói rằng: “Chỉ cần cậu gia nhập câu lạc bộ của chúng tôi, sau đó theo chúng tôi đánh trước hai trận, có tên trong danh sách thi đấu đồng đội! Cái khác không dám nói chứ danh sách đề cử thi đấu cá nhân của tỉnh khẳng định có cậu! Hơn nữa tiền thưởng thi đấu đồng đội, thu nhập ròng chia cho cậu một nửa, hỏi cậu có làm hay không!”

Tyler không chút biến sắc nói: “Chỉ vậy?”

Huấn luyện viên bất chấp nói: “Chỉ vậy, khi chính thức thi đấu, chỉ cần cậu giết được một mạng, cá nhân tôi sẽ phụ cấp cho cậu năm nghìn, đánh giúp liền phụ cấp cho cậu hai nghìn! Nếu lấy được MVP (6) lại cho năm nghìn!”

Tyler đến lông mi cũng không rung chút nào, lạnh lùng nói: “Giá quá thấp”

Không hiểu vì sao, huấn luyện viên lại có cảm giác đang bàn hợp đồng với sát thủ máu lạnh, chà xát ga gà nổi trên cánh tay, nói: “Vậy thêm thành tám nghìn, bốn nghìn?”

Tyler rút cuộc gật đầu nói: “Có thể”

Huấn luyện viên kiềm chế sự kích động, mang Tyler đi ký hợp đồng.

Ngay khi hợp đồng được ký kết, ông ta liền cầm tờ giấy đó lên, ngửa mặt lên trời cười to: “Ha ha ha ha ha ha ——không uổng công ta ba môi sáu sính (7), kiệu tám người nâng, rốt cuộc nghênh đón được chủ lực DPS mới! Ông đây muốn lập tức mang đội Thất Sát bay lên ngay tại chỗ!”

Chú thích:

(1) Đại chiêu: chiêu có sát thương lớn nhất hay tốn nhiều mana nhất, còn gọi là kỹ năng tắt sát

(2) Nguyên văn “ ”: Ý nói thời gian chờ đợi quá lâu

(3) Ace: Giết người cuối cùng của team đối thủ còn sống hay cả đội đối thủ bị giết.

(4) Nguyên văn nị hại “ ”: đọc giống lợi hại “ ”

(5) Nguyên văn hàm ngư “ ”: xuất phát từ lời thoại trong bộ phim “Đội bóng Thiếu Lâm”: “Làm người nếu như không có mơ ước thì khác gì con cá mẫm?” Ý chỉ người xoàng xĩnh không có ước mơ ăn no chờ chết, trong truyện võng du được dùng để chỉ không đầu tư thời gian chơi, cũng không muốn đầu tư tiền, thường kéo chân sau người chơi khác.

(6) MVP là viết tắt của những từ

Most Valuable Player: người chơi xuất sắc nhất trong trận đấu

Most Valuable Person (professional): người có giá trị nhất, người giỏi nhất của một đội

(7) Tam môi lục sính “ ” hay còn gọi là tam thư lục lễ “ ”, trong hôn lễ truyền thống của người Trung

Hoa, nam nữ thành thân cần phải có đủ tam môi lục sính

Tam thư chỉ văn thư (giấy tờ) trong quá trình lễ sính (kết thân)

-Sính thư: thư trao đổi lúc nhà trai ngõ ý muốn cầu hôn và xin phép được qua nhà gái bàn tính mọi chuyện

-Lễ thư: trong thư nhà trai chọn ngày lành, tháng tốt nhờ người mai mối sang nhà gái hỏi ngày sinh tháng đẻ của cô gái mà họ muốn cưới.

-Nghênh thư: do nhà trai trao cho nhà gái khi đón dâu

Lục sính chỉ các thủ tục cầu thân, từ khi làm mối đến khi nghênh thú, bao gồm:

-Nạp thái (dạm ngõ): nhà trai nhờ người sửa soạn lễ vật tới cầu hôn nhà gái, làm mối.

-Vấn danh: nhà trai viết họ tên, thứ bậc, ngày giờ tháng năm sinh lên thiệp canh đồ thăm, do bà mối đưa tới nhà gái. Nhà gái nếu có ý kết thân thì đem tên cùng bát tự của cô gái viết lên, mời người tính toán xem có hợp tuổi không

-Nạp cát: nếu bát tự hai bên không bị tương xung tương khắc, hôn sự coi như đã định.

-Nạp trướng: hay còn gọi là đại lễ. Tương tự đính hôn ngày nay.

-Thỉnh kỳ: chọn ngày lành tháng tốt tiến hành hôn sự.

-Nghênh thân: cùng ngày với hôn lễ. Nhà trai mang nghênh thư tới nhà gái để rước dâu

16. Chương 16: Vũ Khí Bí Mật

Ngày kế, Tyler cùng huấn luyện viên đội Thất Sát đi đăng kí thi đấu đồng đội.

Nhân viên văn phòng đối chiếu với sáu người đội Thất Sát, xóa ninja trong đó đi thay bằng id của Tyler, hỏi: “Trước đây có từng đánh qua thi đấu đồng đội không?”

Tyler dĩ nhiên là chưa.

“Server thi đấu cá nhân và thi đấu đồng đội khác nhau, anh phải tạo một nhân vật mới” Nhân viên nói, “Đi theo tôi”

Tyler đi theo để tạo nhân vật mới.

Lúc trước hắn vẫn dùng nhân vật Bùi Nhung tạo, cho nên đây là lần đầu tiên hắn tham gia vào việc “nặn nhân vật” này.

Nhân viên nói: “Bên này là kết nối thần kinh, đầu tiên anh chỉ cần tưởng tượng hình ảnh quen thuộc với mình, trí năng nhân tạo sẽ tự động giúp anh tạo mặt và thân thể. Sau đó hệ thống sẽ cho ra danh sách kỹ năng và trang bị của anh. Anh có thể tự định nghĩa kỹ năng và trang bị, những thứ này đều không bị giới hạn số lượng —thể nhưng nếu anh muốn nhiều hơn, kỹ năng cá nhân sẽ càng yếu, anh biết quy tắc cân bằng rồi phải không?”

Tyler một bên nghe, một bên đội thiết bị kết nối thần kinh lên, sau đó trí năng nhân tạo rất nhanh dò thấy được hình ảnh quen thuộc nhất trong đầu hắn.

Hình tượng vốn có của Tyler Odin.

Mẹ Tyler là con lai giữa một tinh linh và nhân loại, cha hắn lại là con lai giữa nguyệt tinh linh và mị ma.

Vậy nên Tyler có đôi tai nhọn đặc trưng của tinh linh, đồng tử màu vàng chỉ riêng hoàng thất tinh linh mới có, tóc là màu đỏ sẫm thường thấy ở mị ma.

Tỷ lệ dáng người hắn tương đối hoàn mỹ, về mặt thẩm mỹ là tỷ lệ vàng không thể xoi mói, về mặt cơ học, cũng ẩn chứa đủ tiềm năng chiến đấu xuất sắc nhất.

Về phần dung mạo, có thể nói thế này: mị ma là chủng tộc dựa vào mặt để ăn cơm. Chính xác là ăn cơm bởi vì mị ma nhờ vào việc hấp thụ tinh khí của con người để sống.

Nam mị ma thường kabe don với nạn nhân nữ sau đó hôn một cái, rồi hỏi các cô: “Còn muốn hôn nữa không?”, lúc này cho dù nạn nhân biết rõ tinh khí của mình bị nộ hôn đó rút đi, nhưng các cô vẫn không thể chống cự mà khẩn cầu nộ hôn kế tiếp.

Nói cách khác, mị ma chỉ dùng một nộ hôn, là có thể khiến người ta cam tâm tình nguyện chết vì họ.

Tyler kế thừa đặc tính này, dù rằng hắn khá là ghét nó.

Sau khi Tyler “nặn” xong ngoại hình nhân vật, nhìn thoáng qua danh sách kỹ năng, không muốn bất cứ kỹ năng hệ thống nào, liền tiếp tục đi đặt làm vũ khí mình quen thuộc: đoản kiếm Khái Ca và chủy thủ Sấm Tịch.

Mà trong quá trình kéo dài đến mười phút này, mặt nhân viên khi nhìn Tyler: “...”

Làm cho Tyler sau khi tạo xong nhân vật mới phát hiện thấy nhân viên công tác đã ngồi xuống, hai tay bưng má, si ngốc nhìn mình.

Tyler: “...”

Hắn quay đầu lại, muốn thêm một trang bị ——mặt nạ, sau khi mang vào mới tỏ vẻ: “Được rồi”

Nhân viên công tác tiếc nuối kết thúc quá trình thưởng thức, lúc đứng lên chân còn hơi tê, dịu dàng như nước hỏi Tyler: “Vâng, xin mời đi theo tôi”

Cô bắt đầu giải thích tất tần tật mọi thứ không sót cái gì cho Tyler.

Sau đấy Tyler điền thông tin vào bảng, ở khung id cá nhân tạm dừng trong chốc lát, cuối cùng viết xuống: Odin.

Ở đây, không ai biết tên thật của hắn, thế nhưng từ lâu hắn đã quen thuộc với cái tên này, vậy nên...hắn muốn dùng nó.

Tựa như từ lúc bắt đầu hắn tính toán phân rõ giới hạn với Bùi Nhung, hắn vĩnh viễn sống với thân phận Tyler Odin, tuyệt không làm thể thân hay người kế thừa cho bất luận kẻ nào.

Hắn từ lâu đã đủ mạnh, cho nên không có gì phải kiêng kị cả.

Sau khi đăng ký xong xuôi, Tyler trở lại đại sảnh.

Huấn luyện viên đang chém gió với người ta: “Tôi nói ông nghe, chúng tôi tìm được DPS trâu bò lắm! Lần này mà không cầm được chức vô địch thì tôi trực tiếp dùng lỗ mũi ăn bàn phím luôn!”

Người đối diện ông ta hỏi: “Ai mà trâu bò vậy?”

Huấn luyện viên: “Bí mật! Vũ khí bí mật mà dễ dàng lộ ra ngoài cho ông coi, đến lúc thi đấu không phải tôi sẽ mất đi một đòn sát thủ sao?”

Đang nói đến đó thì Tyler đi tới.

Người đối diện huấn luyện viên liếc nhìn thấy đai lưng Tyler giắt đoản kiếm, chủ thủ. Mùa giải trước chưa từng xuất hiện trang bị nào có đặc điểm nhận dạng như vậy cả, lập tức kinh hãi đến biến sắc kêu lên: “Tứ

gia! ——Tiễn Thăng ông cũng trâu bò quá rồi! Vậy mà cũng mời được Tứ gia vào đội!”

Huấn luyện viên: “....” Vũ khí bí mật liếc cái đã bị nhận ra.

Trong đại sảnh toàn bộ đều là huấn luyện viên, nghe thấy tiếng rống to như vậy vội vàng vàng chạy tới vây xem Tyler.

Nhóm huấn luyện viên trầm thì: “Đúng là số 419 thật này! Cậu ta chuyển từ thi đấu cá nhân sang thi đấu đồng đội sao? Trời ơi! Sao tôi không sớm biết tin này chứ!” “Chưa từng nghe thấy tin này, sợ là lão Tiễn ngằm mở hắc (1) chiêu mộ rồi” “Anh em của tôi đúng là lợi hại, sát thủ trong top bốn thi đấu cá nhân chuyển sang đánh đoàn đội, không biết có thích ứng được không đây?” “Khó nói lắm, cái này phải xem biểu hiện trên sân thi đấu mới biết được”

Có huấn luyện viên chạy đến tìm Tiễn Thăng: “Lão Tiễn, ông nhường lại Tứ gia cho tôi được không? Phí chuyển nhượng tùy ông quyết định!”

Có người trực tiếp ưỡn mặt đến tìm Tyler, bị Tyler lạnh lùng rẽ sang hướng khác đi ra ngoài.

Nhân viên công tác vội vàng chạy đến, chỉ cho Tyler một lối ra khác, vừa đi vừa nói: “Trời ơi, anh là Tứ gia! Anh muốn tham gia thi đấu đồng đội sao? A a a fan của anh mà biết được sẽ vui đến điên mất!”

Tyler quay đầu lại nhìn cô một cái: “Đừng nói ra ngoài”

Nhân viên công tác kích động đến mặt đỏ bừng: “Vâng vâng, tôi nhất định sẽ giữ bí mật! Đến lúc lên sân thi đấu sẽ cho họ một niềm vui bất ngờ!”

Huấn luyện viên Tiễn lại cảm thấy thất vọng ——kế hoạch vũ khí bí mật của ông cứ vậy mà tiêu tan, thế nhưng lại cảm thấy khá đắc ý ——khà khà khà các người có hâm mộ cũng vô dụng! Tứ gia giờ ở trong tay ta rồi!

Sau khi trở lại câu lạc bộ với Tyler, ông ta liền nói: “Tuy vị trí của cậu không cần đánh phối hợp, thế nhưng vẫn phải có ý thức đoàn đội, cho nên mỗi ngày đến đánh ba trận để duy trì cảm giác. Còn có, vì đảm bảo chiến thuật của ta không bị bại lộ quá sớm, hy vọng cậu lúc luyện tập tỷ thí cùng đội ngũ bên ngoài thì giữ lại một chút thực lực”

Tyler: “Giữ lại bao nhiêu?”

“Giữ lại ba phần đi” Huấn luyện viên nghĩ nghĩ nói, “Ồ thì, nếu giết nhanh quá, vậy thì giữ lại một phần”

Tyler ừ một tiếng, đối với chuyện này biểu hiện thuận theo.

Huấn luyện viên Tiễn có cảm giác thực lực Tứ gia sâu không thấy đáy, trong lòng không khỏi phóng túng cười trộm, vừa cười vừa nói: “Tứ gia! Đêm nay chúng ta đi ăn lẩu đi? Chính thức chúc mừng cậu gia nhập đội Thất Sát!”

Tyler nói: “Thôi khỏi, tối nay tôi có hẹn rồi”

.....

Tyler hẹn Victor ăn cơm tối.

Victor tới là để báo cáo tiến độ bên tòa án, cậu bày tỏ: Lộ Siêu Phàm trên căn bản đã cam chịu số phận rồi, tiền bồi thường vi phạm hợp đồng và hòa giải nộp đến là thoải mái; gã cũng đồng ý nhận lỗi, thế nhưng dường như không muốn nhận lỗi trước mặt Tyler...

Victor nói: “Lộ Siêu Phàm đưa ra một bản chứng nhận điều trị tâm lý, nghe nói gã chịu nhiều thương tổn tâm lý nghiêm trọng từ anh, cho nên không thể gặp mặt anh”

Tyler nhướn mày, có chút bất ngờ nhưng lại cảm thấy xác thực hợp tình hợp lý: Sau khi đánh xong trận đấu đó, hẳn từng có ý chôn trong lòng Lộ Siêu Phàm một hạt giống, kết quả làm Lộ Siêu Phàm thất thố quỳ xuống đất trước mặt mọi người.

Hình ảnh gã quỳ xuống sau này còn bị dân mạng phần nộ làm thành ảnh động, cùng một tấm khác Lộ Siêu Phàm bị một cước giẫm xuống đất, trực tiếp biến thành biểu tượng cảm xúc hot nhất trên phương tiện truyền thông.

Lộ Siêu Phàm ——hoặc bất luận người nào, sau khi gặp đả kích khốc liệt như vậy, đều theo bản năng trốn tránh bất cứ người có liên quan đến chuyện này.

Tyler nói: “Không quan trọng”

Victor nghiêm túc nói: “Chúng ta phối hợp với gã, nếu anh đồng ý, gã sẽ up video xin lỗi lên mạng, xin lỗi trước mặt toàn thể giới”

Chuyện này Victor xác thực làm rất lưu loát. Cho đến giờ, Lộ Siêu Phàm đã nhận lỗi cộng bị phạt tiền, bị cấm thi đấu và cho vào danh sách đen của rất nhiều phương tiện truyền thông, táng gia bại sản đồng thời sự nghiệp cũng gặp phải sự đả kích mang tính hủy diệt.

Mặt khác, tất cả chân tướng sự việc thi đấu ngày trước đều được phơi bày, thậm chí có những luật mới vì vậy được đề xuất.

Rất nhiều người biểu thị sự hả lòng hả dạ đối với chuyện này, cảm thấy Victor làm được mọi người đều

muốn làm, nhưng không có năng lực hoàn thành sứ mệnh.

Thời điểm Victor nói muốn làm, rất nhiều người nói cậu “hoang tưởng tuổi dậy thì (2)”, “cuồng vọng tự đại”, “ấu trĩ”; nhưng khi cậu làm được, bọn họ lại bảo cậu “nhiệt huyết”, “tuổi trẻ thành công”.

Những người từng châm biếm Victor ấu trĩ, giờ đều xấu hổ không thôi, một thời gian dài không dám xuất hiện.

Tối qua, Victor rút cuộc đăng một bài lên blog cá nhân: “Không cần để ý đến những người châm chọc bạn cuồng vọng, bởi vì bản thân họ không làm được, thì cho rằng cả thế giới cũng không ai làm được. Không cần để ý đến những kẻ cười nhạo bạn ấu trĩ, bởi vì bạn không ấu trĩ, chỉ là trẻ tuổi, trong lòng ôm ấp lý tưởng ——mà họ thì không thành thực, chỉ là lời đời, và đổ kị lý tưởng”

Tyler nhìn nhìn, tích vào “Follow” blog của Victor.

Đây là follow duy nhất từ lúc Tyler lập tài khoản đến nay.

Tyler cảm thấy Victor rất thú vị.

Bởi vì Victor rõ ràng có năng lực, rất có cách nghĩ của tinh anh xã hội. Thế nhưng vừa đến trước mặt hắn, lại bỗng nhiên biến thành vừa yếu đuối vừa đáng yêu, như thiếu niên lần đầu tiên thăm mến người khác.

Victor còn đặc biệt vụng về hỏi hắn: “Anh Tyler, xin hỏi tôi có thể chụp ảnh chung với anh được không?”

Tyler cố ý đùa cậu: “Có sử dụng chính thức không? Tôi có thể trao quyền”

Victor ấp a ấp úng cả buổi, phun ra một câu: “Không, không phải sử dụng chính thức...Tôi, tôi muốn lưu lại một tấm ảnh của anh, này...chụp lên hình như không tốt lắm”

“Hử?” Tyler nói, “Cậu muốn dùng ảnh của tôi để làm gì?”

Victor lần này ấp a ấp úng không ra, mặt nghẹn đến đỏ rực, nói: “Để... ngắm”

“Tôi ngồi ở đây, trao quyền cho cậu tha hồ ngắm” Tyler một tay chống đầu, cười nhìn cậu.

Victor nháy mắt cảm thấy trái tim mình bình bịch bình bịch mãnh liệt, bị trêu đến thần hồn điên đảo, lòng tràn đầy vui sướng mà nhìn Tyler nói: “Tôi có thể vẽ phác họa anh được không? Tôi...tôi còn muốn làm mô hình 3D. Anh cứ yên tâm, tôi tuyệt đối không sử dụng vào mục đích khác, chỉ là...sưu tầm cá nhân thôi!”

Tyler nhướn mày nói: “Cậu rất đa tài đa nghệ. Có điều, chuyện vẽ phác họa và làm mô hình, không có người mẫu cũng được à?”

Victor đỏ mặt nói: “Quan sát đủ nhiều, cẩn thận tỉ mỉ là có thể nhớ kỹ. Chỉ cần lúc vẽ có thể “nghĩ” ra...”

“Ồ” Tyler nói, “Như vậy tôi trao quyền cho cậu bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu, đều có thể nghĩ đến tôi”

Chú thích:

(1) Mở hắc chính là viết tắt của mở hắc điểm, nghĩa là bạn bè, đoàn đội trong game có thể thông qua phần mềm truyền tin như QQ, YY để đạt sự phối hợp hoàn mỹ, thuận tiện hơn cho việc giao lưu. Bên mình cũng có loại tương tự là cctalk.

(2) Trung nhị “ ” là một từ lóng xuất phát từ Nhật Bản (Chūnibyō), chỉ chứng tâm lý thường xảy ra với các thiếu niên đang trong tuổi dậy thì, khoảng năm 2 Trung học cơ sở (hay sơ trung – hệ thống giáo dục Nhật Bản). Tại Việt Nam, Chūnibyō còn được gọi là “hội chứng tuổi dậy thì”, “hội chứng tuổi teen” hay “hoang tưởng tuổi dậy thì”.

17. Chương 17: Tứ Gia Trở Lại

Sau bữa cơm tối nay, Victor đi nhờ xe về.

—— Bị trêu đến nhũn cả chân.

Về đến nhà chuyện đầu tiên là gọi bạn cùng phòng ra, nghiêm túc cẩn thận hỏi tất cả các vấn đề hiện tại của toàn giới eSport.

Bạn cùng phòng rất kinh ngạc hỏi: “Tiểu Khả, cậu cũng bắt đầu theo đuổi thi đấu eSport rồi à?”

“Tớ muốn theo đuổi nam thần của tớ!” Victor cười tít mắt, vừa nói vừa lật lịch trên tường, khoanh mấy vòng tròn đỏ lên trên mấy cái thứ ngày tháng.

Bạn cùng phòng: “???”

Mấy cái Victor khoanh tròn đều là ngày thi đấu của Tyler, thế nhưng việc Tyler gia nhập đội Thất Sát đến giờ còn chưa công bố, cho nên cậu chỉ có thể nói: “Cậu đi xem thi đấu với tớ đi, đảm bảo có niềm vui bất ngờ”

Nói xong, cậu tiếp tục chìm đắm trong niềm vui sướng được ăn tối với nam thần, nhẹ nhàng bay vào phòng.

Bạn cùng phòng: “...” Khả của tôi ơi cậu làm sao vậy! Cậu muốn biến thân thành si hán sao Khả của tôi!

.....

Tuy rằng giải thi đấu cá nhân khu vực địa cầu bị hoãn lại thế nhưng thi đấu đồng đội vẫn được tổ chức sôi nổi như cũ. Bởi vì nhân số càng nhiều, cuộc thi càng phức tạp, cho nên tiến độ thi đấu đồng đội chậm hơn một chút, ván kế tiếp chính là thi đấu 8/4.

Đội Thất Sát VS Đội Dreams.

Hai bên đều được xem như là đội ngũ lâu năm, chỉ là mấy năm gần đây đều không mạnh. Vòng bảng năm ngoái Thất Sát xếp hạng ba, Dreams xếp hạng năm, đều không thể lọt vào danh sách thi đấu tỉnh.

Trước khi trận đấu bắt đầu đã có người phỏng đoán: Lúc này chủ lực của Thất Sát về nhà rồi, không biết bọn họ định bổ sung thế nào? E là Thất Sát khó giết được vào top bốn, nói không chừng lại thua luôn trong ván này cũng nên.

Lúc khán giả đang sôi nổi nghị luận, người dẫn chương trình cuối cùng cũng đi lên sân khấu. Đầu tiên là theo thông lệ giới thiệu chương trình, sau đó nói: “...Đầu tiên, xin mời ——đội Dreams của chúng ta!”

Từng người một của đội Dreams lần lượt chạy lên sân khấu, vẫy tay với mọi người, dẫn tới một đợt reo hò không nhỏ.

Tiếp đó người dẫn chương trình lại nói: “Đội Thất Sát của chúng ta tuần trước đã sử dụng lượt thay người duy nhất, thay một người mới vào vị trí DPS số một của họ. Người này là ai? Ha ha, xin mời đội Thất Sát của chúng ta!”

Khán giả nhón chân ngóng trông nửa ngày, thấy trên sân khấu theo thứ tự xuất hiện những thành viên quen thuộc của đội Thất Sát như tank chính, tank phụ, support, DPS số hai và số ba, mà người thứ sáu...

Người thứ sáu mặc áo choàng có mũ trùm, đeo mặt nạ, khiêm tốn đi ở cuối đội ngũ, thế nhưng không cách nào che giấu được khí chất hạc trong mây. Trên thắt lưng hắn giắt một đoản kiếm, một thanh chủ thủ ——trừ hắn ra, trong cuộc thi lần này không có sát thủ nào có can đảm tai tay cầm hai loại vũ khí bất đồng như vậy cả.

Hiện trường nháy mắt im lặng, có người bỗng nhiên gào lên: “Tứ gia!”

“A a a a Tứ gia trở lại rồi! Tứ gia tham gia thi đấu đồng đội này!”

Sự kiện mua độ ở giải thi đấu cá nhân đã làm rất nhiều fan nuối tiếc. Bọn họ sợ Tứ gia cứ vậy rời khỏi cuộc thi khu vực địa cầu, bọn họ cũng không còn cách nào nhìn thấy Tứ gia ở trên sàn thi đấu nữa.

Mà hiện tại, Tyler đột nhiên xuất hiện trên sân khấu, rất nhiều fan quả thực mừng đến trào nước mắt, mấy ngày qua đều tích trữ được rất nhiều lời muốn nói với hắn.

Bọn họ kêu “Anh là giỏi nhất!”, “Giảm chuyện của quá khứ dưới chân đi!”, “Xin anh dẫn chúng tôi đánh tới tận cùng vũ trụ đi a a a!”

Trên khán đài sôi trào, rất nhiều người đứng lên giơ hai tay lay động, cuối cùng hợp lại thành một câu, liên tiếp kêu: “Tứ gia chúng tôi yêu anh——“

“Tứ gia chúng tôi vĩnh viễn ủng hộ anh——“

Một lát sau, khán giả bắt đầu vùng dậy huỳnh quang, trên khán đài từ trái sang phải sáng lên, lại lần lượt tắt đi, sau đó lại từ trái sang phải sáng lên...Hình thành làn sóng đủ màu sắc, rốt cuộc hấp dẫn được sự chú ý của Tyler.

Tyler nghĩ nghĩ, ngón trỏ cùng ngón giữa tay phải khép lại, từ trên trán hất sang bên một cái——dùng tư thế tiêu sái để chào hỏi.

“A a a a ——“ Lập tức dẫn đến một làn sóng dâng trào.

Đây là lần đầu tiên Tứ gia ở trên sân phản ứng lại với khán giả. Rất nhiều người kích động muốn nhảy dựng tại chỗ, dùng tiếng gào thét tai dụng thủng trần nhà.

Được ngon ngọt, làn sóng gây huỳnh quang vùng càng hăng say. Chốc chốc là hình cánh hoa, chốc lại là đường vân, cả khán đài to lớn cũng không cần chỉ huy, tự phát tự giác làm thành đủ loại hoa văn, muốn làm Tứ gia quay đầu liếc một cái.

Tứ gia đang suy nghĩ: Khán giả thời đại này...tuy rằng không có cái gọi là tiết tháo, thế nhưng có lúc cũng rất đáng yêu.

Người dẫn chương trình xem đến vui vẻ, kéo dài một thời gian mới nghĩ đến phân đoạn kế tiếp, nói: “Xin mời hai đội trưởng đại diện đội ngũ của mình phát biểu tuyên ngôn trước khi thi đấu”

Đội trưởng đội Dreams nhìn khán đài, cười góp vui nói: “Đừng gào thét sớm quá, một lát tôi đè bẹp Tứ gia cho mấy người coi nha”

Trên khán đài “Ề ề” “Ồ ồ ồ” mấy tiếng.

Đội trưởng đội Thất Sát vừa thấy bầu không khí này, quả là không thể hạnh phúc hơn nữa, nhận lấy micro vui mừng khôn xiết nói: “Tứ gia không phải anh muốn đề là có thể đề được”

Khán giả: “Phụt ha ha ha ha ha!”

Người dẫn chương trình không nhịn được cười nói: “Hai vị đội trưởng thật sự muốn dùng những lời này làm tuyên ngôn sao? Cái này sẽ viết lên trang chủ đó, hai người còn chưa hỏi Tứ gia có bằng lòng hay không mà!”

Đội trưởng Thất Sát quay đầu lại nhìn Tyler: “Có được không? Có nha~”

Tyler khoanh tay trước ngực, mặt bình tĩnh, trong lòng cũng hiểu được bọn họ rất sung sướng vì vậy nói: “Tùy cậu”

Trên khán đài vang lên mấy tiếng nghị luận nhỏ, có người nói: “Cưng chiều quá à nha, ái chà chà”. “Mở miệng là thấy phân công thụ rồi”

Giấy lát, hai đội ngũ phân biệt được truyền tống vào bản đồ thi đấu.

Thi đấu đồng đội cũng áp dụng thể thức Bo3, bản đồ ngẫu nhiên lần này là: Cực quang (1) Thiên giới.

Đây là một bản đồ nửa trong suốt vô cùng đặc biệt, mặt đất là tầng mây, mây mù bông bành miễn cưỡng có thể giấu được người. Giữa không trung có cực quang hóa thành thực thể có thể bước lên, thế nhưng toàn bộ đều nửa trong suốt, liếc cái là có thể nhìn xuyên qua. Cực quang còn có thể chậm chậm di chuyển bất cứ lúc nào, cho nên địa thế ở trạng thái động.

Hình thức ngẫu nhiên: Cướp cờ.

Cướp cờ chính là trong bản đồ sẽ xuất hiện một lá cờ, song phương đi tranh đoạt cũng nắm giữ cờ. Mỗi bên giữ một giây sẽ được tính một điểm, kết thúc mười phút thi đấu, đội nào có điểm cao nhất sẽ giành chiến thắng.

Hình thức tử vong không tính lượt, chờ mười giây sau là có thể tự động hồi sinh, không hạn chế số lần.

Khi hai đội ổn định trên bản đồ hai bên, xuyên qua cực quang nửa trong suốt của bản đồ, có thể nhìn thẳng thấy phía đối diện, còn thấy ngay chính giữa sân mọc ra một lá cờ ——cờ cá chép đỏ chói.

Lúc này trên khán đài đang hi hi ha ha cười: “Cờ này, trận này, cảm giác không hài hòa (2) cho lắm ta 23333 (3)”

Nam bình luận viên bật mic nói: “Ha ha ha ha lần này e là Tứ gia bị đề thật rồi. Bản đồ này vừa nhìn là biết ngay đồng bằng, liếc một cái là thấy rõ mòn một, không có chỗ nào để mai phục cả”

Nữ bình luận viên: “Hơn nữa cướp cờ là so ai kiên trì được lâu hơn. Hình thức này là sân đấu dành riêng cho tank chính phụ, bình thường đều là một tank cầm cờ chạy, những người còn lại sẽ yểm hộ phía sau hoặc là áp chế đối thủ”

Nam bình luận viên: “Cũng có thể dùng đấu pháp riêng, ví dụ như để thành viên chạy nhanh nhất đội cầm cờ chạy, tất cả cùng chơi trò đuổi giết cùng trốn tìm...”

Nữ bình luận viên: “Không nói đến cái khác, riêng đội Thất Sát đã có hai thành viên có tốc độ nhanh nhất: Một là đội trưởng của họ kiêm tank phụ, thiên phạt kỵ sĩ; một người khác chính là Tứ gia khi Tăng tốc giống như có gắn tên lửa vận chuyển”

Nam bình luận viên: “Chủ lực của đội Dreams cũng chạy rất nhanh, đừng quên tạo hình thánh thương kỵ sĩ của họ là bán thiên giới, có một đôi cánh đó”

Nói nói, thời gian đếm ngược đã kết thúc.

Song phương vừa mới lên sân, lập tức dùng tất cả bản lĩnh toàn thân chạy về phía lá cờ ở chính giữa sân.

Nhanh nhất đội Dreams quả nhiên là thánh thương kỵ sĩ có cánh của họ, hô một tiếng liền bay về phía trung tâm.

Mà nhanh nhất đội Thất Sát là đội trưởng thiên phạt kỵ sĩ, vừa bắt đầu liền dùng đại chiêu, triệu hồi ra chiến mã Ác Mộng của mình, nhanh như chớp mà phi băng băng.

Nam bình luận viên: “Hai mươi mét! Mười mét! Sắp chạm mặt rồi, đao phủ của Dreams tung móc câu! Trúng hay không? Trúng hay không?!”

Móc sắt mang theo xiềng xích bay ngang trời, lướt qua thánh thương kỵ sĩ, trực tiếp đánh trúng mục tiêu là thiên phạt kỵ sĩ đội Thất Sát ở phía trước.

Nữ bình luận viên: Trúng rồi! Ôi trời Thất Sát bất cẩn quá!”

Thiên phạt kỵ sĩ cả người lẫn ngựa bị móc sắt kéo thẳng tới chính giữa trận hình đội Dreams, bị năm người bao vây hoàn toàn.

Lúc này phản ứng đầu tiên của hắn là: Ta cũng câu!

Nam bình luận viên: “Thiên phạt kỵ sĩ nói: Người có móc câu ông đây có Nắm tay thiên phạt, anh ta quay đầu lại nắm lấy....Ồi mẹ ơi! Anh ta nắm chặt lấy Tứ gia nhà mình!”

Thiên phạt kỵ sĩ sử dụng một kỹ năng, kéo Tyler đang đứng cách xa ở trận doanh bên đỏ đến trước mặt mình.

Nữ bình luận viên mặt ngơ ngác nói: “Có ý gì vậy? Thiên phạt kỵ sĩ câu một người bên mình vào, hai người muốn cùng dâng đầu cho đối phương sao?”

Thánh thương kỵ sĩ đội Dreams vẫn đang bay đi trước cướp cờ, vị trí DPS số hai của họ không ngừng nghỉ đuổi theo sau.

Còn lại bốn người cười dữ tợn, bao vây trước sau thiên phạt kỵ sĩ và sát thủ bị câu đến.

Nam bình luận viên: “Ồi, đúng là không hiểu nổi cái Nắm tay thiên phạt này! Lần này Thất Sát hai đánh bốn thảm rồi”

Nữ bình luận viên: “Chắc là muốn câu giờ đi, nói không chừng đồng đội có thể lấy được cờ trước, vậy thì bên này thắng hay thua cũng đâu có quan trọng”

Vừa dứt lời, chỉ thấy trong sân đột nhiên phát sinh biến cố.

Thiên phạt kỵ sĩ xông về phía trước, đột phá vòng vây DPS lao ra ngoài.

Bốn người bên Dreams không chút do dự bao vây, tập trung hỏa lực tấn công, trực tiếp đánh cho thiên phạt kỵ sĩ rớt ngựa, rơi vào trạng thái Hỗn loạn.

Mà lúc này, Tyler theo sát phía sau, như u linh xuất hiện trong cái bóng phía sau trị liệu!

Nam bình luận viên hô to một tiếng: “Có thể đổi! Một đổi một, Tứ gia có thể!”

Còn chưa hô xong, Tyler đã hạ một đao lóa mắt không gì sánh nổi, trong giây lát đánh ra sáu combo, cắt trị liệu thành tia sáng bay vụt đi.

Sau đó Tyler nhào về phía trước, vừa vịn rơi xuống phía sau thiên phạt kỵ sĩ, mà đồng đội dùng thân thể chặn đứng một vòng sát thương giúp hắn.

Trong tia sáng tử vong của Thiên phạt kỵ sĩ, Tyler nhanh như chớp lộn trở lại, làm một đòn thổ nạp chìm ưng (4) từ dưới lên, đánh bại kiếm vũ giả đang đuổi tới, sau đó xoay người bổ một nhát, Khảm Ca và Sầm Tịch trong tay đồng thời ghim vào cổ họng đối phương.

Kiểm vũ giả trong nháy mắt nhận lấy lượng sát thương quá lớn, sau vài giây cũng chết vì sát thương Đổ máu.

Chú thích:

(1) Cực quang hay là Aurora trong tiếng Anh. Đây là hiện tượng dải sáng nhiều màu sắc lơ lửng trong không trung ở vùng địa cực. Nó được tạo ra từ các cơn bão từ mặt trời, tác động vào từ trường tại 2 cực Trái Đất.

(2) Nguyên văn “ ”: dùng để chỉ một vật không thích hợp với sự vật hiện tượng xung quanh, sản sinh cảm giác xa cách. Giống như ở nước ngoài, đối mặt với văn hóa khác nhau, có thể dùng “vi cùng cảm” để diễn tả cảm giác không cách nào hòa hợp được (vi: trái với, cùng: hài hòa, cảm: cảm giác => vi cùng cảm: trái với cảm giác hài hòa tức không có cảm giác hài hòa)

(3) 23333: tiếng cười ha ha ha ha tương tự emo “=))”

(4) Nguyên văn “ ”: một quái chiêu của võ thuật truyền thống Trung Hoa, cũng là tuyệt chiêu, nếu luyện thành có thể dồn địch vào chỗ chết. Chân thổ, đặc biệt là chân sau, bóp thật phát triển nhất, nếu trong nháy mắt xoay chuyển cách mặt đất đập mạnh lên, sức vô cùng lớn. Bụng ưng không được bảo vệ, một khi đá trúng con ưng này chắc chắn sẽ chết (baike)

18. Chương 18: Thi Đấu Đồng Đội – Cướp Cờ

Lúc này rơi vào vòng vây, thiên phạt kỵ sĩ đã chết, chỉ còn lại Tyler.

Mà bốn người đội Dreams bao vây họ cũng đã chết hai người, còn lại một đao phủ tank, một support thể bài sư.

Nữ bình luận viên: “Quá lạ, đợt đánh này có thể lấy hai đổi hai! Không thiệt, khẳng định không thiệt!”

Nam bình luận viên mặt vẫn thấy đau đau (1), nói theo: “Tứ gia hẳn còn có thể đổi lấy một người nữa!”

Thẻ bài sư đội Dreams đã phản ứng lại, thả một lá bài cạm bẫy lên mặt đất, đồng thời trong tay cầm một lá bài choáng, ném thẳng về phía Tyler.

Tyler mới đứng dậy từ trên đất, ngẩng đầu dùng hai mắt vàng sậm nhìn lá bài bay tới.

Nửa giây sau, nữ bình luận viên bỗng dưng hô: “Chao ôi! Tứ gia Tăng tốc! Cái tốc độ gì thế này, Tứ gia muốn bay lên tại chỗ ——!”

Tyler trong 1.5 giây hoàn thành việc gia tốc, giống như ảo ảnh tập kích về phía trước, bỗng nhiên nhảy vút lên, trực tiếp đánh về phía thẻ bài sư.

Đao phủ đội Dreams không chút do dự đi lên đỡ, hai tay nâng rìu vung mạnh về phía Tyler.

Khí thể của Tyler vậy mà không giảm chút nào, đập lên cán rìu của đối phương, cả người bỗng nhiên quay vòng trên không như cối xay gió, đao trong tay giống như dải lụa tuyết trắng, quấn thành hai vòng tròn hoàn mỹ.

Lúc này chỉ nghe thấy một chuỗi tiếng vang “Keng keng keng”, nam bình luận viên kích động gào to: “ĐM! Mười bảy combo! ĐM tôi đã thấy “Phong xa (2) liên” trên không trơn tru nhất, độc nhất vô nhị!”

Thông qua lực xoay tròn mà trong khoảng thời gian ngắn đạt được kỹ xảo combo tốc độ cao, bình thường đều được phân loại thành “Phong xa liên”.

Tyler cuối cùng cũng từ trên không rơi xuống đất, vừa thoáng đáp xuống, đột nhiên lao về phía trước tập kích!

Lúc này đao phủ mới lộ vẻ mặt ngạc nhiên, nhanh nhanh lùi về sau hai bước. Vũ khí trong tay hắn vậy mà lại bị cắt thành hai nửa, trên cổ có hai đường máu, lúc này máu mới bắt thành linh ồ ạt chảy ra.

Tyler vòng qua hắn đến thẳng chỗ thẻ bài sư.

Nữ bình luận viên: “Thẻ bài xong đời rồi! Thẻ bài còn có kỹ năng Choáng, có thể trúng hay không...Ôi trời, không trúng! Đúng là sai lầm quá đáng tiếc!”

Tyler nghiêng người né kỹ năng Choáng của thẻ bài sư. Mũi chân chạm mặt đất, lượn một vòng quanh thẻ bài, đoản kiếm trong tay đã cắt ngang cổ họng đối phương.

Thẻ bài sư hóa thành tia sáng trắng bay đi.

Lúc này, đao phủ có HP dày còn chưa chết, rút trường đao trên người ra, xoay người chém về phía Tyler.

Tyler cũng không quay đầu lại, vừa vặn nhào về phía trước tránh thoát công kích, theo đó rút hai chiếc phi tiêu trên đai lưng, dưới tình huống không nhìn thấy gì ném về phía sau.

Phi tiêu chuẩn xác đâm trúng cổ họng đao phủ, lấy đi lượng máu cuối cùng của hắn.

Một màn bao vây chấn động lòng người cuối cùng kết thúc.

Bốn người đội Dreams chết sạch, Tyler tiêu sái rồi đi, lao tới tiền tuyến.

Hai bình luận viên cùng khán giả toàn trường vẫn còn trong tình trạng nói không nên lời.

Nam bình luận viên: “Ôi trời Tứ gia của tôi nhất định là thần rồi! Hai đánh bốn còn có thể giết ngược lại, sát thủ này...tuyệt đối là tuyển thủ thi đấu đồng đội cấp bậc định hải thần châm (3)!”

Thời điểm ban đầu bọn họ bị bao vây, nam bình luận viên vẫn luôn thấp thỏm. Sau đó Tyler phản kích, hấn đổi giọng nói có thể lấy một đổi một. Kết quả sau đó Tyler lại giết một, bình luận viên vội vã sửa thành hai đổi hai...

Kết quả người ta căn bản không đổi có được không!

Dưới tình huống HP chỉ còn một nửa, tàn sát hết sạch bốn người bao vây bọn họ, quay đầu liền tiêu sái rồi đi, đúng là đã đánh một đòn thật mạnh vào mặt.

Nam bình luận viên cũng không quan tâm mặt đau, nói: “Đúng là không thể trách được các bạn khán giả tán tụng trận của Tứ gia, Tứ gia cũng quá uy vũ khí phách rồi! Tôi cũng muốn thành fan ruột của Tứ gia!”

Tyler đang di chuyển nhanh chóng giữa chiến trường, dường như không có ý định đi về phía đội ngũ.

Lúc này giữa sân, song phương đã gặp nhau từ nửa phút trước.

Thánh thương kỵ sĩ đội Dreams ỷ vào tốc độ nhanh nhất, là người đầu tiên đến chỗ lá cờ. Thế nhưng khi hấn cầm trong tay vòn vẹn mười mấy giây, đã bị thương pháo sư đội Thất Sát đuổi theo sau bắn hạ từ trên không.

Cờ bị tranh đoạt qua lại, mấy lần đổi chủ, cuối cùng rơi vào trong tay đội Thất Sát.

Bởi vì bốn người còn lại của đội Thất Sát lục tục có mặt, bao vây đuổi giết hai người đội Dreams. Dreams chịu tổn thất nặng nề không thể không tạm thời lùi về phía sau, chờ đợi đồng đội xuất hiện.

Thế nhưng chờ, chờ mãi...Đồng đội vẫn không đến.

Thánh thương kỵ sĩ: Xảy ra chuyện gì vậy? Phía sau bốn vây đánh hai thôi mà sao mà nửa ngày rồi vẫn chưa lại đây? Không đến thì bên này hai đánh bốn căn bản không cướp được cờ đâu!

Sau đó hấn chờ được thông báo tử vong của đồng đội.

Thánh thương kỵ sĩ: “...” Bốn đánh hai mà còn bị giết ngược lại, có biết chơi không hả!!

Không những bị giết ngược một lần, mà sau đó đội Dreams còn phải đối mặt với tình thế càng khó xử hơn.

Sát thủ đội Thất Sát ——Tứ gia, lại đang an cư ngay ở cửa nhà bọn họ! Làm thế nào cũng không đi, cứ ngồi canh giữ ở tiền tuyến cùng điểm hồi sinh của họ. Đội Dreams sống lại đến một người hấn giết một người, đến hai người hấn giết cả đôi!

Chờ bốn người đội Dreams tụ họp lại đi tìm hấn, hấn lại mất tích. Chờ bốn người họ cẩn thận lao tới chiến trường, hấn lại thành linh xuất hiện đánh lên từng người.

Phải biết chiến thuật của thi đấu đồng đội chính là hình thành ưu thế nhân số.

Một khi có một bên thiếu một người, lúc combat sẽ bị vậy ở thế yếu. Thiếu hai người trên cơ bản sẽ rất khó đánh. Thiếu ba người thì có thể cân nhắc làm sao để chạy nhanh hơn đồng đội, sống chết mặc bay tiền thầy bỏ túi (4) thôi.

Mà tình huống hiện tại là, đội Dreams sống sờ sờ bị một sát thủ chặn lại ở hậu phương, trước sau không có cách nào để tập hợp đủ sáu người, sau đó đi combat.

Chỉ huy đội Dreams tức giận đến sắp ói ra máu, cuối cùng không nhịn được nói: “Mặc kệ tên sát thủ kia đi! Nếu như hấn quay lại thì tập trung đánh lui hấn trước!”

Hấn không có nói “Tập trung hỏa lực miếu sát hấn” bởi vì bọn họ đã ném thử hai lần. Mỗi lần Tyler đều vô cùng chính xác đoán được ý đồ của họ, thấy đủ rồi thì thu tay nhanh chóng thoát khỏi chiến trường.

Nơi này tuy rằng không có chỗ để ẩn nấp thế nhưng tốc độ của hấn quá nhanh, trừ thánh thương kỵ sĩ ra không ai có thể đuổi kịp ——mà một mình thánh thương kỵ sĩ đi lên đánh thì cũng không ổn.

Chỉ huy Dreams nói: “Thiếu một người cũng không còn cách nào khác, năm người đi cướp cờ, nếu không thì không còn thời gian mất!”

Quả nhiên, khi combat Tyler lại xuất hiện.

Đối mặt với trận hình đủ sáu người, hấn không hoảng không loạn, lại lần nữa xuyên qua giữa vạn quân, nhìn chăm chăm vào một mình trị liệu bộc phát combo làm người ta sợ hãi.

Giảm tốc của pháp sư, móc câu của đao phủ từng cái đều bị hấn né được, không ngần ngại đỡ lấy đòn tấn công của người khác, thanh HP tức khắc chỉ còn lại một vạch máu mỏng manh.

Nhưng chỉ với một vạch máu này, Tyler sau khi làm thật trị liệu, thủ pháp như thần xuyên qua pháp thuật, biến mất trong tầng mây.

“Đừng đuổi theo!” Chỉ huy đội Dreams nói, “Đuổi theo càng lãng phí thời gian, hắn chỉ còn lại một vạch máu, khẳng định là quay về tìm trị liệu. Chúng ta lập tức cũng đi tìm đội của họ, buộc bọn họ giao tranh chính diện với ta!”

Đội hình đội Dreams có một trị liệu một support, cho nên dù trị liệu chết năm người họ vẫn có thể đánh đoàn, lập tức tập hợp đi tìm đội Thất Sát.

Lúc này người của đội Thất Sát cầm cờ sắp được một nửa thời gian, liền ngồi canh giữ trước công sự phòng ngự nhà mình bảo vệ cờ. Một bên chờ thời gian trôi qua, một bên nghe thông báo Tứ gia kích sát XX bên đối phương, đúng là không thể thoải mái hơn được nữa.

Sau đó bọn họ ngay lập tức phát hiện thấy người bên Dreams. Hai bên giờ đều có năm người, rất nhanh bùng nổ một trận xung đột 5V5.

Nam bình luận viên: “Tứ gia vậy mà không trở về, song phương giờ đã hình thành thế cục 5V5!”

Nữ bình luận viên: “DPS số hai của Thất Sát lập công! Thế nhưng phản ứng của Dreams rất nhanh, thể bài sư của họ đã không chế ——ô! không chế được hai người!”

Nam bình luận viên: “Kiếm vũ giả của Dreams dùng đại chiêu Địa ngục, woa! Hai người đội Thất Sát bị không chế lập tức bị miếu! Thiên phạt kỵ sĩ còn một nửa HP chạy trốn!”

Nữ bình luận viên: “Kiếm vũ giả bị thương pháo thủ của Thất Sát kết liễu! DPS thương pháo còn thiếu chút nữa! Chỉ thiếu chút nữa, không thể giết luôn đao phủ của họ...”

Nam bình luận viên: “Thánh thương đuổi theo thiên phạt kỵ sĩ, cờ nằm trong tay thiên phạt...Ôi trời! Không thể bảo vệ, thật đáng tiếc! Thánh thương cầm lấy lá cờ chạy đi, hiện tại lá cờ cuối cùng rơi vào tay Dreams”

Thời điểm hai bên đánh đến người chết ta sống, trị liệu của Dreams vừa sống lại, một giây không dừng chạy về phía chiến trường.

Sau đó hắn nhìn thấy Tyler ở ngay cửa.

Trị liệu: “...” Lại! Là! Người! Giết ông năm lần mà người vẫn còn đến à!

Đánh cũng không thắng nổi, chạy cũng không nhanh bằng Tyler.

Thời điểm nhìn thấy Tyler, hắn đã từ bỏ chống cự, yên lặng khoanh chân ngồi xuống, nhìn Tyler lại gần.

Tyler: “...” Người ngay cả một chút ý đồ phản kháng cũng không còn sao?

Tyler bắt đầu đỡ trở tay đâm thẳng, lần thứ hai đuổi trị liệu về quê nhà.

Sau đó khi trị liệu sống lại cũng không thềm đi ra: Hắn mặc kệ! Dù sao bên kia cũng là 5V5. Dreams bọn họ tuy rằng thiếu trị liệu thể nhưng Thất Sát còn thiếu Tứ gia kia kìa! Tuyệt đối là Thất Sát chịu thiệt!

Thấy một màn như vậy bình luận viên cười muốn ngất xỉu.

Nam bình luận viên: “Trời ạ, đây chính là “tay cách bàn phím chân cách mặt đất” trong truyền thuyết ư! Kỳ thực lúc Tyler quay lại chỗ trị liệu, còn chưa hồi phục đến nửa thanh máu, nói không chừng phản kháng một chút có thể giết ngược lại được cũng nên?”

Nữ bình luận viên: “Ha ha ha, xem ra trị liệu đội Dreams bị Tứ gia đuổi giết đến không muốn sống nữa rồi”

Tyler cũng không sót ruột, ngồi thủ tại chỗ, quả nhiên thấy sau một đợt combat, đội Dreams bị giết về ba người.

Hiện tại trong điểm hồi sinh của họ có bốn người là trị liệu mục sư, support thẻ bài sư, DPS kiếm vũ giả và tank phụ đao phủ.

Tyler lặng lẽ cười, lại bắt đầu sự nghiệp chặn cửa.

Hai phút sau.

Nam bình luận viên: “Trời ơi, trời ơi đúng là quá thảm! Dreams lần thứ hai rơi vào ác mộng mỗi lần muốn tập hợp đều bị người giết chết”

Nữ bình luận viên: “Tuy rằng thánh thương của Dreams trong đợt combat đã anh dũng cướp được cờ, thể nhưng sau đó lại bị đội Thất Sát sống lại đẩy ngang lần thứ hai. Lần này thành viên đội Dreams sống lại đều bị Tứ gia chặn ở cửa không ra được, thánh thương một thân một mình lại gặp một đợt 2V5, chết thảm tại chỗ”

Nam bình luận viên: “Đúng là thảm không đành lòng nhìn, tôi không nén nổi mà chảy nước mắt đồng tình”

Chú thích:

(1) Nguyên văn kiểng đông “ ”: bình thường người ta hay nói là đau trướng “ ”. Đau mặt là một cách nói có ý tứ lịch sự hơn. Có thể diễn tả đó là loại cảm giác vô cùng cao hứng nhưng cũng rất xấu hổ, bởi tâm tình phức tạp mà ảnh hưởng đến dây thần kinh, truyền đến đại não, tạo thành tình huống ngũ quan rút gân, vì thế nên sẽ đau (zhidao.baidu)

Dẫn đông” ” có nhiều cách hiểu:

1. Hình dung tình trạng buồn chán tới cực điểm
2. Chỉ người quá buồn chán mà làm những việc bất bình thường; làm chuyện điên rồ
3. Hiểu theo nghĩa đen
4. Chỉ trạng thái rất bối rối lúng túng khi gặp một việc bất ngờ; với nữ thường gặp từ “Nhũ Toan”
5. Hình dung trạng thái bất đắc dĩ

(2) Phong xa “ ”: cối xay gió

(3) Định Hải Thần Châm còn được biết đến với cái tên Kim Cô Bồng, khi đến tay Tôn Ngộ Không thì được gọi là Gậy Như Ý. Tương truyền, nó vốn được Thái Thượng Lão Quân tinh luyện từ thần thiết, sau được Đại Vũ mượn để trị thủy rồi để lại ở Đông Hải. Kim Cô Bồng hai đầu là hai cái kim ô, ở giữa là một đoạn ô thiết, được khắc một hàng chữ: “Kim Cô Bồng Như Ý, nặng 13500 cân” (tương đương 8100kg hiện nay).

(4) Nguyên văn tử đạo hữu bất tử bản đạo “ ”: Câu này xuất phát từ dòng Hồng Hoang, ý nói là chỉ cần mình sống là được, đạo hữu (cách gọi bạn bè của người tu đạo) sống chết không quan trọng, thà hại người chứ không hại mình

19. Chương 19: Thi Đấu Đồng Đội – Giết Chóc

Mười phút thi đấu cướp cờ kết thúc, điểm số của hai đội là: đội Thất Sát 461 điểm; đội Dreams 139 điểm.

Đội Thất Sát thắng không có gì phải bàn cãi.

Thành viên đội Thất Sát bày tỏ: “Ta nằm ôm đùi là thắng ngay”

Đương nhiên, mấy lời kiêu này không thể nói ra ngoài được.

Khi hai đội một lần nữa đứng trên sân khấu, đội trưởng hai bên bắt tay hữu nghị.

Đội trưởng Thất Sát nói: “Đã nhường rồi”

Đội trưởng Dreams nói: “Thắng bại vô thường, chúng ta hãy cùng xem ván tiếp theo đi”

Thời gian tu sửa chỉ có một phút, Bo3 ván thứ hai lập tức bắt đầu.

Bản đồ ngẫu nhiên lần này là: Rừng rậm Nguyệt Thần.

Bản đồ này cây cối nhiều vô cùng, không những đặc biệt to khỏe mà còn cao chọc trời, có rất nhiều địa điểm thích hợp để ẩn nấp. Đồng thời trong bản đồ còn có nhiều sinh vật trung lập. Có ba loại là rắn, thần lùn và khí, trong đó rắn sẽ chủ động tấn công người ở gần đó hơn nữa còn chứa kịch độc.

Hình thức ngẫu nhiên: giết chóc.

Mỗi đội có hai mươi lượt hồi sinh, đội nào hết lượt trước đội đó sẽ thua.

Thấy kết quả ngẫu nhiên, trong lòng đội trưởng Dreams lộp bộp một tiếng.

Đội trưởng Thất Sát thì vui như hoa nở.

Nam bình luận viên: “Ván này Dreams gặp khó khăn rồi”

Nữ bình luận viên: “Đúng vậy, bản đồ này vốn rất thích hợp để tuyển thủ loại hình sát thủ phát huy, mà Tứ gia của Thất Sát lại điểu (1)...À ừm khụ khụ, ngẫu nhiên vậy”

Nam bình luận viên: “Ồ, chờ một chút, huấn luyện viên của Dreams xin ba phút hội ý”

Nữ bình luận viên: “Chẳng lẽ có chiến thuật gì hay cần truyền thụ cho Dreams sao?”

Huấn luyện viên Dreams lên sân khấu cùng sáu đội viên quây thành một vòng, sau khi nói nhỏ một hồi, đội trưởng Dreams mắt sáng lên, gật gật đầu.

Trở lại sàn thi đấu, Dreams quả nhiên sử dụng chiến thuật mới.

Quỹ thuật pháp sư của họ trước đó vẫn không có biểu hiện xuất sắc, nhưng lần này vừa bắt đầu đã hấp dẫn ánh mắt của mọi người: đại chiêu của hắn vậy mà lại là kỹ năng kiểu chiến trang hiếm có ——Vụ chi

mê tỏa.

Kỹ năng này triệu hồi một màn sương lớn trong cả bản đồ. Ở trong sương mù thị giác của mọi người đều bị ảnh hưởng, thời điểm sương mù dày nhất, gần như đưa tay ra không thấy được năm ngón.

Nam bình luận viên: “Lợi hại, chẳng trách trước đó quý thuật không có biểu hiện gì, trên một bản đồ toàn bộ đều trong suốt, Vụ mê chi tỏa không có tác dụng quá lớn”

Nữ bình luận viên nói theo: “Nhưng bản đồ này thì khác, vốn là bản đồ rừng rậm, lại thêm sương mù dày như vậy, tuyển thủ ở bên trong phỏng chừng đều không thấy được người của mình ở đâu”

Nam bình luận viên: “Thế nhưng có một người có thể ——thánh thương của Dreams có thể, đừng quên hắn có cánh, bay lên cao, tự nhiên là dễ dàng phát hiện được động tĩnh bên dưới”

Lúc bắt đầu đội Thất Sát có phần bối rối, không nghĩ tới đối thủ còn có một chiêu như thế. Bọn họ không có kỹ năng tăng cường tầm nhìn, chỉ có một đại chiêu duy trì liên tục ba mươi giây mà thôi, cho nên lúc này chỉ có thể lần mò trong màn sương.

Chỉ huy nói: “Cố gắng đừng phân tán, mọi người tập trung đội hình, chúng ta chậm rãi đẩy ngang, Tứ gia anh ——”

Hắn còn chưa nói xong, quay đầu lại phát hiện Tứ gia sớm không còn bóng dáng.

Tank chính nói: “Muốn gọi Tứ gia trở về không?”

Chỉ huy: “...Bỏ đi, tôi quen rồi”

Tyler luôn giỏi về việc khoe lợi thế, che khuyết điểm. Nếu bản thân không am hiểu đoàn chiến, chỉ am hiểu phục sát (2), như vậy đương nhiên phải phát huy sở trường đến cực hạn.

Hắn cũng không có cách nào nhìn rõ trong màn sương mù dày đặc này, nhưng đây cũng không phải hoàn cảnh ác liệt nhất mà hắn từng trải qua ——ác liệt nhất là hắn từng vì thần giết chóc chinh chiến qua vị diện Dạ chi chủ, đó là một thế giới không bao giờ có ánh sáng.

Ở nơi đó, trong tất cả sinh vật không có thị giác, nhện là tồn tại đứng trên đỉnh của chuỗi thức ăn. Khi các sinh vật khác đều đi “săn”, chỉ có nhện là tiến hành “phục sát”.

Vì thế Tyler đã học được cách sử dụng một loại kỹ xảo mới.

——Lẳng lặng ngủ đông trên mạng nhện, ẩn nhẫn chờ đợi tiếng bước chân con mồi rung trên màn tơ, sau

đó lặng lẽ không một tiếng động bò dọc theo đó, dùng chân kim (3) bất thành linh đâm thủng con mồi không có chút cảm giác nào.

Để đan thành một mạng nhện như vậy, Tyler mất ước chừng ba phút để chuẩn bị.

Hắn đi ngang qua cây rừng cao to, ngẫu nhiên gặp phải thánh thương kỵ sĩ của đội Dreams. Hai người trên tán cây không kịp chuẩn bị phát sinh một cuộc xung đột bất ngờ.

Lần này thánh thương có thể bay chiếm quyền chủ động. Hắn đập cánh từ trên trời lao xuống, trường thương bén nhọn mang theo lực xung kích kinh người đâm thẳng xuống dưới.

Nam bình luận viên vội vã hô to một tiếng với ống kính quay ngược lại: “Xong đời (4)!”

Ngay sau đó, Tyler đột nhiên quay đầu lại, hai tay cầm hai thanh vũ khí giao nhau, vừa vặn chặn lại mũi thương.

Thánh thương từ trên cao xông thẳng xuống, lực xung kích mạnh mẽ mang theo hai người rơi xuống từ trên cành cây, rắc rắc đụng gãy không biết bao nhiêu là chạc cây, mắt thấy sắp rơi xuống đất.

Bỗng nhiên, thánh thương ở giữa không trung va phải dây thép Tyler vừa mới bố trí, một bên cánh đột nhiên mất thăng bằng.

Hai người xoay vòng giữa không trung, Tyler bắt lấy cơ hội, mượn lực trên thân cây bên người bay vọt lên, như tia chớp đâm vào lồng ngực thánh thương!

Thánh thương bất thành linh bị Tyler đụng vào thân cây đằng sau, hai đôi cánh trắng như tuyết không kim được mà chấn động.

Tyler nhân lúc đối thủ choáng váng trong thời gian ngắn, dưới tình thế nguy cấp đánh ra combo sát người, mượn lực trên thân cây, rút song nhận từ lồng ngực thánh thương ra, sau đó lộn ngược ra sau nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Cơ thể thánh thương từ trên thân cây đổ xuống, còn chưa rơi xuống đất đã hóa thành tia sáng trắng bay đi.

Hai bình luận viên lúc này tám tắc bình luận: “Đúng là một màn dụng độ trên không chấn động lòng người”

“Luận tính cơ động, vốn là thánh thương có thể bay được chiếm ưu thế hơn. Có điều giờ nhìn lại, Tứ gia đối với loại sân đấu này cũng rất quen thuộc”

“Tôi cảm thấy bản lĩnh của Tứ gia giống như cái động không đáy, lúc cần liền đào ra được thứ tốt”

“Đúng đúng, bất luận là bản đồ liếc mắt một cái là rõ mồn một, hay là hoàn cảnh đưa tay ra không thấy năm ngón, sự linh hoạt của Tứ gia đều làm người ta phải giận sôi”

Bên này vừa bình luận xong, màn ảnh lại chuyển về phía đoàn đội.

Khi Tyler thực hiện sắp xếp của mình, đội ngũ hai bên đã ở trong màn sương không hẹn mà gặp ba lần.

Đội Dreams bởi vì có quỷ thuật pháp sư điều khiển sương mù cho nên chiếm ưu thế rất lớn. Trong ba lần combat giành được hai lần đại thắng, còn lại một lần cũng chỉ là bị Thất Sát chớp lấy cơ hội mà dẫn đến hòa nhau.

Lúc này lượt hồi sinh của hai bên còn lại phân biệt là:

Đội Thất Sát 8 lượt; đội Dreams 15 lượt.

Nam bình luận viên: “Đội Thất Sát rơi vào thế hạ phong. Đội Dreams dùng sương mù thật là chính xác, vừa vặn khắc chế ưu thế đội hình của Thất Sát”

Nữ bình luận viên: “Đúng vậy, nhìn chung trong lịch sử thi đấu của đội Thất Sát, hầu như đều dựa vào DPS bạo lực để giải quyết chủ lực của đối phương, đội ngũ bên mình khi combat sẽ tích lũy được ưu thế. Một khi DPS của họ không phát huy đầy đủ tác dụng, đội Thất Sát cũng rất dễ dàng sụp đổ. Dù sao cũng là một DPS làm trụ cột của đội, trước đây dựa vào ninja, hiện tại thì dựa vào sát thủ”

Nam bình luận viên: “Huấn luyện viên Dreams đúng là hỏa nhãn kim tinh (5), liếc cái đã biết phải dùng chiến thuật gì để khắc chế chiến thuật Tứ gia của Thất Sát”

Nữ bình luận viên bị câu “chiến thuật Tứ gia” làm cho bật cười: “Ha ha ha đúng vậy, chúng ta cùng trở lại xem Tứ gia đang làm gì đi”

Khi màn ảnh chuyển qua, Tyler đang khoanh chân ngồi trên cây, như bức tượng điêu khắc không nhúc nhích.

Bóng dáng hẩn hủi giấu trong cành lá, hai mắt hơi khép, vậy mà lại có một loại khí tức an lành dị thường.

Nữ bình luận viên sững sốt một lát mới nói: “Tuy, tuy rằng Tứ gia rất đẹp trai nhưng tôi thật sự không biết hắn đang làm cái gì? Mỹ nam kế ư?”

Nam bình luận viên: “....”

Lúc này, bọn họ phát hiện người đội Dreams vừa vịn đi trên con đường mòn gần đây, chuẩn bị mai phục đội Thất Sát một lần nữa.

Bọn họ vốn có thánh thương kỵ sĩ bay ở tiền phương trinh sát. Thế nhưng vừa rồi thánh thương bị Tyler giết chết, giờ đang chờ sống lại, cho nên cả đội theo sự chỉ đường của quỷ thuật pháp sư.

Lúc bọn họ lặng lẽ đi qua, quỷ thuật pháp sư không cẩn thận bị vấp, té ngã trên mặt đất.

Đây một nửa là vì hắn chọn trúng bẫy dây thép, cách đó không xa lập tức vù vù vù bay tới ba mũi tên nhọn hoắt.

Nhưng gần như tất cả đội viên Dreams đều có mặt, tank lập tức đi lên chắn rút ba mũi tên.

Mọi người khẩn trương một hồi, phát hiện không có ai đến đánh lén, chỉ huy liền nói: “Phỏng chừng là sát thủ không tìm thấy chúng ta, nên đặt bẫy khắp nơi hy vọng sẽ trúng một hai cái, kệ nó, đi thôi”

Biết được Tứ gia không xuất hiện, tất cả mọi người theo bản năng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng bọn họ thả lỏng quá sớm, vì vậy không chú ý, cạm bẫy kia còn khởi động một chuỗi chuông gió nhỏ.

Lúc tiếng chuông truyền đến, Tyler đang tĩnh tọa, hai mắt bỗng dưng mở ra, tầm mắt nhìn về phía vị trí đội Dreams.

Lúc Dreams ở dưới tàng cây chuẩn bị đi phục kích, Tyler ngay ở trên cây nhẹ nhàng không tiếng động đi theo.

Hắn cúi đầu nhìn năm người dưới gốc cây, không nhanh không chậm không ngừng thay đổi vị trí trên cây.

Thời gian chậm chậm trôi qua, để xem ai là người đầu tiên không giữ được bình tĩnh trước.

Nam bình luận viên thật sự không kiềm chế nổi, tóc gáy dựng đứng nói: “Mỗi lần xem Tứ gia chuẩn bị phục sát đều có cảm giác vô cùng kích thích”

Nữ bình luận viên cũng vội muốn chết: “Khi nào thì ra tay? Tứ gia đến cùng khi nào thì ra tay đây?”

Đừng nói bình luận viên, khán giả cũng đều đặc biệt căng thẳng, từng người một ngừng thở, con mắt đều không nỡ chớp lấy một cái.

Tyler lặng lẽ theo đuôi hơn nửa phút, mới đột nhiên lấy ra dây thép, quấn vài vòng trên đùi phải, từ trên

cây đột ngột rơi xuống.

Một đầu khác của dây thép cột vào thân cây, Tyler cứ như vậy lẳng lặng treo ngược, từ từ, từ từ hạ xuống.

Hai mắt vàng sậm của Tyler trầm tĩnh vô cùng.

Người đi cuối cùng của đội Dreams là kiếm vũ giả, vẫn đang quan sát phía sau đội ngũ. Mà Tyler trải qua mấy chục giây điều chỉnh mới tìm được một vị trí hoàn mỹ, vừa vịn treo trên đầu thẻ bài sư xếp thứ hai từ dưới lên.

Hình ảnh này như một pha quay chậm, tràn đầy sức ép chạm một cái là bùng nổ ngay.

“Thẻ bài xong đời rồi...” Không biết vì sao, nữ bình luận viên bất giác hạ giọng, nhẹ nhàng nói.

Ngay khoảnh khắc đó, chủ thủ của Tyler giống như răng nanh hiện ra hàn quang vô cùng sắc bén!

Thời điểm hấn treo ngược, trở tay nắm lấy chủ thủ vừa vịn từ dưới lên ——

Bất thành linh đâm vào dưới cằm thẻ bài sư!

Cùng lúc đó, dây thép bỗng nhiên thu lại, kéo Tyler lên trên, theo đó chủ thủ ghim vào quai hàm thẻ bài sư cũng nâng cả người hấn lên.

Giống như con mồi bị răng nanh của nhện nhện chộp lấy, treo lên mạng nhện.

Thẻ bài sư theo bản năng phản kháng, nhưng mà đã muộn. Sau khi bị Tyler kéo cả người lên trên cây, bị hấn trở tay đâm một kiếm vào lồng ngực, trực tiếp hóa thành tia sáng trắng bay đi!

Tất cả mọi việc xảy ra không đến hai giây, động tác mau lẹ làm người ta không nhìn kịp.

Nam bình luận viên cho đến lúc này mới hô to một tiếng: “OMG!”

Hấn đột nhiên hít mạnh một hơi, suýt chút nữa không thở nổi, khăn giấy gắt gao siết trong lòng bàn tay, nay đã bị mồ hôi thấm ướt một nửa.

“Cmn quá là kích thích” Hấn lại nói thêm.

Chú thích:

(1) Nguyên văn điều “ ” cũng gọi là (lãng), thông thường được viết thành “ ”. Được dùng để chỉ bộ phận sinh dục của nam giới hoặc làm từ mắng chửi. Hiện tại trên internet nó đã trở thành một câu nói ưa thích, mở rộng ra biểu đạt ý tứ lợi hại, dũng mãnh.

(2) Phục: mai phục, sát: giết => mai phục rồi giết

(3) Chân kìm ()

20. Chương 20: Thi Đấu Đồng Đội – Giết Chóc 2

Thi đấu tiến hành đến phút thứ mười một.

Lượt hồi sinh của hai bên còn lại phân biệt là:

Đội Thất Sát 8 lượt; đội Dreams 14 lượt.

Support thẻ bài sư của Dreams bỏ mạng trong hai giây!

Chỉ huy bọn họ mãi đến mấy giây sau khi nghe thấy thông báo của hệ thống mới ý thức được là giảm quân số, vô cùng kinh ngạc hỏi: “Thẻ bài chết lúc nào? Chết như thế nào vậy?!”

Thẻ bài trong thời gian đếm ngược sống lại không thể nói chuyện, đội viên còn lại cũng trợn mắt há mồm: “Cậu ta vẫn đi ở giữa, chúng ta trước sau đều không nhận thấy động tĩnh gì, làm sao để người vòng qua giết cậu ta được?”

Chỉ huy bỗng nhiên nhớ tới lời dặn dò của huấn luyện viên, suy đoán nói: “Tứ gia thích đánh lén từ phía trên, khả năng là trốn ở trên cây. Chúng ta đã mất hai người, cứ chờ một lát, không nên đi tìm Thất Sát, chờ thánh thương trở về đã”

Bốn người bày ra đội hình phòng thủ, giảm tiến độ, đao phủ bắt đầu cảnh giác quan sát tán cây.

Thế nhưng bọn họ lại đoán sai.

Giờ phút Tyler này không còn tiếp tục canh giữ phía trên bọn họ nữa mà nhanh chóng di chuyển, mai phục ở bên trên một con đường mòn khác.

Nam bình luận viên không khỏi tiếc nuối nói: “Ồi chao! Dreams lúc cần cẩn thận thì không cẩn thận, giờ Tứ gia đi rồi thì lại không chớp lấy cơ hội!”

Nữ bình luận viên: “Những lời này thực ra phải nói ngược lại, hẳn là Tứ gia quá lý giải tiết tấu! Hẳn giống như biết kẻ địch khi nào thì dừng, khi nào thì hành động, đây là ý thức chiến lược đáng sợ đến nhường nào!”

Lúc bọn họ nói được một nửa, bỗng nhiên sững sốt phát hiện: thánh thương đến rồi.

Thánh thương đến đúng lúc Tyler vừa ẩn núp đi, hẳn liền xuất hiện trong tầm nhìn của Tyler. Hơn nữa hẳn quay trở lại rất đúng chỗ, Tyler mai phục chỗ nào, hẳn liền bay đến chỗ đó!

Nam bình luận viên trợn mắt há mồm: “Cứ như là đã ước định tốt rồi vậy!”

Nữ bình luận viên: “Tôi không tin đây là một sự trùng hợp. Tứ gia tuyệt đối biết thánh thương sẽ đến nên mới mai phục ở đó! Nhưng vấn đề là làm sao Tứ gia biết được?”

Đáng thương thánh thương lần trước chủ động đánh lên Tyler lại bị giết ngược lại. Bản thân hẳn cũng biết mình khẳng định đánh không lại Tứ gia.

Lần này đổi lại hẳn bị Tyler tồn thủ (1), trong nháy mắt thấy Tyler, tưởng chừng sợ đến mức hồn phi phách tán.

Lần mai phục thứ hai này không vượt quá mười giây đã kết thúc. Thánh thương bất ngờ không kịp đề phòng bị Tyler đóng đinh ở trên cây.

Nam bình luận viên: “Ôi trời thăm quá! Tôi chẳng dám nhìn luôn”

Nữ bình luận viên: “Haizz, tôi cũng chả biết nói sao nữa. Cho đến nay, trên sàn thi đấu vẫn chưa có bất cứ một tuyển thủ nào có thể một mình đánh thắng được Tứ gia cả”

Thánh thương lại chết. Tyler nhàn hạ không có việc gì làm lại trở về ngồi không coi giữ đội Dreams.

Bậc thầy sát thủ nắm chắc thể cục và nhân tâm có thể nói là khủng bố. Hẳn liếc cái là biết trong kẻ địch, lòng cảnh giác của ai đã biến mất, cũng có thể hoàn toàn bắt lấy cơ hội kích sát chớp nhoáng.

Vừa qua mấy chục giây, lại một người nữa bị Tyler giết cho hồn phách tiêu tan (2).

Chỉ huy Dreams nhện không được nói: “Thể này không ổn, chúng ta không thể để lạc đàn, tên sát thủ này thật ĐM...không có cách nào để PK. Chúng ta đi bắt hẳn hai lần, giết hẳn hai lần là hẳn không dám một mình phục sát người của ta nữa”

Còn lại ba người bắt đầu tìm kiếm tung tích Tyler. Bởi vì thể bài sư chết cho nên quỷ thuật pháp sư dùng

một phép thuật trinh sát là “Hoàn cảnh ký ức”: phạm là kẻ địch nán lại ở một nơi, đều sẽ biểu hiện ra là màu xanh huỳnh quang, vị trí càng gần thì càng sáng.

Phép thuật vừa sử dụng, tất cả mọi người đều sờn tóc gáy.

Bởi vì trên đỉnh đầu bọn họ chỉ chút dày đặc đều là nơi Tyler đã ngồi qua.

Mà bọn họ nói thế nào cũng thường xuyên liếc nhìn lên trên đầu, thế mà ngay cả một lần cũng không phát hiện ra! Tứ gia có năng lực gì mà tránh né được tầm mắt vậy?

Chỉ huy: “...” Vừa nghĩ đến có người ở gần vậy cân nhắc làm sao để giết mình liền có cảm giác nghĩ lại mà sợ!

Toàn bộ quá trình khán giả đều nhìn Tyler, thấy người của Dreams cuối cùng cũng phát hiện ra, vậy mà lại có cảm giác rất thích chí: Ha ha ha ha mấy người sợ không? Sợ không? Cục cưng vừa rồi cũng sợ vậy đó!

Giờ phút này khoảng cách của Tyler không xa cũng không gần.

Hắn vừa thấy hướng đi của kẻ địch liền biết bọn họ dùng phép thuật trinh sát, không chút do dự quay đầu rời đi.

Nam bình luận viên tán thưởng nói: “Đây chính là một nét đặc sắc khác của Tứ gia ——cho dù có năng lực giết ngược lại 2V4 hắn cũng không bao giờ chủ động lấy ít địch nhiều. Điểm này so với loại tuyển thủ thích khoa trương để xúc động thì thông minh hơn nhiều”

Nữ bình luận viên: “Chính xác, thao tác của Tứ gia không thể bắt bẻ, ý thức chiến lược cũng rất xuất sắc. Chúng ta có thể nhìn thấy hướng đi hiện tại của hắn...Hic”

Nam bình luận viên: “...Lại bắt đầu”

Nữ bình luận viên: “...Đúng vậy”

Hai người nhìn màn ảnh trầm mặc một hồi, đồng thời thở dài.

——Tyler lại bắt đầu chặn điểm hồi sinh.

Cái này thì phải bình luận thế nào đây? Không có cách nào để bình luận á!

Sống lại đến một người chết một người, đến hai người chết cả đôi!

Luận việc tập kích quy mô nhỏ một chọi một, một chọi hai này Tứ gia giết quá thuận tay, mỗi một người thời gian bình quân không vượt quá hai mươi giây!

Khán giả trên màn hình chung: “Đậu mề ha ha ha ha muốn phát rò luôn!”

“Cho người lạc đàn, cho người bị giết một mình, cho người xui xẻo bị Tứ gia coi trọng!”

“Chân tâm Tứ gia là một người carry toàn trường mà. Nếu không phá giải được chiến thuật của hắn, bất cứ đội ngũ nào đều không có cách nào đánh lại. Tứ gia vĩnh viễn có biện pháp chia tách đội ngũ phe địch, sau đó đuổi theo đại khai sát giới bên có nhân số ít hơn. Dreams vĩnh viễn không có cách nào tập hợp đủ người để mở đoàn (3). Thiếu ba người mà mở đoàn chính là tự sát cấp tốc, nhưng chịu đựng không mở đoàn mà đùa giỡn với Tứ gia, chính là tự sát mãn tính...”

Đội Dreams “tự sát mãn tính” chống đỡ ba phút, trong lúc bị Tứ gia farm trọn bốn mạng, lượt hồi sinh nhất thời chỉ còn lại tám lượt.

Đội Dreams còn chưa tìm ra được biện pháp đập tan quá trình chết vô hạn tuần hoàn này, đội Thất Sát cuối cùng cũng dồn lại đây.

Trận sương mù này xác thực rất lợi hại. Đội Thất Sát liên tục combat thất bại ba lần, sau vẫn cẩn thận vững bước đi tới, mãi đến lúc này mới một lần nữa chạm trán với đội Dreams.

Mà Dreams lúc này nhân số không đủ, trị liệu và support đều vừa bị Tứ gia giết về nhà ——

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Thất Sát rửa sạch mối nhục, trực tiếp đánh một đổi bốn, có thể nói là giành được toàn thắng.

Sau khi kết thúc một hồi giao tranh, nam bình luận viên liền nói: “Tới đây kết quả thi đấu đã không còn gì bất ngờ nữa, chỉ cần Tứ gia còn áp trận ở hậu phương, đội Dreams khó mà ngăn được cơn sóng dữ”

Quả nhiên, chỉ sau hai phút rưỡi, cùng với việc Tyler lần thứ hai tóm gọn thánh thương xui xẻo, lượt hồi sinh cuối cùng của Dreams cũng theo đó mà mất sạch.

Đội Thất Sát lần thứ hai giành chiến thắng.

Điểm số Bo3 đã đạt 2:0, trận này vòng bán kết đội Thất Sát thắng.

Theo đội viên của hai bên lục tục bay lên sân khấu lớn, màn hình phía sau bắt đầu công bố tuyển thủ MVP: Trên màn hình xuất hiện đầu tiên là nửa người trên của thể bài sư đội Dreams, sau đó trên đầu đột

hiện bóng dáng treo ngược của Tyler. Động tác Tyler vừa nhẹ vừa chậm, không một tiếng động đưa chủy thủ đến bên tai thẻ bài, sau đó đột nhiên thu lại!

Tức khắc cả người thẻ bài đều bị kéo lên trên tầng cây, biến mất không thấy đâu.

—— Chính là một màn Tyler bắt đầu phục sát.

Khán giả lần thứ hai hồi tưởng lại pha ngoạn mục đó, không khỏi lớn tiếng khen hay, tiếng vỗ tay tiếng còi vang lên không ngừng.

Trên màn hình chung lại spam bình luận: “66666666 (4)” “Màn ảnh đặc sắc nhất tháng này lại bị Tứ gia chiếm lấy rồi!” “Ống kính này, chiếu thẳng phim đừng có cắt đi có được không!”

Tuyển thủ đội Thất Sát cùng Dreams cũng lục tục quay đầu lại xem. Lúc thi đấu bọn họ căn bản không thấy bóng dáng Tứ gia, nhìn thấy Tứ gia hóa ra là dùng phương thức này giết thẻ bài, nhất thời trợn mắt ngoác mồm.

Khi chỉ huy Dreams lên bắt tay thì nói: “Đúng là không thể không phục...”

Chỉ huy đội Thất Sát vội vàng khiêm tốn đón nhận: “Đâu có đâu có, biểu hiện của các cậu cũng rất xuất sắc”

Hai người bắt tay, đồng thời đối mặt mỉm cười với khán giả, bên chủ trì tổ chức lập tức tách tách screenshot.

“Người tôi phục là Tứ gia” Chỉ huy Dreams một bên bắt tay, một bên mặt không đổi sắc thấp giọng nói, “Nếu không có Tứ gia, trận thứ hai các cậu đã bị chúng tôi giết nát rồi”

“...” Chỉ huy đội Thất Sát duy trì mỉm cười, ngầm phân cao thấp nói, “Ánh mắt huấn luyện viên của bọn tôi tốt, đãi ngộ của đội tốt, hà hà, Tứ gia nhìn trúng bọn tôi —— sự thật nói lên tất cả, mấy người có thêm muốn cũng vô dụng. Mua ha ha ha ha ha!”

Chỉ huy Dreams: “..... Suýt nữa thì quên huấn luyện viên của mấy người là Tiền Thăng” Luận điệu bộ không biết xấu hổ mấy người được Tiền Thăng chân truyền, tôi có đuổi theo cũng không kịp!

Trận này đánh xong, khán giả dồn dập biểu thị cảm giác mỹ mãn, giống như vừa mới xem phim bom tấn vậy.

Một vài khán giả không xem thi đấu cá nhân lần đầu tiên biết đến Tứ gia, cũng là lần đầu tiên thấy được một người có thể hoàn toàn mặc kệ đoàn chiến, không phối hợp, không nói đạo lý, bằng thực lực cá nhân mà giết cho một đội ngũ quân lính tan rã.

——Khoái chết đi được! Về nhà nhất định phải lục tìm video thi đấu cá nhân trước đó của Tứ gia để xem mới được! Trước đây sao lại không biết 1V1 cũng có thể phấn khích như vậy chứ!

Rất nhiều khán giả bởi vì quá kích động, cho nên đến khi tuyển thủ rời đi rồi họ vẫn còn bị vây trong trạng thái hưng phấn, thẳng thẩn tiếp tục nghe giai đoạn tẻ nhạt sau đó——huấn luyện viên và phóng viên tranh luận.

Trước kia khâu này đều là chuẩn bị để dành cho người ăn chén cơm tin tức eSport, vì vậy tương đối khan. Nhưng không nghĩ tới trận đấu này lại có nhiều khán giả không nỡ đi, còn muốn nghe huấn luyện viên tán gẫu về chuyện của Tứ gia —— tỷ lệ người xem thậm chí còn giữ hơn phân nửa, chủ trì tổ chức không kịp chuẩn bị kích động đến mức mặt cũng tái cả rồi.

Các phóng viên cũng có chút kích động, đi lên liền hỏi: “Huấn luyện viên Tiền, xin hỏi ngài có đánh giá gì đối với trận thi đấu này?”

Huấn luyện viên cười khà khà: “Biểu hiện của Tứ gia không tồi, chỉ là giống như không tìm được trạng thái”

Phóng viên: “...” Tiền Thăng lại bắt đầu không biết xấu hổ rồi.

Khán giả: “...” Cái gì gọi là “không tìm được trạng thái”?! Ông cmn giỡn bọn tôi à?

Có phóng viên lại hỏi: “Xin hỏi trong trận thi đấu thứ hai, Tứ gia có thể chuẩn xác tìm được người đi lẻ trong sương mù, là vì có chiến thuật đặc thù nào sao? Ví dụ như “chiến thuật Tứ gia”?”

Huấn luyện viên: Cậu hỏi tôi thì tôi biết hỏi ai? Tôi cmn còn muốn hỏi cái tên bình luận viên kia “chiến thuật Tứ gia” là cái gì đây này!

Thế nhưng đầu có thể đứt máu có thể chảy nhưng ra vẽ thì không thể dừng.

Huấn luyện viên cao thâm bí hiểm nở nụ cười: “Không sai, Tứ gia có một chiến thuật đặc thù, nhưng giờ tôi không thể nói cho mọi người. Hẹn gặp lại ở trận đấu tiếp theo”

Nói xong vung tay áo, tiêu sái rời đi.

Phóng viên: “.....”

Nam bình luận viên: “...” Lúc kích động phun ra một câu “chiến thuật Tứ gia, không ngờ lại chó ngáp phải ruồi sao?”

Chú thích:

(1) Nguyên văn tồn thủ “ ”: bí mật ở nơi nào đó chờ đợi người có hiềm nghi phạm tội xuất hiện để bắt lấy

(2) Nguyên văn là âm tử trong âm tử dương hoạt “ ”: Chỉ cái xác không hồn, ý tứ là nội tâm thất vọng nhưng không thể không làm. Một nghĩa khác là dùng cho cổ phiếu trong tình trạng ảm đạm, chậm chạp không thấy tăng

(3) Mở đoàn: chuẩn bị combat

(4) 66666666 có hài âm với “ ”: Có hai nghĩa, ở trong game, nếu như có người hoàn thành một thao tác vô cùng đẹp mắt, ví dụ như gần hết máu mà vẫn giết ngược lại, thì người chơi sẽ đánh một chuỗi 6666666666 biểu thị sự khâm định cùng tán dương. Nhưng nếu có người máu còn đầy mà lại chết, gặp chút trở ngại không thể tránh khỏi lại có hành vi như học sinh tiểu học, đồng đội sẽ đánh 666 đại biểu ý xấu, ý là “Vậy mà cũng chết được cậu cũng tài quá rồi 666”

21. Chương 21: Pháo Hoa Rực Rỡ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đánh xong trận đấu, thông tin về Tứ gia trên trang chủ quả nhiên lại được đổi mới.

Lần này chủ yếu là tăng thêm bình luận, đồng thời trên lý lịch nhiều hơn một điều: MPV thi đấu đồng đội ván thứ hai trận 8/4 vòng bảng ngoại hạng eSport khu vực địa cầu.

Ngoài ra chính là nhiều thêm một bức ảnh động “treo ngược phục sát”.

Lúc này mục bình luận bên dưới vô cùng nhộn nhịp.

Có cái rất kích động: “Tứ gia tham gia thi đấu đồng đội, kích động quá đi!” “Hu hu hu đồ quỷ sứ, anh còn biết trở lại giải đấu à!”

Có cái nói: “Ê cái ông Tiền Thăng lưu manh không biết xấu hổ này, tuyệt đối đừng có mà dạy hư bằng sơn khốc ca Tứ gia của tui đó! Khẩn trương!”

Có cái thì: “Tứ gia quá cứng chiều đội trưởng rồi, anh anh anh đúng là thiết hán nhu tình (1)!” “CP này mì đã định, không phục thì đến chiến!” “Đảng Tứ gia x đại diện không phục! Đại diện pháp luật của Tứ gia mới thật là tuyệt sắc!”

Còn có tòa cao tăng: “Chiến thuật Tứ gia rốt cuộc là gì?” “Cầu hỏi chiến thuật Tứ gia +1” “Chiến thuật Tứ gia là cái gì +10086”.....

Victor nhìn nhìn, nói: Tứ gia đâu chỉ tốt với mỗi đội trưởng Thất Sát thôi đâu, anh ấy đối với tớ cũng rất tốt đó!”

Bạn cùng phòng của cậu: “.....Khả! Khả của tớ ơi, cậu đừng vội tranh giành tình nhân thế”

Victor rầm rì một tiếng: “Tớ có tranh giành tình nhân đâu, tớ cũng có lâu (2) chứ bộ, bọn họ nói tớ và Tứ gia rất xứng đôi này!”

“...” Bạn cùng phòng nói, “Khả à, cậu cứu tớ trước đi, bệnh ung thư của tớ sắp phát tác rồi!”

Victor: “Ung thư tởm mò giai đoạn cuối của cậu không chữa được nữa rồi!”

Bạn cùng phòng: “Hu hu hu, xin cậu mà Khả của tớ! Xin cậu đi hỏi Tứ gia cái chiến thuật Tứ gia rốt cuộc là gì đi! Không có thuốc uống tớ sẽ chết mất!”

Victor im lặng hai giây, bỗng nhiên nói: “Vậy được rồi, tớ sẽ đi tìm Tứ gia. Là cậu cầu xin tớ mới đi đó”

Bạn cùng phòng: “...” Nhưng cả mặt cậu đều mang biểu cảm “Rốt cuộc cũng có lý do đi ôm ấp yêu thương rồi vui quá đi” kìa!

.....

Khi Victor đi tới câu lạc bộ Thất Sát thì vừa vặn gặp bọn họ đang chuẩn bị huấn luyện đội ngũ.

Tyler đang ở trong sân thi đấu giả lập, ngồi trên cây nhắm mắt dưỡng thần, một chân thì đặt trên ngọn cây, một chân khác không có chỗ để liền buông thông xuống ——Victor nhìn thấy thật sự muốn chạy lên đo chiều dài thử xem.

Nhưng cậu không dám, liền khiêm tốn đứng bên ngoài sân, nhìn mấy đội viên còn lại của Thất Sát bốc thăm.

Những đội viên bắt được thăm ngắn đều nhao nhao thở phào nhẹ nhõm.

Mà cái người bắt được thăm dài vẽ mặt đưa đám nói: “Xong, bị ngược thê thăm rồi”

Victor đi đến bên cạnh huấn luyện viên, nhỏ giọng hỏi: “Bắt được thăm dài thì làm sao vậy ạ?”

Huấn luyện viên nói: “Ồ, cậu đến rồi à Tiểu Khả? Bắt được thăm dài thì phải qua đội hai”

Victor: “??” Thay người sao?

Huấn luyện viên vừa nói xong, liền thấy cái người bắt được thăm dài yên lặng đi sang đội hai, mà bên đội hai thì lại không có người đi qua.

Sau đó bọn họ mở thi đấu tùy chỉnh.

Bên Tyler: 5 người.

Đối diện Tyler: 7 người.

Đấu võ (3).

Victor mặt mày ngây ngốc, nội tâm hò hét nói: Này mà cũng được à! Thi đấu đồng đội sao có thể lấy nhiều đánh ít được, các người đang bắt nạt nam thần của tôi sao!!!

Cậu khẩn trương tiến sát lại nhìn, sau đó nghe thấy huấn luyện viên vừa ghi chép vừa nói thầm: “Mãi mà không sờ tới được gốc gác của Tứ gia, làm huấn luyện viên ta đây dễ dàng sao...”

Victor cẩn thận hỏi: “Huấn luyện viên, đánh như vậy có thể huấn luyện được cho Tứ gia sao?”

“Tôi cũng đâu có huấn luyện cho Tứ gia đâu” Huấn luyện viên nói, “Tôi chỉ huấn luyện khả năng đối kháng của bên đối diện Tứ gia thôi. Nếu như đối đầu với Tứ gia mà không bị giết nát, cơ bản trên sân thi đấu không cần sợ chiến thuật tập kích nữa”

Victor: “.....”

Luyện tập dùng sân thi đấu bên trong, hai bên vẫn đánh đến người tới ta đi, khá là ngoạn mục.

Tyler rõ ràng là đang nhường, bởi vì tiết tấu của hắn vừa nhanh lên, mấy người da mỏng nhất dễ dàng bị giết nhất bên đối diện đã có dấu hiệu sụp đổ. Sau đó Tyler lại thả chậm tiết tấu, đối diện lại ỷ vào nhiều người chỉnh đốn lại đội hình giết trở lại.

Lúc tiết tấu chậm lại, Tyler có vẻ rất nhàm chán.

Có một lần hắn thấy một bãi cỏ, liền đi lên dùng cái ngã xuống, chán đến chết nằm một lát rồi lại đứng dậy.

Vụn cỏ dại rì rào rơi xuống từ trên người hắn. Tyler tiện tay nhặt lên một cọng cỏ, vừa gấp thành hình bông hoa nhỏ, vừa đi về phía chiến trường.

Victor ở bên ngoài sân: “....” Oh ——my ——god nam thần của tôi cute muốn nổ tung luôn rồi!!!

Sau đó Tyler lại ở trên chiến trường phục kích support bên đối diện. Phỏng chừng là cảm thấy hoa nhỏ tét từ cỏ trên tay vướng víu, vì thế sau khi giết người xong, mặt không chút thay đổi tiện tay buộc lại.

Sau khi buộc xong thấy nó bị lệch, lại duỗi tay chỉnh chỉnh, lúc này mới hài lòng rời đi.

Victor: “....” A a a! Nam thần của tui cute làm tui không thể thở nổi!

Ngày hôm nay đấu luyện tùy chọn không có chuyện thắng thua, Tyler cân bằng số lượt hồi sinh của hai bên xấp xỉ bằng nhau.

Nửa tiếng rồi cuộc trôi qua, sau khi đánh xong tất cả mọi người đều nằm xuống như cá chết, Tyler cũng hoạt động thân thể một chút.

Victor còn đang do dự nên đi lên chào hỏi thế nào, Tyler sớm đã phát hiện thấy cậu, đi tới nói: “Chờ một chút”

“A, vâng”

Victor bắt tri bắt giác đi cùng với Tyler, một đường đi tới phòng nghỉ của câu lạc bộ Thất Sát.

Tyler đóng cửa lại, thuận tay tháo kính mắt nguy trang, vuốt tóc, đến trước vòi phun nước rửa mặt, thuận miệng nói: “Có chuyện tìm tôi hay là tới đây xem?”

“Thực ra cũng không có chuyện gì, bạn cùng phòng của tôi...” Victor nói được một nửa, bỗng nhiên thấy Tyler ngẩng đầu, đôi mắt vàng biêng biếc đang nhìn mình, trên lông mi hầy còn đọng nước.

Victor nháy mắt quên lời: “...” Đây là đâu? Mình là ai?!! Vì sao mình lại cảm thấy khát thế này!!

Mỗi lần thấy Victor, Tyler luôn sẽ đạt được tâm trạng tốt trong vòng hai phút.

Lúc này cũng vậy.

Trong mắt Tyler dần mang ý cười, nói: “Là bạn cùng phòng của cậu nhớ tôi, hay là cậu nhớ tôi?”

Victor ấp úng: “Là tôi, không phải...thực ra là cả hai”

“Đừng nhớ tôi quá” Tyler nói.

Victor không biết có phải hẳn có ý phiền chán hay không, cẩn thận từng li từng tí một nhìn trộm hắn.

Tyler lại nói: “Tuy rằng tôi cũng không muốn nói câu này, thế nhưng chủ yếu là lo cậu ngủ không ngon thôi”

Victor đỏ mặt, nói: “Không, không đâu, giấc ngủ của tôi rất đầy đủ” Từ lúc có thể về Tứ gia, đầu giường liền đặt một bức tranh chân dung cùng kích cỡ! Mỗi ngày đều có thể cười ngáy ngô đi vào giấc ngủ đó!

“Thật không?” Tyler nói, “Tôi còn tưởng rằng cậu sẽ nói “Nghĩ quá nhiều không làm được” chứ”.

Victor: “....”

Bạn học Victor bắt đầu nghĩ ngợi lung tung đứng núi này trông núi nọ. Nội tâm có một ngàn con nai con đang dùng cái sừng non nớt đâm vào bức tường trái tim cậu!

Lúc này, bên ngoài phòng nghỉ có người gõ cửa.

Huấn luyện viên ở bên ngoài nói: “Tứ gia, Tiểu Khả, các cậu đều ở trong đó à? Đúng lúc mọi người đều ở đây, có muốn tụ tập làm một bữa không? Tiểu Khả đã giới thiệu hai chúng ta với nhau, tôi còn chưa cảm ơn cậu ấy đây!”

Victor do dự một lát, cậu không thích phong tục mời rượu vô nghĩa trên bàn ăn bên khu địa cầu này lắm ——ở thế giới ảo cũng phải xoắn xuýt một hồi, nhưng tạm thời không nghĩ được cách nào để từ chối.

Tyler nhìn ra được cậu do dự liền nói: “Cậu ấy không có thời gian”

Huấn luyện viên cách cửa nói: “Hả? Không phải cậu ta qua đây xem sao?”

Tyler nói: “Thời gian hôm nay của cậu ấy là của tôi”

“Ồ” Huấn luyện viên có phần ngây ngốc, “VẬY các cậu ăn ngon miệng nhé”

“Được rồi, tạm biệt”

Vì thế cứ như vậy, Victor cũng không biết làm thế nào mà cuối cùng sự việc lại phát triển thành cậu và nam thần mặt đối mặt ngồi trong một quán cà phê nhỏ.

Bầu không khí rất u nhã tĩnh mịch, Tiểu Khả đứng ngồi không yên.

Tyler nhìn ra được cậu rất căng thẳng, cho nên kêu một bát chè sago (4), cười khời mào đề tài nói: “Nghe nói cuối tuần các cậu có một buổi họp báo tin tức, tất cả công tác đều xong xuôi cả rồi à?”

Victor bưng bát chè sago, giống như hamster nhỏ tích trữ lương thực, cảm xúc khẩn trương vì vậy mà được xoa dịu, nói: “Đúng vậy, công việc chính đều xong xuôi cả rồi. Tuần sau chúng tôi chuẩn bị tuyên bố tất cả tài liệu có thể công khai, đồng thời gửi lời cảm ơn đến sự giúp đỡ của cộng đồng”

Tyler nói: “Rất nhiều người đều là tự nguyện làm việc, cậu cũng giúp đỡ mà không đòi hỏi gì. Tôi nghĩ, tôi nên cảm ơn cậu thế nào mới tốt đây?”

Victor được sủng mà sợ xua tay: “Không không, không cần cảm ơn đâu, thực ra tôi đã nhận được thù lao tốt nhất rồi”

Nụ cười của Tyler càng sâu thêm, nói một cách đầy dụng ý sâu xa: “Cậu không muốn cái gì sao? Hoặc là nói nguyện vọng của cậu cũng được”

Ánh mắt Tyler dần trở nên mập mờ, chăm chú nhìn Victor.

Victor đỏ mặt: “Thật sự có thể sao?”

Tyler nói: “Bất luận là nguyện vọng gì đều đáng giá để ném thử”

Victor lấy dũng khí, kích động nói: “Tôi...tôi muốn tóc nhỏ!!!”

Tóc, tóc nhỏ?

Tyler: “???”

Victor: “Không không không xin lỗi, tôi muốn là nói hoa nhỏ!”

Tyler phản ứng lại, nhin cười nói: “À, hoa”

Victor quần bách nói: “À vâng. Hoa nhỏ dùng cỏ tết thành, từ trước tới nay tôi chưa từng thấy loài hoa nào có hình dáng như vậy cả...”

“Đó là hoa chuông xanh” Tyler nói, “Hắn là chỉ sinh trưởng ở quê hương của tôi, ở đây tôi cũng chưa từng thấy qua”

Tyler giờ phút này đang suy nghĩ: Có nên nói cho cậu ấy biết tên gọi khác của hoa chuông xanh là “chuông tang màu xanh” không?

Lam linh hoa chẳng những là tên gọi của tổ chức sát thủ mà cũng là dấu hiệu của họ. Hình dáng của hoa chuông xanh, chính là hình dáng của chuông tang.

Năm đó bậc thầy sát thủ Tyler Odin mỗi lần hoàn thành một nhiệm vụ, đều sẽ nhẹ nhàng đặt lên thi thể một đóa hoa chuông xanh.

Có đôi khi trải qua một thời gian dài phục kích, hoa chuông xanh cũng sẽ héo rũ. Trong thời gian mai phục chờ đợi, Tyler sẽ tiện tay dùng cỏ tết thành một bông hoa —— đây chính là nguyên nhân hắn có được kỹ năng này.

Mà Victor thì lại đang suy nghĩ: Trời ơi, hóa ra lúc nam thần nhàm chán sẽ tết hoa nhỏ, là loài hoa của quê hương! Anh ấy nhất định là rất nhớ nhà! Nam thần của mình thời điểm không bằng sơn quả thực làm cho người ta đau lòng đến hỏng a a a!!

Giờ phút này, nội tâm Victor tràn ngập nhu tình sôi trào mãnh liệt, dịu dàng nhìn Tyler.

Tyler quyết định không nói chân tướng cho cậu, vươn tay lấy một cái ống hút mảnh dài trên bàn cà phê, tiện tay gấp lại, liền biến thành một đóa hoa chuông xanh.

Tyler nhẹ nhàng cắm nó vào trong bát sago Victor đang bưng trên tay, nói: “Nếu thích thì tôi sẽ dạy cậu làm”

Victor chỉ cảm thấy động tác trên tay Tyler vừa nhanh lại vừa đẹp, không thấy rõ làm sao mà gấp được như vậy, không khỏi thấp thỏm nói: “Tôi ở phương diện này khá ngốc, không am hiểu lắm về làm đồ thủ công, tôi sợ làm lỡ thời gian của anh...”

Tyler: “Tôi không thích người ngốc”

Victor: QAQ

Sau đó Tyler lại nói: “Cho nên cậu khẳng định không ngốc”

“.....?!”

Bạn học Victor sững sờ một giây, sau đó nháy mắt nổ tung thành pháo hoa rực rỡ cả chân trời!!!

Chú thích:

(1) Thiết hán nhu tình “ ”: Sự nhẹ nhàng ôn nhu của con người sắt đá

(2) CP lâu

(3) Nguyên văn khai đả “ ”: là chỉ diễn viên trong hí khúc biểu diễn đánh võ

(4) Nguyên văn tây mê lộ “ ”: Tên tiếng anh của nó là Sai mai lo hoặc Sago, tên đầy đủ là Sago Gula Melaka. Đây là một món chè trắng miệng được làm bằng trân châu, dừa và sữa đặc (ở một số nơi còn được gọi là chè bột báng)

Editor có lời muốn nói: “Tôi không thích người ngốc” “Cho nên cậu khẳng định không ngốc”. Ôi trời ơi thả thính kìa, cái đôi này sao lại đáng yêu vậy không biết (). Bạn Victor cute quá, mỗi lần gặp Tyler là y như rằng biến thành bé hamster nhút nhát, còn Tyler thì đích thực là lão yêu quái thành tinh, lần nào cũng phải chọc Victor đỏ mặt một lần mới chịu ()

22. Chương 22: Tứ Gia X Đại Diện

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Victor lại một lần nữa nhẹ nhàng bay trở về ký túc xá.

Bạn cùng phòng vừa thấy vẻ mặt của cậu, kinh hãi đến biến sắc hỏi: “Tiểu Khả!!! Không lẽ cậu đã mất zin rồi?!!!”

Victor thần du vật ngoại (1), yếu ớt nói: “Tớ cũng rất muốn bỏ nhào vào nam thần...Nhưng giá trị vô lực của nam thần cao quá!”

Bạn cùng phòng thở phào nhẹ nhõm, nói: “Không mất zin là tốt rồi. Nhanh nhanh Tiểu Khả, đến báo cáo tình hình cho tớ đi”

Victor lay lay, nói nam thần lăn lộn trên cỏ rất cute nha.

Bạn cùng phòng: “...” Tớ cũng vậy a!!!

Victor lại nói, nam thần dạy cậu cách gấp hoa nhỏ, thật dịu dàng thật sẵn sàng nha.

Bạn cùng phòng: “...” Một bông hoa thôi cậu đã bán mình luôn rồi à?!

Victor tiếp tục lay lay, kể lại một lần đoạn đối thoại ấn tượng sâu đậm đó.

Chờ cậu nói xong, phát hiện bạn cùng phòng đã ngồi ở một bên, chăm chú viết hai trang ghi chú.

Victor: “??”

Bạn cùng phòng: “Tất cả đều lời vàng ngọc khi hẹn hò đó! Mẹ nó, cái này đúng là ghẹo gái (2)....ghẹo giai công ma mà!! Học nhiều hai câu tớ còn lo không tìm được bạn gái sao?!”

Victor chà xát da mặt nóng lên của mình, ngã bẹp lên ghế sofa, nói: “Cậu nói xem, rốt cuộc ý của nam thần có phải là thích tớ không?”

Bạn cùng phòng nói: “Không biết, không biết được. Nam thần của cậu thủ đoạn quá cao siêu, loại câu FA như tớ làm sao mà đoán nổi...”

Victor ôm gối ôm, buồn rầu nói: “Sau đó cũng không thấy anh ấy nhắc lại. Nói không chừng là thuận miệng an ủi tớ thôi”

“...” Bạn cùng phòng, “Nói thật nè Tiểu Khả, cái loại nhân vật cấp học thần (3) như cậu còn cần lời an ủi “cậu không ngốc” sao?”

“Tớ không muốn an ủi, tớ muốn nam thần!” Học thần phát điên nói, “Nam thần thích mình? Không thích mình? Thích mình? Không thích mình?....”

Bạn cùng phòng: “...”

Bạn cùng phòng yên lặng cất notebook đi, nói sang chuyện khác: “Tiểu Khả, cậu có hỏi giúp tớ “Chiến thuật Tứ gia” là cái gì không?”

Victor sững sờ một chút: “Ày” Quên, quên mất....

Bạn cùng phòng cũng phát điên: “Tiểu Khả! Tớ chết đây! Chiến thuật Tứ gia rốt cuộc là cái gì hả!”

Victor: “Xin lỗi mà, lần sau gặp mặt tớ nhất định sẽ hỏi giúp cậu”

Bạn cùng phòng lắc vai cậu nói: “Khả của tớ ơi! Mỗi lần cậu đi gặp nam thần chỉ số thông minh đều để quên ở nhà hết rồi! Xin cậu có tiền đồ tí đi, nam thần của cậu còn chưa tỏ ý gì đâu! Cậu nhất định phải bình tĩnh, phải vững vàng, mỗi bước đều phải thận trọng á!”

Vừa mới nói đến đây, có người đến gõ cửa.

Là chuyển phát nhanh.

Hai người đi tới cửa nhận chuyển phát nhanh, thấy đó là một bó hoa tươi đặc biệt lớn.

Bên trong có đủ mọi loại hoa, từ hoa cẩm chướng (4), hoa thủy vu (5) to lớn, đến hoa baby (6) nhỏ nhắn xinh xinh. Ở chính giữa có kẹp một tấm thiệp hình trái tim, bìa ngoài viết: Tặng Victor.

Hai người hai mặt nhìn nhau, bạn cùng phòng nói: “Tiểu Khả, lại có em gái thổ lộ với cậu à?”

Victor: “Đâu có đâu”

Thuận tay rút tấm thiệp kia ra, nhìn mặt sau: Từ Mr. Odin.

Victor: “.....”

Bạn cùng phòng: “.....”

Sét đánh chớp nhòa, điện giật rít gào!

Trăm hoa đua nở, mưa hương đầy trời (7)!

Victor áu một tiếng ở cửa rồi kêu lên: “Nam thần!!!”

Bạn cùng phòng cũng bị cậu làm cho kích động, đóng cửa lại nói: “Trời ơi! Mau mở ra coi đi. Chẳng lẽ lại thành thật rồi?!”

Victor cầm lấy tấm thiệp, nói: “Tớ tớ tớ tớ có hơi khó thổ”

Bạn cùng phòng: “Tớ cũng vậy!”

Victor cẩn thận dè dặt mở tấm thiệp ra, thấy bên trong vẽ mấy bức hình.

Cũng không phải thổ lộ.

Một chữ cũng không có.

Chỉ là mấy bức tranh tự tay vẽ hướng dẫn cách gấp hoa.

Sau đó, nguyên một buổi tối hôm ấy, Victor vẫn luôn suy nghĩ: Nam thần thích mình? Không thích mình? Thích mình? Không thích mình?.....

Bạn cùng phòng vẫn đang nghĩ: Mợ nó rốt cuộc tặng hoa này là có ý gì hả? Đi em gái nó bình tĩnh và thận trọng đi, thật muốn biết Tứ gia rốt cuộc có phải có ý kia không quá!!

Chính là như thế, người nào đó thủ đoạn quá cao siêu, ghẹo người tới trần trọc trở mình, ngày đêm nhớ mong, trong lòng như có một ngàn con mèo con đang cào đến ngứa ngáy.

Bạn cùng phòng với căn bệnh ung thư tò mò của cậu cũng cùng rơi vào trong ngoặc đơn (8) luôn rồi.

.....

Rất nhanh đã đến tuần sau.

Trước trận bán kết thi đấu đồng đội vừa vặn là buổi tuyên bố của Victor. Cậu với tư cách là người đại diện pháp luật của Tứ gia đồng thời là người phụ trách cảm ơn sự giúp đỡ của các tổ chức công ích và các bên liên quan, cũng cảm ơn quần chúng cùng công bố kết quả sự việc.

Video nhận lỗi của Lộ Siêu Phàm được chiếu ngay ở buổi họp báo này, nhận lỗi trước mặt tất cả khán giả trên mạng. Có thể thấy Lộ Siêu Phàm những ngày qua vô cùng tiêu tụy, đặc biệt là bóng ma tâm lý đã đến tình trạng phải đi tìm bác sĩ điều trị. Thời điểm nói xin lỗi gãi nước mắt nước mũi tèm lem, còn thiếu việc quỳ xuống cầu xin khán giả tha thứ.

Tuy rằng mọi người đều biết làm thế này không có tác dụng gì. Đối với một ngôi sao nhỏ mà nói, gây ra một vụ bê bối như vậy, đối với sự nghiệp gã tuyệt đối là sự đả kích mang tính hủy diệt.

Victor ngồi ở giữa bục, sau khi rủ rỉ nói xong sự việc liền nhường cho người khác phát biểu.

Chờ mọi người nói xong, lại là cậu làm tổng kết cuối cùng, đồng thời bắt đầu khâu trả lời câu hỏi của phóng viên. Quá trình này hết sức hài hòa, bởi vì bên pháp viện đã đưa ra phán quyết đối với chuyện này, tài liệu văn kiện sau phán quyết chỉ có hơn mười nghìn chữ, không còn gì khác.

Các phóng viên chỉ có thể cố gắng đi khai thác ở chỗ khác.

Ví dụ như: “Ngài Victor, ngài là tự nguyện không cần thù lao làm đại diện pháp luật cho tuyển thủ số 419 đúng không? Xin hỏi nguyên nhân gì để ngài làm ra quyết định này?”

Victor sưng sốt một chút, giữ nguyên nụ cười khéo léo, nói: “Tôi rất ngưỡng mộ tuyển thủ như Tứ gia, đồng thời kính phục dũng khí không sợ cường quyền của ngài ấy ở trên sân thi đấu...Đương nhiên cũng có sự độ lượng và kỹ xảo thi đấu của ngài ấy”

Phóng viên: “Mấy tháng qua, ngài và Tứ gia rất thân cận, xin hỏi ngài có ấn tượng thế nào đối với hắn?”

Hai tai Victor dần ửng hồng, không tự chủ mà lộ ra nụ cười bí ẩn: “Tứ gia là một người rất dịu dàng”

“....”

Phóng viên cúi đầu nhìn ảnh chụp Tứ gia: Che mặt, mắt vàng, khí chất lạnh lùng nghiêm túc. Cách xa mấy mét cũng có thể dọa cho đối thủ quỳ sụp.

Dịu dàng? Excuse me???

Phóng viên rơi vào trầm tư.

Không biết vì sao, hai câu đối thoại này chỉ ngắn ngủi mười mấy giây, lại được người ghi lại, hơn nữa còn còn vô cùng nổi trong giới đặc thù nào đó.

“A a a a đẳng Tứ gia x đại diện đầu đội trời xanh! Bằng sơn công chỉ hòa tan trước tinh anh thụ gì gì đó, thật sự là rất mạnh nha nha nha nha!”

“Trời ơi chờ lâu vậy cuối cùng cũng chờ được một viên đường thật lớn, răng của tui muốn rụng luôn rồi!”

“Không ai cảm thấy đại diện quân rõ ràng khí tràng bùng nổ, phong thái cao quý lãnh diễm tinh anh, nhưng khi vừa nhắc đến Tứ gia liền nháy mắt biến thành tiểu khả ái sao? OMG, một giây trước tui còn ảo tưởng bị đại diện quân kabe don, giây tiếp theo tui siêu muốn kabe don cậu ấy!!!”

“Mì muốn xem Tứ gia giường don đại diện quân! Cái bộ dáng nho nhỏ ngưỡng ngưỡng đó đúng là quá dụ dỗ người ta!!”

Tyler không muốn lộ mặt, bởi vậy lúc đó không có mặt tại hiện trường.

Nhưng hắn xem xong video, thấy lỗ tai Victor ửng hồng cũng nở nụ cười.

Hoàn toàn không hiểu nhóm fan CP đang nói cái gì, bậc thầy sát thủ đồ cổ chỉ có thể tiếp tục lướt xem blog của Victor, thấy cậu cập nhật một nội dung mới: “Cảm ơn sự ủng hộ của mọi người, chúng ta nếu có duyên sẽ gặp lại. Cũng chúc các vị tiền đồ tươi sáng, thuận buồm xuôi gió”

Bên dưới phối với bức ảnh Tyler chào hỏi trên sân ngày đó: Theo hai ngón tay Tứ gia phất sang một bên, ống kính từ trên người hắn chậm chậm kéo ra xa, trên khán đài núi gào biển gầm, trăm vẻ xúc động nhất thời đập hết vào mắt.

Có duyên thì gặp lại ư?

Tyler mỉm cười, dùng nick nhỏ blog ba không (9) của mình nhấn lại bên dưới: “Chúng ta sẽ có duyên”

Nếu như Tiểu Khả biết Tyler trả lời, nhất định sẽ nói: Không có duyên phận cũng phải tạo ra duyên phận a!

Vì thế cho nên Victor đã giật dây bạn cùng phòng, hai người cùng nhau mua vé vào cửa trận bán kết thi đấu đồng đội, ngồi trên khán đài giả lập, hồi hộp chờ đợi đội ngũ hai bên ra sân.

Ra sân đầu tiên chính là á quân mùa giải lần trước, đội Coder.

Đội ngũ này tuổi trẻ tân duệ (10). Trong sáu thành viên có bốn người học về kỹ thuật internet, nhỏ nhất vừa mới 16 tuổi, thế nhưng thành tích tương đối khá, có thể nói là một tổ đội tiểu thít tươi.

Ra sân sau là đội Thất Sát.

Đội hình Thất Sát đã hình thành thì không bao giờ thay đổi. Tứ gia mãi đến cuối cùng mới chậm rì rì bước lên bục.

Theo các tuyến thủ lục tục lên sân khấu, trên khán đài lại vang lên từng đợt từng đợt hò reo ——quả là đình tai nhức óc, căn bản không phân biệt trước sau phải trái đang kêu gì nữa.

Thế nhưng bầu không khí sôi động này rất dễ lây lan, Victor và bạn cùng phòng cũng cùng gào lên: “Tứ gia vạn tuế! Mọi người là nhà vô địch!”

Từ góc độ bọn họ đưa mắt nhìn, giống như đặt bản thân vào trong đại dương mênh mông. Tiếng hoan hô của đám đông như mặt biển chập trùng, chỉ vì một hành động của người đứng trên sân khấu mà dậy lên sóng to gió lớn.

Nơi này ngồi mấy trăm ngàn người, cho dù là Tyler cũng không có cách nào tìm được vị trí của Victor.

Hắn trầm mặc đứng ở cuối hàng ngũ. Đối với đồng đội và đối thủ, hắn ở trên sân thi đấu xuất quỷ nhập thần, gần như không có cách nào nhìn thấy. Nhưng đối với khán giả, không có bất kì tuyến thủ nào hấp dẫn người chú ý hơn hắn.

Mỗi một trận thi đấu, đạo bá chung quy phải để lại một, hai ống kính quay riêng Tứ gia. Bởi vì cho dù không phải cảnh quay đặc sắc, cho dù chỉ là một màn mai phục khô khan, vẫn sẽ có hàng loạt khán giả dán mắt vào Tứ gia xem.

Hiện giờ Tứ gia nổi tiếng từ lâu không chỉ vì khí tràng hay chỉ số sắc đẹp, mà là bởi vì hắn mỗi khi thi đấu đều đem đến những pha đẹp mắt ngoài dự đoán của mọi người!

Khán giả rất thông minh, biết ai chiến đấu ngoạn mục đẹp mắt thì tiếp đó sẽ liên tục nhìn chăm chăm vào người đấy.

Đến mức bình luận viên lúc mở màn cũng nói đùa: “Tôi cũng đến phải ghen tị, rõ ràng tôi và Tứ gia đều đẹp trai như nhau, vì sao Tứ gia ra sân thì tiếng hoan hô lại nhiều hơn của tôi?”

Nữ bình luận viên: “Chắc là vì da mặt anh dày quá, tiếng hoan hô bị chặn lại hoàn toàn đó”

Nhóm bình luận viên một bên tán gẫu, còn trên sân thì đang rút thăm.

Lần này hình thức ngẫu nhiên là: Không chiến.

Hình thức này rất đặc biệt, mỗi người đều có thể lựa chọn một loại thiết bị bay, cả trận đấu đều dựa vào thiết bị đó. Tuyến thủ sau khi chết có thể tự động sống lại, thế nhưng thiết bị bay không thể được sửa chữa tu bổ. Một khi thiết bị bị phá hủy, hoặc là tuyến thủ bị đánh rơi, rớt xuống ở độ cao nhất định, tuyến thủ đó sẽ bị knockout.

Bản đồ ngẫu nhiên: Thành cơ giới thiên không.

Chú thích:

(1) Nguyên văn “ ”: Thân du: thân thể không có ở đó mà đang du lịch trong tưởng tượng hoặc giấc mộng. Vật ngoại: vượt qua sự vật thể gian mà đạt đến cảnh giới tuyệt đối. Có lúc cũng chỉ việc chờ ra.

(2) Nguyên văn Liêu muội “ ” là ngôn ngữ mạng, liêu: trêu ghẹo, muội: cô gái trẻ. Trêu ghẹo em gái ý chỉ hành vi dụ dỗ nữ giới, giành được sự coi trọng của nữ giới. Nam giới thông qua việc lấy lòng nữ giới để giành được trái tim của nhà gái, là chỉ lấy lòng con gái, khiêu khích hoặc tán gái. Ngoài ra còn có liêu ca, liêu hán, liêu nam cũng chỉ hành vi nữ giới giành được sự coi trọng của nam giới.

(3) Học thần: Ngôn ngữ mạng, chuyên chỉ học sinh tuổi trẻ xinh đẹp, cao lớn đẹp trai, hiệu suất học tập cao, thông minh tài năng

(4) Hoa cảm chương

(5) Hoa thủy vu hay còn gọi là hoa loa kèn sông Nile, hoa rum, hoa calla

(6) Mãn thiên tinh hay còn gọi là hoa baby

(7) Nguyên văn:

Liệt khuyết phích lịch, triều minh điện xế! (, !)

Bách hoa tề phóng, mạn thiên hương vũ! (, !)

(8) Nguyên văn quát hồ “ ”: Dấu ngoặc đơn dùng để đánh dấu phần chú thích, giải thích, thuyết minh, bổ sung thêm cho phần trước đó. Ở đây theo mình hiểu thì câu trả lời mà hai bạn mong chờ về ý tứ của Tyler được viết trong dấu ngoặc đơn () đó hoặc là cả hai đang chờ đợi một câu trả lời (ai có kiến giải khác thì góp ý giúp mình nha)

(9) Blog ba không: Chắc là không đăng bài, không kết bạn, không đăng cấp

(10) Tân duệ “ ”: là chỉ ở mỗi một lĩnh vực đều có nhân tài mới xuất hiện, bọn họ có dũng khí và thực lực đánh vỡ lẽ thói cũ, là trụ cột tài năng trong tương lai của lĩnh vực đó

23. Chương 23: Thi Đấu Đồng Đội – Không Chiến

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Trước khi bắt đầu, các tuyển thủ tự mình lựa chọn thiết bị bay trong danh sách.

Nói vậy thiết bị bay được chia làm ba loại: kiểu máy móc, kiểu sinh vật, kiểu thú cưỡi.

Hình thức không chiến này rất khó bị rút trúng, hứng thú của khán giả lập tức được khơi dậy.

Nam bình luận viên: “Ha ha ha vui thật, nghe nói hình thức không chiến này xác suất rút trúng trong thi đấu chỉ có khoảng 1% thôi, không ngờ nha không ngờ nha”

Nữ bình luận viên: “Đã gần mười năm liên tiếp tại vòng chung kết trên sân thi đấu không thấy hình thức không chiến, tôi đoán hai đội tuyển bây giờ chắc phải đang giật mình lắm”

Đầu chỉ là giật mình, sắp phát điên luôn ấy chứ.

Đội trưởng Coder: “Đậu xanh! Bón thẳng đệ tử kỹ thuật trạch (1) của ông đây đều là loại mù đường mù phương hướng, trên mặt đất không phân biệt nổi hướng đi, bảo ông đây dẫn người đánh không chiến kiểu gì hả?!”

Đội trưởng Thất Sát: “Đậu mè! Sao lại random được hình thức như vậy chứ, tháng này chúng ta có huấn luyện không chiến đâu! Còn Tứ gia thì sao đây, từ đó tới giờ Tứ gia chưa từng tham gia thi đấu đồng đội, đã chiến đấu trên không bao giờ đâu”

Đội trưởng quay đầu lại nhìn, thấy Tứ gia đang lẳng lặng xem xét danh sách thiết bị bay.

Đội trưởng: “Tứ gia! Lão gia ngài nếu không có kinh nghiệm thì chúng ta chọn một thú cưỡi đôi...”

Tyler cũng không quay đầu lại, nói: “Tự cậu lo cho mình là được rồi”

Đội trưởng: QAA?

Tyler: “Đối phương đã chết”

Đội trưởng: “...Oh!!!” Tứ gia thật bá đạo! Cảm giác trong nháy mắt có đui để dựa vào!

Sau một phút đồng hồ, tất cả tuyển thủ kết thúc việc lựa chọn, bị truyền tống thẳng vào trong bản đồ.

Thành cơ giới vĩ đại lơ lửng giữa không trung, về cơ bản là một quả cầu kim loại khổng lồ. Năm vòng tròn kim loại xoay quanh quả cầu, như vành đai hành tinh (2) chậm rãi chuyển động, miễn cưỡng có thể cung cấp nơi đặt chân.

Khi thời gian đếm ngược bắt đầu, các tuyến thủ dồn dập khởi động thiết bị bay.

Đội Coder không hề được gọi là “Đại đội ngành kỹ thuật”, sáu người thống nhất lựa chọn máy bay cơ giới, như một đội máy bay trinh sát cỡ nhỏ xếp thành trận hình.

Đội Thất Sát không khác biệt là bao, đội trưởng là người đầu tiên cất cánh, tank và thương pháo thủ theo sát phía sau.

Nam bình luận viên: “Ha ha ha ha ha xem ra mọi người đều không hiểu rõ về phương thức bay, các tuyến thủ của chúng ta chỉ lớn gặp nhau cùng chọn máy bay cơ giới...”

Vừa mới nói xong, liền thấy bên Thất Sát xuất hiện một con Chimera (3) hai đầu. Trị liệu, triệu hồi sư yêu tinh và DPS số ba khôi lỗi sư đứng ở trên một cái đầu, nơm nớp lo sợ run run chân.

Nữ bình luận viên: “Được rồi, thú cười tất nhiên cũng có chỗ tốt, đó chính là có thể buông tay mặc kệ. Thế nhưng làm vậy sẽ đánh mất tính chủ động...”

Nói tới đây, nữ bình luận viên bỗng nhiên dừng lại, sau đó hét lên một tiếng: “Ôi trời ơi Tứ gia đẹp trai quá đi!”

Khán giả: “Ồ ơ ơ??”

Tứ gia mở rộng một đôi cánh chim đen nhánh.

Cánh chim rung động giữa không trung, đầu tiên là vỗ cánh ở cường độ lớn duy trì độ cao, sau đó hần nhanh chóng thích nghi với sự thăng bằng.

Đôi cánh này là mô phỏng của một loài chim dị tính nào đó, cánh rộng lớn, lông vũ đen nhánh, tính linh hoạt rất mạnh. Phần sau cánh có một đôi cánh phụ rất nhỏ, lông vũ của cánh phụ rất dài, chủ yếu dùng để giữ thăng bằng.

Nam bình luận viên: “Tứ gia của tôi thật lợi hại! Đã lâu không nhìn thấy có người chọn cánh. Cánh tuy rằng linh hoạt thế nhưng nếu không có sức chịu đựng tốt, giai đoạn về sau rất dễ mệt mỏi, cuối cùng sống sờ sờ bị mài chết”

Nữ bình luận viên: “Nhưng đây rõ ràng không phải trọng điểm!”

Nam bình luận viên: “Rồi, vậy trọng điểm là gì?”

Nữ bình luận viên hai mắt hình trái tim: “Trọng điểm là Tứ gia thật là đẹp trai! Thật sue! Thật là ngầu đến lóa mắt a a a a a ——”

Nam bình luận viên: “...” WTF. Chị gái ơi chị tỉnh lại đi, chị đang làm bình luận viên chứ không phải cổ động viên đầu nha chị gái!

Tyler vỗ cánh, bay lơ lửng ở phía trước Chimera.

Hiển nhiên không phải hần cố tình lựa chọn phương thức bay hiểm thấy này, nhưng cánh xác thực là lựa chọn tốt nhất, có lẽ cũng là lựa chọn duy nhất của hần.

Nhân dân tinh tế đều đã quá quen thuộc với nền văn minh máy móc, cho nên bọn họ lẽ đương nhiên thường sẽ chọn máy bay cơ giới. Nhưng Tyler đến từ nền văn minh ma pháp, ở chỗ hần, không có máy móc khoa học kỹ thuật, nhưng cánh chim và thiên sứ lại là sự tồn tại chân thật.

Tyler khi làm việc cho thần giết chóc, thường hiện thân trong hình dáng Seraphim.

Có khi hần sẽ dùng ánh sáng làm cánh, từ trên cao nhìn xuống quan sát chiến trường, dễ dàng làm ảnh hưởng đến cuộc chiến tranh của phạm nhân. Có khi hần cũng phải tham gia vào chiến tranh của chư thần, lấy thân phận Seraphim quyết đấu ở trên không với các Seraphim khác. Hần thường có sứ mệnh phục sát, vì thế chỉ dùng đôi cánh đen.

Cho nên, dùng cánh để bay, cũng là kỹ năng mà Tyler học được trong sáu trăm năm dài đằng đẳng.

Lúc này, đi kèm với tiếng hét chói tai của khán giả, ba mươi giây đếm ngược rồi cuộc kết thúc.

Khi thời gian thi đấu bắt đầu ở giây đầu tiên, đội ngũ hai bên gần như là trong nháy mắt cùng lúc bay lên cao!

Tất cả mọi người đều có ý thức giành lấy vị trí cao nhất, trong phút chốc ánh lửa của động cơ máy móc như dải lụa màu bay lên trên, tựa như pháo hoa muôn màu muôn vẻ.

Trừ Tyler.

Nam bình luận viên: “Tứ gia bắt đầu! Hấn ngay lập tức xông vào đội hình của đối phương, trời ơi đây là loại tự tin gì thế này!”

Nữ bình luận viên: “Là loại tự tin dù đối phương có vạn người cũng thản nhiên bước tới (4)! ”

Sau khi Tyler bay với tốc độ cao đạt được đủ quán tính, hai cánh thu lại, kề sát vào lưng, cả người lao xuống giống như loài chim đâm vào đội hình của đối phương.

Tất cả tuyển thủ của Coder đều đang điều khiển máy móc bay lên cao, bất ngờ không kịp phòng bị bị hấn đánh vào trong đội hình, giờ phút này chỉ vờn vờn mấy người đủ nhanh để điều khiển vũ khí tầm xa.

Sau đó tất cả mọi người đều nhìn thấy, Tyler trực tiếp quay một góc 90 độ không thể tưởng nổi, xoay người đánh về phía chỉ huy Coder!

“Thực sự là quá thô bạo!” Nam bình luận viên kích động gào thét, “Tập kích chính diện!”

Chủ thủ của Tyler giống như rằng nanh lộ ra hết sự sắc bén, trở thành vũ khí đầu tiên trong toàn trường ra khỏi vỏ, nhanh như chớp ghim thẳng vào yết hầu của kẻ địch!

Đối thủ của hấn vừa bắt đầu phản kích, Tyler bỗng nhiên xoay người, đôi cánh to lớn linh hoạt vô cùng, một cánh đập ngất gã. Tyler nước chảy mây trôi trở tay đâm một cái, ngay tức khắc cướp đi một mạng người.

Nữ bình luận viên: “Trời ơi, quá linh hoạt rồi! Một chiêu đập cánh này của Tứ gia đúng là cảnh giới thượng thừa (5), không phải là chuyên gia không chiến tuyệt đối không thể thực hiện được động tác này!”

Tyler không ngừng một giây nào, mượn lực đập lên thi thể kẻ địch, đồng thời mở ra hai cánh, như ác ma bay lượn trên bầu trời, chuẩn xác tập kích về phía kẻ địch kế tiếp.

Lúc này tấn công tầm xa của những người khác bên Coder đã tới gần phía sau Tyler. Chỉ thấy hai cánh của Tyler mở rộng, vừa vờn che phủ lấy toàn thân — vừa ngăn chặn được công kích, vừa như bóng tối bắt giữ lấy kẻ địch của mình.

Mọi người chỉ nhìn thấy đôi cánh đen to lớn khép sát vào bên trong rồi lại mở ra, tuyển thủ của Coder đã hóa thành tia sáng trắng bay đi!

Cánh bởi vì hứng chịu công kích mà bị thương nhẹ, lông vũ màu đen nhẹ nhàng bay vòng trên không trung.

Trông mắt màu vàng kim lạnh lẽo của Tyler xuyên thấu qua rất nhiều hào quang phép thuật, nhìn về phía mục tiêu tiếp theo của mình.

Cái nhìn này, ngay cả bình luận viên đều bị chấn động một hồi, bất giác nói: “Thật là một ánh mắt đáng sợ”

Giây phút tiếp theo, Tyler như ác ma bay giữa không trung, lấy một tốc độ làm người xem không thể tưởng tượng nổi lần thứ hai xoay chuyển góc độ, lao về phía mục tiêu kế tiếp của hấn.

Lần này hấn không hề để ý đến đòn tấn công của đối phương, hai tay cầm vũ khí giao nhau, như một hình chữ thập lấp lánh ánh sáng đỡ lấy phép thuật trước mắt, hai cánh theo đó rung động, trong nháy mắt xuyên qua làn phép thuật đó!

Tất cả những việc này nhanh đến như ánh chớp, đạo quang của Tyler trực tiếp hóa thành dải lụa trắng như tuyết dài mấy mét, đồng loạt xuyên thủng cả kẻ địch và phép thuật của hấn!

Khi hào quang chói rọi vừa ngừng lại, Tyler đã xuất hiện sau lưng kẻ địch, mở rộng hai cánh bay đi.

Mãi đến lúc này, thi thể phía sau hắn mới bắt đầu rơi xuống.

Hơn nữa lần này ngay cả máy bay cũng đồng thời bị tổn hại, trở thành tuyền thủ đầu tiên trực tiếp bị knockout.

Nữ bình luận viên tưởng chừng như không thở nổi, nói: “Trời ơi! Giấy thứ mười lăm, Tứ gia đã farm được ba mạng! Đây là hình thức không chiến sao? Đây căn bản là hình thức tàn sát của Tứ gia!”

Nam bình luận viên mặt đỏ bừng, cầm lấy micro hô: “Đây rõ ràng chính là ác ma, hắn chính là ác ma! Hắn đã chi phối trận đấu này!”

Khán giả đã sớm chết lặng, hiện trường xôn xao đủ kiểu, ngoại trừ gào thét thì không biết phải phản ứng thế nào nữa.

Thi đấu mới tới giây thứ hai mươi, mọi người dường như đều đã quên mình tới đây là để xem thi đấu đồng đội.

Khán giả cùng hô to: “Tứ gia! Tứ gia!” “Tiếp đi!”

Ánh mắt Tyler như tử thần chăm chú nhìn, khi hắn chọn được mục tiêu kế tiếp, đối phương thậm chí không kịp được mà cảm thấy hoảng sợ.

Bởi vì trên người Tyler mang theo đôi cánh chiến đấu ở trên không, tưởng chừng như đã trở thành một giống loài khác không vui không buồn, trong cặp mắt vàng sậm kia hoàn toàn là lãnh khốc cùng bề ngạnh.

Hắn từ trên không lao xuống, dễ dàng bóp chặt cổ họng con mồi tiếp theo. Tiếp đó hắn rút ngọn giáo của đối phương ra, đóng đinh kẻ địch vào thành cơ giới lơ lửng giữa trời.

Cùng với sự chuyển động nhanh chóng của công-xôn (6) thành cơ giới, Tyler linh hoạt thu cánh rơi xuống, theo đó lông tóc vô thương rời đi.

Mà công-xôn vẫn tiếp tục vận hành, trực tiếp nghiền nát kẻ địch của hắn và máy bay thành tia sáng trắng!

“Tứ gia!” Nam bình luận viên hô to, “Anh cmn là chiến thần bầu trời à!”

Tiếng vỗ tay như sấm rền, hiện trường đã trở thành đại dương cuộn cuộn.

Tyler lôi ra một đoạn dây thép, cố định một đầu khác ở bên trong thành cơ giới.

Cùng với tuyền thủ Coder tiếp theo rơi vào tầm ngắm của Tyler, hắn vỗ cánh bay thành một đường cong vô cùng tuyệt đẹp, tao nhã như chim yến trong mưa — nhưng cũng tàn khốc lấy dây thép siết chặt cổ họng kẻ địch.

“Người thứ ba bị knockout!” Nữ bình luận viên hét to, “Đây tuyệt đối là nhà vô địch không chiến! Sức chiến đấu trên không của Tứ gia đã đột phá đường chân trời!”

Tyler kéo dây thép, đâm chủ thủ vào hạt nhân thiết bị của đối phương, thoải mái như giết hại con vật bị trói gô trên thớt gỗ.

Tia sáng thứ ba theo đó bay đi.

Tyler lấy xuống bội kiếm của đối phương, lưỡi kiếm hẹp dài trắng như tuyết lại đang chảy xuống máu của chủ nhân.

Hắn nhẹ nhàng vung lưỡi kiếm, bỗng nhiên đập hai cánh, giơ kiếm lao về phía đội hình rời rạc của đối phương.

“Chiến thần!” Nam bình luận viên kích động đập bàn hò hét, “Tuyệt sát!”

Chú thích:

(1) Trạch là những người thích ở trong nhà không thích ra ngoài, ăn cơm thì gọi đồ ăn bên ngoài, mua đồ thì gọi chuyển phát nhanh. Từ trạch chính là hình dung một người trạch đến không thể cứu chữa

(2) Vành đai hành tinh là vành đai bụi vũ trụ và các vật thể nhỏ khác nằm trên quỹ đạo xung quanh hành tinh trong một vùng mỏng hình đĩa. Các vành đai hành tinh được biết nhiều nhất là vành đai quanh Sao Thổ và ba hành tinh khí khổng lồ khác trong hệ mặt Trời (Sao Mộc, Sao Thiên Vương và Sao Hải Vương).

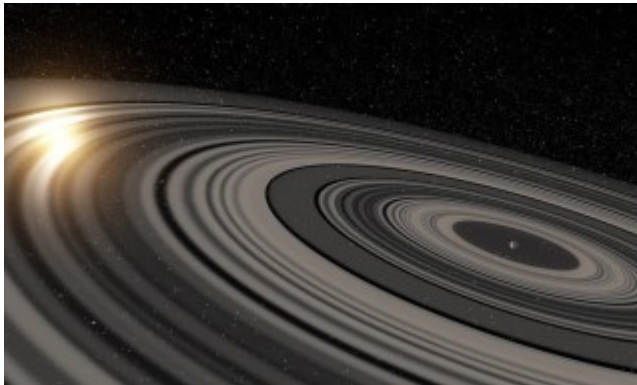
(3) Trong thần thoại Hy Lạp, Chimera là quái vật có phần trước của loài sư tử, phần sau của loài bò sát và đuôi là một con rắn. Ngoài ra, trên lưng nó còn mọc ra một cái đầu dê và đầu rồng.

Chimera còn được sử dụng trong di truyền học với tên Genetic Chimerism để chỉ hiện tượng một sinh vật là tập hợp nhiều phần gene của các cá thể khác nhau.

(4) Trích trong câu: Tự phản nhi bất súc, tuy hạt khoan bác, ngô bất suy yên. Tự phản nhi súc, tuy thiên vạn nhân, ngô vãng hĩ “ , , . , , ”: Tự xét bản thân thấy mình không ngay thẳng, tuy đối mặt với dân nghèo mặc áo vải thô, ta há không sợ sao? Tự xét bản thân thấy mình ngay thẳng, dù đối phương có vạn người cũng thần nhiên bước tới. Câu này ở thiên Công Tôn Sửu thượng () trong Mạnh Tử (). Mạnh Tử dẫn lời của Tăng Tử () nói với Tương Tử ()

(5) Nguyên văn Lô hỏa thuần thanh “ ”: lửa trong lò đã chuyển thành một màu xanh thuần nhất; nguyên để chỉ màu lửa vào thời khắc đạo sỹ luyện đan thành công, sau dùng để hình dung kỹ nghệ, học vấn, tu dưỡng đã đạt đến cảnh giới tinh túy hoàn mỹ, hoặc làm việc đã đạt đến địa giới thuần thực

(6) Công-xôn là kết cấu hoặc bộ phận của kết cấu có dạng thanh (dầm, dầm...), một đầu bị ngàm cứng, còn đầu kia tự do, được sử dụng phổ biến trong xây dựng. Trong kết cấu của các biệt thự hiện đại ngày nay, dầm công-xôn được dùng để đỡ ban công, mái đua... nhằm tạo ra khoảng không bên dưới vì không cần có gối đầu tự do.

24. Chương 24: Chiến Thần Bầu Trời

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Áu áu áu Tứ gia!”

“Chiến thần!”

Khán giả gào thét nối liền không dứt, thậm chí sóng trước chưa yên sóng sau đã tới, tất cả mọi người đều cuồng nhiệt đến cực độ.

Bình luận viên kim lòng không nổi hô to: “Tiếp theo! Tiếp theo là ai! Còn ai dám đến không!”

Lúc này đừng nói khán giả không nhìn kịp mà ngay cả tuyến thủ trên sân cũng cực kỳ khiếp sợ, căn bản không kịp phản ứng luôn.

Mở màn mới có một phút đồng hồ mà thôi, Tứ gia đã tiễn hai người về nhà, sau đó lại làm ba người bị knockout — lao xuống, bay lượn, xông vào thành cơ giới, lại đi ra chém giết, quả là liên mạch lưu loát!

Căn bản không có chỗ trống để chen vào, tình thế trong sân cũng đã là nước đổ khó hốt!

Hiện tại đội Coder còn lại ba người xếp thành hình chữ nhân (), thời điểm đối mặt với Tyler, đã hoàn toàn mất niềm tin vào bản thân.

Bọn họ nhìn thấy: Tyler giơ kiếm mà đến, hai cánh mở ra như tư thái tùy tiện của kẻ săn mồi, không hề có sự thương hại lao về phía họ.

Tyler nghiêng người, cánh trái hơi cuộn tròn, trong chốc lát thực hiện một cú xoay vòng thân thể, kiếm quang tuyết trắng vạch ra hai hình xoắn ốc hoàn mỹ giữa không trung —

Chỉ một hiệp, đã làm tan rã thể thủ của đối phương.

Tiếp đó hần chột lóe trong hàng ngũ kẻ địch, một lần nữa mở rộng hai cánh, lần thứ hai xoay người xuống, nơi đi qua chỉ lưu lại phép thuật công kích thất bại của kẻ địch.

Hai mắt Tyler không hề dao động, tay trái nhẹ nhàng chuyển động, nắm ngược chủ thủ Sầm Tịch.

Khoảnh khắc tiếp theo, chính là long trời lở đất.

— Hàn quang của phong nhận tựa như gió lớn mưa rào, như sóng đục xô trời, như lời long (1) không ngừng quay cuồng giữa không trung. Không ai khi đối mặt với khí thế như vậy mà có thể không chút biến sắc nào.

Ngay cả khán giả không quan tâm đến cũng không được! Bọn họ kính sợ kiếm quang nhìn không thấu, cũng như kính sợ kỹ xảo chiến đấu đạt tới đỉnh cao của Tyler.

“Ôi trời ơi! 28 combo, tròn 28 combo!!” Nam bình luận viên túm chặt chân tóc tan nát kêu, “Cái gì gọi là như hổ thêm cánh! Đây mới gọi là như hổ thêm cánh! Tứ gia có cách quả thực không phải là người! Tứ gia ngài không phải là người!!!”

“Đừng nói ba người Coder không ngăn được, đến mười người cũng không ngăn nổi! Tứ gia trời sinh đã là vương giả của chiến trường trên không, hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu chiến thần bầu trời”

Ván đấu này kết thúc, đội Thất Sát đều im lặng nhìn.

Kỳ thật khi tiến hành đến cuối cùng, bọn họ hoàn toàn có thể nhúng tay vào, farm một hai mạng bên Coder — nhưng đây không phải là giúp Tứ gia một tay mà rõ ràng là KS!

Không một ai hoài nghi, Tứ gia có thể tàn sát trận này đến cuối cùng.

Cho nên Thất Sát lựa chọn đứng ở một bên chờ đợi, chờ Tứ gia lấy được thành tựu khó nhất cũng đáng sợ nhất trên sân thi đấu—[Lấy một địch mười]

—Tất cả kích sát, knockout của toàn trường thi đấu đều là công trạng thuộc về một tuyển thủ! Chiến tích này hoàn toàn đủ để ghi vào sử sách giải đấu, trở thành tuyển thủ có lịch sử vẻ vang trên website chính thức.

Thành tựu này, cũng được dân mạng gọi là: “Một mình ta là một đội quân!” “Ta có thể đánh mười tên!” “Một trận chiến phong thần” “Một thân chinh chiến ba ngàn dặm, từng địch vạn binh chỉ một gươm (2)” “Sức chiến đấu của năm sư đoàn”.....vân vân và vân vân.

Thời điểm các tuyển thủ một lần nữa đứng trên sân khấu, sĩ khí hai bên đã phát sinh biến hóa một trời một vực.

Bình luận trên màn hình chung cùng nhau spam: “Chúc mừng chiến thần bảo vệ được ngôi vương (3)! ”

Bởi vì phản ứng của khán giả quá mãnh liệt, ngay cả bình luận viên cùng người dẫn chương trình đều chìm đắm trong kích động thật lâu vẫn chưa hoàn hồn. Đạo diễn không thể không tạm thời thêm ba phút giải lao giữa hiệp.

Trong lúc này, Tyler chậm rãi lấy lại tinh thần từ trong trạng thái giết chóc máy móc.

Tiếng hoan hô vang lên toàn trường, hân hoan thần bí trước sau như một, chỉ trầm mặc đi xuống sân khấu.

Chỉ vậy thôi mà ngay cả giọng nói của nữ bình luận viên đều trở nên mềm mại: “Trời ơi, Tứ gia thật ngẫu, thật sự là bằng sơn nam thần anh anh anh anh. Ai có thể làm cho hân cười một cái khăng định ngay cả sông bằng Bắc Cực cũng phải bái phục luôn”

Nam bình luận viên: “....” Tôi không hiểu nổi thế giới hám giai của mấy người nữa.

Nam bình luận viên quay đầu lại nhìn khán giả, kết quả là thấy trên màn hình chung lại spam:

“Là bằng sơn chiến thần! Liếm liếm liếm!”

“Trời ơi, Tứ gia vừa debut tui đã xem ảnh thi đấu rồi! Từ tháng trước tui đã bắt đầu liếm rồi á!”

“Đừng cản mị, mị muốn cứu vớt toàn thế giới! Kiếp sau nếu như may mắn được gả cho Tứ gia, mị sẽ trở về phát hồng bao! Hẹn gặp lại mọi người!”

Nam bình luận viên: “....” Xin lỗi tôi sai rồi, cái tôi không hiểu chính là thế giới này.

Dưới sân khấu.

Tyler trầm mặc, chỉ bởi vì hân nhớ lại năm tháng làm thiên sứ giết chóc.

Hân đi vào phòng nghỉ của tuyển thủ rửa mặt, sau đó lấy lại tinh thần.

—Vừa rồi được giết đến đã nghiền.

Tyler lại thông thả rửa tay, thỏa mãn thở dài.

Lúc này, bên ngoài có người gõ cửa.

Là huấn luyện viên Tiền Thăng của Thất Sát nói rằng: “Tứ gia?”

Tyler: “Ừm”

Huấn luyện viên cẩn thận nói: “À ừm, Tứ gia, một phút sau là bắt đầu ván đấu tiếp theo. Tôi là đến báo với cậu, ván kế tiếp nhường (4) một chút có được không?”

Tyler: “Ông chắc chắn chứ?”

“Này...” Tiền Thăng nói, “Nói như vậy, chúng ta trên sàn thi đấu cũng có một ít quy tắc ngầm. Nếu một bên ưu thế quá lớn, bày ra tình thế nghiền ép, về cơ bản đều sẽ nhường một chút, miễn cho bọn họ thua quá khó coi”

Nghĩa bóng chính là huấn luyện viên cũng hiểu được ván đấu tiếp theo không có gì hồi hộp, vấn đề chỉ là để đối thủ thua đến cái quần cũng không còn hay là để cho đối thủ thua có thể diện mà thôi.

Tyler suy nghĩ một lát, nói: “Tôi có thể đáp ứng”

“Còn vấn đề tiền thưởng mà tôi đã hứa, mỗi một ván tăng lên gấp đôi có được không? Ván kế tiếp vẫn tính như thường lệ, chỉ là hy vọng cậu chừa chút mặt mũi cho họ, ví dụ như, ày...” Huấn luyện viên chột dạ nói, “Ví dụ như vốn là mười giây có thể giải quyết, giờ nhiều thêm mười giây?”

Tyler liền gật đầu.

....Mười giây cộng mười giây, hai mươi giây này về sau sẽ nổi danh.

Đương nhiên hiện tại bọn họ đều không biết.

Bây giờ hai đội tuyển bắt đầu ván đấu tiếp theo với bản đồ và hình thức ngẫu nhiên.

Đến lúc này, sĩ khí đội Coder đã rơi xuống đáy vực. Bọn họ vốn là một đội của những người trẻ tuổi, tâm tính cũng không vững vàng bằng tuyển thủ lão làng. Thời điểm phát huy tốt thì dễ dàng thuận gió buồm thả thành chó, phát huy không tốt thì ngược gió đến chó cũng không bằng (5).

Đội trưởng Thất Sát đến lời an ủi cũng không dám nói, sợ kích thích đến trái tim nhỏ bé của họ.

Không bao lâu đã có kết quả rút thăm.

Hình thức ngẫu nhiên: Chiếm điểm.

Trong bản đồ có tổng cộng ba cứ điểm, tuyến thủ đứng trong đó sẽ bắt đầu tính thời gian, đếm xong ba mươi giây là chiếm được điểm. Đương nhiên, cứ điểm có thể bị đội ngũ quân địch cướp mất, cũng có thể giành lại, thậm chí qua lại thay chủ không giới hạn. Cuối cùng khi thời gian đếm ngược kết thúc, đội chiếm được nhiều cứ điểm hơn sẽ giành chiến thắng.

Bản đồ ngẫu nhiên: Hành lang lá sen gấp khúc.

Đây là một hành lang trên nước cực lớn cực phức tạp, hành lang là ngói xanh lan can đỏ, tràn ngập phong cách Trung Quốc cổ điển (6). Hành lang chủ yếu chia thành bốn ngã rẽ, ở giữa hình thành một ngã tư đường, ngoài ra còn có ba giao điểm làm cứ điểm chiếm trước. Bản đồ rất trống trải, trên cơ bản liếc cái là có thể nhìn xuyên qua thấy được tất cả mọi người trong hành lang.

Thời điểm vừa bắt đầu, đội trưởng Thất Sát đã nói với Tyler: “Tứ gia, chúng ta nhất định phải chiếm điểm A trước, điểm C nhường cho đối phương, dự định của anh là....?”

Tyler ừ một tiếng, bình tĩnh nói: “Tôi đi phía trước nhìn xem”

Hắn nói “nhìn xem” chính là lấy tốc độ chậm đi dạo trên hành lang.

Không che không giấu, thoải mái ung dung, giống như là khách du lịch.

Vào lúc này, nhân mã hai bên phân biệt chiếm điểm A và C, căng thẳng nhìn chính giữa, liền thấy Tứ gia một mình đi đến điểm B, bắt đầu ba mươi giây đếm ngược chiếm điểm.

Người bên Coder khỏe miệng giật giật, thương thảo một lúc lâu. Khi bọn họ chiếm được điểm C, lập tức xuất phát —— đi chiếm điểm A.

Nam bình luận viên: “Ôi trời ôi trời! Trận đấu này đúng là vô cùng ảo diệu, lần đầu tiên tôi thấy có đội ngũ chia thành đội hình 5-1 (7) đó”

Nữ bình luận viên: “Người khác là đội hình 5-1, Thất Sát bọn họ là đội hình 1-5, Tứ gia xếp ở hàng trước”

Nam bình luận viên phì cười không ngừng nói: “Tôi cũng là lần đầu nhìn thấy có đội ngũ né trách kẻ địch đánh lẻ, đặc biệt đi tìm đoàn năm người”

Nữ bình luận viên: “Bọn họ sợ bị bom nguyên tử nổ cho banh xác đó!”

Coder tránh né Tyler đang thủ ở điểm B như tránh bom nguyên tử, chạy thẳng đến điểm A, ngay cả điểm C của mình cũng không để lại một người thủ, xem ra là muốn nhanh nhanh chóng chóng chiếm được hai cứ điểm.

Hai đội giữa đường phát sinh một đợt giao tranh dị thường đặc sắc.

Thời điểm nam bình luận viên nói về combat, nữ bình luận viên vẫn còn tập trung trên người Tyler, nói: “Ha ha ha ha Tứ gia thật là nhân nhả ghê! Hắn đi tới điểm C! Xong, nhà của Coder không giữ được rồi!”

Tyler đi đến điểm C, đứng không ba mươi giây đã chiếm được điểm C.

Lúc này hai đội vẫn đang giao tranh, Tyler lại có vẻ vô cùng nhàm chán, nhìn hoa sen bên dưới hành lang xuất thần một lúc.

Thời điểm Tyler xuất thần, trên màn hình chung lại là: “Tứ gia đẹp trai quá liếm liếm liếm!” “Tứ gia nhất định là đang phục kích! Nhất định là chúng ta xem không hiểu bài quyền (8) này!”

Một lát sau, Tyler được hệ thống nhắc nhở “Trong mười giây không hành động sẽ bị coi là thi đấu tiêu cực”, vì thế lười biếng đi tìm đội Coder.

Xa xa cách hai dãy hành lang, đội Coder vừa trông thấy Tyler đi về phía mình, lập tức như nhìn thấy đầu đạn hạt nhân bay đến, không thêm nghĩ ngợi quay đầu chạy về phía một con đường khác.

Tyler: “.....”

Nữ bình luận viên: “Ha ha ha ha quả đúng là lực uy hiếp của Tứ gia! Coder chẳng lẽ không muốn thử một chút rồi mới đi sao?”

Nam bình luận viên bắt đầu nói: “Đây là hình thức chiếm điểm mà, tác dụng của một người đội trời chính là như Tứ gia, một người chiếm một điểm, một người giữ cửa quan muôn người khôn mở ải (9)! Cứ điểm kia chẳng khác nào tặng không cho Thất Sát. Coder là muốn tập trung sức mạnh đi cướp hai điểm khác”

Nữ bình luận viên: “Thế nhưng cũng không dễ đánh. Coder chia binh không nhất định đánh được điểm phòng ngự của Thất Sát, không chia binh thì lại mệt mỏi chạy qua chạy lại giữa hai điểm”

Cuối cùng Coder cũng không chia binh, quả nhiên giống như nữ bình luận viên đã phân tích, được cái này mất cái kia, không thể chiếm được cả hai điểm còn lại.

.....Chính là dù có chết cũng không dám bén mảng tới địa bàn của Tứ gia!

Kết quả sau đó, lúc Tyler quá nhàm chán, không hề báo trước mà Tăng tốc, vọt thẳng qua mặt Coder.

Phản ứng đầu tiên của Coder là ào cái dồn dập quay đầu chạy, làm cho nam bình luận viên giật nảy mình: “Ôi trời ơi, cmn tình huống gì đây!”

Sau đó Tyler bắt được support chạy cuối cùng của Coder, mà người sau xem chừng đã cam chịu số phận, tròng một đôi mắt cá chết nhìn Tyler.

Tyler: “.....” Này! Chống cự một chút đi?

Tyler nghĩ hết cách mới hết được hai mươi giây nhường, cuối cùng quang vinh đi farm mạng của hần.

Khán giả: “Ha ha ha ha ha đậu mè, ta không cần chạy nhanh hơn Tứ gia, ta chỉ cần chạy nhanh hơn đồng đội thôi!” “Tứ gia! Vậy mà lại! Ngáp một cái! Cảm giác muốn ngủ trời ơi.....”

Chú thích:

(1) Apatosaurus trước đây được gọi là “brontosaurus” là một chi khủng long sauropoda từng sống ở Bắc Mỹ vào thời kỳ Jura Muộn.

(2) Bản dịch của Nguyễn phước Hậu, đây là hai câu thơ trong bài “Lão tướng hành” của Vương Duy:

Nhất thân chuyển chiến tam thiên lý ()

Nhất kiếm tăng dương bách vạn sư ()

(3) Nguyên văn vệ miện “ ”: là tên gọi để chỉ cuộc đua giữ gìn danh hiệu quán quân. Trong các cuộc thi đấu thể thao để cập đến nhà vô địch tái tranh cử, để giữ vững vị trí vô địch trước đó. Chính là nói nếu như một đoàn đội hoặc cá nhân trong cùng giải đấu tương tự, lần trước giành được quán quân thì lần này chính là lấy thân phận “vệ miện” để dự thi. Nếu như mùa giải này lại đạt được chức vô địch, tức là vệ miện thành công, cũng chính là “thiên liên” (liên tục giữ một chức vụ hay một danh hiệu). Vệ: bảo vệ, miện: vương miện => bảo vệ ngôi vị quán quân

(4) Nguyên văn điểm thủy “ ”: có nghĩa là cung cấp tin tức bảo mật không nên công bố cho người khác, gần như là chỉ điểm hay mật báo

(5) Nguyên văn thuận phong lăng thành cầu/ nghịch phong bất như cầu “ / ” (ai hiểu câu này thì giúp mình nha Orz)

(6) Hành lang gấp khúc phong cách Trung quốc cổ điển

(7) Đội hình 5-1 là đội hình cơ bản của bóng chuyền, chỉ có một vị trí làm nhiệm vụ chuyên hai còn lại là năm tay đập. Xem thêm thông tin chi tiết ở đây

(8) Nguyên văn sáo lộ “ ”: là một động tác võ thuật nhưng được dân mạng đưa vào sử dụng, theo sự lưu hành của game thi đấu, dùng để hình dung việc tỉ mỉ bày ra một bản kế hoạch, tính toán nhằm vào phe địch

(9) Bản dịch của Trần Trọng Sam, đây là câu thơ trong bài “Thục đạo nan” của Lý Bạch: Nhất phu đương quan, vạn phu mạc khai (,) => ý chỉ sức mạnh rất lớn, lấy một thắng vạn

25. Chương 25: Lấy Một Địch Mười

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Sách lược của Coder lại khá là hiệu quả, bởi vì bản đồ tương đối trong suốt cho nên toàn bộ quá trình bọn họ đều chạy vòng quanh Tứ gia, giảm mạnh được tỷ lệ thiệt hại quân số. Dưới tình huống Tứ gia cơ bản đang tấn bộ, có thể giữ mức ngang bằng với đội Thất Sát.

Bọn họ thành công ở ván thi đấu thứ hai đánh được tổng cộng ba đợt combat ngoạn mục.

Sau đó thua trận một cách vẻ vang với điểm số chênh lệch vừa vặn là hai mươi.

Tuy rằng tỷ số là 2:0 thế nhưng khán giả vẫn như cũ rất nể tình nhiệt liệt vỗ tay vì bọn họ.

So với ván đầu tiên mà nói, ván thứ hai cuối cùng mới có dáng vẻ thi đấu đồng đội.

Toàn bộ quá trình hồn Tyler đều ở trên mây, tổng cộng chỉ bỏ ra hai lần hai mươi giây “nghiêm túc” thi đấu.

Đối với việc này, khán giả vậy mà vô cùng lý giải.

Hơn nữa nhao nhao nhấn lại rằng: “Các trận tiếp theo, sau mỗi lần chiến thần bảo vệ ngôi vương thông thường đều được đối đãi như đầu đạn hạt nhân...Chúng ta gọi ván đó là ‘Ván chiến thần dưỡng lão’”.

“Đúng đúng. Năm ngoái lúc Phạm Đa phong thần, bị ghẻ lạnh trọn hai tháng, vừa đánh xong đấu đội là không ai dám đến bắt chuyện với cậu ta luôn”

“Dưỡng lão là cái quỷ gì trời ha ha ha ha! Tứ gia của tui hào hoa phong nhã, đẹp trai nứt trời vậy, làm sao mà có thể dưỡng! Lão hủ!”

Một lúc sau, người dẫn chương trình đi lên hỏi đội trưởng hai bên tổng kết hậu chiến.

Đội trưởng Coder cầm lấy micro, không biết phải nói gì cho phải. Suy cho cùng tuổi còn khá trẻ da mặt lại mỏng, sau khi thua cũng không biết phải giải thích ra sao với người xem.

Đội trưởng Thất Sát chủ động đi qua, vươn tay ra nói: “Một trận đấu xuất sắc, cảm ơn các cậu. Còn nhớ bảy năm trước, lần đầu tiên tôi đứng trên sàn thi đấu, thua đậm tới mười sáu trận, khóc đến bù lu bù loa —ha ha ha ha, nhaoáng cái mà đã bảy năm, giờ lại là thế hệ mới của các tuyển thủ trẻ tuổi, chúc các cậu tiền đồ rạng rỡ!”

Đội trưởng Coder nhìn hần, cảm động đến đỏ cả mặt, nắm chặt lấy tay hần nói: “Cảm ơn đàn anh, bọn em sẽ tiếp tục cố gắng!”

Hai người cùng nở nụ cười mang theo thoải mái cùng kiêu ngạo, giơ hai tay lên.

Dưới đài một trận tiếng vỗ tay như núi gào biển gầm, là sự báo đáp đối với việc họ đã mang đến một trận thi đấu xuất sắc.

Lúc này, trong tai nghe của người dẫn chương trình truyền đến chỉ thị của đạo diễn: “Nhanh nhanh, chớp lấy cơ hội! Hỡi một vài thông tin của Tứ gia, ratings của chúng ta đang ở đỉnh điểm rồi!”

Người dẫn chương trình vội vã chuyển hướng sang Tyler, mỉm cười hỏi: “Chúc mừng Tứ gia một trận chiến phong thần. Xin hỏi Tứ gia có lời gì muốn nói với khán giả không?”

Micro nhắm thẳng Tyler.

Toàn trường trong nháy mắt im phăng phắc, khán giả trợn to hai mắt, nín thở nhìn chằm chằm Tứ gia.

Một giây sau, Tứ gia mắt cũng không chớp nói: “Không có”

Người dẫn chương trình: “....”

Mọi người: “....”

Màn hình chung đình trệ hai giây, sau đó bỗng nhiên bắt đầu ào ào một loạt bình luận như thác nước:

“Ha ha ha ha ha ha đám nhãi ranh các người còn non lắm! Ta đây đã sớm biết Tứ gia sẽ ngẫu như này rồi!”

“Nam thần của tui chính là băng sơn không nói đạo lý vậy đó!”

“Tứ gia cho đến giờ cũng chỉ nói với chúng ta hai câu “Không” và “Không có” nhể ha ha ha ha ha ha! (Nói xong không khỏi muốn khóc rống lên)”

Nam bình luận viên cũng nói theo: “Tứ gia dù chỉ là một chút kích động vì thắng lợi cũng không biểu hiện ra ngoài, đừng không quan tâm hơn thua như vậy chứ! Anh là người đàn ông vừa mới phong thần đó! Nếu đổi lại là tôi, trực tiếp nhảy vũ điệu hula (1) tặng khán giả anh có tin hay không!!!”

Nữ bình luận viên: “Thực ra ngẫu nhiên kích động một chút khán giả cũng sẽ cảm thấy rất mạnh, tuyệt đối không tổn hại đến hình tượng đâu! Đương nhiên tôi là nói đến loại cấp bậc soái ca như Tứ gia”

Nhưng Tứ gia vẫn không kích động, Tứ gia vẫn cứ mang bản mặt lạnh lùng bình tĩnh như thế, ung dung xuống sân khấu rồi đi.

Ôi, các vị khán giả lão gia giống như đám phi tử chờ đợi hoàng đế đến lâm hạnh, có loại cảm giác chua xót “Có kẻ ngóng trông ba mươi sáu năm liền (2)”. Một bên thiết tha chờ đợi Tứ gia lần sau có thể đáp lại các fan một câu, một bên rừng rưng nhìn huấn luyện viên Tiền Thăng của Thất Sát bắt đầu trả lời câu hỏi của phóng viên.

Khán giả: Không còn Tứ gia, đổi thành cái tên mập Địa Trung Hải lên, thế nhưng hình như có thể nghe được vài tin bất quái xung quanh Tứ gia, vẫn nên ngồi nghe một lát đi.

Thì nghe thấy phóng viên hỏi: “Huấn luyện viên Tiền! Mời ngài trước đó giải quyết một vài vấn đề còn sót lại, xin hỏi rốt cuộc “Chiến thuật Tứ gia” là gì?”

Vừa hỏi đã đi thẳng vào vấn đề, khán giả nháy mắt liền lên tinh thần!

Sau đó huấn luyện viên trả lời: “Ồ, chiến thuật Tứ gia à....”

Ông ta nói tới đây thì rơi vào trầm tư.

Khán giả hồi hộp chờ đợi.

“Thực ra là thế này” Huấn luyện viên nói xong, cầm lấy một cốc nước, bắt đầu uống không ngừng.

.....Khán giả rất muốn xông lên đánh chết ông ta!

Cũng may trước khi bọn họ làm ra hành động đó, huấn luyện viên rút cuộc bỏ cốc xuống, nói: “Anh biết đó, đội của chúng tôi mỗi ngày đều phải thực hiện một lượng lớn bài tập rèn luyện thi đấu. Bình thường câu lạc bộ trong lúc đó sẽ mở một server dùng để luyện tập, mọi người tự kết thành đội, tỷ thí với nhau”

Phóng viên và khán giả dồn dập gật đầu.

Huấn luyện viên lại nói: “Chiến thuật Tứ gia, chính là ngay khi trận đấu vừa bắt đầu, để đối phương nhìn thấy Tứ gia”

Phóng viên: “Sau đó thì sao?”

Huấn luyện viên: “Sau đó đối phương sẽ tự rút lui đó, ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha”

Tất cả mọi người: “.....” What —the —f*ck —?!

Hóa ra Tứ gia ở server luyện tập thanh danh cũng đã lan xa, đã là cấp bậc đầu đạn hạt nhân rồi sao?!

Quả là ngựa đầu trông núi cao (3), ngay cả phóng viên đều sợ ngây đến người, hai giây sau mới tiếp tục hỏi: “Nếu đối phương không rút lui thì sao?!”

“Vậy thì để Tứ gia xung phong, sau đó,” Huấn luyện viên nói, “Mời xem hồi sau sẽ rõ, a ha ha ha ha ha”

Huấn luyện viên nói xong, thừa dịp không ai để ý đến ông ta, lòng bàn chân như bôi dầu vèo cái chạy mất hút.

Khán giả: “.....”

Trong lúc đó, bạn cùng phòng bị bệnh ung thư tò mò của Victor đang lệ rơi đầy mặt nói: “A! Tiểu Khả! Tổ muốn chết a a a a! Chiến thuật Tứ gia rốt cuộc là cái gì? Thanh minh năm sau cậu nhất định phải đốt đáp án cho tổ đấy!”

Sau trận đấu này, thông tin cá nhân của Tứ gia trên website chính thức lại tăng thêm một cái “kỹ xảo”.

Ngoại trừ “Tăng tốc (tấn công/ di chuyển)” trước đó lại thêm “Tác chiến trên không” cực kì hiếm thấy, hàm nghĩa kỹ xảo vô cùng bao la.

Ngoài ra, dưới tên Tứ gia là huân chương thành tựu đã được ban tổ chức chứng thực, phối với khung vàng chói lọi “Chiến tích vinh quang”: Thành tựu [Lấy một địch mười] ván thứ nhất không chiến vòng bán kết giải đấu ngoại hạng eSport lần thứ 1170, một người diệt sạch đội ngũ phe địch.

Hình ảnh bên dưới phối với thành tựu không phải screenshot, trên cơ bản có thể nói là ảnh tĩnh (4) chính diện: Tư thế đứng thẳng của Tứ gia khi mang đôi cánh trên người lúc mới ra sân.

Bởi vì ở trên không, mũ trùm của hắn đã sớm bị gió thổi bung ra, hai mắt vàng kim trên mặt nạ trong suốt như bảo thạch, hồ hững quan sát dưới chân.

—— Ngạo mạn tựa đế vương, lãnh khốc như thần minh.

Không ai biết rằng, bậc thầy sát thủ năm đó đã tự tay giết chết biết bao vương hầu, cũng từng đối đầu với đủ loại thần linh.

Bọn họ chỉ biết, ngoài hắn ra, không ai có được khí tràng như vậy cả.

Mục bình luận phía dưới trang chủ đã dựng thành hai tòa nhà cao tầng.

Một tòa là “Bắn súng chào mừng Tứ gia một trận chiến phong thần!”, đặc biệt dùng để ăn mừng chiến tích rực rỡ này. Sau khi đạt được chiến tích này, không chỉ khán giả ở hiện trường mà còn có rất nhiều người

lần đầu xem thi đấu eSport dồn dập cùng nhau xông lên, làm cho cái lầu này trong vòng một tiếng xếp tới độ cao mấy nghìn tầng.

Hơn nữa chiến tích này gần như chắc chắn trở thành xu hướng chủ đạo trên phương tiện truyền thông, cùng với sự quan tâm của những fan không ở trong giới eSport, có thể suy ra, cái lầu này sẽ càng ngày càng cao, dự tính ít nhất là mười nghìn tầng.

Một tòa cao tầng khác ở khu bình luận lại là “Hu hu hu chiến thuật Tứ gia rốt cuộc là cái gì”, dành riêng cho nhóm bệnh nhân ung thư tò mò giai đoạn đầu, giữa và cuối dùng để oán hận, khóc lóc, suy sụp và thất cổ.

Ngoài hai loại bình luận trên nhất định phải tuân theo quy định ban bố trong lầu, những bình luận đa dạng còn lại thì được bỏ thêm vào khu bình luận.

Ví dụ như: “Vì sao phải tổn thương tâm hồn non nớt của tui như vậy! Chiến thần đã cao quý lãnh diễm bằng sơn thì thôi, không được nghe anh ấy nói chuyện, tui liếm liếm màn hình cũng thấy vui! Ai ngờ huấn luyện viên vậy mà lại tiện như vậy! Tiện như vậy!”

Còn có: “Thật muốn thi đấu với Tứ gia a khả khả khả, ôm năm cái đùi vàng, chúng ta không đánh đoàn chiến, tổ đội riêng để bắt nạt mình Tứ gia. Đoàn chiến có thể thua, Tứ gia nhất định phải chết, ha ha ha ha”

Lầu này sau đó vậy mà cũng có trả lời đáp lại: “A a a nếu có thể đánh lên được Tứ gia thì chết cũng nhắm mắt!” “Cho hỏi! Thời điểm Tứ gia bị hội đồng, tui có thể trộm lấy mặt nạ không!” “Tui có thể trộm cõi áo không!” “Tui có thể trộm sờ cơ bụng không!”

Đến một lầu nào đó, có người nói: “Thật muốn nhìn mặt thật của Tứ gia ghê! Tứ gia hoặc là đội mũ trùm hoặc là đeo mặt nạ, trước giờ chưa từng lộ mặt”

Được, lầu này xong đời rồi, cái lầu này cũng biến thành lầu thất cổ của đám bệnh nhân ung thư tò mò.

“Muốn chết a, chiến thuật Tứ gia rốt cuộc là cái gì...Mặt thật của Tứ gia rốt cuộc là cái dạng gì....”

“Lần sau mà Tiền Thăng lại không trả lời câu hỏi, đêm khuya tôi sẽ một mình, lặng lẽ, lặng lẽ, treo cổ trước cửa cầu lạc bộ Thất Sát!”

Nhưng mà bản thân huấn luyện viên bây giờ cũng rất muốn treo cổ trước cửa nhà Tứ gia đây.

“Làm sao bây giờ! Chiến thuật Tứ gia căn bản là do bình luận viên bịa ra, tôi nào có đặc biệt cho cậu dùng chiến thuật nào đâu Tứ gia! Giờ tôi đã đâm lao thì phải theo lao thôi, hu hu hu Tứ gia cứu mạng!” Huấn luyện viên đến cầu xin Tứ gia.

“...” Tyler nói, “Tự mình nghĩ cách đi”

Huấn luyện viên: “Tứ gia cậu phải cứu tôi! Tứ gia cậu trong bản đồ rừng rậm sương mù dày đặc như vậy làm sao mà biết được vị trí của đối phương? Còn có còn có, trước đó trong ván đấu với Lộ Siêu Phàm tôi cũng coi, cậu làm thế nào mà dưới tình huống già ẩn thân, chuẩn xác đá trúng đầu gã vậy?”

Tyler: “Kinh nghiệm có thể nuôi dưỡng trực giác”

Huấn luyện viên: “...” Tứ gia cậu đang đùa tôi đúng không? Dưới tình huống cái gì cũng không thấy có thể chuẩn xác tìm được đối thủ, cậu nói với tôi đó là trực giác? Vậy thì phải đánh bao nhiêu trận, đánh bao nhiêu năm mới có thể hình thành được trực giác chiến đấu như vậy hả?

Huấn luyện viên đường cong cứu quốc (5) hỏi: “Vậy thì Tứ gia, trước kia cậu luyện tập nhiều trận đấu như vậy ở đâu, đánh bao lâu? Có phải có bí danh gì không hả Tứ gia?” Một sát thủ trâu bò như vậy, làm sao có khả năng không có thanh danh, không nói tiếng nào đột nhiên nhảy ra.

Nếu người hỏi nhiều như vậy là Victor, Tyler nói không chừng còn có tâm trạng giải thích cho cậu một phen, thế nhưng...

Hai giây sau, Tyler nhìn huấn luyện viên, nói: “Cần thiên phú” Ông cũng đừng nghĩ đến nữa.

Huấn luyện viên: “...” Sao mình lại nghe thấy được ý vị “Lũ phàm nhân ngu xuẩn các người” trong đó ta???

Chú thích:

- (1) Vũ điệu hula: một điệu nhảy nổi tiếng ở Hawaii
- (2) Nguyên văn Hữu bất đắc kiến giả tam thập lục niên “ ”: đây là một câu thơ trong tác phẩm “A Phòng Cung Phú” () của nhà thơ Đỗ Mục () mô tả có những cung nữ 36 năm chưa một lần được gặp vua.
- (3) Nguyên văn Cao sơn ngưỡng chỉ “ ”: chỉ hành động ngưỡng mộ, kính trọng, sùng bái người có đức. Câu thành ngữ trên xuất phát từ bài thơ “Xa Hạc” () nằm trong cụm 10 bài thơ “Phủ Điền chi thập” () thuộc phần “Tiểu Nhã” () trong “Kinh Thi” ().
- (4) Nguyên văn ngành chiếu “ ”: là một thuật ngữ nhiếp ảnh, là chỉ chụp ảnh phẳng cho quảng cáo và tạp chí
- (5) Nguyên văn khúc tuyến cứu quốc “ ”: Một từ xuất hiện trong khoảng thời gian Trung Quốc chống Nhật, giống như kiểu đánh du kích, không chống trực tiếp mà gián tiếp, bồi dưỡng lực lượng trên mọi thành phần từ công nhân cho tới trí thức, kìm chân quấy nhiễu, tranh thủ và bảo vệ thành quả từng chút một, đôi khi phải hi sinh một thứ gì đó để đổi thứ lớn hơn => dùng thủ đoạn để giải quyết

26. Chương 26: Kabe Don Don

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ngày tiếp theo, bầu không khí trong câu lạc bộ Thất Sát là sung sướng lại khẩn trương.

Một tuần sau đội Thất Sát sẽ lập tức bước vào vòng chung kết. Vòng bán kết giờ đã tiến vào giai đoạn cuối cùng, người thắng sẽ cùng Thất Sát tranh giành ngôi vị quán quân.

Cho nên Thất Sát một bên ăn mừng mình trong mùa giải này có thể ghi danh vào top ba, một bên tràn ngập áp lực tiến hành huấn luyện. Tuy rằng là đội ngũ lâu năm, nhưng bọn họ cũng đã lâu rồi không có biểu hiện xuất sắc. Lần giành được quán quân thi đấu đồng đội là sáu năm trước, đó cũng là năm thứ hai khi đội trưởng và chủ lực gia nhập, là thời kỳ huy hoàng nhất của họ.

Hiện tại Tứ gia gia nhập đã làm bọn họ một lần nữa cảm nhận được phong quang khi đó, cũng một lần nữa tràn ngập hy vọng bước đến vị trí quán quân.

Thời điểm Victor đi vào câu lạc bộ, cảm nhận được chính là bầu không khí huấn luyện tràn trề sức sống và cảm xúc mãnh liệt đó.

Cậu đặc biệt chọn lúc nghỉ trưa để qua đây, quả nhiên nhìn thấy Tyler vừa ra khỏi sân huấn luyện giả lập đã đi thẳng đến phòng nghỉ để rửa mặt.

Thực ra hẳn không cần phải phiền phức như vậy. Giờ có rất nhiều người trẻ tuổi đều thích dùng thẳng chỉ lệnh “Sạch sẽ” của hệ thống. Thế nhưng Tứ gia thì khác, hẳn chưa bao giờ làm vậy —— Tứ gia rất giống

ông già cổ hủ không có thiện cảm mấy đối với khoa học kỹ thuật. Bình thường hắn không ngồi xe mà chọn đi bộ, không lướt web mà đọc sách, vài việc nhỏ nhặt cũng có thói quen tự thân vận động.

Về sau Victor gặp gỡ nhiều lần, dần dần cảm giác được thói quen sinh hoạt của Tyler làm cho hắn tràn đầy mị lực cùng cảm giác thần bí.

— Ngay cả tư thái đọc sách của Tyler cũng khác người ta. Từ hai mắt hắn rũ xuống cho đến ngón trỏ khẽ chạm vào mép trang giấy, đều có một loại ý vị cổ điển đặc biệt. Cảm giác như là quý tộc vương tước thời xưa bước ra từ trong tranh vậy, tao nhã xinh đẹp đến mức làm người ta nghẹt thở!

Victor cảm thấy chỉ từ một điểm trên mà nói, Tứ gia quả thực không giống người hiện đại.

Đương nhiên, đặc điểm này của Tứ gia có lúc cũng làm người ta cảm thấy hắn rất mạnh.

Ví dụ như hiện tại, Victor nói đến vấn đề trao quyền hình tượng giả lập: “Ngài Odin, là như vậy, bởi vì kỳ hạn hợp đồng của chúng ta chưa hết cho nên ngài vẫn có thể tiếp tục trao quyền cho tôi làm đại diện pháp luật. Ngày hôm qua người bên Ecom có đến tìm tôi, muốn được ngài trao quyền hình tượng giả lập, tôi cảm thấy đây là một cơ hội rất tốt, ngài cảm thấy thế nào?”

“Bạn có thể gọi tên tôi” Tyler nói.

Sau hai giây im lặng, Tyler lại nói: “Trao quyền hình tượng giả lập là gì?”

Victor nói: “Chính là cho phép bọn họ dựa vào hình tượng của ngài để chế tạo mô hình giả lập, sau đó dùng để làm video, trò chơi. Ecom làm series game thi đấu mô phỏng giải đấu eSport đã có mười ba thế hệ, về cơ bản đều vô cùng ăn khách. Mỗi mùa giải eSport gần như đều có hơn 96% tuyển thủ sẽ trao quyền cho họ, chẳng những có nguồn thu nhập rất lớn mà còn là một con đường tuyên truyền vô cùng tốt”

“Dùng hình tượng của tôi làm game thi đấu? Bản thân tôi không phải đang thi đấu sao? Tyler suy nghĩ một lát, “Tôi không hiểu quá trình này lắm”

Victor ngẩng đầu nhìn lên, khi thấy Tyler khó hiểu suy tư, lông mày hơi chau lại, ánh vàng sậm trong mắt hiếm thấy mà lộ ra mấy phần chăm chú cùng nghi hoặc.

Victor: “....” Giật bắn, nam thần của tôi cute chết mất!

Victor bị mạnh đến thần hồn điên đảo, mãi một lúc sau mới nhớ đến cái gì đó, tìm trong Cloud storage (1) của mình hồi lâu mới lấy ra một mô hình giả lập được đóng gói đẹp đẽ.

Sau đó Victor gỡ nơ con bướm trên đó ra, xoay cái mở bao bì, để lộ ra mô hình giả lập bên trong —

Mô hình có kích thước của Tyler.

“....” Tyler nhìn một bản thân khác, hai mắt hơi hơi mở to.

Mặt Victor có hơi đỏ nói: “Lần trước anh trao quyền cho tôi, sau đó tôi liền tự cân nhắc làm một mô hình, vẫn chưa được tinh tế lắm, đúng lúc có thể lấy ra biểu diễn một lượt cho anh coi”

Mô hình này về cơ bản là hình tượng kinh điển trên sân thi đấu của Tứ gia. Đội mũ trùm mang mặt nạ, giắt đoản kiếm chủy thủ, hai tay khoanh trước ngực, ngẫu đến lóa mắt đứng thẳng tại chỗ không nhúc nhích.

“Nếu là series game giải đấu eSport của Ecom, cơ bản sẽ để người chơi sắm vai quản lý câu lạc bộ gì đó, sau đó Tứ gia anh trong game sẽ làm NPC (2) xuất hiện, để người chơi có thể mời chào anh gia nhập câu lạc bộ, hoặc là mua trên thị trường chuyển nhượng (3) hoặc là thuê về...”

“Mua? Thuê?” Tyler lặp lại, “Mua tôi?”

Victor không nhịn được cười nói: “Là kí hợp đồng mua NPC Tứ gia ở trong game. Sau khi mua rồi thì có thể đặt Tứ gia trong đội ngũ, mang theo đi thi đấu đó, thời điểm thi đấu người chơi có thể thiết lập chiến thuật chỉ huy các loại. Cụ thể còn phải xem công ty Ecom làm game thế hệ thứ mười bốn như thế nào nữa”

Tyler cân nhắc một lúc, đã hiểu: “Khá là thú vị”

Tyler lại nhìn qua mô hình của Victor, thử vươn tay ra sờ, thực sự cảm lấy một cọng tóc rối của “bản thân”.

Hắn lại thử lấy mũ trùm ra, nhưng trong nháy mắt lấy xuống, mô hình lóe lên, mũ trùm lại trở về vị trí cũ. “Mô hình không thiết lập việc lấy mũ xuống cho nên sẽ không biểu hiện ra” Victor nói, “Làm như vậy anh sẽ không cần phải lo lắng bị lộ mặt. Ngoài mũ ra, mặt nạ cùng quần áo cũng không lấy ra được” Một vài người chơi phỏng chừng sẽ rất thất vọng cho xem, hi hi hi hi.

Victor mở menu mệnh lệnh ra, lựa chọn động tác “Rút đao”. Chỉ thấy mô hình Tứ gia nháy mắt hai tay run lên, rút đoản kiếm, chủy thủ ra khỏi vỏ, cầm trong tay.

Loại công nghệ đen (4) này thật sự là kỹ thuật tiêu khiển mà thế giới của kiếm và ma pháp có đuổi cũng không theo kịp.

Tyler thầm nghĩ “Người tinh tế mấy người thật biết hưởng thụ”, một bên tiếp tục nghịch cái menu mệnh lệnh kia, nhìn “bản thân” làm ra đủ loại động tác đã được thiết lập từ trước.

Lật đến cuối cùng, hắn nhìn thấy một từ không biết: Kabe don.

Tyler thử một chút, mô hình bỗng nhiên cử động.

Mô hình đi qua đèn Victor xuống, cách cách cách đẩy cậu đến góc tường, sau đó chống hai tay lên!

Victor: “.....” Giật bắn!!!

Tiểu Khả vô tội nằm cũng trúng đạn bất ngờ không kịp chuẩn bị, nháy mắt bị don ở trên tường, tội nghiệp co rúm lại, ngửa đầu nhìn mô hình Tứ gia, lại quay sang nhìn Tứ gia thật.

“.....”

Tyler nhìn tư thế này, suy nghĩ một giây, đột nhiên vô sự tự thông (5), hiểu ra “Kabe don” là chỉ cái gì.

Hóa ra đây gọi là “Kabe don”?

Victor cuối cùng cũng hủy bỏ mệnh lệnh của hệ thống, giải cứu bản thân, cả mặt đỏ bừng một lần nữa đóng gói lại mô hình đẹp đẽ, cột nơ con bướm, nhét vào trong Cloud storage.

“Ừm, chính là như vậy” Victor nói, “Nếu như anh trao quyền cho doanh nghiệp tư nhân, Ecom sẽ bắt đầu chế tác mô hình cho vào game. Bọn họ dự tính phí trao quyền cấp A – list bình thường là mấy trăm nghìn, cụ thể phải xem giá trị của bản thân. Đúng rồi, tư cách A – list của anh đã được xét duyệt rồi ——khu vực địa cầu tổng cộng không có mấy người nằm trong danh sách A – list, cho nên sẽ hơi chậm một chút”

“Ồ, cái này có thể trao quyền” Tyler nói, “Cũng có thể mở cửa thương mại”

“Mở cửa thật sao!!” Victor kích động, “Nam thần! Điều này đại biểu cho rất nhiều người cũng có thể làm mô hình làm video, giới đồng nhân được cứu rồi! Tôi cũng có thể phát video mình làm sao?”

Một giây im lặng.

Tyler nở nụ cười, bỗng nhiên vươn tay, dùng một cái đẩy Victor lên vách tường bên cạnh, cúi đầu nhìn cậu.

“....” Tiểu Khả lần thứ hai bị kabe don bất lực dán lên tường, run lẩy bẩy nhìn nam thần.

Tyler ngoắc ngón tay: “Cậu dùng tôi làm video gì? Giao ra đây”

Sau đó Victor ngây ngốc, không biết vì sao sự việc lại biến thành: Cậu và nam thần ngồi xem video mà cậu cắt nối biên tập riêng về Tứ gia.

Bên trong tất cả đều là hình ảnh đẹp trai nhất, ưa nhìn nhất của Tứ gia.

.....

Ngày kế, các fan của Tứ gia vui mừng phát hiện đại diện pháp luật quân thông báo một tuyên bố mới.

Tứ gia mở cửa trao quyền hình tượng giả lập!

Phi thương mại có thể được trao quyền miễn phí, thương mại phí trao quyền là 5% tổng lợi nhuận.

Đây đại biểu cho cái gì? Đại biểu cho nhóm cánh tay kỳ lân (6) có thể bắt đầu xắn tay áo lên vẽ chân dung Tứ gia, làm mô hình, MMD (7), thậm chí độc lập chế tác trò chơi!

Nhóm bàn tay lớn (8) sáng tác quan tâm đến giới eSports nhất thời bị kích thích, chạy đi báo tin, đem đó liền chong đèn đánh đêm.

Cho dù không chơi eSports, rất nhiều người cũng có hứng thú với chân dung của Tứ gia và những thứ tương tự.

Suy cho cùng Tứ gia cũng là tin (soái) tức (ca) nổi bật nhất trong giới eSports năm nay mà!

Ngoại trừ vụ mua độ huyền náo ở vòng bảng trước đó đã tạm dừng, lúc này lại là truyền kỳ một trận chiến phong thần. Trên phương tiện truyền thông chính thức ở địa cầu đều đặc biệt phát tin tức mười mấy giây về Tứ gia, đây là loại khái niệm gì? Có phải là khái niệm CCTV (9) đặc biệt chúc mừng tuyển thủ eSports hay không!

Hai ngày sau đó, các website video lớn có một trang in là bị Tứ gia làm cho đồ bản (10). Đưa mắt nhìn, video hấp dẫn nhất ở trang chủ một nửa đều có liên quan đến Tứ gia.

Có như vậy: “Dạy mấy người cách vẽ một anh chàng đẹp trai mắt vàng, Tứ gia ở trên phù hộ tui trên 2200 điểm!”

Thế này: “Mô hình tự tạo (MMD), điệu nhảy hai người Tứ gia & Hoa Xuy Hoa”

Còn có như thế này: “Killing_Angels – MV Tứ gia trung tâm, nhằm vào (liếm) cá nhân (màn hình)← đúng, cái này là Tiểu Khả làm.

Mặt khác, công ty Ecom cũng đã tung ra trailer game thế hệ thứ mười bốn của họ: Cảnh đầu tắm tối là một đôi cánh đen kịt bao phủ lấy màn hình, lúc cánh chim mở rộng, Tứ gia hồ hững quay đầu lại dùng con mắt vàng nhìn người xem ——cảnh của Tứ gia chỉ có hai giây này, tiếp đó không còn nữa. Phía sau chính là đủ các cảnh ngẫu đến chói mắt của các tuyển thủ khác.

Màn đạn:

“Liếm liếm liếm!”

“Quyết định mô phỏng giải đấu là vì anh!”

“Chiến thần vạn tuế! Phiên bản game này tui đã biết cheat code (11) để phá đảo không chiến rồi nha!”

“Tứ gia mới bắt đầu thuộc tính tuyệt đối là cấp độ 5A, lại thêm thiên phú ‘chuyên gia không chiến’, đoán sai tôi sẽ ăn bàn phím luôn!”

Nhưng mà, dựa theo thông lệ trong quá khứ, game của Ecom bao giờ cũng phải sau khi kết thúc tất cả vòng bảng thi đấu đồng đội, thi đấu cá nhân mới chính thức phát hành.

Fan, người quan tâm eSports cùng game thủ muốn chơi trò này còn phải chờ hơn một tháng nữa.

Thời gian mở lại thi đấu cá nhân đã có manh mối, mà trận quyết chiến cuối cùng của thi đấu đồng đội lại bắt đầu vào đúng thứ hai tuần sau.

Theo người dẫn chương trình nhiệt tình sang sảng giới thiệu chương trình, lần này hai đội cạnh tranh cho chức vô địch phân biệt đứng trước sân khấu.

Đội Thất Sát VS Đội Thiên Vấn.

Chú thích:

(1) Nguyên văn vông bàn “ ”: vông bàn còn được gọi là mạng lưới USB, mạng lưới phần cứng, giúp người sử dụng lưu trữ được văn kiện, bất cứ lúc nào chỉ cần có mạng là có thể quản lý, chỉnh sửa văn kiện trong vông bàn, không cần mang theo bên người, không sợ thất lạc. Có nhiều loại như OneDrive, DivShare, 5upload....Ở đây baike dịch ra theo tên tiếng anh là Cloud storage nên mình sẽ sử dụng từ này luôn.

Cloud storage là dịch vụ lưu trữ dữ liệu online. Cloud storage kết nối nhiều hệ thống lưu trữ trong mạng lại với nhau. Với cấu trúc Cloud storage khả năng mở rộng và kết nối dữ liệu cao (Gigabit/set) giữa các thiết bị lưu trữ ngoại vi

(2) NPC (Non-Player Character) là những nhân vật máy không thể thiếu của bất cứ thể loại game nào đặc biệt là game online. Đây là những nhân vật sẽ đóng vai trò quan trọng trong quá trình cung cấp nhiệm vụ, trợ giúp, hướng dẫn cho game thủ trong suốt thời gian gắn bó với một trò chơi

(3) Thị trường chuyển nhượng là nơi mà ở đó các cầu thủ bóng đá sẵn sàng được chuyển giao cho các câu lạc bộ

(4) Nguyên văn hắc khoa kỹ “ ”: bắt nguồn từ bộ anime Full Metal Panic dùng để chỉ phạm trù vượt xa tri thức và khoa học kỹ thuật của nhân loại ngày nay, khoa học kỹ thuật hoặc là sản phẩm thiếu căn cứ khoa học đồng thời trái với nguyên lý tự nhiên

(5) Nguyên văn Vô sư tự thông “ ”: không cần ai chỉ dạy hướng dẫn mà tự bản thân có thể hiểu được

(6) Nguyên văn kỳ lân tí “ ”: là cánh tay không đối xứng. Cánh tay Kỳ Lân thường dùng để hình dung cánh tay không đủ tinh tế của người phụ nữ cùng với thân thể không đẹp. Thông thường cùng nghĩa với trắng kiện. Đối với tộc máy tính, “cánh tay Kỳ Lân” thường là chỉ một bên tay bị lệch. Rất nhiều tộc máy tính thường sử dụng tay phải để điều khiển chuột, lâu dần dẫn đến một cánh tay khác vì thiếu hụt vận động mà rơi vào trạng thái “khô héo”, do đó làm cánh tay phải trở thành “cánh tay Kỳ Lân”

(7) MMD là viết tắt của cụm từ “MikuMikuDance”, là một chương trình làm phim 3D không chuyên

(8) Nguyên văn Đại thủ “ ”: hình dung một người nào đó có sở trường ở một phương diện nào đó, gần như là cao thủ

(9) CCTV (China Central Television): Đài truyền hình Trung ương Trung Quốc

(10) Đồ bản “ ”: đồ là động từ, gần với ý “tiêu diệt”. Lấy chữ “đồ” thêm vào động tác, thể hiện người đồ bản chủ quan cố ý và phẩm trạng của toàn bộ trang sau khi bị “đồ”. Bản: trang diễn đàn, “bản” của đồ bản, chỉ trang đầu tiên của một diễn đàn nào đó. Nếu như người comment toàn bộ trang hoặc người mở topic đều là một người, liền nói người này “đồ bản”, có ý gần với “xoát bản”.

(11) Cheat code được nhiều nhà phát triển và game thủ định nghĩa rất đơn giản là những phương pháp không theo cách thông thường nhằm tạo ra lợi thế trong khi chơi game. Cheatcode xuất hiện với rất nhiều dạng thức khác nhau từ việc gõ mã đặc biệt, tới việc sử dụng một chuỗi các mũi tên thậm chí là sử dụng một bug trong game.

27. Chương 27: Thi Đấu Đồng Đội – Thủ Thành

Vòng chung kết thi đấu đồng đội khu vực địa cầu.

Đội Thất Sát VS Đội Thiên Vãn.

Tuy rằng tên gọi đều rất hàm súc, đều đến từ tác phẩm văn học cổ Trung Quốc thế nhưng tuyên ngôn của hai đội trước trận đấu lại có phong cách như vậy: Huấn luyện viên Thiên Vãn: “Ý trời trước nay cao khó dò, mệnh do ta định không do trời (1)!”

Huấn luyện viên Tiễn Thăng của Thất Sát: “Hửm? Sao thất sát (2), sao tham lang (3) là gì? Đội của tôi gọi là Thất Sát bởi vì mục tiêu của chúng tôi là —— chặn đối thủ ở điểm hồi sinh ngược cho thê thảm! Sáu người chúng tôi có thể giết hấn bảy lần, so với lục sát (4) diệt đoàn còn tàn nhẫn hơn, chẳng phải chính là Thất Sát sao?”

“....”

Vẻ mặt của người dẫn chương trình thảm không đành lòng nhìn.

Fan lâu năm của Thất Sát: Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, để chúng tôi chết đi.

Vô số khán giả mới mặt đàn thôi.

Trở lại vấn đề, Thiên Vãn cũng được coi là một đội ngũ lâu năm. Câu lạc bộ của họ trong thời gian dài có ba đội ngũ hoạt động độc lập với nhau. Mỗi khi đến thời điểm thi đấu đồng đội, bọn họ sẽ phân tán ba đội, đào thải, đóng băng đội viên yếu nhất, tạo thành một đoàn đội mạnh nhất, trở thành đội dự thi Thiên Vãn.

Câu lạc bộ của họ thực hiện hình thức hóa, thương mại hóa ở mức độ cao, phương thức hoạt động dựa vào thành tích chiến đấu để nói chuyện, tàn khốc thế nhưng lại vô cùng hiệu quả.

Cho nên điểm đặc sắc của đội Thiên Vãn chính là: Sức mạnh chiến đấu cá nhân đều nổi bật, đều có ý thức phối hợp đoàn đội (dù sao vốn đều có đội), đội viên hiểu ngầm liền dựa vào thực lực cá nhân để bù đắp.

Mỗi một tuyển thủ của họ đều giống như quả bom hẹn giờ, có thể bỗng dưng bộc phát thao tác cực nổi bật đến kinh ngạc, trong thi đấu đồng đội thường sẽ đột nhiên có hành động ngoài dự đoán của mọi người, trực tiếp đánh cho đối phương ngu người.

Thế nhưng bọn họ cũng có lần chịu khổ Waterloo (5), nguyên nhân là hai đội viên không cẩn thận cản trở nhau, tài năng như thần tạo cho kẻ địch cơ hội phản kích.

Nói cách khác, sức chiến đấu của đội Thiên Vãn có thể dao động rất lớn, đến nỗi huấn luyện viên của họ

còn phải tự bôi đen rằng: “Thiên Vấn” nghĩa là “Mỗi ngày xin xăm hỏi quẻ để quyết định phát huy như thế nào”

Thế nhưng mặc kệ ra sao, thực lực cá nhân bày ra đó, thành tích chiến đấu không thể thấp hơn giới hạn dưới được.

Xếp hạng vòng bảng của đội Thiên Vấn vẫn duy trì ở bốn vị trí đầu, hơn nữa trước đó đã một lần đoạt được ngôi vị quán quân thi đấu đồng đội.

Thời điểm các tuyển thủ đang thu hút tiếng hò reo thì bình luận viên cũng đã mở mic.

Nam bình luận viên: “Đội Thiên Vấn của chúng ta lại thay máu mới, đúng là mỗi năm đều có tiểu thịt tươi. Đương nhiên đội Thất Sát cũng thế, năm nay Tứ gia của họ biểu hiện thật sự rất xuất sắc”

Nữ bình luận viên: “Trước tiên chúng ta hãy cùng xem đội hình của hai bên”

Đội Thất Sát: Đại thuần võ sĩ (tank chính), Thiên phạt kỵ sĩ (tank phụ, chỉ huy), Triệu hồi sư yêu tinh (trị liệu, support), Sát thủ (DPS số một), Thương pháo sư (DPS số hai), Khôi lỗi sư (DPS số ba, kiểm soát chiến trường).

Nam bình luận viên: “Đội Thất Sát luôn có đội hình cứng nhắc là hai tank một support, vị trí chủ lực của họ là DPS số một. Tiếng tăm của Tứ gia tôi nghĩ không cần phải nhiều lời nữa”

Nữ bình luận viên: “Chiến thuật nòng cốt của họ cũng xoay quanh Tứ gia. Một khi Tứ gia bắt được chủ lực của đối phương, hoặc là quân số đối phương giảm tới hai người, Thiên phạt kỵ sĩ có tốc độ nhanh nhất sẽ lập tức ép đoàn (bắt ép đối phương giao tranh với mình), lập tức tích lũy được ưu thế”

Đội Thiên Vấn: “Dragon druid (6) (tank chính, chỉ huy), Mục sư (trị liệu), Thợ săn tiền thưởng (DPS số một), Kỵ sĩ ác mộng (DPS số hai, kiểm soát chiến trường), Pale master (7) (DPS số ba), Huyết pháp sư (vị trí tự do).

Nam bình luận viên: “Mùa giải này đội hình của Thiên Vấn thật bạo lực, khá là đáng sợ. Bọn họ ngoài trị liệu Mục sư, cơ bản tất cả đội viên đều có thể đảm nhận vị trí DPS”

Nữ bình luận viên: “Trong đó người mới của họ, Dragon druid có thể biến thân thành hình thái cự long bất cứ lúc nào, có thể nói là vô địch trong hai mươi giây. Pale master cực kì hiếm thấy, là một chức nghiệp triệu hồi vong linh. Ngoài ra còn có đội hình quán quân mùa trước: Mục sư, Thợ săn, Ác mộng...”

“Còn có một người mới nữa mà cô bỏ quên —— Huyết pháp sư của họ” Nam bình luận viên nói, “Huyết pháp có thể DPS, có thể tank, thậm chí có thể buff (8), vị trí vô cùng linh hoạt, chúng ta chỉ có thể biết hần là loại hình gì khi thi đấu mà thôi”

Khi khán giả đang nghị luận sôi nổi, đội trưởng hai bên đã bắt tay giao hữu.

Kết quả rút thăm ván đầu tiên đã có.

Hình thức ngẫu nhiên: Thủ thành.

Một hình thức vô cùng kinh điển, trước điểm hồi sinh của hai bên đều có một căn cứ địa, đập tan được căn cứ của đối phương tức giành được thắng lợi. Căn cứ sẽ không ngừng phái ra tiểu binh, chia làm ba đường tiến công. Tiểu binh sẽ cung cấp tầm nhìn cùng một ít viện trợ công kích cho tuyển thủ phe mình.

Hình thức này cũng có thể sống lại vô hạn. Tuyển thủ sau khi chết chờ đợi mười lăm giây sẽ tự động sống lại ở điểm hồi sinh đằng sau căn cứ.

Bản đồ ngẫu nhiên: Vùng đất hài cốt.

Một tấm bản đồ âm khí dày đặc, ngoài mảnh đất trống ở trung tâm, cơ bản đều là rừng rậm.

Ba mươi giây đếm ngược kết thúc, đội ngũ hai bên đồng thời xuất phát từ điểm hồi sinh, chạy về phía trung tâm.

Có thể thấy, hai đội ngũ đều tập hợp đầy đủ đi ở giữa đường.

Nam bình luận viên: “Xem ra song phương đều muốn đánh một đợt combat ngay khi vừa bắt đầu”

Không sai, hai đội đều khẩn cấp đi tới, ngay chính giữa đường dần dần chạm mặt, cách một dòng suối cạn liếc mắt nhìn nhau.

Bất thành linh, Dragon druid của Thiên Vãn chẳng nói chẳng rằng đã dùng đại chiêu, biến thân thành một con rồng đỏ khổng lồ!

Đồng thời Kỵ sĩ ác mộng của họ hai tay nâng cao, lập tức dùng một đại chiêu “Khống chế tinh thần” đánh về phía đối diện.

Nữ bình luận viên: “Trời ơi! Trực tiếp dùng đại chiêu! Dragon và Ác mộng của Thiên Vãn...”

“Quá bạo lực! Thương pháo của Thất Sát còn chưa kịp ra tay đã bất thành linh bị khống chế!”

“Cơ hội tuyệt vời! Dragon muốn phun hơi thở của rồng!” Nữ bình luận viên hô to, “Chắc chắn muốn phun!”

Quả nhiên Dragon druid biến thân thành rồng đỏ trực tiếp phun ra “Hơi thở của rồng”, nhất thời đại hỏa rền vang thiên hàng, trên sân là cảnh tượng luyện ngục, không ngừng tạo thành sát thương Thiêu đốt lên tất cả mọi người.

Thương pháo sư Thất Sát bị khống chế, đứng mũi chịu sào hóa thành tia sáng.

Tank chính của họ lập tức trở tay dùng đại chiêu “Minh Vương thuần”, cản lại được đợt tiến công bằng cánh rồng của hồng long. Tiếp đó Thiên phạt kỵ sĩ cố gắng kéo Mục sư bên đối phương qua đây thế nhưng Huyết pháp sư Thiên Vấn đặc biệt không muốn sống xông lên chặn nòng súng, xoạt một cái đã bị kéo ra giữa sân.

Lập tức, tất cả DPS của Thất Sát tập trung hỏa lực lên người Huyết pháp sư, trong hai giây ngắn ngủi, thanh máu của Huyết pháp sư đã thấy đáy.

Thế nhưng Huyết pháp trực tiếp hiến tế (tự bạo) bản thân, lúc tử vong đồng thời tạo thành sát thương trong phạm vi rộng, miểu sát Khôi lỗi sư da mỏng của Thất Sát.

Nam bình luận viên: “Thất Sát đã mất hai DPS! Thiên Vấn chỉ mất một Huyết pháp, thời gian biến thân của hồng long sắp đến, Thất Sát sẽ ưu tiên giải quyết bên nào đây?”

Nữ bình luận viên: “Chúng ta nhìn thấy Tứ gia đi thẳng vào trong trận địa của Thiên Vấn!”

Tất cả mọi việc đều xảy ra trong thời gian ngắn ngủi, bình luận viên cho dù có dùng cheat (9) cũng không thể giải thích xong toàn bộ, Tyler đã như sao băng rơi vào trận hình hậu phương của Thiên Vấn.

Dragon druid, Huyết pháp và Thợ săn của Thiên Vấn ở hàng trên giao đấu với Thất Sát. Trị liệu Mục sư ở hàng sau không ngừng thêm máu, cùng lúc đó Pale master triệu hồi ra một đội quân vong linh để bảo vệ cô.

Tốc độ của sinh vật vong linh đối với Tyler mà nói chậm không khác gì ốc sên.

Hắn ung dung lướt qua đám xương trắng, lao thẳng đến chỗ Mục sư Thiên Vấn!

Lúc này Pale master phát tay tạo một khiên xương cho Mục sư, giúp cho Mục sư mạnh mẽ chống đỡ được đợt tấn công thứ nhất của Tyler, sau đó lại không chút chần chờ dựng một bức tường xương, ngăn Mục sư và Tyler ở giữa.

“Thao tác xinh đẹp!” Nam bình luận viên hô to, “Thật quyết đoán thật lưu loát! Mục sư xem như đã nhặt về một mạng rồi!”

Vừa dứt lời, đã thấy Tyler mượn lực trên tường xương nhảy lên, vươn người đánh úp về phía Pale master.

Pale master điều khiển tất cả vong linh được triệu hồi đến bảo vệ mình, trong lúc nhất thời xương trắng cuộn cuộn như sóng triều.

Song, chỉ thấy Tyler trực tiếp đạp lên đám xương trắng, thân ảnh như chim yến bay vào rừng cây bên cạnh.

Pale master chỉ vừa mới quay đầu lại nhìn, đột nhiên bất ngờ không kịp đề phòng bị kéo lên, bay thẳng qua vòng bảo vệ của vong linh ——vừa nãy trong nháy mắt Tyler lướt qua đã quần dây thép quanh đầu lâu của gã!

Pale master vèo cái bay vào trong rừng cây, hai giây sau đã biến thành một tia sáng.

“.....Gia của tôi thật lợi hại” Nam bình luận viên ngẩn tò te nói, “ ‘Người dám ngăn cản ta giết Mục sư? Vậy mang mạng mình đến đền đi!’ ”

Mục sư Thiên Vấn vừa mạo hiểm tránh được một kiếp, được Dragon druid của họ đỡ lên lưng rồng, ầm cái dùng một đại chiêu “Vòng tay ánh sáng”, tăng lượng máu của tất cả đội viên còn lại của Thiên Vấn lên một đoạn lớn.

Lúc này sáu người trong Thất Sát đã mất hai, trừ Tyler ra, còn lại hai tank không đầy máu và support.

Thiên Vấn thì lại mất đi Huyết pháp và Pale master.

Theo thời gian biến thân của Dragon druid kết thúc, hắn và Mục sư đáp xuống hậu phương lớn của đội Thiên Vấn.

Tiếp đó, Tyler xuất hiện xuất quỷ nhập thần, cũng không thèm liếc nhìn Dragon druid, nhảy xuống từ trên không, lực trùng kích mạnh mẽ làm cho hai lưỡi dao sắc nhọn ghim chặt vào lồng ngực Mục sư.

Mục sư hóa thành tia sáng, thế nhưng cùng lúc đó, trong tia sáng hiện lên một bóng người ——

Là linh hồn Mục sư.

Linh hồn này không chịu bất cứ công kích nào, hơn nữa có thể thi triển phép thuật trị liệu cho đồng đội, sau năm giây sẽ tự biến mất.

Linh hồn Mục sư không coi ai ra gì bay lên trời, trực tiếp buff đầy máu cho ba người còn lại của Thiên Vấn, lúc này mới biến mất đi tới điểm hồi sinh.

Lúc này, Thợ săn của Thiên Vấn đã đổi với Thiên phạt kỵ sĩ của Thất Sát, song song đi đến điểm hồi sinh.

Thất Sát còn lại tank chính, support và Tứ gia. Thiên Vấn còn lại Dragon druid và Ác mộng, tất cả đều đã dùng hết đại chiêu.

Nữ bình luận viên: “Trời ơi trời ơi trời ơi, đây tuyệt đối là đấu pháp nhằm vào Tứ gia!”

Nam bình luận viên cũng nói theo: “Toàn bộ quá trình Pale master đều bảo vệ Mục sư, bản thân Mục sư có một kỹ năng bị động sau khi chết vẫn có thể tiếp tục trị liệu, cho dù vừa bắt đầu đã bị Tứ gia chém chết cũng có thể tiếp tục phát huy tác dụng trong combat!”

Nữ bình luận viên: “Không sai, nếu như không phải Pale master chết trước, anh ta còn có thể hồi sinh đồng đội đã chết thành bộ xương. Chuyện này quả thật...có thể nói là hai tuyệt kỹ đều giữ lại vì Tứ gia!”

Hai bình luận viên càng nghĩ càng giật mình, nam bình luận viên lại nói: “Còn lại Dragon druid có thể buff phụ (10) trong một chốc, Ác mộng còn có thể khống chế người, OMG! Đội hình này của Thiên Vấn hoàn toàn là đội hình “Chúng tôi không sợ giảm quân số, Tứ gia ngại có bản lĩnh thì đối mặt chính diện với chúng tôi đi” a!”

Chú thích:

(1) Nguyên văn ngũ mệnh do ngã bất do thiên “ ”: Mạng ta do ta định, không do trời định

(2) Sao Thất Sát: Một trong 14 Chính Tinh. Sao thứ 7 trong 8 sao thuộc chòm sao Thiên Phủ theo thứ tự: Thiên Phủ, Thái Âm, Tham Lang, Cự Môn, Thiên Tướng, Thiên Lương, Thất Sát, Phá Quân.

(3) Sao Tham Lang: Một trong 14 Chính Tinh. Sao thứ 3 trong 8 sao thuộc chòm sao Thiên Phủ theo thứ tự: Thiên Phủ, Thái Âm, Tham Lang, Cự Môn, Thiên Tướng, Thiên Lương, Thất Sát, Phá Quân.

(4) Lục sát: là hình thức 6v6

(5) Nguyên văn hoạt thiết lô “ ”: Waterloo được sử dụng để mô tả sự thất bại đau đớn

(6) Nguyên văn long đức lỗ y “ ”: Druid () là tên gọi tu sĩ của một tôn giáo cổ ở Xentơ

(7) Nguyên văn Thương bạch chi chủ “ ” tên tiếng anh là Pale master, một class trong Dungeons and Dragons Online

(8) Buff là trạng thái có lợi mà nhân vật nhận được, ở bên mình thì còn dùng để nói đến class trị liệu hoặc là việc thêm máu => buff máu

(9) Dùng cheat là chỉ một số người lợi dụng phần mềm hack sửa chữa một ít trình tự trong game để để ăn gian làm lợi cho mình trong game

(10) Nguyên văn khách xuyên “ ”: Cameo (khách mời, diễn viên phụ, diễn viên nghiệp dư) là một thuật ngữ để chỉ một sự xuất hiện ngắn của một người được biết tới trong một tác phẩm nghệ thuật trình diễn như kịch, phim, video game và truyền hình. Những vai cameo này không cần thiết phải là diễn viên đóng mà thường do chính đạo diễn, chính trị gia, vận động viên, nhạc sĩ hay người nổi tiếng tham gia.

28. Chương 28: Thi Đấu Đồng Đội – Thủ Thành 2

Đợt combat này, Thiên Vần trực tiếp đánh một đòn bất ngờ làm Thất Sát trở tay không kịp, thế nhưng Thất Sát cũng ra sức phản kích.

Đánh đến cuối cùng hai bên còn lại phân biệt là: Thất Sát: Đại thuật võ sĩ, Triệu hồi sư yêu tinh, Sát thủ; Thiên Vần: Dragon druid, Kỵ sĩ ác mộng.

Cùng với việc song phương tung ra hết các kỹ năng, kế tiếp chính là dùng đòn tấn công bình thường để đổi HP.

Đại thuật võ sĩ đóng ở phía trước, bị Kỵ sĩ ác mộng thẳng tay giết chết. Ngay sau đó Kỵ sĩ ác mộng lại bị support Triệu hồi sư yêu tinh lấy mạng, có thể nói chết không nhắm mắt.

Dragon druid đuổi sát Triệu hồi sư yêu tinh, trong quá trình đó đột nhiên bị Tyler tập kích, mất cảnh giác liền bị giết chết.

Nam bình luận viên: “Thật 6666666, hoàn toàn nhìn không rõ Tứ gia ra tay như thế nào. Dragon druid là tank da dày mà cũng có thể lập tức mất đi nửa thanh máu vậy sao?”

Nữ bình luận viên: “Cùng với việc Thiên Vần diệt đoàn, chúng ta có thể thấy đợt combat này cơ bản là Thất Sát thắng. Thất Sát còn lại Tứ gia và support sẽ lựa chọn thế nào, nhân cơ hội này đi mài HP căn cứ của Thiên Vần hay là chờ thời cơ để combat?”

Nam bình luận viên: “Tứ gia vẫn đang di chuyển về phía trước! Hẳn sắp bước vào phạm vi căn cứ của Thiên Vần rồi! Trời ơi, chẳng lẽ đối đầu với đối thủ cấp bậc như Thiên Vần, hẳn cũng muốn ngồi thủ “ngược tuyến” ở điểm hồi sinh sao?” (đuổi giết một người vào tận điểm hồi sinh được gọi là ngược tuyến)

Lần này Tyler không đi một mình, hẳn còn xách theo Triệu hồi sư yêu tinh.

Triệu hồi: “Tứ, Tứ gia, hai người da mỏng chúng ta thật sự muốn lên sao?” Một support như tui chưa từng dữ dội vậy đâu, tui sợ QAQ!

Tyler: “Có tôi ở đây, không ai có thể chạm đến cậu”

Triệu hồi: “...” Tui, tui thân là một thằng nam vì sao lại cảm nhận được lực lượng bạn trai (1) mãnh liệt vậy nè??

Tyler hoàn toàn không để ý Triệu hồi đang nghĩ cái gì, đặt cậu ta trong một góc, nói: “Yêu tinh gió”

Triệu hồi sử dụng yêu tinh vôi vàng gọi yêu tinh gió ra, nhìn thấy yêu tinh màu xanh bay đến trên vai Tyler, cung cấp Gia tốc cho Tyler.

Nam bình luận viên: “Woa, đây là lần đầu tiên Tứ gia sử dụng Gia tốc của yêu tinh đó”

Nữ bình luận viên: “Bản thân Tứ gia đã có tốc độ rất nhanh, lại thêm kỹ năng Tăng tốc, giờ còn mang theo một yêu tinh ——Tứ gia có phải muốn lên trời không vậy!”

Nam bình luận viên: “Cô đừng quên, Tứ gia là chiến thần bầu trời, hắn nếu như muốn bay lên trời, trận đấu này chính là không chiến chứ không phải là thủ thành nữa...”

Nữ bình luận viên: “.....Oh thật đáng chờ mong!”

Mười giây sau, tuyển thủ chết trận của hai bên dồn dập sống lại, tập hợp ở trước căn cứ, tiếp tục dồn về phía trước.

Người bên Thiên Vấn lục tục đi ra ngoài, Dragon druid đi đầu, sau đó là Kỵ sĩ ác mộng, Thợ săn, Mục sư, Huyết pháp và Pale master.

Tyler mai phục tại một vị trí không ngờ đến, suýt nữa dọa khán giả đến phát bệnh luôn.

Hắn trực tiếp kẻ sát ở cửa điểm hồi sinh của Thiên Vấn!

Thời điểm từng người bên Thiên Vấn đi ra, chỉ cần vừa ra khỏi cửa, liếc sang bên trái một cái là nhất định có thể phát hiện ra Tyler.

Thế nhưng không ai nghĩ đến một sát thủ lại dám to gan đến vậy, chỉ ít thì Thiên Vấn không thể.

Khi tầm nhìn của sáu người họ sắp rời đi, Tyler cuối cùng cũng di chuyển ——

Hắn không chọn trị liệu mà đánh về phía Pale master đi cuối cùng.

Pale master hoàn toàn không kịp phản ứng, suýt chút nữa bị một combo đâm chết. May là Mục sư của họ phản ứng cực nhanh, trở tay dùng một kỹ năng hồi máu, mạnh mẽ giữ lại một vạch máu.

Dragon druid lúc này không chút nghĩ ngợi dùng một phép thuật giảm tốc, bị Tyler đã nguy hiểm lại càng nguy hiểm hơn tránh thoát.

Sáu người Thiên Vấn bắt đầu tập trung hỏa lực, tất cả mọi người đều cho rằng Tyler đã bị đẩy lùi, thế nhưng hắn vẫn ngang nhiên tiến tới!

Hắn đập lên tường xương của Pale master, trực tiếp chém Pale master chỉ còn lại một vạch máu, lúc này mới mượn tường để ẩn nấp, nhanh chóng rời khỏi chiến trường.

Ngay sao đó, Ác mộng trở tay dùng một kỹ năng định hướng ——

Phép biến hình.

Nam bình luận viên nghẹn họng nhìn trân trối: “OMG!! Là đại chiêu có tính định hướng, Thiên Vấn mấy người còn dám nhắm vào một mình Tứ gia nữa không hả!”

Kỹ năng định hướng là kỹ năng hoàn toàn không thể tránh, có hiệu quả tức thời hơn nữa không bị trượt, đỡ đòn, dội lại và vân vân.

Tyler cấp tốc chạy trên tường, bỗng nhiên cơ thể chìm xuống, thân hình bắt đầu nhanh chóng biến thành hình dáng một con báo săn.

Hắn cũng không quay đầu lại, yêu tinh gió trên vai lúc này bỗng nhiên lóe sáng, khiến cho tốc độ của hắn đột nhiên tăng lên dữ dội, biến mất luôn ở trong rừng rậm.

Nữ bình luận viên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm: “May mà ngẫu nhiên biến thành báo săn, ngộ nhờ mà là cừu linh tinh gì đó thì lần này Tứ gia nguy rồi!”

“Ba đại chiêu, tròn ba đại chiêu đều chuẩn bị cho Tứ gia” Nam bình luận viên phát điên nói, “Tôi thật sự không nghĩ ra được huấn luyện viên Thiên Vấn có hận thù oán giận gì với Tứ gia chứ?”

Lần này thật sự là khó giải quyết.

Phép biến hình là một loại phép thuật rất đáng ghét. Bởi vì không thể tránh, hơn nữa nếu trúng thì lại không tự giải được, chỉ có sau khi thừa nhận sát thương mới biến trở về hình người, bằng không sẽ mất đi năng lực tấn công trong ba mươi giây!

Dựa theo lời huấn luyện viên thì là: “Ba mươi giây? Đừng nói combat, con cũng sinh luôn rồi!”

Sau khi Tyler biến thành báo săn, qua lại trong rừng rậm, cẩn thận tránh thoát tầm ngắm tiểu binh của

đối phương, đi đến trước mặt Triệu hồi sư yêu tinh nhà mình.

Triệu hồi sư sững sốt một lát mới phản ứng lại, vội vàng dùng phép thuật xua tan, giải trừ hiệu quả phép biến hình.

Sau khi Tyler biến trở lại thành người, lập tức quay đầu đi tiền tuyến.

Triệu hồi sư vội vàng nói: “Tứ gia! Cần tôi theo hỗ trợ không?” Tiếp đó mặc dù sẽ rất nguy hiểm thế nhưng thời điểm mấu chốt nói không chừng có thể đổi về một mạng cho Tứ gia.

“Cậu ở lại đây” Tyler cũng không quay đầu lại, nói, “Bảo vệ tốt bản thân”

Nam bình luận viên: “Trời ơi Tứ gia thật là hung tàn! Hắn quay lại mai phục trên con đường Thiên Vãn nhất định phải đi qua, Thiên Vãn bây giờ căn bản là không biết!”

Nữ bình luận viên: “Thiên Vãn đều cho rằng Tứ gia giờ đây còn đang ẩn nấp trong trạng thái biến hình, không ngờ rằng Tứ gia nhanh như vậy có thể giải trừ ba mươi giây biến thân, trở lại chiến trường...”

Nam bình luận viên: “Chúng ta cùng nhìn xem kết quả của đợt tập kích này——“

Kỳ thực kết quả còn cần nhìn nữa sao?

Thiên Vãn xếp Pale master vừa bị giết nay đã trở lại ở mặt sau để bảo vệ, còn lại mình Mục sư yếu ớt bị vây ở giữa đội hình của họ.

Tyler là loại người gì? Hắn có thể từ trong đám xương trắng lồi Pale master ra giết, có thể trong thời điểm năm người cảnh giới mà treo Thẻ bài sư lên giết. Hề là mạng người hắn muốn lấy tới tay, cho tới bây giờ không có chuyện không lấy được.

Theo tiếng nam bình luận viên hét lớn: “Mục sư sắp chết rồi!”

Mục sư quả nhiên không còn...

Nữ bình luận viên kích động nói theo: “Lấy được thủ cấp thượng tướng từ trong vạn quân, đó chính là Tứ gia! Mục sư Thiên Vãn là đội hình quán quân mùa trước của họ, nhưng mà đụng phải Tứ gia chuyên giết trị liệu vẫn bị ngược đến không muốn không muốn (2)...”

Nam bình luận viên: “Bẩm sinh khắc chế, Mục sư gặp sát thủ đã đành, gặp phải Tứ gia vẫn nên tắm rửa đi ngủ đi!”

Tyler bị Thiên Vấn tập trung đánh, HP không còn bao nhiêu trở lại chỗ của Triệu hồi sư yêu tinh.

Triệu hồi sư vội vàng thêm máu cho hắn, lại nghe Tyler nói: “Cậu quay về đánh đoàn đi, bọn họ muốn tới tìm cậu”

Triệu hồi: “Tôi không đi! Tứ gia có phải anh chuẩn bị đổi mình để tranh thủ thời gian không? Tôi ở đây với anh ít nhất còn có thể lấy hai đổi bốn, phía bên đội ngũ tuyệt đối là ưu thế lớn”

Tyler: “.....”

Tyler xách Triệu hồi sư lên, nói: “Sinh tử là chuyện thường, đừng quá coi trọng. Cậu trở về đánh đoàn, tôi lại đi giết một mạng”

Triệu hồi đột nhiên cảm thấy bóng dáng Tứ gia tựa như sát thủ phong tiêu tiêu hề Dịch thủy hàn (3), thần bí lại lạnh lùng, bí trắng mà lạnh mạt!

Triệu hồi: Ôi! Vì sao trong mắt mình lại chứa lệ, đó là vì Tứ gia đẹp trai làm mình có cảm giác muốn cong rồi!

Hai người trên đường trở về, trực tiếp chạm trán Dragon druid, Thợ săn tiền thưởng và Huyết pháp sư của Thiên Vấn. Đại chiêu khổng lồ của Ác mộng chưa CD xong, dứt khoát không đến.

Thợ săn dùng thẳng đại chiêu trình sát, đặc biệt đến tìm Tứ gia. Bọn họ vừa thấy Tứ gia giải trừ phép biến hình nhanh như vậy, lập tức ý thức được còn có support của Thất Sát ở gần đây giúp Tứ gia, ngay lập tức quyết định lại đây vây giết hai người trước.

Nam bình luận viên: “Tôi đã nhìn ra rồi, hôm nay chiến thuật của Thiên Vấn chính là ‘Tất cả chúng ta có mối thù không đội trời chung với Tứ gia’”.

Nữ bình luận viên: “Trên màn hình chung đang spam gì vậy? ‘Đoàn chiến có thể thua, Tứ gia nhất định phải chết’? ‘Muốn chiến Thiên Sát, trước đánh Tứ gia, Tứ gia chưa chết, Thất Sát bắt bại’???”

Lúc này, song phương trực tiếp gặp nhau trên đường mòn, chẳng nói chẳng rằng đã bùng nổ xung đột kịch liệt!

Tuyển thủ bên Thiên Vấn đi tới liên tập trung hỏa lực đối phó Triệu hồi sư yêu tinh, không quan tâm gì hết, xắn tay áo giết trị liệu trước đã.

Tyler cũng không chút chần chừ, phong xa liên vô cùng phong cách không gián đoạn, trực tiếp lấy mạng Huyết pháp sư Thiên Vấn, sau đó đánh về phía Thợ săn tiền thưởng.

Lúc này Triệu hồi sư của Thất Sát đã nâng không nổi thanh máu của bản thân, bị vây trong trạng thái nguy khốn.

Thợ săn tiền thưởng cắn răng tiếp tục đuổi theo Triệu hồi!

Nữ bình luận viên: “Triệu hồi sắp gục rồi —— hôm nay đánh rất hăng! Song phương đều là lấy mạng đổi mạng a thưa các bạn!”

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Tyler xoay người, mắt cũng không chớp che chắn ở trước mặt Triệu hồi, dùng cánh tay gắng đỡ lấy kỹ năng của Thợ săn, tức khắc HP tụt đến điểm máu chết.

Nữ bình luận viên: “Trời ơi! Tứ gia cản một mũi tên thay cậu ta, đây là tốc độ phản ứng gì thế này! Triệu hồi trị liệu cho bản thân, từng chút, từng chút một cứu về mạng nhỏ của mình!”

Tyler sau khi tranh thủ thời gian cho Triệu hồi, bản thân chỉ còn lại có mười mấy điểm HP, có thể nói là tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc di chuyển vòng quanh Thợ săn tiền thưởng ở sau lưng.

Lúc này mục tiêu của Thợ săn đã chuyển thành hắn, lại một mũi tên lấp lên cung nỏ.

Nam bình luận viên: “Thợ săn muốn giết ngược lại! Giết ngược lại!”

Tyler bình tĩnh cực kỳ, hai tròng mắt vàng sậm gắt gao nhìn chăm chăm mũi tên lấp lánh ánh sáng lạnh kia.

Khoảnh khắc tiếp theo, yêu tinh gió trên vai hắn chợt lóe.

Tyler như sao băng va vào mũi tên nhọn đó, trong nháy mắt hàn quang của lưỡi dao sắc bén như muốn xé rách phía chân trời, hóa thành một dòng thác trắng tuyền. Hắn phá tan tất cả chướng ngại, xuyên thủng kẻ địch cùng mũi tên của gã!

Nhanh!

Nhanh đến mức không gì sánh kịp, bình luận viên thậm chí không kịp nói nhiều thêm một chữ.

Cho đến khi cung nỏ trong tay Thợ săn tiền thưởng rơi xuống đất, cả người hóa thành tia sáng bay đi, bọn họ mới có thể một lần nữa thấy rõ thế cục trong sân.

Nam bình luận viên đột nhiên đập bàn gào lên: “Đây là kỹ xảo mà Tứ gia từng dùng trong trận không chiến! Sau khi tăng tốc độ lên cực hạn, một đòn cùng lúc xuyên qua tất cả chướng ngại trên đường, bao gồm cả phép thuật, mũi tên và bản thân kẻ địch! Chiến thần quả nhiên cmn là chiến thần, tiếp theo, tiếp theo là ai đây!”

Chú thích:

(1) Nguyên văn nam hữu lực “ ”: chỉ mị lực của bạn trai, thể hiện mùi vị đàn ông tràn đầy, khiến người động lòng. “Nam hữu lực” được sử dụng rộng rãi trên mạng, dùng để hình dung sự quan tâm, ấm áp, khí chất đàn ông bá đạo của nam giới

(2) Nguyên văn Bất yếu bất yếu đích “ ”: đây là ngôn ngữ lưu hành trên mạng có nghĩa là vô cùng vô cùng, hai lần phủ định bằng khẳng định. Ví dụ như: không muốn không muốn đẹp trai (vô cùng vô cùng đẹp trai), không muốn không muốn cười (rất buồn cười)

(3) Trích trong câu thơ Phong tiêu tiêu hề dịch thủy hàn, tráng sĩ nhất khứ hề bất phục hoàn “ , ”: Là hai câu thơ mà khi lên đường, tại bờ sông Dịch (biên giới nước Triệu) Kinh Kha đã ứng tác với các bạn đi tiễn, tạm hiểu, “Gió thổi hiu sông Dịch lạnh, tráng sĩ một đi không trở về”

29. Chương 29: Tứ Gia Là Của Tôi!

Thế cục trong sân nhất thời xảy ra chuyển biến.

Thất Sát còn lại Tyler và Triệu hồi sư yêu tinh HP đều chẳng còn bao nhiêu.

Dragon druid bên Thiên Vấn đau khổ không còn đại chiêu, là tank đuổi theo Triệu hồi sư cả buổi, DPS (1) lại không đủ.

Sau khi Tyler giết chết Thợ săn chỉ còn sót lại một vạch máu mỏng manh, vì giải vây cho Triệu hồi sư mà ngang nhiên đi tìm Dragon druid.

Dragon druid không dám xác định mình có thể giết được Triệu hồi trước khi chết không, vì vậy không chút do dự quay đầu—— lao về phía Tứ gia!

Nữ bình luận viên: “Ồi trời, Dragon cũng muốn giết ngược Tứ gia! Giết ngược?!”

Tyler không kịp quay người kéo dài khoảng cách nữa, trực tiếp bị Dragon druid quần lấy, hai người hoán đổi kỹ năng.

Ngay khi Tyler nắm ngược song nhận, trong nháy mắt sử dụng nước cờ đồng quy vu tận ——

Triệu hồi ở phía sau hần cấp tốc hoán đổi yêu tinh gió trên vai hần thành yêu tinh ánh sáng!

Lúc yêu tinh ánh sáng xuất hiện, buff một chút máu cho Tyler, thật sự là quá ít ỏi không đáng kể.

Hai giây sau.

Nam bình luận viên trợn mắt há mồm: “Ờ ờ!! Hai điểm HP, Tứ gia còn lại hai điểm HP, Dragon druid không đổi thành công! Quả là chết không nhắm mắt!”

Nữ bình luận viên ngửa mặt lên trời thở dài, tang thương nói: “Ai, ba ảo tưởng lớn mà đời người hướng tới là —— ‘Ta có thể giết ngược lại’”.

Dragon druid hóa thành tia sáng bay đi, còn lại giữa sân là Triệu hồi HP còn hai con số cùng Tyler HP còn hai điểm.

Tyler quay đầu lại nhìn Triệu hồi, gật đầu với cậu ta, nói: “Làm không tồi”

Triệu hồi: “.....” Cuộc đời này của tui thật là đáng giá! Chiến thần ngài còn thiếu trang sức chân không?

Sau đó, bởi vì đội Thiên Vấn ban nãy bị hai người Tứ gia và Triệu hồi giết đến tan tác tơi bời, đợt combat tiếp theo Thất Sát toàn thắng, đẩy thẳng chiến tuyến đến cửa căn cứ Thiên Vấn, chỉ thiếu chút nữa là có thể uy hiếp được căn cứ của họ.

Bởi vì khoảng cách điểm hồi sinh của Thiên Vấn quá gần cho nên cả đội Thiên Vấn sau khi sống lại trực tiếp tập hợp đuổi tới, liều mạng bảo vệ cửa lớn căn cứ. Thất Sát tiếc nuối rút quân, chờ đợi cơ hội tiếp theo.

Thi đấu đã tiến hành đến phút thứ mười hai.

Lập tức đến đợt combat thứ ba, Thất Sát một đường hung hãn đẩy về phía trước, lần thứ hai xoắn xuýt ở cửa căn cứ Thiên Vấn.

Song phương cách của bắn nhau hai lượt. Lần này Thiên phạt kỵ sĩ của Thất Sát vô cùng chính xác nắm chặt, lời Kỵ sĩ ác mộng từ trong nhà ra, lập tức chết thắm dưới vạn mũi tên.

Thất Sát nắm chắc thời cơ, lập tức xông lên ép đoàn!

Đại thuần võ sĩ Thất Sát mở Minh Vương thuần xông vào bên trong.

Cùng lúc đó, thời điểm Huyết pháp và Thợ săn Thiên Vấn mặc kệ Võ sĩ đi giết support đứng ở hàng sau, từ phía sau Đại thuần võ sĩ bất thành linh xuất hiện bóng dáng Tyler.

Nam bình luận viên: “Má ơi! Sau lưng cái người mập mập kia chui ra một Tứ gia!”

Ngay cả bình luận viên cũng đều bất ngờ không kịp chuẩn bị. Hàng sau của Thiên Vấn vừa mới phản ứng kịp, Tứ gia đã giết chết trị liệu Mục sư của họ.

Linh hồn Mục sư lại bay lên trời, trong ba giây tiếp tục trị liệu cho đồng đội.

Tyler mặc kệ linh hồn này, quay đầu nhào về phía Thợ săn tiền thưởng Thiên Vấn —— Thợ săn không chút nao núng cố gắng phản kích, kết quả là lại lần nữa chết thảm dưới kiếm của Tyler.

Nữ bình luận viên: “Ai tới ngăn cản Chiến thần này đi, hấn điên cuồng tàn sát ở sân nhà này!”

Không có cách nào ngăn cản, chiến thuật đối phó Tyler của Thiên Vấn chính là: Đầu tiên Ác mộng sẽ khống chế, không khống chế được thì để Pale master dựng tường xương, gọi đại quân vong linh ra bảo vệ, không bảo vệ được thì để cho Mục sư chết, chết rồi sẽ biến thành linh hồn tiếp tục trị liệu.

Cả ba đại chiêu đều nhằm vào Tứ gia, huấn luyện viên quả là sâu đến bạc đầu mới gom được một đội hình như vậy.

Tư tưởng cơ bản chính là: Thử đánh Tứ gia xem, thử không được thì nằm vật xuống để hấn giết. Chúng ta hãy dùng loại chiến pháp vô lại “Chết rồi còn có thể đánh” này!

Quả nhiên, lần này Pale master may mắn sống sót giờ tay dùng đại chiêu, bao lấy Kỵ sĩ ác mộng đã chết ngay từ đầu.

Kỵ sĩ ác mộng biến thành xác chết hồi sinh, lần thứ hai gia nhập đoàn chiến.

Sau đó Pale master vừa mới thả xong một kỹ năng không kịp bảo vệ mình, lập tức đã bị Tyler nhảy xuống từ trên tường xương của gã cướp đi tính mạng.

Bình luận viên: “Ha ha ha ha tuyệt đối đừng để Tứ gia bắt bạn phải giữ lại đại chiêu, mỗi phút chém thành thi thể!”

Ác mộng vừa mới dùng đại chiêu khống chế được hai người bên Thất Sát, suýt nữa thì bị Thương pháo Thất Sát giết chết.

Dragon druid vội vàng quay lại trị liệu cho Ác mộng, sau đó....Tyler liền chớp lấy thời cơ lấy đi nửa thanh máu của Dragon druid.

Bình luận viên: “.....Tứ gia là mấy móc hình người à!”

Đội ngũ hai bên đều còn lại hai, ba người HP không còn bao nhiêu.

Linh hồn của Mục sư Thiên Vấn cuối cùng cũng tiêu tan. Huyết pháp của họ dừng mãi không sợ chết nhảy vào đội ngũ Thất Sát, tự bạo!

Tiếng nổ ầm ầm, Võ sĩ tốc độ chậm nhất Thất Sát cũng chết.

Ác mộng của Thiên Vấn chớp lấy thời điểm phản kích, trở tay giết chết một người. Bản thân lại bị Tứ gia xuất quỷ nhập thần một kiếm cắt cổ họng, hoàn mỹ lấy đi tính mạng.

Nữ bình luận viên: “...”

Hai bình luận viên đều không còn lời nào để nói, nam bình luận viên lau mặt, không còn thiết tha gì với đời nói: “Thiên Vấn diệt đoàn, Thất Sát còn lại Tứ gia và support”

Tyler thử đánh một cái vào căn cứ Thiên Vấn, phát hiện HP căn cứ này rất dày.

Tất cả mọi người đều cho rằng Thất Sát còn lại một sát thủ, một support, DPS khẳng định không đủ để phá hủy căn cứ trước khi Thiên Vấn sống lại. Phỏng chừng Thất Sát còn phải thắng thêm một đợt combat nữa mới có thể thuận thế đẩy căn cứ Thiên Vấn.

Đạo bá cũng rất yên tâm mà chuyển màn hình lớn, nhìn xem Thiên Vấn sau khi sống lại chuẩn bị đội hình như thế nào.

Hai bình luận viên đang tán gẫu: “Trận đấu này thật sự là phấn kích, bên Thiên Vấn hiếm thấy sử dụng đại chiêu liên tục, vòng vèo cũng làm cho người ta không mò ra được chiến thuật”

“Thiên Vấn vẫn có cơ hội phản kích một đợt nữa, cùng xem bọn họ cuối cùng có thể đánh bại vị trí mạnh nhất của Thất Sát ——Tứ gia hay không”

“Đội hình hiện tại của Thất Sát đúng là quá đang, toàn bộ quá trình đều chỉ có một kiểu 5-1, phần lớn là để Tứ gia mang support. Cố tình Tứ gia lại mạnh đến biến thái, cho dù có nhắm vào thể nào đều rất khó đánh. Nhắm vào quá mức thì không cách nào combat, nhưng nhắm vào vừa phải thì lại không sờ tới được ngọn nguồn của Tứ gia, chuyện này quả thật...”

Mới nói được một nửa, bỗng nhiên!

Đội Thiên Vấn nhận được cảnh báo đến từ căn cứ, HP của căn cứ chỉ còn lại một phần ba.

Bình luận viên: “WTF???”

Khán giả: “Xảy ra chuyện gì vậy?”

Đạo bá vội vàng chuyển màn ảnh về thì thấy ——

Giảm thọ mất, sát thủ Thất Sát mang theo Triệu hồi đánh thẳng vào căn cứ rồi!

Trước đây, thời điểm Tứ gia đối phó với tuyển thủ, khán giả luôn chỉ thấy đối phương da mỏng đến đòi mạng, một hai giây là có thể bị Tứ gia đánh cho HP sạch trơn. Bởi vậy bọn họ không cảm nhận được tốc độ tấn công của Tứ gia rất cuộc khoa trương đến chừng nào——cho dù khoa trương cũng chỉ chênh lệch mấy giây mà thôi.

Nhưng lần này, Tứ gia đứng đánh căn cứ, mà HP của căn cứ thì gấp mấy chục lần HP của tuyển thủ.

Thế là khán giả nhìn thấy, thanh máu của căn cứ tựa như nước không ngừng chảy đi, mỗi giây đều bị spam spam spam một đoạn dài!

Nam bình luận viên cũng súp đổ: “Này mợ nó là sát thủ sao? Tốc độ mất máu như thần này căn bản là máy bắn đá công thành đập căn cứ đi!”

Nữ bình luận viên: “A a a, tay Tứ gia nhanh đến chỉ còn tàn ảnh....”

Hai bình luận viên mỗi người một câu, vừa mới ngậy ngốc cảm thán xong, căn cứ Thiên Vãn đã bị đánh cho rỗng thanh máu.

Người bên Thiên Vãn vừa mới đi ra từ điểm hồi sinh, cho dù có bay cũng không kịp đến cứu căn cứ của mình.

Màn ảnh trực tiếp bị đứng hình.

Tyler chậm rãi thu đao, dáng vẻ bình tĩnh như bao lần chấm dứt một trận chiến.

Triệu hồi phía sau hắn cũng dần thối, trên mặt đường như viết: Ta cmn đã trộm mất một căn cứ?

Trận thủ thành cứ vậy kết thúc dưới tình huống tất cả mọi người bất ngờ không kịp chuẩn bị.

Thất Sát VS Thiên Vãn, điểm số 1:0.

Trên màn hình chung: “Thấy Tứ gia cứ vậy phá hủy một căn cứ, cả mặt tôi dần thối luôn....”

“Tất cả cùng nhau đàn thổi nào”

“Đàn thổi chuỗi Fourer (2)!”

“Đàn thổi dây Fibonacci (3)!”

Thời điểm tuyển thủ bay trở lại sân khấu, có rất nhiều khán giả dưới đài đã sớm kìm nén đại chiêu!

Đồng thời khi Tyler vừa đứng vững, trên khán đài có hơn nửa khán giả đứng lên, cùng hát vang: “Ông xã ông xã em yêu anh~” Ngay khi hát xong câu đó, lập tức cười hi hi ha ha.

Người dẫn chương trình nghe xong cũng cười theo, cầm micro quên mất phải nói gì.

Bình luận viên suýt nữa cười đau sặc hông, nói: “Các bạn muốn làm tin tức lớn à!”

Việc ấy bàn bạc hơn nửa trận đấu, khán giả trên khán đài vẫn còn ồn ào chỉ để kìm nén tin tức, gọi hết đợt này đến đợt khác: “Tứ gia là chồng tui!” “Đừng có giỡn, nam thần là của tất cả chúng ta!” “Nam thần là của mấy người, Tứ gia là của tui!”

Sau đó! Bọn họ bắt đầu nội chiến!

“Lên sân thi đấu Tứ gia là chồng của tui!” “Hừ, từ hồi thi đấu hỗn chiến đây đã thấy Tứ gia rồi!” “Mợ nó không phục thì đến chiến đê! Ai thắng thì được sinh khỉ con cho Tứ gia!” “Thím sinh khỉ con đi, mị muốn sinh báo con cho Tứ gia!”

Tyler: “.....” Chắc, ta không hiểu nổi người hiện đại các người nữa.

Người dẫn chương trình cười đến suýt nữa lăn xuống khỏi sân khấu, giọng run run nói: “Mọi người bình tĩnh tí đi a ha ha ha ha ha ha”

Anh ta cầm lấy kịch bản, rút cuộc nhớ đến phải tuân theo trình tự, đưa tuyển thủ vào trong ghế ngồi.

Bên cạnh khán đài kia chính là khán đài của Victor.

Nghe thấy nam thần của mình bị nhiều người gọi là “Ông xã” như vậy, tâm trạng Victor rất phức tạp, cậu cũng muốn cùng gọi “Ông xã” đó có được không!

Nhưng xung quanh cậu đều là đàn ông con trai cao lớn thô kệch, giờ đây đều tròn mắt, khiếp sợ không hiểu gì nhìn đám fan ở khán đài bên cạnh.

Victor nhin nửa ngày mặt đã đỏ bừng, bỗng nhiên nghe thấy bạn cùng phòng ở cạnh bên kêu: “Ha ha ha ha Tứ gia là ông xã của tui!”

Giờ phút này, Victor cùng tất cả đám đàn ông xung quang đồng loạt quay đầu lại! Đồng loạt trợn tròn mắt! Khiếp sợ nhìn bạn cùng phòng.

Victor nghẹn hồi lâu, nói: “Là của tớ! Là ông xã của tớ!”

Bạn cùng phòng: “Ha ha ha ha Tiểu Khả chàng muốn hồng hạnh xuất tường ư? Thiếp còn đang mang đứa nhỏ của chàng đây nè!”

Victor: “.....Người cái đồ nam nhân không tuân thủ nữ tắc (4), xuất giá ba tháng, có thai đã nửa năm, mà người vẫn còn dám tơ tưởng đến Tứ gia của ta sao!”

Bạn cùng phòng: “.....” Tiểu Khả cậu thắng.

Chú thích:

(1) *DPS (Damage per second): Lượng sát thương theo thời gian*

(2) Trong toán học, chuỗi Fourier (được đặt tên theo nhà toán học Joseph Fourier) của một hàm tuần hoàn là một cách biểu diễn hàm đó dưới dạng tổng của các hàm tuần hoàn có dạng e^{jnx} , trong đó, e là số Euler và j là đơn vị số ảo. Theo công thức Euler, các chuỗi này có thể được biểu diễn một cách tương đương theo các hàm sin và hàm cos (wikipedia)

(3) Dãy Fibonacci (được đặt tên theo nhà toán học người Ý Leonardo Pisano Bogollo, còn được biết đến với tên Leonardo Fibonacci) là dãy vô hạn các số tự nhiên bắt đầu bằng hai phần tử 0 và 1 hoặc 1 và 1, các phần tử sau đó được thiết lập theo quy tắc mỗi phần tử luôn bằng tổng hai phần tử trước nó (wikipedia)

(4) Nữ tắc “ ” (chuẩn mực đạo đức của người phụ nữ): là chỉ quy củ ở thời xưa mà người làm vợ nhất định phải tuân theo. Trong “Đề nghị văn công hạ” () của Mạnh Tử có viết: “Dĩ thuận vi bản giả, thiếp phụ chi đạo dã” tức thê tử đối với trượng phu, người vợ đối với cha mẹ chồng phải tuyệt đối tuân theo. Loại lễ pháp này đã hình thành từ thời kì cuối của chế độ xã hội nô lệ, đến xã hội phong kiến thì phát triển thêm một bước. Phụ nữ nhất định phải tuân thủ tam tông tứ đức, ở thời đại phong kiến, đó là quy phạm hành vi mà người phụ nữ nhất định phải tuân theo. Tam tông chỉ “Tại gia tòng phụ, xuất giá tòng phu, phu tử tòng tử”. Tứ đức chỉ “Phụ đức, phụ ngôn, phụ dung, phụ công”. Tuy rằng Mạnh Tử định nghĩa nữ tắc là trách nhiệm cùng nghĩa vụ của thê tử nhưng xã hội phong kiến đã tiến thêm một bước dài, trở thành quy phạm hành vi của người phụ nữ (baike). Có thể tham khảo thêm ở

30. Chương 30: Thi Đấu Đồng Đội – Sinh Tồn

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Victor cực kỳ không phục. Tuy rằng tất cả mọi người đều gọi Tứ gia là “ông xã”, nhưng người có thể quang minh chính đại liên lạc với Tứ gia, hẹn Tứ gia ra ngoài, mỗi ngày nói chuyện phiếm với Tứ gia....Tất cả đều là cậu nha!

Tyler ở trên sân thi đấu hào quang bắn ra bốn phía, mỗi người đều có thể thưởng thức tư thế oai hùng của hắn, nhưng có thể có cơ hội đưa tay chạm tới hắn lại không có mấy!

Victor nghĩ như vậy, bỗng nhiên cảm thấy vô cùng hạnh phúc, mộng ảo tựa như thời thơ ấu lần đầu tiên thổi ra bong bóng xà phòng vậy.

Cậu thích Tyler lắm, sao có thể thích đến nhường vậy chứ? Tyler vừa xuống sân khấu một phút đồng hồ, cậu đã nhớ đến ghê gớm, nếu như lúc thi đấu kết thúc, lập tức có thể nhìn thấy Tyler ở câu lạc bộ hay nơi nào đó thì thật tốt!

Victor nghĩ đi nghĩ lại, lấy máy liên lạc ra, soạn tin nhắn gửi cho Tứ gia: Tôi đang ở hiện trường thi đấu, nam thần anh đẹp trai quá....

Nhìn kỹ, lại cảm thấy quá fanboy, vội vã đổi thành: Nam thần cố lên, anh là giỏi nhất.

Thế nhưng vậy thì lại có vẻ bình thường quá, nhìn không ra tình cảm chân thành. Muốn viết cho hay lại nói không có sách mách không có chứng, chỉ ít phải phải vẽ vẽ tài hoa khiến người ta vừa nhìn liền kinh diễm chứ?

Victor lại bồi bồi ra một đoạn dài, sử dụng phương pháp ẩn dụ, đầu tiên nói về phong cảnh, sau đó lại hoành tráng khai thừa chuyển hợp (1), cuối cùng tổng kết toàn bài nêu ý chính.

Viết xong Victor tự mình nhìn.

“.....”

Haizz.

Hai phút sau, Victor gửi một tin nhắn: [Nam thần cố lên, anh là giỏi nhất] Bởi vì các tuyển thủ ở trên sân bình thường đều chặn tin tức cho nên Victor chưa chuẩn bị sẽ nhận được hồi âm của Tyler ngay.

Thế nhưng Tyler hồi âm! Còn rất nhanh!

Tyler: [Cậu ở hiện trường?]

Victor không kiềm chế nổi bắt đầu cười ngây ngô, nhanh chóng trả lời: [Vâng vâng, anh vừa rồi thi đấu rất đẹp trai!] Ngón tay không tự chủ mà gõ “Bây giờ lại nhớ anh”, lập tức lại xóa đi.

Tuy rằng Tứ gia nói mọi lúc mọi nơi đều có thể nhớ hắn, thế nhưng đúng là vẫn không nên biểu hiện sự say mê đến vậy. Nhìn Tứ gia đối với các fan bao giờ cũng là một bản mặt lạnh lùng, nói không chừng tuyệt đối không thích bị người một đường theo đuổi.

Vì thế Victor cố ý nói lảng sang chuyện khác, lại gửi một tin nhắn che đậy.

Victor: [Hiện trường rất náo nhiệt, mọi người đều rất sùng bái anh. Sân bãi bố trí rất đẹp. Trận đấu vô cùng tuyệt vời, bình luận viên giải thích cũng không tệ] Mấy giây sau.

Tyler: [Ừ, tôi cũng nhớ cậu]

“.....”

Victor: A! Má ơi con sắp không khống chế được bản thân rồi, con muốn lăn lộn trên mặt đất a!

Bạn cùng phòng bên cạnh cậu: “.....”

Ôi giờ, Tiểu Khả lại đỏ thành quả cà chua rồi.

Thời gian nghỉ giữa hiệp vô cùng ngắn ngủi, rất nhanh Tiểu Khả lại nhìn thấy Tyler lần nữa.

Sau khi các tuyển thủ lên sân khấu, kết quả ngẫu nhiên cũng lập tức được công bố.

Hình thức ngẫu nhiên lần này là: Sinh tồn. Cũng chính là hình thức không thể hồi sinh.

Bản đồ ngẫu nhiên: Đấu trường dung nham.

Bản đồ này cực kỳ đáng sợ, bên dưới là núi lửa đang hoạt động, trên miệng núi lửa dựng rất nhiều sàn đấu bay lơ lửng. Bởi vì hoàn cảnh có nhiệt độ cao khác thường cho nên tất cả tuyển thủ ở bên trong mỗi giây đều sẽ mất máu, tuy rằng không nhanh, thế nhưng tính gộp lại giảm xuống thì vô cùng đáng sợ.

Mà bản đồ núi lửa của hình thức sinh tồn thì lại càng khủng bố, chẳng những mỗi giây mất máu mà ngẫu nhiên còn rơi xuống gói tiếp tế trên bản đồ. Một người đầy trạng thái tiếp tế chỉ có thể sống sót ba mươi giây, nếu trong ba mươi giây không thể cướp được một gói tiếp tế, vậy thì sẽ bắt đầu mất máu như thác nước, về cơ bản mười giây là có thể trực tiếp tử vong.

Càng tàn khốc hơn chính là, vừa bắt đầu gói tiếp tế sẽ rất dư dật, nhưng càng về sau sẽ ngày càng ít đi cho nên hai đội ngũ sẽ phải tranh đoạt với nhau. Dưới tình huống cực đoan, có đôi khi nhất định phải lựa chọn từ bỏ một đồng đội nào đó để cho những người còn lại có thể sống sót.

Hình thức sinh tồn + bản đồ núi lửa, ở giải đấu eSport được người ta gọi là “Đấu trường Tu La”.

Bởi vì vô cùng đáng sợ, vô cùng kích thích!

Có đôi khi hai phút đã quyết định thắng thua, tốc độ combat nhanh như chớp, chính là so xem hai bên ai có thể giết, ai giết chết đối phương trước, ai chống đỡ không nổi bằng huyết (2) mà chết trước!

Đối với hình thức ngẫu nhiên này hai đội ngũ đều có phần căng thẳng.

Bình luận viên cũng rất hồi hộp, sau khi nghe được chỉ thị của đạo diễn, nói: “Vâng thưa quý vị khán giả, bởi vì bản đồ ngẫu nhiên này của chúng ta có tiết tấu cực kì nhanh, cho nên kế tiếp sẽ tiến hành phân cảnh (3). Hai bình luận viên chúng tôi sẽ phụ trách một phân cảnh để đề phòng tiết tấu thi đấu quá nhanh mà bình luận viên theo không kịp”

So với tuyển thủ và bình luận viên, khán giả rất là hưng phấn.

Trên màn hình chung đều đang áu áu gọi: “Đấu trường Tu La đến rồi! Thật là xích kê (4) quá dê!” “Còn chưa bắt đầu mà đã hồi hộp muốn tè rồi ha ha ha ha ha!”

Tuyển thủ đi vào trong sân, thời gian thi đấu bắt đầu đếm ngược.

Chỉ huy Thất Sát ngay cả giọng nói cũng căng thẳng, nói: “Chúng ta chỉ có một trị liệu, nếu giai đoạn cuối bị đánh trúng nhất định sẽ cùng nhau bằng huyết, quá bị động, cho nên chỉ có thể đẩy nhanh tiết tấu tấn công!”

Tank chính hỏi: “Ưu tiên giết đối phương, hay là ưu tiên giữ mình?”

Chỉ huy Thất Sát cắn răng nói: “Ưu tiên giữ trị liệu, tiếp theo giữ Tứ gia! Sau đó là giết đối phương!”

Mà chỉ huy Thiên Vãn đang nói: “Đi lên giết trị liệu của đối phương trước, cho dù đánh thành hai đối một thì chúng ta vẫn buồn bán lời! Ưu tiên duy trì Mục sư của ta. Mục sư em nhất định phải tự bảo vệ mình, nếu cần có thể từ bỏ bất cứ ai, kể cả anh!”

Mục sư của họ hỏi: “Nếu Tứ gia tới giết, em không có lòng tin có thể tiếp tục sống sót. Làm sao giờ?”

Chỉ huy nói: “Tứ gia mà tới, Ác mộng cậu trực tiếp dùng đại chiêu khổng chế, dùng hết khổng chế cũng không sao. Nếu không được, Huyết pháp tự bạo bảo vệ Mục sư! Nếu như có thể tự bạo chết Tứ gia vậy thì chúng ta kiếm lời quá rồi!”

Thời gian đếm ngược về không, thi đấu bắt đầu.

Thất Sát VS Thiên Vãn: 6v6!

Vừa mở màn, sóng nhiệt từ miệng núi lửa khủng bố kia lập tức cuộn cuộn thổi lên, tất cả tuyển thủ đều bắt đầu mất máu, đồng thời ba mươi giây sống sót bắt đầu giảm xuống ——quả thực là như hai tên tử thần đồng thời giơ lưỡi hái, treo trên đỉnh đầu mọi người.

Đội ngũ hai bên đồng loạt đi tới, chạm trán ở giữa sân.

Bình luận viên: “Xem ra, song phương đều tính toán đánh nhanh! Bọn họ đều chỉ có một trị liệu, áp lực của trị liệu vô cùng lớn, lớn đến đáng sợ. Đây đã không còn là vấn đề trị liệu như thế nào nữa mà là vấn đề làm sao để càng nhiều người có thể sống lâu thêm một lúc”

Hai đội ngũ vừa bắt đầu đều rất cẩn thận, cách xa mấy mét trao đổi với nhau mấy kỹ năng thông thường. Bởi vì không dám đi lên, một khi phát sinh giảm quân số ngoài kế hoạch, rất có khả năng cả sân thi đấu đều trực tiếp băng huyết!

Thiên phạt kỵ sĩ Thất Sát thử bắt người, nhưng Pale master ở đối diện phản ứng cực nhanh, tất cả tường xương đều giữ lại đặc biệt dùng để đề phòng hấn bắt người.

Lui tới mười mấy giây sau, thanh sinh tồn của mọi người đều giảm xuống một nửa. Giữa sân vụt cái làm mới xuất hiện mười hai gói tiếp tế.

Ngay khoảnh khắc đó, tank chính của Thất Sát và Thiên Vấn đều dùng đại chiêu, không chút do dự mà đẩy tới.

Hai bình luận viên đồng thời hô to: “Combat!”

“Mở đoàn! Không phải vì tiếp tế mà là chớp lấy thời cơ thích hợp!”

Không có ai chạy về phía tiếp tế, tank của hai đội đồng thời đẩy lên, tất cả DPS đồng loạt khai hỏa, toàn bộ đều tập trung hỏa lực đánh về phía trị liệu của đối phương!

Phép thuật, mũi tên, lửa đạn cùng hơi thở của rồng bao phủ rợp trời kín đất. Tiếng vang ầm ầm như núi lửa bùng nổ trong chốc lát, mùi lưu huỳnh giờ đây chính là khói thuốc súng.

Thân ảnh Tyler tựa như bóng ma trong ánh sáng rực rỡ, nhanh đến không gì sánh kịp, vụt về phía đội hình của Thiên Vấn!

Trong chớp mắt đó, Kỵ sĩ ác mộng của Thiên Vấn trở tay dùng một đại chiêu khổng lồ chế quân thể, giết được ba người Thất Sát ở chính giữa.

Thế nhưng Tyler không trúng chiêu, như mây đen tử vong bao phủ ập tới.

Ác mộng theo sát lại là phép biến hình không cách nào tránh được!

Hai bình luận viên lúc này phân biệt nói với tốc độ cực nhanh: “Thiên Vấn chỉ có một tank, không trông nom được tất cả mọi người, hỏa lực chính diện của Thương pháo sư bên đối phương quá mạnh! Thợ săn tiền thưởng nguy rồi! Pale master cũng sắp không xong rồi!”

“Cả đội Thất Sát đã bị khống chế, HP của Khôi lỗi sư nháy mắt đã thấy đấy! Tứ gia lại bị phép biến hình khống chế! Cứu ai? Triệu hồi sẽ lựa chọn cứu ai?!!!”

Khoảnh khắc tiếp theo.

Mục sư Thiên Vấn dứt khoát lựa chọn Pale master, từ bỏ Thợ săn tiền thưởng. Người sau sớm đã đoán được, ngựa mặt lên dùng đại chiêu bắn tên đầy trời, trực tiếp tử vong.

Triệu hồi Thất Sát không chút do dự lựa chọn Tứ gia! Theo hiệu quả phép biến hình được giải trừ, Khôi lỗi sư trực tiếp bị vạn tiễn xuyên tim giết chết, chỉ để lại tại chỗ con rối của y.

“5v5!”

“Mở màn hai mươi giây, mười hai người đã chết mất hai!”

“Ngoại trừ tank của hai bên, HP của mỗi người đều vô cùng thấp! Tiếp tế còn lại mười giây, vẫn sẽ tiếp tục combat hay là tạm dừng? Ai sẽ ngừng trước?!”

Đáp án là không ai ngừng lại!

Tyler căn bản không dừng lại, khi thoát khỏi hiệu quả của phép biến hình trực tiếp đánh thẳng về phía Mục sư Thiên Vấn.

Mục sư đứng tại chỗ bất động, mắt không chớp chăm chú trị liệu cho đồng đội của mình. Mất máu thực sự quá nhanh, chỉ cần cô tạm dừng một giây thôi thì nhất định sẽ có người chết!

Pale master của Thiên Vấn không chút do dự che chắn trước mặt Mục sư. Lần này Tyler hoàn toàn không rảnh để ý đến, phi thân đạp lên vai vật triệu hồi của gã, thế như chẻ tre, truy đuổi Mục sư đến cùng!

Bình luận viên: “Phong xa liên! Lại là phong xa liên không gián đoạn! 3 combo, 5 com.....Mục sư sắp chết rồi!”

Ngay sau đó, Huyết pháp sư Thiên Vấn không chút do dự dùng đại chiêu, hi sinh gần như toàn bộ HP của bản thân đổi hết cho Mục sư!

Mục sư trở tay trị liệu, dần dần kéo về tính mạng của Huyết pháp sư.

Bình luận viên: “Đợt combat này thật là quá 6, Mục sư HP không còn bao nhiêu chạy thoát thân....”

Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Thương pháo sư của Thất Sát bắn một phát đạn pháo, cách xa hơn mười mét chuẩn xác bắn trúng Huyết pháp sư HP cực thấp ở chính giữa.

Một chuỗi phi tiêu của Tyler đuổi tới, đâm trúng cổ họng Huyết pháp sư, nháy mắt lấy đi tính mạng hắn!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trong nháy mắt Huyết pháp sư hóa thành tia sáng, Pale master lại dùng một đại chiêu!

Huyết pháp sư hóa thành bộ xương sống lại, không chút do dự tự bạo ngay tại chỗ.

Động tác hai người này dùng đại chiêu vô cùng mau lẹ, bình luận viên sợ đến mức hô to: “Đờ mờ!”

Huyết pháp sư tự bạo nổ ầm ầm, khoảng cách Tyler ở gần nhất hoàn toàn không có đường sống. Hai tay hắn giao nhau chắn trước người, lại bị sóng xung kích trực tiếp đánh bay ra khỏi sàn đấu, rơi xuống dung nham dưới chân!

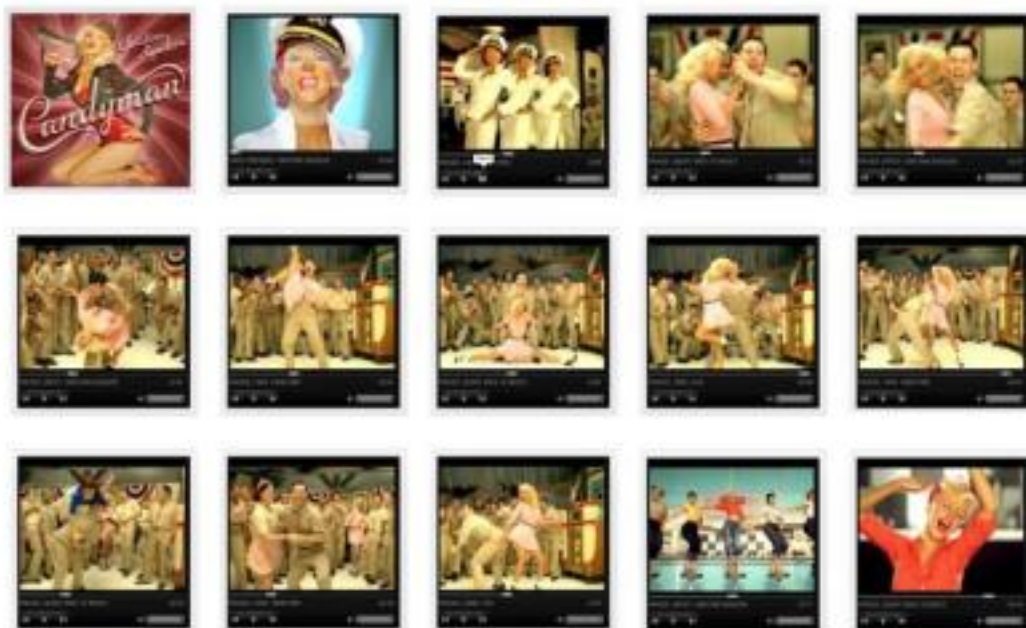
Chú thích:

(1) Nguyên văn Khởi thừa chuyển hợp “ ”: đây là bố cục của bài thơ thất ngôn tứ tuyệt: khởi (khai) là bắt đầu, thừa là tiếp đoạn trên, chuyển là chuyển tiếp, hợp là kết thúc

(2) Băng huyết: loại bệnh xuất huyết tử cung, phần lớn do biến đổi bệnh lý, âm đạo có cấu tạo không bình thường hoặc bị ung thư, triệu chứng là trong thời gian hành kinh ra huyết bình thường nhưng ngoài kỳ kinh thường có hiện tượng xuất huyết => Ở đây chỉ trạng thái tiêu cực mất máu liên tục mà không được buff dẫn đến tử vong

(3) Nguyên văn phân kính “ ”: tiếng anh là Storyboard (kịch bản phân cảnh), là một kịch bản đồ họa: miêu tả chuỗi những cảnh quan trọng (thiết lập, hồi thoại, các hành động) của một chương trình truyền hình thương mại với ảnh hoặc sự phác thảo và văn bản. Tìm hiểu thêm ở đây

(4) Xích kê “ ”: Biến âm của từ thứ kích (kích thích), cách nói khá là đáng yêu chỉ cảm giác rất hưng phấn

31. Chương 31: Bom Nguyên Tử Nổ Tung

Đợt combat này nhanh như chớp, hai binh luận viên cả quá trình đều không dừng lấy một giây.

Cùng với việc Huyết pháp sư tự bạo, tất cả mọi người bên Thất Sát đều chịu ảnh hưởng bởi sóng xung kích. Dragon druid Thiên Vãn thừa dịp còn trong trạng thái biến thân, quét đuôi rồng qua, lấy đi mạng của Thương pháo sư Thất Sát.

“4v4! Cho tới giờ chết đều là DPS da mỏng!”

“Tứ gia không bị Huyết pháp sư tự bạo giết chết sao?!”

Tyler không bị giết chết, cũng không rơi vào dung nham.

Lúc rơi xuống hắn đã quăng dây thép, treo lơ lửng bên dưới sàn đấu. Tiếp theo hắn không chọn quay trở lại chiến trường ở phía trên, mà vịn vào dây thép di chuyển ở bên dưới sàn đấu.

Dung nham bên dưới hắn phun trào, phát ra tiếng vang ừng ực, thỉnh thoảng lại có rắn lửa (1) phun lên.

Lúc này đã vượt qua ba mươi giây, cho dù là nhiệt độ cao hay là thanh sinh tồn đều đang kịch liệt làm tiêu hao HP của hắn, thanh máu chỉ còn lại 40%.

Bình luận viên: “Trong trận giao tranh căng thẳng như vậy, Tứ gia vẫn rất bình tĩnh tiến hành phục kích, mục tiêu của hắn là ai? Là Mục sư sao?”

Không nghi ngờ gì, khẳng định là Mục sư!

Sự việc xảy ra ngay sau đó, Tyler từ bên dưới sàn đấu nhảy lên, giống như chim ưng lao về phía Mục sư

Gần như ở giây kế tiếp, Mục sư bất ngờ không kịp phòng bị hóa thành tia sáng trắng!

“Biến thành linh hồn! Mục sư biến thành linh hồn!”

Kỹ năng bị động sau khi chết của Mục sư lập tức phát động, hóa thành linh hồn bay lên không, ngay lập tức biến thân thành trị liệu vô địch hỏa lực vô cùng tận, trị liệu cho tất cả đồng đội HP không còn bao nhiêu của Thiên Vãn lên đến trạng thái đầy máu.

Bình luận viên: “Ôi trời ĐM, kỹ năng bị động này quả thực là imba!” (imba = imbalanced, phá hoại sự cân bằng, hình dung kỹ năng quá mạnh)

Thành viên Thiên Vãn được trị liệu trực tiếp không có đầu óc dồn về phía trước, bọn họ nhân cơ hội này lấy đi phần lớn vật phẩm tiếp tế.

Mà Triệu hồi sư yêu tinh của Thất Sát giờ phút này đã là giết gấu vá vai (2). Thiên phạt kỵ sĩ Thất Sát không thể không gắng sức dồn về phía trước, giành lại một phần vật phẩm tiếp tế, tạm thời xoa dịu nhu cầu cấp bách của thanh sinh tồn sắp thấy đáy.

Tyler ở bên ngoài đánh giết hồi lâu cũng không thể không tạm thời trở lại đội ngũ, nhận tiếp tế và trị liệu của Triệu hồi.

Bình luận viên: “Xong, trị liệu theo không kịp, Thiên phạt lập tức sẽ chết, thanh máu của Sát thủ cũng tràn ngập nguy cơ! Triệu hồi vẫn như cũ lựa chọn duy trì Tứ gia!”

“Thời gian biến thân của Dragon druid sắp hết!”

Hai giây sau, đoàn chiến vẫn còn tiếp tục, HP của Thiên Vãn tràn đầy, mà HP của tất cả mọi người bên Thất Sát đều trong trạng thái vô cùng thấp. Thiên phạt kỵ sĩ rốt cuộc bị Dragon druid dùng một kỹ năng cuối cùng giết chết!

Sau đó, khi thời gian biến thân của Dragon druid Thiên Vãn chấm dứt, Tyler trực tiếp đột phá phòng tuyến của hắn, tập kích ngay chính diện, giống như một mũi nhọn sắc bén, cắm thẳng vào trái tim Kỵ sĩ ác mộng!

Khống chế của Ác mộng trong lúc giao tranh kịch liệt đã sớm dùng hết toàn bộ. Cho dù có linh hồn Mực sư không ngừng duy trì nhưng dưới DPS khủng bố của Tứ gia, HP vẫn liên tục trút đi như nước chảy.

Hơn nữa hãn căn bản không còn chỗ trốn, Tứ gia vậy mà có thể dán sát bên người lâu đến bốn giây ——

Mỗi một đòn đánh ra DPS gần như gấp ba lần tổng HP của Ác mộng, cuối cùng chém được Ác mộng dưới kiếm!

Thế nhưng cùng lúc đó, theo nhân số trên sân chợt giảm, Pale master triệu hồi ra đội quân vong linh vô hạn dồn về phía trước, rốt cuộc lấy đi mạng của Triệu hồi sư yêu tinh bên Thất Sát!

Bình luận viên gào thét liên thanh, gân xanh lộ cả ra: “2v2, trên sân giờ đây chỉ còn lại bốn người!”

“Đợt combat này quá khủng bố! Quá khủng bố thưa quý vị! Không một ai lùi về phía sau, vẫn ở tiền tuyến đánh giết đến chết mới thôi!”

Mở màn một phút ba mươi giây.

Thất Sát còn lại: Tank chính Võ sĩ, HP rất thấp. DPS Sát thủ Tứ gia, nửa thanh máu.

Thiên Ván còn lại: Tank chính Dragon druid, DPS Pale master, nửa thanh máu.

Linh hồn mực sư tiếp tục tồn tại một giây, trị liệu cho hai người Thiên Ván gần như đầy máu, cuối cùng biến mất.

Mà hai người bên Thiên Ván dũng mãnh không sợ chết, xông thẳng về phía tank chính Thất Sát.

Đến đây toàn bộ support đều chết trận, DPS tầm xa yếu ớt cũng chết chỉ còn một, tank da dày đều liều chết.

—— Song phương đều đã lộ hết kế hoạch, giờ chỉ còn một con đường là liều mạng!

Tyler không chút do dự lựa chọn đi giết Pale master, mà người sau trong lòng biết mình hãn phải chết, chỉ huy toàn bộ vong linh vây chặt lấy tank chính Thất Sát.

Tank chính không thể tranh thủ nhiều thời gian hơn được nữa. Dưới tình huống không có trị liệu, bị vây đánh đồng thời mất máu quá nhanh, dùng toàn bộ kỹ năng, nuốt hận chết dưới móng vuốt sắc bén của Dragon druid!

Bình luận viên: “Xong, 1v2! HP Tứ gia không còn lại bao nhiêu!”

“Hiện tại hãy xem liệu Tứ gia có thể giết chết hai người đối diện hay không!”

Tank chính Thất Sát trước khi chết dùng xong kỹ năng, cứng rắn kéo theo vật triệu hồi thây ma của Pale master một đi không trở lại.

Pale master cũng rất nóng nảy, rút kiếm xương bản thân gần như chưa bao giờ đụng đến, trước mắt đã nghĩ muốn dùng mạng mình đổi lấy mấy điểm HP của Tứ gia!

Lúc này Dragon druid bởi vì lấy được gói tiếp tế chậm nhất, thanh sinh tồn đã giảm hết, HP bản thân điên cuồng tụt xuống, không thể không xoay người đi lấy tiếp tế làm mới.

Bình luận viên: “Có hy vọng! Có hy vọng! Dragon tốc độ rất nhanh, có thể lấy được tiếp tế, tự buff cho mình hai cái, hoàn toàn có khả năng mài chết Tứ gia!”

“Thật đáng tiếc cho Chiến thần Tứ gia không còn cách nào khác hồi máu! Loại bản đồ tính giờ mất máu này, đâm một vỏ phải nói là quá đau đối với chức nghiệp Sát thủ!”

“Đổi sang bất kỳ bản đồ nào khác, Tứ gia đều nhất định có thể giết ngược lại, nhất định!”

Ngay ở một giây này.

Trước mắt Pale master lóe lên dòng thác trắng như tuyết.

Tyler lần thứ hai đan chéo song nhận, như điện quang tạo thành du long (3), trong nháy mắt xuyên qua kẻ địch trước mắt!

Bình luận viên vừa hò hét: “Pale master đã chết! Thế nhưng Dragon có hy vọng! Thanh máu của Tứ gia đã thấy đáy, lập tức sẽ chết! A a a a ——“

Một giây sau, bọn họ vẫn không nhìn thấy tia sáng trắng đại biểu Sát thủ bỏ mình.

Đột nhiên, màn ảnh đứng hình!

Hệ thống:

[Thi đấu kết thúc, đội Thất Sát chiến thắng]

Trong mười giây sau khi hệ thống công bố kết quả, tất cả mọi người đều ngây ngốc!

Trên màn hình chung làm mới bình luận như thác nước: “Xảy ra chuyện gì vậy? Có ai nhìn thấy không?”

“Đờ mờ! Hệ thống bị bug (4) à? Không có gì xảy ra, thi đấu làm sao mà kết thúc được vậy?”

“Tôi muốn chết! Cmn ai biết rốt cuộc là làm sao không!”

Bình luận viên cũng ngây ngốc. Cảm giác giống như sắp tới thời điểm cao trào đột nhiên bị người gõ cho một gậy, mãi mà không biết vừa rồi là làm sao.

May mà đạo diễn phản ứng cực nhanh, lập tức nói: “Nhanh nhanh, lấy hai giây video cuối cùng đó ra, phát chậm lại gấp hai lần! Bình luận viên tiếp tục công tác!”

Trên màn hình rất nhanh xuất hiện hai giây cuối cùng bị đứng hình.

Khi đó song nhận của Tyler giao nhau, thân thể hơi hạ thấp, biểu hiện một loại sức mạnh nguy hiểm cùng mỹ cảm của mãnh thú đi săn. Hai mắt vàng sậm của hắn nhìn chăm chăm Pale master trước mắt, trong con ngươi thậm chí còn phản chiếu ánh sáng của kiếm xương trong tay đối phương.

Màn ảnh quay chậm lại.

Dù là vậy vẫn nhanh như chớp mắt!

Nhanh, nhanh đến kinh người! Chỉ đủ để bình luận viên miễn cưỡng nhìn ra manh mối mà thôi.

Thân ảnh Tyler như nước chảy mây trôi, vụt thẳng qua người Pale master ——

Tiếp đó là vẻ mặt ngạc nhiên của Pale master, kiếm xương trong tay gã bị cắt thành hai đoạn, lưỡi kiếm sắc nhọn bắn lên trên.

Giây tiếp theo chính là tia sáng trắng tượng trưng cho tử vong!

Sau đó thi đấu đột ngột kết thúc.

Màn hình chung: “Mợ nó Dragon druid đâu? Hắn không phải là tank lớn còn thêm cả gói tiếp tế nữa sao? HP của hắn tuyệt đối đủ để chống đỡ đến lúc đó!”

“Hệ thống mi bị cái bug gì mà thịt luôn Dragon druid Thiên Văn vậy hả?!”

Trên màn hình, rất nhanh lại xuất hiện pha quay chậm lật ngược.

Lần này, phát chậm lại gần bốn lần.

Điều này làm cho tất cả mọi thứ đều tiến hành chậm chậm như đang ở trong nước, hơn nữa tràn ngập sức dân, gần như có thể thấy không khí dao động lúc Tyler tiến lên.

Bình luận viên hít một ngụm khí lạnh: “Vừa rồi cmn là vượt rào cản âm thanh (5) sao?”

“Kỹ xảo ‘Tia chớp’ này của Tứ gia thật là đáng sợ, 0.5 giây gia tốc lên tới vận tốc âm thanh (6), chỉ Tứ gia mới có thể làm được! Bởi vì chỉ Tứ gia mới có kỹ xảo Tăng tốc đáng sợ như vậy, có thể nói loại Tăng tốc này là kỹ năng điều kiện tiên quyết tuyệt đối!”

Màn ảnh tiếp tục tiến lên, Tyler vượt qua Pale master. Trong pha quay chậm có thể nhìn thấy, hắn cầm ngang chủy thủ, trực tiếp chém kiếm xương thành hai đoạn, sau đó đoạn kiếm bên tay phải ——

Hắn ném đoạn kiếm ra ngoài!

Thời điểm đang đối mặt với Pale master, thời điểm đang sử dụng kỹ xảo đáng sợ như vậy, Tứ gia vẫn còn dư thời gian đi xử lý kẻ địch ở đằng xa!

Đoạn kiếm của hắn chính xác như thế, thậm chí dự đoán được phương hướng đi tới của Dragon druid, một kiếm xuyên qua cổ họng của Dragon druid HP không còn lại bao nhiêu!

Nhưng vậy vẫn chưa xong.

Sau khi Tyler vượt qua Pale master, người sau thanh máu dĩ nhiên còn chưa thấy đáy. Một đòn tấn công của chủy thủ thôi là không đủ, không trực tiếp lấy đi tính mạng của Pale master.

Lúc này, sự việc khủng bố đã xảy ra.

Tay phải của Tyler ban nãy vừa ném đoạn kiếm đi bỗng nhiên nhanh như chớp, nắm chặt kiếm xương bị cắt đứt lìa của Pale master trong lòng bàn tay, trở tay từ phía sau, một lần nữa đâm vào trái tim của Pale master!

Cho đến lúc này, Pale master mới hóa thành tia sáng trắng.

Mà đoàn kiếm phá không (7) cần thời gian dẫn đến cái chết của Dragon druid hơi lùi lại, chênh lệch vón vèn có 0.13 giây khi Pale master chết đi.

Chẳng trách vừa rồi tất cả mọi người, bao gồm cả bình luận viên đều không thể thấy rõ rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Xem xong pha quay chậm lại này, hiện trường lặng ngắt như tờ.

Bình luận viên sợ tới mức ngã ngửa ra ghế, suýt chút nữa thì rơi xuống đất, hít vào mấy luồng khí lạnh, nói: “Má ơi, trời ơi...”

Một bình luận viên khác hơn nửa ngày mới hoàn hồn, lòng hây còn sợ hãi giải thích cặn kẽ cho khán giả.

Hắn nói: “.....Nói cách khác, trong hai giây vừa rồi, Tứ gia liên tiếp sử dụng Tăng tốc và một kỹ xảo khác với độ khó cực kì cao —— tạm thời gọi là ‘Tia chớp’. Trong quá trình đó, đầu tiên hắn tấn công áp sát Pale master, lại ném đoản kiếm giết Dragon, cuối cùng lấy được một đoản kiếm của Pale master, giết chết Pale master”

Phần lớn khán giả cuối cùng cũng tỏ vẻ thấy rõ quá trình, đồng thời dồn dập bày tỏ:

“Ma ma hỏi tui vì sao lại quỳ trên đất xem thi đấu (8)!”

“Em gái nó....Đây tuyệt đối là trận thi đấu đồng đội thuyết phục nhất trong đời tôi, từ hôm nay trở đi tôi muốn thờ phụng Chiến thần!”

“Bom nguyên tử nổ tung a a a! Một trận đấu thôi mà ông đây đã bị tạc bầy, tám lần rồi!”

Chú thích:

(1) *Rắn lửa: chỉ hiện tượng dung nham phun trào như con rắn*

(2) *Nguyên văn Tróc khâm kiến từu “ ”: kéo vạt áo thì lộ khuỷu tay, được cái này thì mất cái khác, một bên hình dung quần áo rách nát, một bên ví với hoàn cảnh khó khăn, túng thiếu phải lấy tạm chỗ này đắp vào chỗ kia*

(3) *Du long “ ”: Dáng dấp mềm mại uyển chuyển, như rồng bơi.*

(4) *Bug là một lỗi, một khiếm khuyết trong chương trình ngăn cản game hoạt động như ý muốn, đồng thời người chơi có thể lợi dụng những bug đó để đạt được lợi ích cho bản thân, giống như hack*

(5) Vượt rào cản âm thanh là hiện tượng xảy ra khi một vật thể nào đó di chuyển với tốc độ vượt qua cả tốc độ âm thanh (khoảng 330m/s hay 1200km/h)

(6) Vận tốc âm thanh là vận tốc lan truyền sóng âm thanh trong một môi trường truyền âm (xét trong hệ quy chiếu mà môi trường truyền âm đứng yên) (wikipedia)

(7) Phá không: Làm vỡ khoảng không

(8) Câu gốc là “Mẹ hỏi tôi sao phải quỳ để chơi di động” dùng để chỉ việc nhìn thấy điều gì đó vô cùng trâu bò

32. Chương 32: Quán Quân Thi Đấu Đồng Đội

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Hình thức sinh tồn + bắn đồ núi lửa = Đấu trường Tu La.

Kích thích hồi hộp như vậy, trận thi đấu đã kết thúc trong vòng năm phút đồng hồ.

Đội ngũ hai bên tấn công phòng thủ luân phiên, thắng bại khó phân, ngay từ đầu đã dùng đấu pháp biến thái lấy mạng đổi mạng, đánh đến cuối cùng dồn dập bại lộ kế hoạch. Cuối cùng bị Tứ gia với HP cực thấp phản kích, hoàn thành đợt thu hoạch siêu cực hạn, lấy một địch hai giành thắng lợi!

Khán giả trên ghế mắt nhìn kịp nhìn, trần trề sáng khoái. Ngay cả khi trận đấu đã kết thúc vẫn còn chưa đã thêm, đắm chìm trong màn biểu diễn cuối cùng ấn tượng đến kinh ngạc của Tyler.

Hiện tại đã là 2:0, thắng thua đã rõ.

Đội Thiên Vãn tuy thua thế nhưng vẫn cảm thấy đánh rất đã!

Bọn họ đã dốc cạn sức lực, không giữ lại gì cả, mấy lần phát huy trình độ tốt nhất của bản thân. Cho dù thua cũng tuyệt không hối hận, mà là kiêu ngạo ngẩng cao đầu đối diện với sự tung hô của khán giả.

Lấy đội trưởng dẫn đầu, bọn họ lần lượt đi về phía đội Thất Sát, bắt tay từng người một, có lúc lại trò chuyện ngắn ngủi một hai câu.

Hai đội trưởng kiêm chỉ huy cho nhau một cái ôm, đội trưởng Thiên Vãn nói: “Chúc mừng các cậu đoạt cúp! Thế nhưng tuyệt đối đừng có lười biếng, năm sau trên sân thi đấu chúng ta còn chiến một trận nữa đấy!”

Đội trưởng Thất Sát nói: “Cung kính chờ các vị đến”

Đằng sau hậu trường, trong phút chốc bay ra vô số pháo hoa.

Giải đấu ngoại hạng eSport cuối cùng đã kết thúc viên mãn. Nhạc nền nhẹ nhàng dần vang lên, tiếp đó chuyển hướng sang ca khúc chủ đề hào hùng mà khoáng đạt của giải đấu, kèm theo là lời giải thích đồng dạng của người dẫn chương trình.

Như thường lệ, khán giả toàn trường đứng dậy, gửi tới tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Trên màn hình chung tự giác tự phát, spam vô số bình luận chúc mừng quán quân đoạt giải. Trên khán đài còn tự tổ chức hát vang đội ca Thất Sát, còn vung vẩy gậy huỳnh quang, tạo thành biểu tượng của đội.

Trong tiếng vỗ tay, tiếng hát, tiếng hoan hô như sấm, đội Thất Sát cười đi vào hậu trường. Mà đội Thất Sát đoạt giải quán quân đứng trước sân khấu, chờ khách quý lên sân.

Lần này khách quý là một vị tuyển thủ nổi tiếng đã giải nghệ ba năm, cũng là tuyển thủ đã dẫn dắt giải đấu khu vực địa cầu toàn quốc đi được xa nhất.

Thời điểm đội trưởng Thất Sát nhận cúp từ tay y, xúc động đến rơi nước mắt. Trong lồng ngực ngập tràn lòng hào hùng làm hân hân mạnh lên cúp một cái, răng cửa đập vào mép cúp vàng rỗng thành một cái dấu răng!

Sau đó đội trưởng chạy bước chậm trên sân khấu, kích động đến độ ngay cả người dẫn chương trình cũng không ngăn được. Cuối cùng chạy một mạch đến trước mặt huấn luyện viên, đặt cúp vào trong lòng ông, sau đó hung hăng hôn huấn luyện viên: “Cảm ơn huấn luyện viên!”

Huấn luyện viên ngây ngốc.

Ngoại trừ Tyler ra tất cả mọi người đều kích động như nhau. Bọn họ dùng ánh mắt từ ái của ông bố ngốc đối với đứa con thần kinh nhìn đội trưởng, đám ngực giậm chân nói: “Tôi thì sao tôi thì sao?” Tôi cũng muốn sờ cúp một cái á!

Nhưng giờ trong đầu đội trưởng đều là vui sướng và kích động nha!

Hắn lần lượt đi lên ôm chặt lấy đồng đội, sau đó lần lượt hôn mỗi người một cái!

.....Khi hắn đứng trước mặt Tyler, người sau ghét bỏ giơ bàn tay, vỗ lên trán hắn, đẩy mạnh ra xa.

Đội trưởng vẫn vui mừng hơn hở, nhận lấy micro từ người dẫn chương trình, quay đầu nói với khán giả: “Tôi muốn cảm ơn huấn luyện viên đã phải vất vả khổ nhọc!”

Quay về nói với huấn luyện viên: “Cảm ơn support của chúng ta, ván thứ hai cậu thật sự vất vả rồi!”

Huấn luyện viên: “???”

Đội trưởng lại nói với support: “Cảm ơn tất cả tình yêu thương của khán giả đã dành cho chúng tôi, chúng tôi cũng yêu tất cả mọi người!”

Support và khán giả: “???”

Hắn lại chuyển sang tank, hai tay nâng mặt y, nức nở nói: “Cảm ơn sự cổ vũ ủng hộ của cha mẹ chúng tôi.... Hu hu hu, mẹ ơi! Bọn con là quán quân rồi!”

Tank rất căng thẳng: “Đội trưởng anh bình tĩnh cái đi! Tôi là nam mà!”

Sau đó đội trưởng buông tha y, quay về nói với Tyler: “Ba ba tốt! Cảm ơn ba ba!”

Tyler: “.....”

Đội trưởng một khi kích động là nói năng lộn xộn liền, khán giả đều sắp cười đến chết rồi, nhao nhao nói trên màn hình chung: “Ha ha ha ha ha chỉ có ba ba là không gọi sai!” “Con trai ngoan! Không uống Tứ gia thương con!” “Ba ba cũng đưa con đến chức vô địch đi!”

Hiện trường hội tụ lại thành một đại dương vui sướng.

Người dẫn chương trình đi lên hỏi đội trưởng vài vấn đề. Ví dụ như hỏi ván thứ hai vì sao bọn họ lại liều mạng duy trì Tứ gia, lại ví dụ như mấy đại chiêu máu chốt sắp xếp thế nào, chủ yếu là vấn đề về đội hình, chiến lược, chiến thuật.

Trong cả quá trình bầu không khí đều rất sôi nổi, mỗi lần đội trưởng trả lời, bên dưới lại có tiếng gào thét: “Đẹp trai quá a a!” “Trí tuệ và thực lực cùng tồn tại!”

Lập tức người dẫn chương trình lại hỏi các thành viên một hai vấn đề.

Khi cô rút cuộc đi đến trước mặt Tứ gia, kỳ thực đáy lòng vô cùng thấp thỏm, lòng bàn tay đã ướt đầm mồ hôi, nói: “Tứ gia, như vậy bây giờ đến lượt ngài!”

Tất cả mọi người đều rất hồi hộp, sợ Chiến thần cao quý lãnh diễm tiếp tục không thèm để ý đến đám phàm nhân bọn họ.

Thế nhưng Tứ gia dường như không có phản ứng gì quá lớn, người dẫn chương trình vội vàng hỏi: “Xin hỏi, ID thi đấu của ngài rốt cuộc là gì?”

Tyler suy nghĩ một giây.

Người dẫn chương trình lập tức thấy căng thẳng: “Không thể không trả lời được đâu Tứ gia! Quy tắc nặc danh chỉ có hiệu lực trước khi giành quán quân cho nên ngài vẫn giữ số hiệu ‘419’ này. Thế nhưng hiện tại mọi người đã là quán quân nên không thể tiếp tục giấu tên!”

Tyler ừm một tiếng, tiện tay hiện ra danh thiếp của mình.

Chỉ thấy bên cạnh hắn có một khung tên bay lơ lửng, mặt trên là ID của hắn: Odin.

.....

Wow, khán giả đều trở nên hưng phấn.

Bình luận trên màn hình chung đều rất kích động, lại có phần chua xót:

“Ha ha ha ha ta thích nam thần ba tháng, cuối cùng cũng biết ID của hắn rồi!!!”

“Chiến thần! Chiến thần Odin!”

“Phần tên để trống trên gối ôm của Chiến thần cuối cùng cũng có thể điền vào rồi hu hu hu hu, bao giờ thì mới có thể thay mặt vào đây! Ặng một tiếng liền khóc.jpg (1)”

Hỏi xong mấy vấn đề liên quan đến thi đấu, người dẫn chương trình liền để các tuyển thủ rời sân.

Hai ván thi đấu chấn động lòng người đã đánh xong, tất cả tuyển thủ kỳ thực đều đã sức cùng lực kiệt, chỉ là dựa vào niềm vui đoạt giải quán quân để chống đỡ, rất nhanh lại vui mừng nhảy nhót đi xuống sân khấu.

Bên dưới trước sân khấu, Tyler lại liếc nhìn về phía khán đài.

Bởi vì hành động của hắn, tất cả mọi người trên khán đài đều rất hưng phấn, a ô kêu loạn hấp dẫn sự chú ý của hắn —tuy rằng không biết nam thần ngoạn mục đầu lại nhìn ai, nhưng nói không chừng hắn có thể nhìn thấy mình á!!

Nhưng thực ra, Tyler đang tìm Tiểu Khả.

Ngay trong nháy mắt quay đầu lại kia hắn đã tìm thấy.

Giống như bỗng nhiên có bàn tay thần kì gạt đi mọi trở ngại mông lung, làm cho ánh mắt hắn tự nhiên mà dừng lại trên người cậu. Màu sắc của mọi người trong tầm nhìn chung quanh lập tức đều trở nên ảm đạm.

Victor vẫn nhìn hắn chăm chú, chỉ nhìn hắn.

Mà hắn từ trước đến nay coi trời bằng vung, giờ đây lại vì một mình Victor mà quay đầu lại.

Tyler đi vào hậu trường, các thành viên của Thất Sát đã ôm nhau thành một đống, vây cái cúp ở giữa.

Các thành viên vô cùng vui sướng, đang bàn bạc buổi tối trở về, khó có được đi thế giới thực tụ tập, ăn lẩu gì đó.

Bọn họ một bên bàn bạc, một bên vui sướng đến nhảy nhót tung tăng. Cả lũ y như một đám khỉ lông lá, thỉnh thoảng lại vui vẻ gào một tiếng, hấp ta hấp tấp cởi đồ cho nhau, chơi đấu vật, đùa giỡn.

Cuộc thi bắt đầu lâu như vậy, cho tới giờ, cũng chính là vào tối nay mới được thả lỏng. Cái loại vui sướng nâng cúp trong sự chú ý của muôn người, làm người ta không tìm được mà cười to vui sướng, hơn nữa kiêu ngạo vô cùng —giờ phút này bọn họ có tư cách bề ngễ thiên hạ!

Tyler dường như có thể hiểu được vì sao bọn họ lại vui sướng: Đó là người dân từ khi sinh ra tới nay vẫn luôn đi dưới ánh sáng ban ngày, sau khi đoạt được vinh quang, dĩ nhiên sẽ nảy sinh sự vui sướng cùng tự hào.

“Chúc mừng các cậu. Buổi tối tôi có việc nên không đi được” Tyler nói, “Ồ thế giới thực vui vẻ”

Các đội viên bình thường thật ra rất kính trọng Tứ gia. Ngoài sự kính trọng còn có cả khiếp sợ và sùng bái, giống như trẻ nhỏ đối với người lớn công thành danh toại vậy.

Thế nhưng giờ phút này còn ai nhớ rõ khiếp sợ cái gì nữa chứ!

Bọn họ vây quanh Tyler cười khúc khích, nói: “Chiến thần ký tên cho tôi đi!”

“Tứ gia anh có thể viết cho tôi lời nhắn không! Tôi muốn nói điều này rất lâu rồi! Về sau mà nói ra thì rất có mặt mũi, tôi thế mà là người từng cùng nâng cúp quán quân với Chiến thần đó!”

Thế là Tyler lần lượt viết lời nhắn cho từng người.

Có mấy cái rất bình thường, có cái thì rất đặc biệt.

Trong đó, support vậy mà lại muốn xin hân viết: “Bà xã, ngoan ngoãn ngủ sớm dậy sớm, cố gắng học hành”
“.....”

Tyler dùng ánh mắt ngờ vực nhìn cái vị support 1m81, lớn lên trông rất thô kệch phóng khoáng này.

Chàng trai có hơi ngượng ngùng: “Em gái tôi có phần nghịch ngợm nhưng nó thích anh nhất. Tứ gia anh gia nhập đội chúng tôi, con bé đã quần lầy tôi đòi kí tên rất rất lâu....”

Ngòi bút của Tyler dừng trên notebook hồng phấn chừng năm giây, cuối cùng mới vượt qua được chướng ngại tâm lý, cứng nhắc viết xong những lời này —tự động tính lược hai chữ “Bà xã” mở đầu.

Tyler: “...”

Không hiểu tại sao sau khi viết xong, bậc thầy sát thủ lại cảm thấy dường như có vật quý giá nào đó đã vỡ nát....

—Cuối cùng hân cũng phải trở thành một thành viên của quần thể nhân dân tinh tế rớt mắt tiết tháo sao?

...

Không, hân thà tiếp tục làm lão già cổ hủ còn hơn.

Thời điểm các đội viên đã đi chơi, huấn luyện viên vẫn còn đang nhận phỏng vấn của truyền thông trên sân khấu.

Có phóng viên bị ung thư tò mò giai đoạn cuối đã nhịn gần nửa tháng, mặt mày đều nheo đến tím tái, vừa lên đã hỏi ngay: “Xin hỏi! Huấn luyện viên Tiền! ‘Chiến thuật Tứ gia’ rốt cuộc là cái gì?”

Huấn luyện viên vuốt ve chiếc cúp trên bàn, cười ha ha nói: “Chiến thuật Tứ gia à, không phải lần trước đã nói rồi sao? Để Tứ gia lên sân sau đó chờ đối phương tự rút lui.....”

“Bộp”!

Một tiếng vang thật lớn, phóng viên đặt một quả dưa hấu lên bàn, sau đó không nói hai lời xắn tay áo lên, nhanh như chớp giơ tay bổ quả dưa thành hai nửa!

Dưa hấu bốp một tiếng nứt toác.

Chất lỏng đỏ tươi văng tung tóe!

Về mặt huấn luyện viên cũng sợ tới rạn nứt: “Chờ đã! Đồng chí phóng viên này, có chuyện gì thì từ từ nói! Tôi nói! Cái gì tôi cũng nói!”

“Chiến thuật Tứ gia chính là ‘tự do hành động’ đó hu hu hu hu.....” Huấn luyện viên nói, “Tốc độ phản ứng, năng lực ứng biến và năng lực hoạch định chiến lược của Tứ gia vượt xa bất cứ chỉ huy nào trên chiến trường, hoặc bất kì chiến thuật nào đã được xây dựng từ trước. Vì vậy tôi đã.....hoạch định một chiến thuật năm người, sau đó thả cho Tứ gia tự do....giết nát đối phương”

Về mặt của tất cả phóng viên đều có phần đại ra.

Tuy rằng chuyện như vậy cực kỳ hiếm thấy nhưng cũng không phải không có tiền lệ....nhỉ? Hóa ra Tứ gia cũng ở trong list tuyển thủ “hoàn toàn không cần chỉ huy”, quả là hợp tình hợp lý, nghĩ thế nào cũng không ngoài ý muốn.

.....Thế nhưng đột nhiên nghe thấy, đúng là vẫn bị dọa rồi!

Các phóng viên sau khi sửng sờ, nhanh nhanh chóng chóng cúi đầu đồng loạt bắt đầu ghi chép.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có phóng viên hưng phấn chạy tới giơ hai tay lên hấp dẫn sự chú ý, nói: “Tin lớn đây, Tứ gia bị chặn lại ở bên ngoài! Hình như có em gái ruột đến đưa tin (2) đó!”

Chú thích:

(1) Nguyên văn “ . jpg”

(2) Nguyên văn bạo liệt “ ”: nói ra việc riêng tư hoặc không muốn công khai của người khác thông qua phương tiện truyền thông, báo chí, tạp chí

33. Chương 33: Nhìn Cho Rõ Ta Là Ai

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Vòng chung kết thi đấu đồng đội ngoại hạng eSport là một cuộc thi rất lớn. Ngoài việc ban tổ chức sẽ tổ chức phỏng vấn sau trận đấu ra, còn có rất nhiều truyền thông tin tức cũng chen chúc chặn ở cửa hẻm để phỏng vấn tuyển thủ và huấn luyện viên đi ra từ bên trong.

Sự việc xảy ra ngay ở lối vào trên con đường này.

Tuy rằng Tyler đi đứng rất khiêm tốn, thế nhưng hắn hôm nay đã định là tiêu điểm của toàn trường, cho nên vừa ra khỏi cửa đã bị truyền thông vây đuổi chặn đường.

Sau đó giữa một rừng “trường thương đoản pháo” (1), lại lòi ra một cô gái lạc loài ——

Bùi Anh.

Đến đây phải nói một chút về sự việc xảy ra trước đó.

Sau lần Bùi Anh đi tìm “anh trai cô” ở trong hiện thực, Tyler đã trực tiếp kéo cô ta vào sổ đen. Sau đó Bùi Anh không còn quyền hạn đi vào nữa.

Cô ta quanh quẩn ở ngoài cửa hơn mười ngày, trong lúc đó chuyện gì cũng làm qua, gửi thư, phát video, kêu gào, khóc lóc lăn lộn om sòm ở cửa, đe dọa thất cổ —— mãi đến cuối cùng mới yên tĩnh, bởi vì cô ta rốt cuộc ý thức rằng mình bị cho vào sổ đen, tất cả mọi chuyện đã làm đều hoàn toàn không rơi vào tầm mắt của anh cô.

Bùi Anh còn đi tìm Lộ Siêu Phàm, thế nhưng ngay lập tức bị đuổi ra, còn bị dọa đánh gãy chân, sợ tới mức luống cuống chẳng biết chạy đường nào, phải trốn tránh suốt hơn một tháng mới dám ra ngoài.

Cô ta đi ra nguyên nhân rất hiển nhiên là nhìn thấy Tứ gia thi đấu.

Trong lòng em gái phiền muộn, oán hận, đặc biệt không cam tâm: Người anh trai bảo sao làm vậy, nhị thập tứ hiếu (2) tại sao lại không để ý đến cô chứ?

Không để ý thì thôi, cổ tình càng lẩn lộn càng tốt. Có thể xuất hiện trên phương tiện truyền thông chính thức, một đám một đám trên internet đều đuổi theo liếm hân, so với thời điểm làm ngôi sao truyền hình còn vẻ vang hơn.....Như vậy anh trai vẻ vang, dựa vào cái gì mà em gái không được lây dính chút ánh sáng chứ?

Không công bằng!

Bùi Anh đối mặt với tất cả phóng viên ở đây, nói: “Anh hai, giờ anh rất lợi hại, nhưng anh không thể hoàn toàn bỏ mặc người nhà được!”

Các phóng viên vội vàng điều động máy quay, roạt một cái, nhường ra một con đường cho Bùi Anh.

Bùi Anh đi tới trước mặt Tyler, vừa lau nước mắt vừa nói: “Anh có biết người trong nhà lo lắng biết bao không? Anh sinh bệnh, em mỗi ngày đều đến nhà nhìn anh, vậy mà anh một câu cũng không nói đã nhốt em ngoài cửa dầm mưa.....Trời ơi dưới âm mười mấy độ! Em còn tưởng anh bệnh nặng quá, khóc đến nổi thị lực đều giảm xuống 0.5 độ (3), nhưng căn bản là anh sai! Anh kiếm được tiền liền muốn ném người nhà đi, để bọn em tự sinh tự diệt.....”

Tyler dùng ánh mắt như nhìn người bệnh tâm thần nhìn cô ta, hai tay khoanh trước ngực, chờ cái đồ thần kinh này nói cho xong.

Thế nhưng ánh mắt hân vẫn luôn lạnh lẽo cho nên mọi người cũng không nhận ra được sự khác biệt quá lớn.

Bùi Anh còn nói tiếp: “Anh hai, anh trở về đi, bọn em cái gì cũng không cần chỉ cần anh thôi! Mặc kệ anh là siêu sao Bùi Nhung, là bệnh nhân không có tiếng tăm gì, hay là Chiến thần phong quang vô hạn, anh vẫn là anh trai của em mà!”

Cô ta nói rất dạt dào tình cảm, còn thiếu không có nhạc nền phối hợp nữa thôi.

Thế nhưng không hiểu vì sao, thấy Bùi Anh và Tứ gia đứng đó, tất cả phóng viên đều chỉ có dấu chấm lửng (4): “.....”

Cảm giác bọn họ không cùng một tần số.

Chiến thần đi ra từ trường quay phim bom tấn khoa học viễn tưởng cấp độ sử thi, còn Bùi Anh thì cảm giác như đi ra từ phim hài sitcom (5) mẹ chồng nàng dâu của một xưởng nhỏ tại nhà ở nông thôn vậy.

Ra về (6)....Khụ khụ, khí tràng còn kém xa như vậy, có thật là hai anh em ruột không đó?

Các phóng viên đối mặt với Bùi Anh khóc lóc kể lể, thật sự không có cách nào đồng cảm được á!

Tình cảnh vô cùng lúng túng.

Mãi đến khi Bùi Anh vươn tay bám chặt lấy cánh tay Tứ gia.

Tyler tràn đầy ghét bỏ vứt móng vuốt của cô ta sang một bên, sau đó nói: “Cô nhận lầm người rồi”

Hân dường như chỉ định lãng phí hai phút này, nói xong liền nhấc chân đi, căn bản không có ý định ở đây chơi đùa với Bùi Anh.

Thế nhưng Bùi Anh vô cùng sốt ruột, cô ta đã mang cả tên anh trai “Bùi Nhung” ra nói rồi, không thấy các phóng viên đang suy đoán thân phận thật của Tứ gia sao?

Bùi Anh phịch cái quỳ xuống!

Cô bám víu lấy đùi Tyler khóc lóc: “Không! Em không đi! Bùi Nhung anh cái gì cũng có thể không nhận thế nhưng không thể không nhận người nhà của mình được! Em và chồng đều rất lo cho thân thể của anh! Cầu xin anh trở về với em đi, nha anh?”

Tyler quay đầu lại liếc mắt nhìn, có phần muốn nhắc chân đá văng, thế nhưng nghĩ lại vẫn quên đi, nói: “Một lời không nói hai lần. Cô nếu muốn nổi có thể ôm vị phóng viên đằng kia mà khóc, đừng có chọc đến tôi”

Các phóng viên bên cạnh đồng loạt lùi về sau một bước.

Có người cũng rất lúng túng nói: “Ồ, em gái à, có phải em nhận lầm người rồi không? Nếu em nói đến Bùi ảnh để Bùi Nhung thì anh ta đã sớm vì bệnh tật mà ở ẩn rồi...”

“Chính là Bùi Nhung, Bùi Nhung là anh tôi đó!” Bùi Anh kêu lên, “Tứ gia chính là anh tôi! Các người giúp tôi với, anh trai tôi đây là muốn lực thân (7) cũng không nhận mà!”

—— Má ơi, Chiến thần trước đó chẳng lẽ là ảnh để thật sao? Đây là loại tin tức cấp bậc nặng đô gì đây?

Các phóng viên xì xào bàn tán, nửa tin nửa ngờ.

Bùi Anh trong lòng quýnh lên, đột nhiên đứng dậy, vươn tay cào về phía mặt nạ của Tyler.

...Quá là ngây thơ.

Lấy thân thủ của Tứ gia, Bùi Anh như con gà ốm vậy làm sao có khả năng lấy xuống được mặt nạ.

Tyler hơi nghiêng người, dưới chân móc một cái.

Tức khắc Bùi Anh như con diều đứt dây ngã văng ra ngoài, hơn nửa ngày mới bò dậy, mơ mơ hồ hồ ngẩng mặt tiếp tục giả vờ đáng thương.

Sau đó cô ta quay đầu lại, liền thấy ánh mắt quan sát mình của Tyler, mang theo sự thương xót khinh thường cùng cao cao tại thượng khó có thể dùng lời diễn tả.

“Nhìn cho rõ ta là ai” Tyler nói.

Sau đó hắn đưa tay tháo mặt nạ của mình xuống.

Bùi Anh: “...”

Phóng viên: “...”

Chỉ có mười mấy giây, toàn trường lặng ngắt như tờ. Có mấy phóng viên trẻ tuổi nhìn đến rớt cả kính mắt, cầm dòn đập rơi xuống đất, lộ ra một pha quay chậm chiếu lại biểu cảm “Trợn mắt há hốc mồm”.

Bùi Anh cũng sợ đến ngây người!

Cô ta đã chuẩn bị tốt nhìn bên dưới mặt nạ lộ ra hình tượng giả lập của anh trai, không nghĩ tới bất ngờ không kịp chuẩn bị, trong chớp mắt bị một gương mặt xa lạ làm cho đứng hình.

Nếu là gương mặt đại chúng thì thôi, dù sao mặt cũng có thể nặn ra. Thế nhưng tất cả khuôn mặt nặn ra mà không có căn cứ, đều mang theo cảm giác máy móc, cứng nhắc không tránh khỏi. Mà về mặt trước mắt sinh động đến thế, tự nhiên đến thế, tuyệt đối không phải bằng trí tưởng tượng là có thể làm được.

Nếu như thật sự có trí tưởng tượng cùng năng lực kiến tạo như vậy, thì đó chắc chắn là bản thân người sáng tạo. Chỉ có được thần linh yêu mến mới có thể sinh ra một con người hoàn mỹ như vậy đi?

Tất cả mọi người đều là lần đầu tiên thấy được diện mạo chân thật của Chiến thần, cũng là lần đầu tiên biết hóa ra Chiến thần thi thoảng cũng sẽ có biểu cảm.

Ánh mắt Tyler vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng giờ phút này khóe môi hắn mang theo một nụ cười trào phúng.

Hắn nói: “Nhìn rõ chưa? Về sau đừng tiếp tục tới làm phiền ta”

Tyler nói xong, lại đeo mặt nạ lên.

Mọi người: “.....”

Qua một hai giây, giống như ma pháp bỗng nhiên được hóa giải, các phóng viên đồng loạt cúi đầu bắt đầu ghi chép, vẽ phác thảo, kiểm tra hình ảnh vừa quay chụp ban nãy.

Phóng viên: Ha ha ha ha ha ha ông đây sắp phát rồi! Ông đây vậy mà lại chụp được khuôn mặt chính diện của Tứ gia, trời ơi, đúng là giá trị sắc đẹp của Chiến thần! Nếu làm thành poster có thể bán được mấy chục nghìn đó ha ha ha ha ha.....

Còn chưa có “Ha ha ha” xong đã nghe thấy Tyler nói: “Đây không phải là sân thi đấu eSport cho nên hình ảnh thuộc sở hữu của bản thân tôi —— tôi sẽ không trao quyền, mấy người mau xóa toàn bộ ảnh chụp video đi”

Sét đánh chớp nhòa, núi đồi đổ nát (8)!

Mặc dù chụp được mặt của Chiến thần, thế nhưng không được Chiến thần trao quyền thì không thể sử dụng được! Chuyện này đúng là ôm núi vàng chết đói mà?!

Tất cả phóng viên đều tròn tròn mắt.

“Không.....Không có khả năng, rõ ràng là anh tôi.....Anh tôi rõ ràng là tuyển thủ số hiệu 419, tôi không có khả năng nhớ lầm!”

Bùi Anh như hóa đá ngồi một bên, lúc này đây hoàn toàn không có ai quan tâm đến.

Các phóng viên chen nhau lên, khóc lóc kể lể: “Tứ gia ngài không thể như vậy được.....Tứ gia xin ngài trao quyền đi!”

“Vất cả lắm mới chụp được mà hu hu hu, ngài thậm chí đã tự tay lấy mặt nạ xuống rồi mà không thể chừa cho chúng tôi chút ngon ngọt sao?”

“Tứ gia tôi cam đoan không công khai, tôi có thể dán trên đầu giường của mình không, hoặc là sưu tầm a hu hu hu.....”

Các phóng viên đập đầu xuống đất, kêu rên đủ kiểu ——thà rằng bản thân không chụp được hình ảnh vừa rồi, ít nhất so với bây giờ đau đớn cào tim nạo phổi còn tốt hơn!

——không, khi về nhất định phải nói với công chúng việc bọn họ chụp được ảnh nhưng không thể đăng, cùng với mấy người ung thư tởm kia tổn! Thương! Lẫn! Nhau!

Tyler không để ý tới bọn họ, đi thẳng.

Chuyện này với hắn mà nói chỉ là một khúc nhạc dạo ngắn mà thôi. Tyler có thể tiếp thu mình được vạn người chú mục khi đứng trên sân thi đấu, thế nhưng hắn vẫn có thói quen che giấu dung mạo của bản thân.

Giờ đây hắn sớm đã không cần chốc chốc phải ẩn nấp trong bóng tối làm việc, cho nên đây chỉ là thói quen cá nhân mà thôi.

.....

Khó có được tất cả mọi việc đều kết thúc, Tyler đi bộ trên đường một đoạn.

Trên màn hình to lớn chung quanh có không ít cái chiếu lại vòng chung kết đoàn đội giải đấu eSport vừa mới kết thúc. Bên dưới màn hình có mấy người vây thành một vòng, ngửa đầu xem say sưa.

Bậc thầy sát thủ kín đáo mà khiêm tốn, không có ai ý thức được hắn chính là Chiến thần hào quang vạn trượng trên màn ảnh kia.

Chiến thần cởi bỏ chiến giáp đi giữa đám người, đèn màu rực rỡ về đêm kéo dài cái bóng của hắn.

Ở thời đại tinh tế náo nhiệt này, con người ta trái lại rất dễ lộ ra vẻ cô độc.

Tyler suy nghĩ, đi về phía ký túc xá của Victor —— hắn nhớ địa chỉ của Victor, lúc ký hợp đồng đại diện có ghi.

Dưới khu ký túc xá của Victor, hắn đứng một lúc, nhìn cái cửa sổ nhỏ nhỏ kia, ánh đèn bên trong bỗng nhiên vụt tắt.

Không biết có phải Victor đi nghỉ không, vì thế Tyler bèn đứng dưới đèn đường chờ một lát.

Hắn trước giờ không thiếu sự kiên nhẫn, huống hồ thời điểm đang chờ một người đáng yêu, thời gian chờ đợi cũng sẽ có vẻ rất đáng yêu——chỉ ít Tyler cảm thấy như vậy.

Một lát, Victor đi xuống.

Gần đây có hơi lạnh, Victor mang một chiếc khăn quàng cổ màu xanh thẫm, mặc áo gió đi xuống. Cậu không phát hiện ra trong góc có giấu một nam thần mà hưng phấn chạy bước nhỏ.

Tyler đi theo Victor.

Hắn thấy Victor tràn đầy hào hứng đi vào bưu điện, nhận một gói ôm Tứ gia phiên bản chibi (9), cười ngây ngô ôm gói đi ra ngoài. Trên đường Victor còn vô cùng vui vẻ, thậm chí lúc đi ngang qua một cửa hàng kem còn đi vào mua một que socola vani, dọc đường nhảy nhót trở về.

Tyler nghĩ: Đứa nhỏ này, sắp đông rồi mà còn ăn đồ lạnh.

Sau khi Victor đi khỏi, Tyler cũng đi vào trong cửa hàng, nói với ông chủ: “Cho tôi một que kem giống cậu trai ban nãy. Ngoài ra, khăn quàng cổ kia bao nhiêu tiền?”

Hai phút sau.

Victor ôm gói, đi đến dưới nhà mình, bỗng nhiên thấy dưới đèn đường có một bóng người thon dài!

Victor: “....” Trời ơi! Dưới nhà con có một vị nam thần hoang dã!

Hơn nữa nam thần còn mang một chiếc khăn quàng cổ rất giống của cậu, còn cầm một que kem giống y đúc! Đây nhất định là duyên phận rồi, cảm ơn các vị thần đường đã nghe thấy lời cầu nguyện của cậu!

Nam thần cũng nhìn thấy cậu, có hơi kinh ngạc nói: “Trùng hợp thật, Tiểu Khả, cậu sống ở gần đây à?”

Chú thích:

(1) Trường thương đoản pháo “ ”: Là một cụm từ dùng để nói đến ống kính tele, nhiều lúc cũng ám chỉ công cụ tác nghiệp của các phóng viên ảnh. Ống tele giúp thu đối tượng lại gần hơn. Ống tele thường có dải tiêu cự từ 90mm trở lên và cũng theo nguyên tắc số càng lớn tiêu cự càng dài (như các ống 300mm, 400mm hay 600mm). Bình thường tiêu cự từ 300mm trở lên đều được gọi là trường thương đoản pháo, nhưng ý nghĩa thực sự là ống kính phải dài trên 500mm.

(2) Nhị thập tứ hiếu “ ”: là một tác phẩm trong văn học Trung Hoa kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do Quách Cư Nghiệp (có sách ghi Quách Cư Kinh, bính âm: Guō Jūjìng) vào thời nhà Nguyên biên soạn. Ông nổi tiếng là một người con hiếu thảo, và sau khi cha mất ông đã xuất bản quyển này. Hầu hết các người con hiếu thảo là nam giới báo hiếu cho mẹ già. Các câu chuyện được kể lại xảy ra từ thời Thuấn Đế đến đời ông (wikipedia)

(3) Nguyên văn Hai trăm độ 0.5 độ

(4) Nguyên văn sáu cá điểm “ ”: dấu chấm lửng (...)

1. Biểu thị phần lược bớt của lời nói

2. Biểu thị ngữ khí kéo dài, không liên tục

(5) Hải kịch tình huống hay sitcom (viết tắt của từ tiếng Anh: situation comedy) là một thể loại của hải kịch, lúc đầu được sản xuất cho radio nhưng hiện nay được trình chiếu chủ yếu trên ti vi. Sitcom có nhiều tập với những tình huống hài hước được lồng ghép vào nội dung câu chuyện phim và được thực hiện hầu hết trong trường quay, thu thanh đồng bộ, sử dụng cùng lúc 3 đến 4 máy quay phim ghi hình và bắt buộc phải dựng hình ngay tại trường quay để bảo đảm thời gian thực hiện một tập phim (khoảng 50 phút) chỉ trong thời gian 3 đến 4 ngày (wikipedia)

(6) Nguyên văn bức cách “ ”: còn cách viết khác là B cách “B ”, từ này có nghĩa là: giả bộ, ra vẻ có phong cách, phẩm vị.....

(7) Lục thân bao gồm bố mẹ, anh em, vợ con

(8) Nguyên văn Liệt khuyết phích lịch, khâu loan băng tôi “ , ”

(9) Nguyên văn Q bản “Q ”

Fanart chibi Tyler =w=

欧维眼镜-眼睛伙伴

新表	旧表	通常配镜度数
4.0	0.1	650
4.1	0.12	500~600
4.2	0.15	500
4.3	0.2	450
4.4	0.25	400
4.5	0.3	300~350
4.6	0.4	250
4.7	0.5	200
4.8	0.6	150
4.9	0.8	100
5.0	1.0	
5.1	1.2	
5.2	1.5	
5.3	2.0	

<http://oweij99.taobao.com>

34. Chương 34: Tiểu Khả Phấn Đấu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Nếu đã tình cờ gặp ở dưới lầu, tự nhiên là phải lên nhà trò chuyện một lát.

Victor và bạn cùng phòng của cậu, nghiêm khắc mà nói cũng không phải là bạn cùng phòng, chỉ có thể tính là bạn phòng (1), dùng chung có mỗi phòng bếp và phòng giặt ủi mà thôi.

Căn hộ phong cách Châu Âu này, phòng bếp liền với một phòng ăn nhỏ, bọn họ ngồi xuống luôn trên ghế sofa ở đó.

Ở đây, poster treo trên tường, gối ôm trên sofa, sticker trên tủ lạnh, đồ trang trí treo trên cửa, bản phác họa ép bên dưới bàn ăn thủy tinh....đều là Tứ gia.

Victor cũng nhận ra, giả vờ trấn tĩnh, vừa vội vã rót nước cho hần vừa dùng thân thể che sticker trên tủ lạnh, làm bộ lơ đãng từ sau lưng lấy xuống cho vào túi.

Sau đó cậu lại lặng lẽ (2) đi lấy đồ trang trí trên cửa xuống, poster thì đành chịu, cuối cùng là gối ôm trên sofa.

Victor đặt mông ngồi bên cạnh Tyler, một bên cười nói chuyện phiếm, một bên dùng sức đẩy cái gối ôm kia, liều cái mạng già nhét nó vào kẽ hở bên trong sofa.

Cậu không biết làm vậy cũng vô dụng sao! Bậc thầy sát thủ liếc cái là có thể quan sát toàn bộ hiện trường, còn có thể ghi nhớ tám, chín phần.

Tyler nhin cười, giả vờ không nhìn thấy cậu vất vả nỗ lực, nói: “Xem ra gần đây cậu rất bận”

Victor ngồi che đi cái gối ôm kia, thở phào nhẹ nhõm, lấy lại sự bình tĩnh nói: “Đâu có đâu có, thực ra là vừa mới bắt đầu làm việc nên chưa quen lắm”

Gần đây Victor đã thành lập một văn phòng, gọi là văn phòng Wiki.

Tyler: “...”

Victor nói: “A, tôi cũng không biết đặt tên....” QUQ.

“Không, thực ra,” Tyler một tay che miệng, lộ ra vẻ chăm chú suy tư, “Văn phòng này, vừa nghe đã cảm thấy rất đáng yêu”

Hoa nhỏ trong lòng Victor nháy mắt nở rộ, mở cờ trong bụng nói tiếp.

Văn phòng của cậu vừa mới thành lập, chủ yếu điều hành một trang web sáng tác, tạo điều kiện cho họa sĩ, người có tài soạn nhạc, biên tập, nhà văn...làm công việc sáng tác có thể tự do phát hành tác phẩm mới, chia sẻ tài nguyên, tiến hành tuyên truyền còn có thảo luận với nhau.

Victor nói: “Lúc tôi làm video trên mạng, để ý thấy có rất nhiều sáng tác và biên tập nguyên sang (3) đều khó bảo vệ được quyền lợi của mình. Có đôi khi xuất phát từ niềm đam mê mà làm một vài thứ nổi tiếng, sẽ bị người ăn cắp bản quyền và bắt chước theo...Sau này tôi biết được càng nhiều người làm sáng tác, chúng tôi đều cảm thấy cần một nơi có thể bảo vệ người sáng tác và tác phẩm của họ, vì thế nên văn phòng này đã ra đời”

Victor không nói, thật ra nguyên nhân sự việc là video của cậu bị người ta đạo, hơn nữa còn không trả tiền bản quyền.

—— rõ ràng Tứ gia trao quyền hình tượng chỉ có 15%!

—— tại sao lại có thể bắt nạt nam thần của ta! Không công bằng, ta muốn thay nam thần đánh chết người!

Ôm ý nghĩ như vậy, Victor cực kỳ không vui, dùng hơn nửa tháng điều tra nghiên cứu, cuối cùng quyết định thành lập một văn phòng.

Nghe nói học thần Tiểu Khả muốn gây dựng sự nghiệp, bạn học cùng khóa của cậu, đàn anh đàn chị, thậm chí ân sư ở trường đều cảm thấy rất hứng thú. Suy cho cùng Tiểu Khả là nhân vật đại học bá nổi tiếng, hơn nữa lớn lên lại ưa nhìn có khí chất.

Sau khi Victor thả tin tức, rất nhiều người chỉ nhìn tên cậu đã cảm thấy rất có triển vọng, bày tỏ đồng ý gia nhập cùng nhau lập nghiệp.

Bạn bè của học thần và nhiều học thần....

Một tháng, từ các nơi trên thế giới lục tục gửi đến rất nhiều thư tín, tổng cộng có hơn hai mươi người gia nhập. Trong những người này, không ít người đã nhậm chức ở năm trăm xí nghiệp hùng mạnh trên thế giới, nhưng vẫn cảm thấy đi theo Victor có thể có tương lai hơn, dứt khoát từ chức đến đây. Đều là dạng trâu bò, có người còn tự mang theo một đám cấp dưới gia nhập.

Văn phòng nhỏ lập tức tập hợp quần anh, đội hình gần như sáng mù mắt mọi người. Tháng thứ hai đã trình đơn, chuẩn bị trong một tháng nâng tư cách lên thành công ty trách nhiệm hữu hạn.

Vì đăng kí tài chính cho công ty, Victor mặc âu phục, đi ra ngoài làm nghiệp vụ, kéo tài trợ.

Tuần đầu tiên cậu đã tìm đến bá chủ EMB xếp hạng thứ hai mươi trên thế giới. Bởi vì Tiểu Khả từng làm người phát ngôn ở trường cho bọn họ, tổ chức hội chợ việc làm, còn nhận được thư cảm ơn và lãng hoa của công ty họ, cho nên được tiến cử vào vườn ươm doanh nghiệp (4) của họ.

Đoạn thời gian đó, Victor thức đêm làm điều tra nghiên cứu, viết bản đề xuất dự án kinh doanh, mạnh mẽ PK với hơn một nghìn công ty hạt giống, một đường tiến vào vòng cuối cùng. Sau đó đối thủ của Victor cũng là No.1 xuất thân từ trường nổi tiếng, hai người biện luận với nhau, lên kế hoạch viết chuyên đề cho đối phương. Cuối cùng đối thủ bởi vì ước tính vốn khởi đầu của mình là hai triệu, thấp hơn rất nhiều so với ước tính của phòng kế hoạch EMB là 6.7 triệu nên thua Victor.

Victor có được số vốn bốn triệu từ EMB cho giai đoạn ban đầu.

Không có gì càng đáng giá để người khác tín nhiệm hơn là tri thức cùng năng lực.

Tiểu Khả dùng nửa tháng để chứng minh năng lực của bản thân —— EMB tán thành cậu có thể tạo ra giá trị vượt xa bốn triệu, đây chính là năng lực.

Sau khi Victor nhận được vốn đầu tư thiên sứ (5) quý giá đợt đầu, công ty Wiki rất nhanh bước vào giai đoạn khởi nghiệp bùng nổ.

Trong công ty tất cả đều là trâu bò xuất thân từ trường nổi tiếng, thả ra ngoài năm đầu tiên lương khởi điểm đều là hai trăm nghìn mỗi năm, mà ở đây ngay cả cơm trưa đều phải tự nghĩ cách.

Một đám người trẻ tuổi như vậy gom lại một chỗ cùng lập nghiệp, ăn mặc hơi một tí là âu phục hơn mấy chục nghìn, chen chúc trong phòng thuê, đi ra ngoài lại tiện tay lấy ra chìa khóa xe xa xỉ. Tính toán chi li vài xu (6) cho từng cuộc điện thoại thương vụ, một bên ký hợp đồng mấy trăm nghìn. Mỗi ngày làm việc mười hai tiếng, mỗi ngày chỉ có thể cầm tiền lương hai con số còn không bao ăn ở, về nhà tiện tay nhận một hai tiếng công việc ngoài giờ (7) là đã có ngay mấy khoản bốn, năm chữ số ghi vào sổ, nhưng lo lắng sẽ ảnh hưởng đến thời gian làm việc nên khéo léo từ chối. Thời điểm tâm sự với khách hàng mỗi chữ tựa như châu ngọc, có thể nói cả một buổi chiều, thời điểm gấp rút về nhà ngay cả giấc ngủ cũng không dám ngủ cho tròn, đi vệ sinh cũng là chạy bước chậm.

Victor là một trong những người sáng lập, có thể nói là người “không làm việc đàng hoàng” nhất, bởi vì mỗi tuần cậu đều dành ra hai tiếng chỉ để xem thi đấu eSport!

Tuy rằng tổng cộng chỉ coi ba trận nhưng đây đã là một việc vô cùng xa xỉ rồi.

Đồng nghiệp của cậu rất hâm mộ “lòng dạ thanh thoi” của Tiểu Khả, thế nhưng cũng bởi vậy mà phát hiện ra một việc có thể khiến Victor tạm thời buông bỏ công việc, nghỉ ngơi chốc lát ——đó chính là Tứ gia.

Vì vậy về sau, chỉ cần phát hiện Victor liên tục làm việc trong thời gian dài, sẽ có người đặt mua trên mạng một mô hình (8) Tứ gia, ví dụ như: gối ôm.

Hơn nữa đặt hàng còn viết: Chỉ có thể tự đến bưu điện để nhận; nếu trong hai tiếng không có người nhận, xin hãy trực tiếp tiêu hủy

Victor vừa nghe thấy gối ôm Tứ gia bị tiêu hủy, lập tức ngồi không yên, tắt đèn lao ra ngoài, ôm lấy gối ôm trở về mới an tâm.

—— đây chính là lý do vì sao trong phòng cậu đầy ắp mô hình của Tứ gia!

Từ gối ôm đến sticker trên tủ lạnh, từ móc chìa khóa đến poster, không thiếu gì cả, đây đều là tình yêu thương nồng đậm của đồng nghiệp đối với cậu đó!

Victor càng nói càng vui vẻ, bày tỏ với Tyler: “Nam thần nam thần, trang web của chúng tôi anh rảnh rỗi thì có thể dạo xem một chút. Nội dung nguyên sang gắn tag ‘Tứ gia’ có rất nhiều, hơn nữa nghiêm ngặt dựa theo luật trao quyền để trả tiền!”

Cậu nhớ đến gì đó, vội vàng cúi đầu tìm văn kiện dưới bàn làm việc.

Khi đứng dậy, đầu cậu suýt chút nữa thì đụng phải cạnh bàn, sau khi đụng rồi mới nhận ra không đau —— là Tứ gia phản ứng cực nhanh, đúng lúc đưa tay chặn ở trước cạnh bàn, trán Victor vừa vận dụng vào lòng bàn tay hần.

Victor sững sốt một lát, Tyler lại rất tự nhiên rút tay về, nói: “Văn kiện gì mà vội tìm như vậy?”

Victor mở văn kiện ra nói: “Là phí dụng trao quyền! Trong một tháng qua, hình tượng giả lập của anh đã được sử dụng hơn hai mươi nghìn lần, trong đó cá nhân kinh doanh sử dụng hơn bốn trăm lần, tổng doanh thu có ít nhất khoảng bốn mươi nghìn.....Ồ đây ở đây!”

Phần này trong văn kiện là Victor thống kê. Sau một hồi bận rộn, dùng thời gian quý giá chấp vá từng mảnh vỡ một, giúp Tyler làm một bản báo cáo tài chính.

Tyler nhận lấy nhìn qua, nói: “Tôi bỗng cảm thấy cậu đặc biệt có khả năng, tôi hẳn nên trả một phần tiền lương kế toán cho cậu mới phải”

“Có rồi! Tôi có lương thêm rồi!” Victor cười đặc biệt vui vẻ, “Lúc tôi làm video Chiến thần cũng có người khen thưởng đó! Ngày hôm qua tôi đã xem thử, đủ để tôi ăn kem ốc quế—— chính là que kem vừa rồi đó, nam thần anh cũng thấy ăn ngon đúng không!”

Tyler nói: “.....Ừ, rất ngọt”

Victor cúi đầu thu dọn văn kiện, một bên thì thầm nói: “Chờ trang web của chúng tôi chính thức online, người sử dụng từ từ nhiều lên là tốt rồi. Mục tiêu tiếp theo của tôi là mỗi ngày kiếm được tiền để có thể mua được một que kem, chờ người sử dụng nhiều hơn, mỗi ngày tôi sẽ dùng một que kem dụ bọn họ nhảy vào hồ eSport.....Ha ha ha ha, khẳng định từng người từng người một đều biến thành fan của nam thần.....”

Tyler nghĩ: Đứa nhỏ này, vì sao có thể phát sáng tỏa nhiệt như vậy được nhỉ?

Bất kể là chuyện gì, từ giới eSport đến giới sáng tác, Victor dường như đều rất chăm chỉ, không ngừng phấn đấu. Có một chút sáng, thì phát một chút sáng, có một chút nhiệt thì truyền một chút nhiệt, bất kể là được hay mất, không hỏi phúc hay họa.

Phía sau cậu, bất tri bất giác đã có rất nhiều người đi theo.

Điều này chứng minh Victor là người thực sự đáng giá để tín nhiệm, đúng không? Điều này chứng minh, mặc kệ chuyện gì xảy ra, Victor là người tuyệt đối sẽ không phản bội hân, đúng không?

Tyler nhìn bóng lưng Victor, nhìn rất lâu, cũng trầm tư rất lâu, bỗng nhiên từ từ mở miệng nói: “Tiểu Khả, có một việc tôi muốn tham khảo ý kiến của cậu”

Victor ngẩng đầu cười: “Vâng vâng”

Tyler: “Thời điểm ký hợp đồng cậu đã xem qua chữ ký của tôi, tôi ký là ‘Bùi Nhung’. Cậu có thể đã từng hoài nghi thân phận của tôi, chỉ là không hỏi đến. Bây giờ tôi muốn nói cho cậu một chuyện.....”

Victor ý thức được chuyện này rất nghiêm túc, lập tức trở về đúng chỗ ngồi nghiêm chỉnh, nghiêm túc nhìn Tyler.

Tyler nói: “Bùi Nhung năm đó bởi vì bệnh rộng tủy sống thể tinh thần mà rời khỏi giới giải trí, nhưng bệnh hân vẫn không khỏi hân. Trước đây không lâu, ý thức của hân đã biến mất trong bóng tối. Sau đó, thời điểm tỉnh lại, hân hoàn toàn mất đi ký ức thuộc về Bùi Nhung”

Chú thích:

(1) Nguyên văn Phòng hữu “ ”: Cách xưng hô trước đây của tiểu lại (cán bộ nhà nước) các phòng nha thư (văn phòng chính phủ của Trung Quốc thời phong kiến)

(2) Nguyên văn Tiểu mẽ mẽ “ ”: phương ngôn của người Tứ Xuyên và Quảng Tây, ý chỉ sự lén lút, âm thầm lặng lẽ như con mèo.

(3) Nguyên sang “ ”: tiếng anh là original, tức là tất cả mọi thứ đều do tác giả tự sáng tác

(4) Vườn ươm doanh nghiệp là một công ty, một tổ chức trợ giúp, những người muốn lập một doanh nghiệp, các doanh nghiệp mới khởi nghiệp phát triển bằng cách cung cấp những dịch vụ, chẳng hạn như huấn luyện quản trị, văn phòng làm việc...Tổ chức này có mục đích tạo một môi trường “nuôi dưỡng” các doanh nghiệp khởi sự trong một thời gian nhất định để các đối tượng này có thể vượt qua những khó khăn ban đầu, khẳng định sự tồn tại và phát triển như những doanh nghiệp độc lập.

(5) Đầu tư thiên thần là một loại hình thức đầu tư vốn chủ sở hữu, để chỉ cá nhân giàu có bỏ vốn giúp đỡ các dự án ban đầu có kỹ thuật chuyên môn hoặc ý tưởng độc đáo, hoặc xí nghiệp loại nhỏ mới thành lập, và thông thường để đổi lại, họ sẽ có quyền sở hữu một phần công ty

(6) Nguyên văn mao tiền “ ”: Về đồng Nhân dân tệ, đồng tiền có mệnh giá cao nhất của Trung Quốc là 100 tệ, đồng tiền có giá trị thấp nhất là 1 “mao”. Tất cả đơn vị tiền Trung Quốc xếp theo thứ tự từ bé đến lớn gồm: 1 mao; 2 mao; 5 mao; 1 tệ; 5 tệ; 10 tệ; 20 tệ; 50 tệ và 100 tệ.

1 mao () = 10 phân ()

1 tệ () = 10 mao

(7) Nguyên văn tư hoạt “ ”: là chỉ việc lợi dụng năng lực tự thân của mình hoặc mượn tài nguyên đối ngoại của công ty hoặc đơn vị để tiếp nhận nghiệp vụ cá nhân, thu được thù lao không thông qua công ty hoặc đơn vị quản lý, thu được thu nhập ngoài định mức của chức vụ, loại nghiệp vụ này gọi là tiếp tư hoạt.

(8) Nguyên văn chu biên “ ”: là các sản phẩm liên quan đến anime. Ở nước ngoài loại thương phẩm này gọi chung là Hobby, chia làm mô hình cứng (core hobby) và mô hình mềm (light hobby) như Gacha, Figure, Doll, móc treo điện thoại, chìa khóa.....

Tác giả có lời muốn nói:Tiểu Khả khởi nghiệp có nguyên mẫu, mười sinh viên đại học hàng đầu toàn quốc thành lập công ty, những cái khác không tiện nói đến.

Cùng với, “Cứ làm việc có thể làm, cứ cất tiếng có thể cất lên. Chỉ cần có một chút ấm nóng, có một chút ánh sáng, thì đã có thể tỏa sáng trong bóng tối như đom đóm mà không cần chờ đuốc cháy. Như vậy nếu sau này không có đuốc cháy, thì ta chính là ánh sáng duy nhất” —— Lỗ Tấn “Nhiệt phong – Tùy cảm lục 41” (·)

35. Chương 35: Phẫu Thuật Chiếu Xạ Ý Thức

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Tyler nói chuyện này làm Victor rất giật mình.

Hắn nói, “Bùi Nhung” một lần nữa tỉnh lại sau đó không nhớ rõ mình chính là Bùi Nhung, quên mất toàn bộ quá khứ, mà còn trực tiếp ở ngay trận thi đấu hỗn chiến, không thể không bị đẩy xuống.

Dần dần, những việc “Bùi Nhung” trải qua ngày càng nhiều, mơ màng ngày càng ít đi. Hắn lấy thân phận tuyển thủ eSport từ từ có tiếng tăm vang dội, tự mình định vị một nhân cách khác biệt hoàn toàn so với trước đây.

Vì thế nên, khi phát hiện quá khứ của mình —— bao gồm việc mình còn có một cô em gái quá đáng, nội tâm “Bùi Nhung” rất là giãy giụa.

“Tôi vẫn cho rằng đây là một cuộc sống mới, tôi nhất định phải bắt đầu một hành trình hoàn toàn mới” Tyler nói, “Nhưng có vài người từ đầu đến cuối vẫn ép tôi phải nhớ lại, muốn tôi bước vào vũng bùn tên ‘Quá khứ’”.

Victor nghe xong, muốn nói lại thôi.

Từ trước đến nay cậu không biết rằng quá khứ của nam thần lại gian nan đến vậy! Đau lòng chết mất!

Victor: Muốn biến thành xe lu! Đè bẹp rầm rập toàn bộ đám khốn khiếp dám bắt nạt nam thần!

Victor là người có tâm tư rất đơn giản, trong lòng nghĩ gì thì trên mặt đều sẽ có biểu cảm nho nhỏ tương ứng.

Mà không may Tyler lại là bậc thầy sát thủ cực kỳ am hiểu quan sát tâm lý con người, cho nên liếc cái là có thể nhìn ra trong lòng Tiểu Khả đang nghĩ gì.

Tiểu Khả nghĩ thầm: Khó chịu muốn khóc, không thể để nam thần nhìn ra được.

Tyler nghĩ: Được rồi, ta sẽ giả vờ không nhìn thấy.

Một lát sau, Victor nói: “Tuy rằng tôi không rõ vấn đề về y học lắm, nhưng tôi biết bệnh rối loạn tâm thần đôi khi sẽ xuất hiện bệnh trạng như vậy, anh đừng lo lắng”

Tyler nói: “Tôi không lo chuyện đó, tôi đã hẹn trước phẫu thuật chiếu xạ ý thức. Với lại bây giờ tôi rất tốt, cậu hẳn là chú ý đến, tôi đã thay đổi hình tượng trong thế giới ảo”

À, việc nam thần có hai hình tượng giả lập (Bùi Nhung và bản tôn (1) Tyler), Victor có biết. thế nhưng hình tượng giả lập hoàn toàn là vấn đề đam mê cá nhân, giống như blog avatar vậy, cho nên cậu cũng không nghĩ nhiều.

Tyler lại nói: “Cho nên, trước mắt điều duy nhất tôi muốn làm, là triệt để thoát khỏi thân phận trước đây”

“Tôi hoàn toàn ủng hộ anh!” Victor biết Tyler một chút xíu cũng không thấy buồn, lập tức cảm thấy vui mừng thay hắn: “Đế quốc Chu Tước có điều luật này!”

Hai người lại tán gẫu một lúc về vấn đề “thay đổi thân phận”.

Victor nói, luật pháp ở Liên Minh Triều Dương còn khá là thô lậu, thế nhưng ở Đế quốc Chu Tước thì đã rất hoàn thiện.

Người Chu Tước là một chủng tộc đặc biệt trong tinh tế. Sinh mệnh của họ tồn tại dưới hình thức thể tinh thần, cho nên luôn bám vào thân thể xác thịt để tồn tại. Khi thân thể đó của người Chu Tước chết đi, linh hồn của họ có thể tự bám lên một thân thể khác —thông thường là thân thể nhân bản được chế tạo ra. Quá trình này được gọi là “Niết bàn” (2).

Phẫu thuật đổi thân thể là do bọn họ khai phá ra. Bất kể là đặc tính chủng tộc hay là kỹ thuật phát triển, cũng làm cho họ có rất nhiều bộ luật liên quan.

Ví dụ như, bọn họ hoàn toàn tán thành một người có quyền được “Bắt đầu nhân sinh hoàn toàn mới”.

Chỉ cần trong quá khứ không vi phạm pháp luật, người đó có thể xin một thân phận công dân mới, hoàn toàn không có quan hệ gì với quá khứ. Có vài người Chu Tước còn chủ động xóa bỏ ký ức của mình, sau đó hoàn toàn trở thành một sinh mệnh mới.

Victor nói: “Ba của tôi mang quốc tịch Chu Tước, ông ấy chắc chắn biết đến phẫu thuật chiếu xạ ý thức. Đối với chủng tộc Chu Tước, đổi thân thể giống như thay răng vậy đó, tất cả mọi người đều không cảm thấy đây là việc hệ trọng gì cả. Nghe nói bọn họ cách mấy chục năm đều sẽ “Niết bàn” một lần, có đôi khi không cẩn thận thao tác sai, có vài người Chu Tước sẽ bay đến tinh cầu bên ngoài vài năm ánh sáng để nhập xác, làm một ‘Người ngoài hành tinh’”.

Tyler nghĩ: Thú vị đấy.

Trong thế giới của hắn, cũng có chủng tộc giống thế, chỉ có thể tồn tại khi bám lên thân thể khác.

Bây giờ nhìn lại, có một chủng tộc như thế và luật pháp của họ, đối với hắn mà nói là một việc vô cùng thuận tiện.

Victor còn bẻ đầu ngón tay nói: “Muốn gia nhập vào Đế quốc Chu Tước có rất nhiều cách, trực tiếp xin là chậm nhất, bọn họ xét duyệt rất nghiêm ngặt. Thế nhưng có thể đến đó ở trước, sau ba năm sinh sống là có thể xin ở lại vĩnh viễn, sau đó có thể xin gia nhập quốc tịch. Cách thứ ba chính là...lập gia đình với một người Chu Tước”.

Tyler nghe đến đó, đột nhiên hỏi: “Cậu mang quốc tịch Chu Tước?”

Victor xẹt cái đồ mắt, nói: “Không không không không phải, thế nhưng bất cứ lúc nào cũng có thể gia nhập bởi vì ba tôi có quốc tịch”

“Ừm” Tyler đáp một tiếng, sau đó lại chuyển đề tài.

Thế nhưng Victor làm sao còn có tinh thần đi nghĩ đến chuyện khác nữa chứ!

Victor: Vừa rồi có phải đã phát sinh cuộc đối thoại rất quan trọng không! Ba ơi! Ba mau dạy con tình huống này phải làm thế nào đi!

Hơn ba mươi giây, linh hồn Victor vẫn đang dạo chơi ở cõi xa xôi, chẳng những thất thần mà mặt càng ngày càng đỏ.

Tyler bắt đầu, vươn tay búng nhẹ lên trán cậu: “Đang nghĩ gì vậy?”

Victor bật thốt lên: “Nhận giấy chứng nhận kết hôn!”

Tyler: “...” Đứa nhỏ ngày nay...chắc chắc.

Victor: “...” Mẹ ơi cứu con! Hoặc là giết con luôn đi! Oa oa a a a a a a!

Ngay khi Victor xấu hổ đến sắp chui vào kẽ hở bên trong sofa cùng với gối ôm thì có người đến cứu vớt cậu.

Bạn cùng phòng của cậu dùng chân đá văng cửa cái rầm, ngửa mặt lên trời cười to nói: “Tiểu Khả ha ha ha ha ha ha! Đờ mờ ha ha ha ha ha tớ nói cậu nghe nè! Bọn họ nói chụp được chính diện Chiến thần thể nhưng không thể đăng ảnh lên, đám ung thư tò mò kia đều sắp thất cổ cả rồi ha ha ha ha ha!”

Hai người trên sofa cùng quay đầu lại nhìn hấn.

Bạn cùng phòng lúc này mới phát hiện ra còn có người khác, nháy mắt trở thành người xấu hổ nhất trong phòng, cứu vớt Tiểu Khả.

Bạn cùng phòng: “Ồ, ha ha, cậu có khách à Tiểu Khả? Vừa, vừa rồi thất lễ quá, bình thường tôi...lịch sự lắm”

Tyler gật đầu, tự giới thiệu mình: “Odin, xin chào”

Bạn cùng phòng: “Tên tôi là Connie, hoan nghênh anh”

Victor còn chưa phản ứng lại, luôn cảm giác thời điểm có người thứ ba ở đây, nam thần dường như trở nên rất xa cách, cao quý lãnh diễm như khi đứng trên sân khấu vậy.

Hơn nữa Tyler rất nhanh đã rời đi. Sau khi Victor đưa hấn đến ngoài cửa, len lén nhìn bóng lưng hấn ngày một đi xa.

Victor: Ôi cứ vậy mà đi rồi...Anh anh anh ở lại ăn cơm đi mà, vừa rồi mình lại quên không chúc mừng quán quân thi đấu đồng đội, mình đúng là ngốc mà!

Victor dựa cửa thất thần mãi, bạn cùng phòng cuối cùng nhìn không nổi, đi tới đột nhiên vỗ mạnh một cái lên vai cậu.

Tiểu Khả sâu kín nói: “Cản trở người ta dụ dỗ nam thần sẽ bị lừa đá đó”

“...” Bạn cùng phòng chưa từng thấy hình tượng bản tôn của Tyler, nghe xong thì giật nảy người: “Trời ơi! Tiểu Khả! Cậu đối nam thần rồi? Đó giờ tớ không biết cậu lại là người không chung thủy vậy đó!”

Victor nghẹn hồi lâu, tức giận nói: “Không có đối, không giải thích với cậu được! Vừa rồi cậu vào kêu cái gì vậy?”

Bạn cùng phòng: “Ha ha ha ha ha đờ mờ ông đây cũng có ngày đối đời cá mắm rồi! Đám ung thư tò mò kia sắp thất cổ tập thể, sống chết muốn biết mặt của Chiến thần —— ha ha ha ha Chiến thần chẳng phải chính là nam thần thư viện của cậu sao? Ông đây hai mươi năm trước đã nhìn qua ảnh chụp trộm của cậu rồi ha ha ha ha!”

Victor: “...” Ngày hôm qua cậu vẫn còn là một trụ cột vững chắc trong đám hội chứng ung thư tò mò kia mà, cậu như vậy rất dễ dựng flag (3) đó có biết không hả?

#Bạn cùng phòng thân mến của tôi hoàn toàn không biết Chiến thần vừa ngồi trên sofa, nghe thấy cậu ta “Ha ha ha đờ mờ...” đập cửa mà vào đâu#

...

Sau khi đến thời đại này, bậc thầy sát thủ đều thận trọng mà khiêm tốn.

Vì lẽ đó cho đến nay, người mà hấn cho rằng có thể tín nhiệm, vậy mà chỉ có mình Victor mà thôi.

Sau khi rời khỏi nhà Victor, Tyler lại không có nơi nào muốn đi.

Hắn trở lại nơi ở kiểm tra hòm thư chính thức của mình.

Bức thư đầu tiên là của ngân hàng.

Trong mấy tháng này, chỉ riêng tiền thưởng đoạt giải quán quân được phân chia đã có khoảng mười triệu, sau đó là câu lạc bộ Thất Sát (huấn luyện viên) hứa hẹn tiền thưởng kích sát, kế tiếp là thu nhập linh tinh khác có liên quan.

Đây chỉ là thu nhập có liên quan đến thi đấu, lớn hơn nữa còn có hai mươi tám triệu đến từ Lộ thần kinh.

Sau đó chính là thu nhập mà trao quyền hình tượng mang lại.

Sau khi một trận chiến phong thần, các truyền thông lớn tuôn ra đủ loại tiết mục, video như măng mọc sau mưa. Còn có thu nhập đến từ sáng tác kinh doanh của cá nhân người hâm mộ, phí dụng trao quyền cho công ty game. Những cái này cộng lại vậy mà có khoảng hơn tám triệu.

Chỉ có thể nói, đây là kỷ nguyên của nền kinh tế fan.

Cộng lại tất cả, trong tài khoản hiện tại của Tyler biểu thị số dư gần năm mươi triệu. Thế nhưng trong đó hai mươi triệu tạm thời không thể sử dụng, bởi vì Tyler vừa hẹn trước phẫu thuật chiếu xạ ý thức.

Ngân hàng đã gửi cho hắn không ít thư tín, ra sức thúc giục hắn nâng cấp tài khoản, mua sản phẩm tài chính này nọ, còn hỏi hắn có muốn gia nhập vào dự án ngân sách của họ hay không...

Tyler lấy ra thẻ Centurion (4) ngân hàng đổi cho hắn, lạnh lùng ném mấy bức thư này vào thùng rác.

Bức thư kế tiếp đến từ Bệnh viện đa khoa số một liên kết Triều Dương Chu Tước.

Xem tên là biết, bệnh viện này có lai lịch rất lớn. Nó là bệnh viện công mở cửa phẫu thuật (đổi thân thể) chiếu xạ ý thức cho toàn công dân, bất kể là thực lực hay uy tín đều là số một.

Trước đây không lâu, Tyler đã hẹn trước với họ hạng mục phẫu thuật chiếu xạ ý thức. Người bên phía họ trước đó đã làm báo cáo kiểm tra sức khỏe trong thế giới thực.

Bức thư này nói rằng, bước tiếp theo của giải phẫu là cung cấp gene, bọn họ sẽ lập tức bắt đầu gây trồng cơ thể mới, chi phí và tiền đặt cọc là hai mươi triệu. Gene này có cho phép sửa đổi một chút, dù sao không ít người đã từng phẫu thuật hơn mười lần, không muốn mỗi lần đều có vẻ ngoài giống nhau như dúc.

Tyler nếu muốn hoàn toàn thay đổi thân phận, đương nhiên là phải xóa bỏ triệt để gene đặc trưng của Bùi Nhung, hơn nữa đem đặc thù cơ thể đổi thành hình dáng bản tôn của mình.

Nếu như gây trồng thành công, cơ thể mới sẽ có vẻ ngoài là Tyler Odin trước đây.

Bức thư cuối cùng, là một tin tức còn tốt hơn.

Thi đấu cá nhân khu vực địa cầu giải đấu ngoại hạng eSport Liên minh Triều Dương, một lần nữa bắt đầu thi đấu.

Một trong top bốn bởi vì vi phạm pháp luật mà trực tiếp bị knockout, cho nên bây giờ còn lại bốn tuyển thủ hạt giống.

Sát thủ có nhân khí cao nhất, “Tứ gia” Odin; tuyển thủ lâu năm, Quang ảnh võ sĩ Balcon; tuyển thủ hắc mã mùa giải này, Quỷ thuật pháp sư Phong Diệp; còn có đối thủ cũ trở lại sân thi đấu từ vòng đấu vớt người thua cuộc, Tuần du giả Hoa Xuy Hoa.

Chú thích:

(1) Bản tôn “ ”: trong truyền thuyết thần thoại hoặc là tiểu thuyết huyền huyền, người thần thông quảng đại sẽ dùng xưng hô đó để chỉ mình

(2) Niết bàn là từ được dịch âm từ gốc tiếng Phạn nirvāṇa hoặc tiếng Pāli nibbāna. Niết bàn được xem là mục đích cứu cánh của đạo Phật, chỉ trạng thái tâm thức đã gột sạch hết mọi vô minh phiền não, sự giải thoát khỏi các kiết sử tùy miên, sự đoạn diệt hoàn toàn mọi tham ái, sự dập tắt tham sân si. Trạng thái an tịnh tuyệt đối không còn bị bốn tướng sanh lão bệnh tử chi phối nữa. Tìm hiểu thêm ở đây và đây

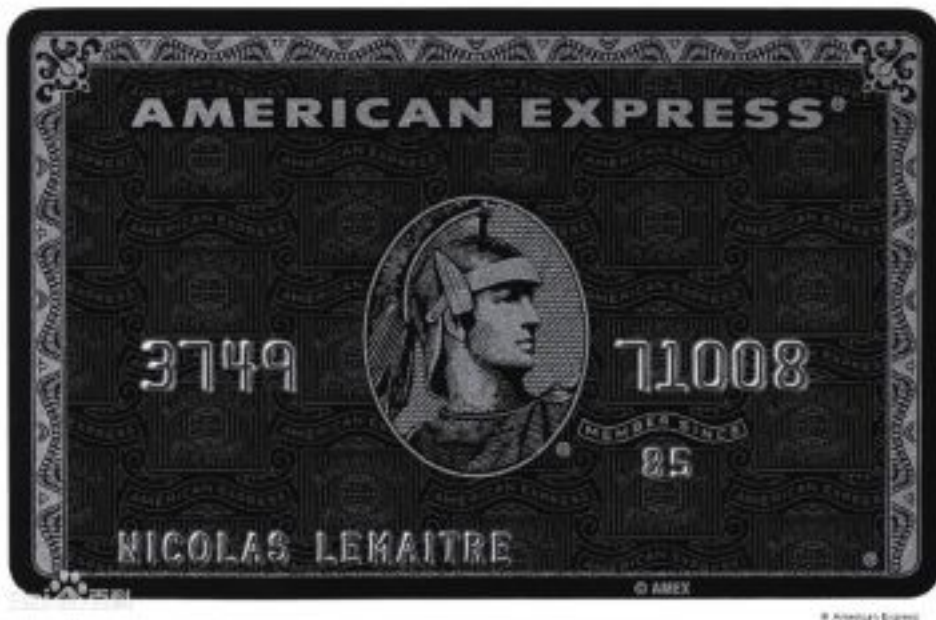
(3) Dựng flag “flag”: chính là thời điểm làm sáng tỏ kết cục của một chuyện, sự kiện mấu chốt trong đó, nói cách khác dựng flag chính là phát động những mấu chốt của sự kiện. Mọi người trên internet sẽ căn cứ vào tầng ý nghĩa đó để biểu đạt, không chỉ dứt khoát mà phương thức biểu đạt còn vô cùng đơn giản. Ví dụ như:

Ta nhất định sẽ trở lại: Cái này nhằm vào chính kịch, như người đàn ông tốt Hôi Thái Lang cùng với đội Hỏa tiễn đại biểu cho tình yêu và chính nghĩa, luôn luôn giữ được lời hứa của mình (flag đã dựng)

Ta đi một lát sẽ trở lại: Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký thích nhất là nói câu này, thế nhưng dưới tình huống đó có 80% là chờ mãi cũng không chờ được người đến! (flag đã dựng)

Nghe cho rõ, trước khi ta trở về tuyệt đối không được đi lung tung đấy: cá nhân cảm thấy đây là song diện flag? Nói như vậy người ở lại kia nhất định sẽ đi lung tung (flag đã dựng)

(4) Nguyên văn hắc kim tap “ ”: còn được biết đến với cái tên American Express Centurion. Thẻ tín dụng American Express Centurion với thiết kế màu đen là loại thẻ độc quyền nổi tiếng nhất. Mức phí ban đầu của thẻ này là 5.000 USD và 2.500 USD phí thường niên. Thẻ này không có hạn mức chi tiêu. Để có thể sử dụng loại thẻ này, bạn cần chứng minh mức chi tiêu hàng năm 6 con số, thông thường là 250.000 USD. Thẻ American Express Centurion được chấp nhận trên toàn thế giới. Chủ thẻ được hưởng các lợi ích như dịch vụ chăm sóc cao cấp, giảm giá vé máy bay, phòng chờ sân bay đặc biệt, nâng hạng phòng khách sạn...

36. Chương 36: Thi Đấu Cá Nhân – Quang Ảnh Võ Sĩ

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Thi đấu cá nhân sẽ mở lại vào tuần tới, trước đó sẽ có một loạt các hoạt động, họp báo, một số tuyển thủ nổi tiếng cũng sẽ gặp mặt fan, coi như là hâm nóng lại giải đấu.

Vào thứ tư, kết quả rút thăm của thi đấu cá nhân đã có, vòng thứ nhất là: Tyler VS Quang ảnh võ sĩ Balcon, Quỷ thuật pháp sư VS Tuần du giả Hoa Xuy Hoa.

Hoa Xuy Hoa là người đến từ vòng đấu vớt, tự động thay thế vào top bốn, miễn cho xuất hiện tình cảnh khó xử ba người không thể hoàn thành một vòng đấu.

Cuối tuần, các fan của eSport đã tự phát tổ chức hoạt động offline. Mỗi ngày có không ít người diễu hành trên mạng, còn có người hóa trang thành hình tượng kinh điển của tuyển thủ mà mình yêu thích để biểu diễn, có thể nói là vô cùng náo nhiệt.

Đương nhiên, náo nhiệt là người khác, không liên quan gì đến Tyler.

Hắn nhìn lướt qua đại khái thông tin trên trang chủ của mấy đối thủ kế tiếp. Sau khi hiểu rõ phong cách chiến đấu của đối phương, lại nhàn nhã đọc sách như cũ.

Cho dù đã hoàn toàn dung nhập vào thế giới này, cũng vẫn còn rất nhiều tri thức có thể tiếp tục khai thác. Chỗ tốt nhất của thế giới này chính là tri thức không có giới hạn (1), Tyler đối với việc này khá là hài lòng.

Thời gian nháy mắt đã đến ngày thi đấu cá nhân mở cửa trở lại. Với tư cách là trận đấu mở lại đầu tiên, khán đài một trăm nghìn ghế ngồi không còn chỗ trống, biến người tập nập tập hợp lại thành làn sóng sôi nổi, trước khi khai mạc đã có xu thế ồn ào huyền ảo.

Người dẫn chương trình tiểu yêu tinh lâu rồi không gặp bay ra từ sau sân khấu, nhiệt tình hô: “Các vị khán giả thân mến, tôi nhớ các bạn muốn chết —— “

Trên khán đài dồn dập đáp lại cô, có nói: “Em cái đồ tiểu yêu tinh giày vò người, mau vào trong bát tôi đi!”

Có nói: “Tui cũng nhớ Tứ gia muốn chết nha!!!”

Tiểu yêu tinh vỗ cánh quay một vòng tại chỗ, ra vẻ nghi hoặc: “Ồ, tuyển thủ Tứ gia là ai? Không biết nha, tui chỉ biết ông xã tui kêu Odin thui, la la la....”

Khán giả: “...”

Một lát sau, hai tuyển thủ lần lượt lên sân khấu, thứ tự sắp xếp theo bảng chữ cái.

Quang ảnh võ sĩ tên là Balcon, đến từ một game giả tưởng rất nổi tiếng. Bản thân cũng là một người chơi được người yêu mến nhất trong game đó, cho nên hiển nhiên có một lượng fan đông đảo.

Vừa lên sân khấu đã có người hô to: “Quang ảnh thiên hạ, duy ngã Balcon!” “Bal ca thiên thu vạn đại nhất thống giang hồ (2)!”

Bề ngoài Balcon là loại hình anh trai khí phách, toàn thân mặc một bộ áo giáp dài (3) đặc chế, trên eo là đơn đao (4) mảnh hẹp dài đến 70cm, sau lưng còn có một cây trường thương, đây chính là trang bị tiêu chuẩn của y.

Bình luận viên bật mic nói: “Bal ca của chúng ta không cần tôi phải giới thiệu nhỉ? Không phải chứ, thật sự muốn giới thiệu một lần à? Được rồi...”

“Quang ảnh võ sĩ, chức nghiệp hệ chiến sĩ, đặc điểm của chức nghiệp này là có thể chuyển đổi hai loại hình thái Quang và Ảnh cho nhau. Kỹ năng của hai loại hình này có hơi khác biệt, hình thái Quang chú trọng sinh tồn, hình thái Ảnh thì lại càng chú trọng DPS”

“Tuyển thủ Balcon, tuyển thủ trong top mười B – list, nửa năm nay vẫn cố gắng thăng cấp lên A – list. Đặc điểm là tính cách cẩn thận, am hiểu đánh lâu dài, thao tác có hơi thiếu tinh tế, thế nhưng lại giỏi về nhiều mặt, rất am hiểu tránh chỗ mạnh đánh chỗ yếu nhằm vào đối thủ, ý thức chiến lược hoàn toàn có thể bù lại thao tác thiếu sót”

Sau đó Tyler đi lên, theo thông lệ bắt tay với Quang ảnh võ sĩ.

Fan phía dưới không cam lòng yếu thế, một đợt hò hét đợt phá phía chân trời, làm cho bình luận viên mang tai nghe sợ hết hồn, trong óc cứ dội lại tiếng vang ong ong.

“Mọi người tha cho tôi đi,” Bình luận viên phát điên nói, “Tôi biết Chiến thần rất là đẹp trai rồi...”

Còn chưa nói xong, lại có tiếng kêu đình tai nhức óc, gọi “Ông xã”, kêu “Ba ba”, cái gì cũng có.

Nữ bình luận viên vội vàng đuổi theo nói: “Vâng vâng vâng, Chiến thần là ông xã của tất cả các bạn”

Nam bình luận viên dở khóc dở cười nói: “Được rồi, tôi biết tôi cũng cần giới thiệu Tứ gia, dù sao mấy người cũng chỉ muốn nghe tôi khoe khoang một lượt thôi chứ gì, để tôi xem nào....”

“Sát thủ, chức nghiệp hệ nhanh nhẹn, đặc điểm chức nghiệp là am hiểu ám sát, ẩn nấp, lần theo dấu vết. Chức nghiệp Sát thủ bình thường đều bắt đầu bằng một màn phục kích, có thể trực tiếp chiếm được thể thượng phong, về sau ở trên sân thi đấu thì rất khó nói, phụ thuộc rất nhiều vào bản đồ”

“Tuyển thủ Odin, đến từ trận thi đấu hỗn chiến, cũng tham gia thi đấu cá nhân, thi đấu đồng đội. Trước đó không lâu một trận chiến phong thần, vừa đạt được danh hiệu quán quân của thi đấu đồng đội năm này, tạm thời vẫn là dự bị A – list. Đặc điểm là am hiểu tấn công chớp nhoáng, cầm hai loại vũ khí bất đồng, tốc độ tấn công và di chuyển cực nhanh. Không chiến có ưu thế rất lớn, cũng am hiểu mai phục ám sát, farm mạng khi combat, bao vây tiêu trừ địch. Khuyết điểm là...”

Nam bình luận viên tạm dừng hồi lâu, bỗng nhiên đổ mồ hôi lạnh. Hắn lật qua lật lại một lần nữa tư liệu về Tứ gia trong tay: “.....” Mọi ngày hôm qua xem video thi đấu của Tứ gia đến là đã! Viết kịch bản đều thổi phồng ưu điểm, không viết khuyết điểm! Giờ làm sao mà sửa đây?

Sau mấy giây im lặng đáng ngờ, nam bình luận viên yếu ớt nói: “Khuyết điểm là, không thể hồi máu?”

Khán giả: “...”

Hai giây sau, trên màn hình chung: “Ha ha nếu như không có thì không cần phải miễn cưỡng đâu! ‘Nhược điểm của một Sát thủ là không thể hồi máu’ ——lời vô nghĩa gì vậy a ha ha ha ha!” “23333 anh muốn nam thần phải làm sao đây? Sát thủ kiêm Mục sư à?”

Thời điểm nam bình luận viên lau mồ hôi lạnh, người dẫn chương trình đã quyết định rút thăm.

Lúc này bản đồ ngẫu nhiên đầu tiên là: Tế đàn Phong Thần.

Bản đồ này là một hình tròn, tế đàn có hai tầng trên và dưới, lơ lửng ở trên không. Tuyển thủ nếu rơi ra khỏi tế đàn, sẽ bị trừ 20% HP, sau đó tự động truyền tống về trung tâm tế đàn. Ở chính giữa tầng trên của tế đàn có một lỗ hổng có thể nhảy thẳng xuống tầng dưới, bao quanh đường viền là một cầu thang, có thể di chuyển giữa hai tầng.

Sau khi Tyler và Balcon được truyền tống vào bản đồ, thời gian đếm ngược lập tức bắt đầu.

Balcon dẫn đầu rút trường đao của y ra, bàn tay vuốt ve lưỡi đao, làm một nghi lễ võ sĩ. Tyler ra chiều hứng thú, rút ra chủy thủ Sầm Tịch của mình.

Nữ bình luận viên: “Hình thái Quang của Balcon dùng đao, hình thái Ảnh dùng thương. Rút đao chứng minh y bắt đầu nhất định là hình thái Quang. Còn Tứ gia...”

Nam bình luận viên: “Ày, Tứ gia thật đúng là không có chiến thuật gì đáng nói. Phần lớn thời gian, Tứ gia đều trực tiếp đập tan chiến thuật của đối phương, đồng thời hoàn thành kích sát”

Đếm ngược kết thúc, ván thi đấu đầu tiên bắt đầu.

Tyler tiếp tục hành nghề sát thủ như thường lệ, trực tiếp tiến vào trạng thái ẩn thân, tìm kiếm cơ hội tấn công để giành thể thượng phong.

Mà Balcon quả nhiên bắt đầu bằng hình thái Quang, cả người bao phủ trong ánh sáng mờ mờ, không chút do dự chạy lên tầng trên.

Nam bình luận viên: “Balcon đi tới khu vực trống trải nhất trên bản đồ. Sau khi xác định nơi này trong vòng hai mét không có điểm mai phục, y bắt đầu thêm trạng thái cho mình”

Balcon mở hình thái Quang, dùng kỹ năng không ngừng chống lực phòng ngự cho mình, vừa thấy chính là cẩn thận đề phòng bị sát thủ lợi dụng trạng thái ẩn hình một kích miểu sát.

Mà lúc này Tyler đang ẩn thân ở cách xa y năm mét. Sau mười mấy giây quan sát không nhanh không chậm, đột nhiên tập kích về phía trước!

Nữ bình luận viên: “Không có điểm mai phục, Tứ gia trực tiếp xông lên! Tấn công chính diện, có thể chiếm được ưu thế mở màn hay không?!”

Bởi vì không có đủ vật để ẩn nấp, khi Tyler tiếp cận tầm hai mét, Balcon đột nhiên nhận ra đường nét tinh vi của hắn, lập tức rút đao chém!

Lúc này chỉ nghe thấy một tiếng “Keng”, tiếp đó là tiếng vang “Xoẹt xoẹt”.

Chủ thủ của Tyler không hề sợ hãi đối diện mà lên, nháy mắt va chạm với trường đao của Balcon. Ngay sau đó cánh tay hắn linh hoạt gấp lại, chủ thủ đã trượt dọc theo lưỡi đao, đâm vào bên trong.

Balcon cảm giác có một lực rất lớn ở trên tay, lập tức đổi phương hướng thu đao.

Mà lúc này, cả người Tyler đã trượt theo chủ thủ, tiến vào khoảng cách tấn công rất gần người.

Vì thế lưỡi kéo đến trước mắt Balcon chính là đoản kiếm bên tay phải của Tyler, trong thời khắc cực kỳ nguy cấp như tia chớp đâm thẳng vào ngực y.

Nam bình luận viên: “Một đòn tất trúng! Toàn bộ quá trình tập kích không vượt quá hai giây, cũng chỉ có cấp bậc như Balcon mới có thể phản ứng lại, rút đao nghênh đón! Thế nhưng đao vẫn quá chậm!”

Nhưng giờ phút này trong lòng Balcon suy nghĩ, không phải đao quá chậm mà là chủ thủ quá nhanh!

Cho dù trước khi thi đấu đã từng nghe qua vô số lần thế tấn công của Tứ gia khủng bố đến mức nào, Balcon vẫn cảm thấy không dự liệu kịp!

Đao của y so với chủ thủ và kiếm của Tyler, quả thực chậm như rùa.

Trong lúc đó tâm niệm thay đổi rất nhanh. Balcon không chút do dự tay không bắt lấy đoản kiếm đâm sâu trong lồng ngực mình, sau đó dùng kỹ năng gây mù “Ánh sáng lấp lánh”!

Trong chốc lát, ánh sáng khổng lồ lóe ra từ vết thương của y.

Tyler phản ứng cực nhanh, lập tức từ bỏ đoản kiếm Khảm Ca. Hắn trực tiếp mượn lực trên chuôi kiếm nhảy lùi lại, đồng thời một lần nữa gây ra sát thương cho Balcon, lập tức rời khỏi phạm vi tấn công của y.

Nữ bình luận viên: “Balcon trực tiếp dùng kỹ năng bảo mệnh ép Sát thủ phải lùi lại! Tuy rằng lãng phí một kỹ năng quý giá lại còn bị thương, thế nhưng kỹ năng Stealth của Sát thủ cũng đã dùng hết!”

Nam bình luận viên: “Nhất định phải nắm chắc cơ hội Tứ gia tạm thời không thể Stealth, lúc này Balcon mà không lên thì còn lúc nào nữa?!”

Balcon quả nhiên xông lên!

Khi thể thượng phong đang nằm trong tay Tyler, y ngồi chồm hổm so với ốc sên còn vững vàng hơn. Thế nhưng giờ đã đến phiên y chiếm thể thượng phong, y cũng có thể xâm lược như hỏa (5).

Balcon rút đoản kiếm trước ngực quăng đi, sau đó trực tiếp chuyển sang hình thái Ảnh, rút trường thương ra lập tức tấn công!

Lúc này Tyler chịu ảnh hưởng của ánh sáng ban nãy, không có cách nào thấy rõ cảnh tượng trước mắt, khi nhận thấy được nguy hiểm, hắn ngay lập tức nhảy xuống lỗ hổng ở tầng trên.

Nam bình luận viên gào thét: “Tứ gia xuống tầng dưới, Balcon ngay lập tức đuổi theo! Sít sao quá, sít sao quá!”

Cây thương của Balcon như sao băng, rơi xuống theo sát Tyler.

Cùng với việc Tyler bỗng dừng nghiêng đầu, mũi thương sượt qua gò má hắn, cắt đi vài sợi tóc, “Coong” một tiếng ghim trên mặt đất!

Ngay sau đó chính là một bóng đen từ trên trời rơi xuống. Balcon trong hình thái Ảnh hai tay cầm đao, cùng rơi theo, lưỡi đao thẳng tắp hướng về phía Tyler rơi xuống ——

Nhưng cũng ngay trong khoảnh khắc đó, tất cả mọi người lại nhìn thấy ánh sáng quen thuộc!

Nam bình luận viên: “Tia chớp! Tuyệt kỹ thành danh của Chiến thần!”

Nữ bình luận viên trong lúc đó cũng sợ hãi kêu than: “Ôi trời! Là Tia chớp hướng lên trời, hóa ra còn có thể như vậy!!!”

Tay phải Tyler cầm chủ thủ, trong một giây khi Balcon rơi xuống, bất thành linh bật lên từ mặt đất, dùng “Tia chớp” hướng về giữa không trung.

Lần này, trong ánh sáng chỉ có hàn quang của chủ thủ, sắc bén mà thô lương, giống như sao chổi bay lên từ mặt đất.

Khi ánh sáng của sao chổi lóe lên một cái rồi biến mất, Balcon chỉ còn lại 12% HP. Hai người đều ở giữa không trung, mắt thấy chủ thủ của Tyler lại muốn đâm vào sau lưng y ——

Thế nhưng, ngay trong tích tắc đó, Balcon nháy mắt chuyển sang hình thái Quang!

Nam bình luận viên: “A a a a a Bal ca thật lợi hại! Thao tác cực hạn! Hình thái Quang HP càng thấp, phòng ngự càng cao! Một đợt này thật quá là cực hạn!”

Chú thích:

(1) Nguyên văn môn hạm “ ”: ngưỡng cửa ẩn dụ cho sự giới hạn

(2) Thiên thu vạn đại nhất thống giang hồ “ ”: Thiên thu muôn đời thống nhất giang hồ. Xuất hiện trong tác phẩm “Tiểu ngạo giang hồ” của Kim Dung. Câu nói đầy đủ trong nguyên tác:

Đông Phương giáo chủ ()

Văn thành võ đức ()

Thiên thu vạn đại ()

Nhất thống giang hồ ()

(3) Nguyên văn Tỏa tử giáp “ ”: t oả: cái vòng. Lấy vòng móc liền nhau gọi là tỏa. Vì thế những vòng xúch xích đeo làm đồ trang sức gọi là liên tỏa (), lấy vòng móc liền nhau làm áo dày gọi là tỏa tử giáp, còn gọi là áo giáp bằng chỉ sắt (hauberk)

(4) Nguyên văn Đan đao “ ”: là một loại đao bầu có chuôi ngắn

(5) Trích trong Quân tranh (thiên thứ bảy của binh pháp Tôn Tử): Kỳ tạt như phong, kỳ từ như lâm, xâm lược như hỏa, bất động như sơn (, , ,). Có thể dịch như sau: Phải nhanh như gió, bí hiểm như rừng, lan tỏa như lửa, vững như núi, bí mật như không, hành động như sấm sét. Đây là câu nói về việc dụng binh: Quân đội hành động thần tốc thì nhanh như gió cuốn, hành động chậm rãi thì lừng kình như rừng rậm, khi tấn công thì như lửa cháy, khi phòng thủ thì như núi đá, khi ẩn mình thì như bóng tối, khi xung phong thì như sấm sét.

37. Chương 37: Thi Đấu Cá Nhân – Quang Ảnh Võ Sĩ 2

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Hình thái Quang HP càng thấp, phòng ngự càng cao.

Balcon trong chớp mắt chuyển sang hình thái Quang cứu lại cái mạng nhỏ của mình!

Y lấy 2% HP kinh tâm động phách may mắn còn sống sót, nhưng thân ảnh Tyler như ung nhọt tận xương bám sát theo.

Ngay trong khoảnh khắc đó ——

“Hình thái Ảnh! Ôi trời dờ mờ!!!” Bình luận viên hô to một tiếng!

Balcon không vội vã hồi máu, ngược lại sau khi bảo vệ được mạng nhỏ, lập tức chuyển sang hình thái Ảnh, sử dụng kỹ năng riêng của hình thái là “Ám ảnh đạo tiêu”, truyền tống trở về tầng trên.

“Quá mạo hiểm, hai lần chuyển đổi này, tuyệt đối là tinh hoa trong tinh hoa” Nữ bình luận viên giải thích hành động của Balcon, “Nếu không chuyển sang Quang, ngay từ lúc đầu y đã bị Tia chớp của Tứ gia giết chết. Nếu như không chuyển sang Ảnh để thoát thân, dưới phát thứ hai của Tứ gia cũng tuyệt đối có thể mất mạng. Dưới tình huống đó cũng chỉ có Balcon có thể tỉnh táo như vậy mà tự vệ ——”

Nam bình luận viên đứng ở góc độ Tyler bổ sung: “Còn có, mọi người hãy nhớ, thời điểm đối mặt với Tứ gia, tuyệt đối không thể cast skill (1) trước mặt hắn. Trong cuộc thi đấu đồng đội năm nay có biết bao người bởi vì kìm nén đại chiêu mà chết thảm dưới kiếm của Chiến thần!”

Nữ bình luận viên nói đùa: “Tứ gia còn có một thuộc tính cố định là ‘Đối với trị liệu lực công kích tăng vọt vượt mức 100%’, cho nên tuyệt đối đừng ở trước mặt hắn mà trị liệu cho bản thân nha...”

Sau khi thân ảnh Balcon biến mất, Tyler thu hồi đoản kiếm Khảm Ca.

Tiếp đó hắn mượn lực hai lần trên cây cột mọc đầy rêu xanh ở tế đàn, từ lỗ hồng kia nhảy lên tầng trên.

Lúc này mới chỉ khoảng năm giây, Balcon đã chuyển sang hình thái Quang, đang chờ trên bãi đất trống.

Hơn nữa, thanh máu của y đã được y tự trị liệu về.

Nam bình luận viên bất đắc dĩ nói: “Aiyo trời ơi, máu của Balcon sắp hồi được một nửa rồi! Đây chính là điểm làm người ta đau đầu nhất của Quang ảnh võ sĩ. Ngay cả khi họ không đánh được bạn chính diện, thì có thể lập tức trốn đi tự hồi máu cho mình...Quả thực là...Khụ khụ khụ đập không chết (2)”

Lúc này, Balcon còn nửa thanh máu, Tyler gần đầy máu.

Tyler vắt ngang Khảm Ca và Sầm Tịch, bỗng nhiên từ một khoảng cách cực xa trực tiếp thực hiện Tăng tốc!

Nữ bình luận viên vừa kêu “Woa ——”, thanh âm còn chưa dứt, Tyler đã vọt tới trước mắt Balcon!

Balcon lập tức rút đao ra chém, một bên bị lực trùng kích mạnh mẽ ép lùi lại hai bước, một bên cùng với Tyler tiến hành mấy lần đấu đao khoảng cách gần.

Nương theo âm thanh kim loại của đao kiếm giao nhau, khán giả chỉ nhìn thấy HP của Balcon không ngừng dao động lên xuống.

Đây là do tốc độ tấn công của y theo không kịp, không thể hoàn toàn chạm đến đao của Tyler, cho nên hứng chịu nhiều đợt công kích.

Nhưng mà, mỗi khi thanh máu của Balcon xuất hiện nguy cơ, lực phòng ngự mạnh mẽ của hình thái Quang cùng năng lực kéo dài tính mạng lại phát huy tác dụng, mạnh mẽ kéo thanh máu mỏng manh của y lên.

Ước chừng mười giây, ánh đao bóng kiếm tựa như bão táp vô tận, bao phủ lấy hai người.

Tất cả khán giả đều nhìn đến không thể thở nổi!

Nam bình luận viên: “Chúng ta hãy cùng xem số liệu biến động này! Xác suất Balcon có thể sử dụng trường đao đỡ được vũ khí hai tay của Tứ gia là khoảng 20%, đã là vô cùng vô cùng lợi hại, đây chính là bình quân mỗi giây Tứ gia thực hiện bảy lần combo!”

Nữ bình luận viên: “Nhưng với 20% này, tốc độ hồi máu của hình thái Quang đúng là không theo kịp! Bây giờ nhìn lại thì đúng là sự cân bằng vi diệu, để thanh máu của Balcon vẫn có thể dao động vừa vặn ở 10%, có thể nói là bất tử!”

Tốc độ đấu đao nhanh như vậy, tựa như là đỉnh cao của cận chiến.

Khán giả phát điên trên màn hình chung: “OMG! Máy quay phim tốc độ cao có thể thấy rõ, tui cmn không thấy rõ a!” “Sau trận đấu có dám chiếu lại với tốc độ 0.5 lần không hả! Có dám không hả!”

Người qua đường đã cảm thấy tốc độ đấu đao như vậy là vô cùng kinh người, nhưng Balcon thân ở trong đó lại càng kinh hồn bạt vía hơn!

Nhanh, quá nhanh, nhất định phải tập trung toàn bộ tâm trí vào đao quang trước mắt này.

Balcon có một loại dự cảm: Chỉ cần y có 0.01 giây thất thần, là sẽ lập tức bị cuốn vào trong bão táp, xương cốt cũng chẳng còn.

Cho nên y căn bản là không thể phân tâm, càng miễn bàn đến tìm cơ hội sử dụng kỹ năng để thay đổi cục diện bế tắc nhất định sẽ chết này.

Y vừa đánh vừa lùi, tựa như con thuyền không chịu nổi bão gió.

Ngay lúc này, y bỗng nhiên cảm thấy đao quang của Tyler chợt biến đổi. Lần này sau hàn quang của chủ thủ chính là một đòn đánh bằng cùi chỏ của Tyler.

— nguy rồi, y gần như đã đứng sát rìa tế đàn!

Balcon trong lòng lộp bộp một tiếng. Ngay sau đó trọng tâm chênh vênh lùi về sau một bước, thế rồi y liền đạp lên khoảng không, rơi xuống khỏi tầng trên của tế đàn!

Nam bình luận viên: “Sẽ rơi xuống sao?!!”

Nữ bình luận viên: “Tuyệt thủ như Balcon, phạm sai lầm một lần là đủ rồi!”

Không sai, Balcon chỉ hoảng loạn trong tích tắc đó.

Y rất nhanh rút ra trường thương của mình giữa không trung, đang chuẩn bị bắt lấy cơ hội cuối cùng, cắm vào tầng dưới tế đàn để thoát khỏi vận mệnh bị rơi xuống.

Nhưng mà chính lúc này, trước mắt xuất hiện thân ảnh Tyler—

Bóng dáng Tyler che đi ánh sáng trên bầu trời, từ góc độ của y giống như là cái bóng của ác ma, từ trên trời cao nhào tới trước mắt y.

Nam bình luận viên đập bàn hò hét: “Tứ gia nhảy theo! Ôi! Má! Ôi!”

Nữ bình luận viên: “Không cho Balcon bắt kì cơ hội nào! Không còn đường sống! Tứ gia ở giữa không trung đã buộc y tiếp tục đấu đao! A!”

Trời cao vạn trượng!

Bọn họ qua lại trong biển mây—

Balcon không còn cơ hội xoay chuyển cơ thể đang rơi xuống, dứt khoát rút trường đao ra, một lần nữa đối mặt với truy kích của Tyler!

Hai người một trên một dưới, trường đao cùng đoản kiếm, chủ thủ lần thứ hai bắt đầu bão táp phong nhận.

Trong bão gió đó thỉnh thoảng lại hiện ra hào quang chói mắt không gì sánh được, khi rơi xuống mặt đất tựa như sao băng, chỉ có thể tồn tại trong vài giây ngắn ngủi—

“Ra khỏi bản đồ! Song song rơi ra khỏi bản đồ!”

“Rơi ra sẽ bị cưỡng chế trừ đi 20% HP!” Bình luận viên hô to, “Có cơ hội hay không! HP của Balcon có đủ hay không!”

“Không! Đủ! Không đủ!”

“Ván này Chiến thần thắng!”

Khoảnh khắc tiếp theo, Balcon mất 20% HP, trực tiếp hóa thành ánh sáng bay đi!

Mà thanh máu của Tyler sau khi mất đi 20%, còn lại một nửa, một lần nữa được truyền tống lên trên tế đàn, đứng vững thu đao.

Hệ thống phán định, tuyển thủ Odin giành chiến thắng!

Bo3 ván thứ nhất kết thúc, ba phút nghỉ ngơi giữa hiệp.

Hai tuyển thủ đều là loại hình tính cách ổn trọng. Người thắng cũng không biểu hiện ra vui vẻ kích động, kẻ thua cũng rất điềm tĩnh nắm lấy cơ hội nghỉ ngơi, điều chỉnh trạng thái.

Theo yêu cầu của khán giả, trên màn hình phụ đã bắt đầu chiếu lại màn đấu đao vừa rồi với tốc độ chậm.

Không ít người vừa say mê nhìn màn tranh đấu kích thích mạo hiểm, vừa nghe hai bình luận viên tiếp tục tán gẫu.

Nữ bình luận viên: “Ông xã của tôi quả thật là trí tuệ cùng thực lực đều xem trọng, khuôn mặt đẹp và khí tràng cùng bay...”

Nam bình luận viên: “Ha ha ha ha ha cái đồ hám giai nhà cô! Tôi vẫn thích Bal ca hơn, phản ứng của Balcon đột vừa rồi thật sự là lợi hại”

Nữ bình luận viên: “Nói thật, năng lực phòng ngự của hình thái Quang có phải là quá khoa trương rồi không? Đấu đao không ngừng nghỉ, vậy mà y vẫn có thể ổn định HP trong khoảng 10%! Nếu không phải ông xã của tôi kinh tài tuyệt đỉnh (3), trực tiếp dùng đến phán định của hệ thống quét sạch 20% máu cuối cùng của y, trận này thật sự phải đánh đến hơn mười phút đó”

Nam bình luận viên: “Đặc điểm của hình thái Quang chính là phòng ngự cao công kích thấp, cô không cảm thấy hình thái Quang của Balcon thiếu DPS sao? Nếu y chuyển sang hình thái Ảnh đánh với Tứ gia, khẳng định là vào thời điểm kết thúc trận đấu Tứ gia sẽ không chỉ còn một nửa thanh máu vậy đâu”

Nữ bình luận viên: “Thế nhưng nếu không chuyển sang Quang, Balcon sớm không chịu nổi ở ba phút mở màn kia rồi”

Nam bình luận viên: “...Cho nên nói cho cùng! Khoa trương hơn chẳng lẽ không phải là tốc độ tấn công của Chiến thần sao! Hắn có phải là từ trên núi Olympus xuống hay không vậy?”

Nữ bình luận viên: “Ha, ha ha, ha ha ha ha...Vậy thì khoa trương quá rồi. So với khí tràng ghê gớm của Chiến thần đẹp trai, mấy cái này chẳng là gì cả”

Nam bình luận viên: “...”

Thời gian nghỉ ngơi trôi qua rất nhanh.

Bo3 ván thứ hai rất nhanh đã có kết quả bản đồ ngẫu nhiên: Chợ ma pháp.

Bản đồ này rất có phong cách dị vực, trên quảng trường là vô số lều vải lớn nhỏ mọc lên san sát. Lều vải đủ mọi màu sắc, chen chúc liên kề, bên trong còn có bàn ghế ma pháp linh tinh. Rất nhiều lều vải trên nóc có chóp nhọn (4), ở giữa chóp còn treo dải lụa màu, tranh chữ...

Một chữ để hình dung: Loạn.

Bản đồ này bất kể là chướng ngại vật hay là màu sắc đều rực rỡ muôn màu, làm người ta cảm thấy hai mắt đều không đủ dùng.

Nam bình luận viên liền nói đùa: “Ha ha ha, bản đồ “Tìm em gái mi” (5) của chúng ta đến rồi!”

Nữ bình luận viên: “Mỗi lần có tuyển thủ am hiểu ẩn nấp thi đấu trong bản đồ này, mặc kệ là đối thủ hay là khán giả đều giống như đang chơi game tìm điểm khác biệt (6) vậy, đích thực là để rèn luyện thị lực!”

Nam bình luận viên: “Cho nên bản đồ này thiên về ưu thế của Sát thủ. Chúng ta hãy thử xem mở màn Chiến thần có thể chiếm được thể thượng phong phục kích hay không”

Thời gian đếm ngược lập tức bắt đầu. Thời điểm hai tuyển thủ vào trong bản đồ, được truyền tống tới nóc của hai chiếc lều vải, cách mười mấy dải lụa ngũ sắc nhìn nhau.

Kỳ thực Tyler đang suy nghĩ những màu sắc sáng sủa này thật là khác người (7)...Thế giới phép thuật của hắn hiển nhiên không thể có được một khu chợ phô trương như vậy. Mấy tên pháp sư mắt cao hơn đầu kia, hận không thể dùng kim ngân bạch ngọc để xây tháp pháp sư, làm sao có thể bày sạp ở một nơi như thế này được.

Tóm lại, bậc thầy sát thủ rất có ý kiến đối với thẩm mỹ ma pháp của nhân dân tinh tế.

Oán thâm một hồi, thời gian đếm ngược cũng kết thúc.

Giây đầu tiên, hai tuyển thủ đều bất ngờ không kịp phòng bị —— từ trên nóc lều vải rơi thẳng xuống!

Nam bình luận viên: “Ồi dờ mờ ha ha ha ha ha ha! Sao lần này hệ thống lại sinh ra sự âm hiểm như vậy chứ. Hai điểm mở màn đều là nóc lều vải đứng không vững!”

Nữ bình luận viên “Ha ha ha ha ha buồn cười chết mất...”

Tyler soạt cái ngã xuống lều vải, may mà phản ứng cùng khả năng giữ thăng bằng rất mạnh, ở giữa không trung xoay người lại, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Lều trại dùng cái đồ sụp, Tyler vừa chui ra ngoài, vừa gỡ bỏ tơ lụa đủ mọi màu sắc trên người.

Lúc này hẳn không nghe thấy thuyết minh, cũng không biết nam bình luận viên đang kêu: “Ồ hô, hình thái Ảnh! Vừa mở màn Balcon đã hắc hóa rồi!”

Nữ bình luận viên: “Đậu xanh dữ dội quá!”

Balcon đang ở trong hình thái Ảnh chú trọng DPS. Sau khi rơi vào trong lều vải, hoàn toàn không cần chui mà là lấy trường thương đen nhánh của y ra, càn quét ngay tại chỗ!

Theo luồng không khí oành một cái rồi tản ra, cái lều vải kia lập tức nổ tung thành vô vàn mảnh vụn, mưa lụa bay lả tả trên bầu trời.

Chú thích:

(1) Nguyên văn độc điều “ ”: có nghĩa là skill không phải loại dùng được ngay mà còn có thời gian thi triển, trong khoảng thời gian đó skill có thể bị cắt đứt. Những skill mà cần thời gian thi triển đều gọi là skill độc điều (trong JX3 thì gọi là skill không có thời gian vận công =w=)

(2) Có lẽ bình luận viên muốn nói là “Gián điệp không chết”

(3) Kinh tài tuyệt đỉnh “ ”: Tài hoa hơn người, dung mạo xuất chúng

(4) Lều vải có chóp nhọn

(5) Nguyên văn Nhĩ Muội “ ”: một câu chữ thề của giới trẻ Trung Quốc bây giờ, giống như mẹ mày, bố mày...

(6) Game tìm điểm khác biệt

(7) Nguyên văn kỳ ba “ ”: là ngôn ngữ mạng

1. Nghĩa ban đầu là đóa hoa xinh đẹp hiếm có, thường dùng để chỉ sự vật quý giá có vẻ ngoài kỳ lạ hoặc vô cùng xuất chúng

2. Ở trên mạng dùng để ví von người nào đó (hoặc chuyện gì đó) hết sức khác thường, không thuộc về thể tục, cá tính vô cùng, thể gian hiếm thấy

3. Hình dung một người làm ra hành động phi nhân loại, tư tưởng vô cùng ấu trĩ, tự phụ, hoặc là quá mức tự đại, tự lấy mình làm trung tâm, không để ý tới cảm nhận của người khác, não tàn các loại.

38. Chương 38: Thi Đấu Cá Nhân – Tuyệt Sát (1)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Ván thứ nhất, Balcon mở đầu bằng hình thái Quang.

Đến ván thứ hai, y đổi thành mở đầu bằng hình thái Ảnh, hơn nữa vừa vào đã lấy khí thế Bá Vương nhắc vạc (2) múa trường thương.

Y múa trường thương không vì gì khác, mà để phá bỏ lều vải.

Theo trường thương đen nhánh xoay chuyển tại chỗ, kinh phong kéo vải vóc diên cuồng nhảy múa. Tất cả mọi thứ giống như bị cuốn vào gió lốc, trong phút chốc đều là tiếng huyên náo của đồ vật vụn vặt va chạm trong gió.

Nam bình luận viên: “Bal ca biến thân thành đội phá dỡ rồi!”

Nữ bình luận viên: “Sách lược này thật ra rất là điển hình, trước đây cũng từng xuất hiện trên sân thi đấu. Vì đề phòng Sát thủ lợi dụng đặc điểm nhiều chướng ngại vật mà mai phục ở một góc hẻo lánh nào đó hại người, không ít tuyển thủ có lực công kích mạnh đều sẽ dọn dẹp ra một khu vực an toàn”

Nam bình luận viên: “Ha ha ha ha nói thật Bal ca múa trường có cảm giác thật là feeling (3)...”

Nữ bình luận viên: “Không được, tôi vẫn đứng ở bên Chiến thần”

Bởi vì tuyển thủ còn chưa gặp nhau cho nên hai bình luận viên chỉ có thể nói chuyện phiếm, kết quả là giờ có hơi lạc đề.

Đạo diễn vội vàng cảnh cáo: Dừng lại! Có khán giả than phiền mấy người “Không chuyên nghiệp” đó, còn có, lão Nghệ! Cậu nói bấy ít thôi!

Hai bình luận viên chợt dạ ngừng tán dóc, hai mặt nhìn nhau, tự kiểm điểm nghĩ: Ày, bọn tôi muốn khỏe mạnh hài hòa tích cực hướng về phía trước mà...

Lúc này, Balcon đã dọn dẹp ra được một khu đất trống. Y đứng ngay chính giữa, cầm ngược trường thương ở sau lưng, rất có phong thái tướng quân trên chiến trường.

Nam bình luận viên: “Balcon đang chờ Sát thủ ra tay trước, chỉ cần phá được ẩn thân, trên thực tế đối với chức nghiệp khắc chế mà nói, y rất chiếm ưu thế”

Nữ bình luận viên: “Từ ván trước chúng ta có thể thấy, kiểu nhân vật tank máu dày thủ cao trời sinh là khắc tinh của tất cả kiểu nhân vật Sát thủ. Ngay cả Tứ gia có lực công kích đáng sợ như vậy cũng không thể trong thời gian ngắn đánh bại được hình thái Quang thuần phòng ngự”

Nam bình luận viên: “Được rồi, như vậy bây giờ chúng ta cùng chuyển sang góc nhìn của Tứ gia”

Sau khi chuyển góc nhìn, bọn họ thấy Tyler đang ở bên trên đỉnh nhọn của một lều vải nào đó.

Nam bình luận viên vừa thấy đã có phần ngây ngốc: “Anh ta trèo lên bằng cách nào vậy?”

Trèo lên loại lều vải có kết cấu rời rạc mà yếu ớt này còn chưa tính, càng quá đáng hơn là, Tyler còn có thể an ổn ngồi xổm trên đỉnh, từ trên cao nhìn xuống Balcon ở bãi đất trống —— người sau dọn dẹp khu vực cũng càng tiện cho hắn quan sát.

Nữ bình luận viên: “Tôi hoài nghi Tứ gia thật sự là giống loài trên trời, không phải sinh ra từ dưới đất như chúng ta. Vô địch không chiến đã dành, người hắn còn nhẹ như chim yến, bình thường đều như mọc cánh, lúc mọc cánh thật thì như Saiya (4) biến hình”

Mở màn giây thứ hai mươi mốt, hai tuyển thủ đều đã hoàn thành việc chuẩn bị của mình.

Chỉ thấy Sát thủ chiếm thế thượng phong lấy ra hai đoạn dây thép. Một buộc trên dải lụa màu giữa không trung, một đầu khác thì cố định bên hông mình, sau đó liền từ trên đỉnh lều vải nhẹ nhàng nhảy một cái

Như một con dơi im hơi lặng tiếng bay lượn trong gió.

Nam bình luận viên: “Cách thức ngoài ý muốn! Xem ra Tứ gia không định ẩn nấp rồi tiếp cận, mà lựa chọn tung một đòn bất ngờ từ trên không làm Balcon trở tay không kịp!”

Khi đang nói chuyện, Tyler đã ổn định mà tao nhã đi đến sau lưng Balcon, đột nhiên cắt đứt dây thép, từ trên xuống dưới chính là phong xa liên không gián đoạn!

Balcon quả nhiên trở tay không kịp——

Đoạn kiếm cùng chủ thủ của Tyler nối liền thành một vòng tròn vô cùng hoàn mỹ, nhanh đến mắt thường không phân biệt nổi đó là vũ khí nào, cũng không đếm được đây đã là combo lần thứ mấy!

Nhưng tố chất tâm lý của Balcon vững vàng, kịp phản ứng lại ngay chính là lia thương qua.

Nam bình luận viên nhất thời kích động lên: “Đối mặt liền trực tiếp tiến lên! Bal ca không chuyển sang hình thái Quang! Y không chuyển!”

Giờ phút này, ánh đao của Sát thủ như đường dọc trắng như tuyết, mà trường thương của Võ sĩ thì lại múa thành một đường ngang đen như mực——

Chỉ một thoáng ngang dọc đan xen.

Không có người phòng ngự, không có kẻ tập trung vào đầu đao, bọn họ đồng thời lựa chọn lấy sát thương đối sát thương!

Không phải mềm yếu (5), mà là liều mạng (6)!

Bao gồm cả bình luận viên, tất cả khán giả thấy một màn này đều dâng trào nhiệt huyết.

Tốc độ nói của nữ bình luận viên cực nhanh: “Hai DPS cực hạn đều đang dùng sức đổi HP! Balcon mất máu còn nhanh hơn, một phần ba, sắp được một nửa rồi! So DPS kỹ năng cơ bản với Tứ gia, giống như ca thủ võ lâm trực tiếp đấu nội lực, Tứ gia tuyệt đối không uống!”

“Ván này Balcon thay đổi phong cách thận trọng, quá là dữ dội! Thế nhưng chờ——” Nam bình luận viên nuốt lại chữ “mờ”, “Đờ đờ đờ——đã đến trưa! Tứ gia so với y càng dữ dội hơn! Quá dữ, Sát thủ này căn bản chính là pháo diệt tinh (7) photon (8) năng lượng hạt nhân, không người nào có thể ngăn cản!”

Tổng cộng mười bảy combo!

Khi Tyler ở giữa không trung thu mình rơi xuống đất, song phương vòng thứ nhất đổi HP tạm dừng nửa giây.

Thanh máu Balcon không còn bao nhiêu, phòng ngự của Tyler so với Võ sĩ thì yếu ớt hơn, cũng chỉ còn nửa thanh máu.

Đến lúc này, Balcon rút cuộc tìm được cơ hội sử dụng kỹ năng. Y trực tiếp dùng “Ám ảnh đạo tiêu”, truyền tổng đến hơn mấy mét, sau đó lại là một đại chiêu “Ám ảnh tầng tầng”, trường thương hóa thành vô số hư ảnh đâm xuyên về phía Tyler.

Bình khí ngắn có lợi thế về tốc độ nhanh, mà bình khí dài như thương thì có lợi thế về khoảng cách xa nhất.

Nam bình luận viên: “Balcon kiểm soát khoảng cách rất tốt, ngoài phạm vi tấn công của Tứ gia. Tứ gia sẽ lựa chọn nghênh đón chính diện tiếp tục đối HP sao?”

Nữ bình luận viên: “Không có khả năng lắm!”

Cô vừa mới nói tới đây, đã thấy Tyler vươn tay, cánh tay phải buông đoạn dây thép thứ hai đang bay trên không xuống ——tất cả mọi người đều đã quên mất dây thép!

Dây thép kia một đầu cố định ở một lá cờ trên không nào đó. Lúc Tyler xoay người đồng thời thu dây thì lập tức cả người ở giữa không trung trượt thành một đường cong vô cùng đẹp mắt——

Không chỉ hết sức thần kì tránh thoát được kỹ năng của Balcon mà còn trực tiếp lướt qua mặt bên của y!

Nữ bình luận viên: “Phong cách của Tứ gia chính là cẩn thận! Đừng nhìn hấn đánh đến cảm xúc mãnh liệt, thực ra sau lưng cũng đã nắm được mấu chốt thắng lợi rồi!”

Nam bình luận viên kích động đến hoàn toàn quên mình là fan của Balcon, hô to: “Bản đồ lập thể vĩnh viễn là cuộc chiến 3D! Tuyệt đối không nên giới hạn trên mặt phẳng, bằng không dễ dàng bị Tứ gia treo lên đánh!”

Không giống bất kì tuyển thủ nào khác, Tyler cho dù là ở trên không, cũng có vẻ cực kỳ ung dung tự nhiên.

Hắn quanh co trong mưa thương màu đen, lướt về phía kẻ thù, giống như chim yên bay qua bay lại trong màn mưa xối xả, bất luận từ góc độ nào đều tràn đầy kỹ xảo và vẻ đẹp chấn động lòng người.

Sau đó cánh tay phải hấn quần dây thép, tay trái cầm ngang chủ thủ, trong quá trình trượt này, bất thành linh nhanh như tia chớp lộ ra.

Chỉ nhìn thoáng qua hàn quang trên mũi đao kia, cũng chỉ như ngọn lửa lớn nhỏ, nhưng độ sắc bén kinh người lại có thể lưu lại vết trắng khắc sâu vào trong tầm mắt của mọi người.

“Công kích nhược điểm! Sự đả kích trí mạng! Bốn lần bạo kích!” Nữ bình luận viên bỗng nhiên hô, “Di chuyển tốc độ cao trên không, còn duy trì tỷ lệ đánh trúng nhược điểm đáng sợ như vậy! Còn ai! Mọi người nói cho tôi biết còn ai có thể làm được!”

Nữ bình luận viên: “Máu của Balcon rất thấp! Chuyển sang hình thái Ảnh cũng không thể làm tiêu hao nửa thanh máu của Tứ gia!”

Nam bình luận viên: “Balcon quyết đoán chuyển sang Quang để giữ mạng! Chỉ cần y còn có năng lực bay liên tục (9), lại cố gắng một phen không chừng còn có thể tiêu hao chết Tứ gia!”

Nữ bình luận viên: “Ván này không có hệ thống phán định, Tứ gia có thể thành công đánh rớt 10% HP cuối cùng kia của Balcon không? Độ cứng của hình thái Quang này quả thực chính là ác mộng của tất cả Sát thủ!”

Nội tâm Balcon cũng không có thoải mái như bình luận viên đã nghĩ.

Ván trước y xác thật lấy 10% HP may mắn còn sống sót khoảng chừng ba mươi giây, cuối cùng bởi vì hệ thống phán định nên mới chết, thế nhưng...

Y cảm giác không phải đối thủ không thể làm gì đối với năng lực phòng thủ mạnh mẽ của mình, ngược lại càng giống như Tyler đang thăm dò kỹ năng cơ bản của y——

Đúng vậy, đầu đao đối với tất cả tuyển thủ cận chiến mà nói, đều chỉ là một kỹ năng cơ bản. Giống như cao thủ võ lâm trực tiếp đấu nội lực, đây là công phu chân thật, căn bản không thể dùng thủ đoạn xảo diệu (10).

Mà Balcon y về kỹ năng cơ bản, thua kém Tứ gia đâu chỉ một bậc!

Loại Sát thủ gì mà khi đấu đao có thể duy trì một giây bảy đao? Vấn đề này giống như: Loại cao thủ võ lâm gì mà có thể tự có được tu vi bảy trăm năm nội lực?

Bảy trăm năm, con người thật sự có thể làm được sao?

Đây đã không phải là kỹ năng cơ bản mà cao thủ bình thường có thể luyện ra trong một sớm một chiều. Cũng không phải là năng lực mà người bình thường cần rằng nỗ lực là có thể truy đuổi. Đây là ác ma một ngàn năm đang bắt nạt phàm nhân, là chênh lệch thiên phú làm người ta tuyệt vọng, khác biệt một trời một vực!

...Mà vào giờ phút này, đao quang lại một lần nữa gần ngay trước mắt y.

Không làm đối thủ của Tyler, khán giả và bình luận viên vĩnh viễn không thể lý giải được Balcon lúc này đang phải đối mặt với áp lực khủng bố đến nhường nào.

Thế nhưng chỉ nhìn Balcon bị ép đến mức hoàn toàn không thể dùng bất kỳ kỹ năng nào, làm ra một bất kỳ một đòn phản kích nào, nam bình luận viên đại khái đã nhìn ra manh mối: “Balcon không thể làm được gì nữa, duy trì tình trạng này y chắc chắn phải chết...”

Nữ bình luận viên: “Tốc độ này xem ra đã là cực hạn của Balcon, nhưng cũng là trình độ bình quân của Tứ gia. Bây giờ hãy xem Tứ gia sẽ nghĩ cách đánh bại 10% HP của Balcon như thế ——”

Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên, nam bình luận viên hô: “Tia chớp!”

Lời của nữ bình luận viên bị cắt ngang nhưng tất cả mọi người cũng không rảnh quan tâm, toàn bộ sự chú ý đều bị thay đổi bất ngờ trong sân hấp dẫn.

Tia chớp!

Tuyệt kỹ thành danh của Chiến thần Odin, xuất hiện lần đầu tiên trong trận không chiến thi đấu đồng đội, lấy tốc độ cực nhanh trong nháy mắt đột phá kỹ xảo của đối thủ.

Một tia chớp trực tiếp xuyên thấu thân ảnh trắng toát của Balcon trong hình thái Quang.

Nam bình luận viên: “Đáng tiếc còn thiếu một chút DPS ——”

Vừa phun ra mấy lời này, hắn có ảo giác nhìn thấy Tia chớp thứ hai.

Hào quang vẫn sáng rực như thế, căn bản không khỏi làm cho hắn tưởng rằng mình nhận sai.

Đây không phải nhận sai, đây là Tia chớp thứ hai theo sát Tia chớp thứ nhất!

“Còn có thể như vậy! Lại còn có thể như vậy!”

Bình luận viên căn bản không thể giải thích được tốc độ của Tyler. Sau một lần Tia chớp kết thúc, trực tiếp lộn lại 180 độ, ngay sau lưng Balcon nổi lên sát cơ (11)!

Balcon trong nháy mắt chỉ còn một vạch máu, nhưng thế vẫn chưa đủ——

“Tia chớp thứ ba!” Nam bình luận viên căn bản không có cách nào kiểm soát được tiếng gào thét: “Tia chớp lại thấy Tia chớp! Còn ai có thể ngăn cản Chiến thần được đây!”

Phòng ngự của hình thái Quang đã tới cực hạn, Balcon chỉ còn lại có mười mấy điểm HP!

Khoảnh khắc cuối cùng trong tầm mắt y, chỉ nhìn thấy song nhận đạn xen một lần nữa xông tới trước mặt, như ác mộng buông xuống.

Nữ bình luận viên: “Bốn combo Tia chớp! Bùng nổ trong nháy mắt! Đây là kỹ xảo trong kỹ xảo, Chiến thần trong Chiến thần! ——Balcon tuy bại mà vinh!”

Chú thích:

(1) Tuyệt sát “ ”: có thể hiểu là một đòn cuối cùng đánh bại đối phương. Là thuật ngữ dùng trong bóng rổ. Tiếng anh gọi là “Buzzer beater” chỉ những pha ném rổ quyết định thắng lợi ở những giây cuối trận đấu

- (2) Nguyên văn Bá Vương giang đỉnh “ ”: Tây Sở Bá Vương () hay còn gọi là Hạng Vũ () từng một mình nhắc chiếc vạc lớn trước miếu vua Hạ Vũ
- (3) Nguyên văn đái cảm “ ”: Từ ngữ lưu hành trên internet, dùng để hình dung tất cả những chuyện khiến bản thân rất có cảm giác, có chút rung động. Bắt nguồn từ manga Gyagu Manga Biyori. Tiếng ang của nó là feeling.
- (4) Saiya (Xayda) là một chủng tộc người sống trên hành tinh Prant trong truyện Dragon Ball (Bảy viên ngọc rồng), ai đọc rồi thì chắc sẽ biết
- (5) Nguyên văn Túng “ ”: nghĩa gốc là kinh sợ, nghĩa trên mạng dùng để trào phúng người vô năng mềm yếu, không dũng khí, có chút nhu nhược, gặp chuyện liền rụt đầu...
- (6) Nguyên văn Đối “ ”: từ này có rất nhiều nghĩa, cũng là phương ngôn của rất nhiều vùng như Thiểm Tây, Hà Nam, Trùng Khánh...Nghĩa gốc là oán hận, theo phương ngôn thì có thể có nghĩa là đồng quy vô tận, liều mạng, va chạm, lợi dụng ngôn ngữ hoặc hành vi khác tiến hành công kích, chống đối....
- (Vì không rõ hai từ Túng và Đối áp dụng theo nghĩa gốc hay nghĩa mở rộng, nên mình sẽ tạm thời dùng nghĩa mình cho là phù hợp nhất. Nếu có ai biết thì giúp mình nha)
- (7) Nguyên văn Tiềm tinh pháo “ ”: pháo huỷ diệt vì sao
- (8) Trong vật lý, photon (tiếng Việt đọc là Phô tông hay Phô tôn) là một hạt cơ bản, đồng thời là hạt lượng tử của trường điện từ và ánh sáng cũng như mọi dạng bức xạ điện từ khác. Nó cũng là hạt tải lực của lực điện từ (wikipedia)
- (9) Nguyên văn Tục hàng năng lực “ ”: là thuật ngữ chuyện nghiệp chỉ thuyền, máy bay có năng lực di chuyển liên tục. Còn ở trong game (thường thấy trong LOL) thì nó có nghĩa là năng lực kéo dài DPS khi đang chiến đấu với đối phương, năng lực bay liên tục càng mạnh, thời gian kéo dài DPS càng lâu, DPS càng cao. Cũng có thể chỉ năng lực hồi HP và MP.
- (10) Nguyên văn Thủ xảo “ ”: Dùng thủ đoạn tài tình mưu cầu tư lợi hoặc tránh né khó khăn
- (11) Nguyên văn Sát kỵ “ ”: ý định giết người

39. Chương 39: Tớ Muốn Đi Gặp Người Trong Lòng!

Trận đấu bán kết thi đấu cá nhân cuối cùng cũng kết thúc.

Tuyển thủ Odin lấy tỷ số 2:0, tuyệt sát Quang ảnh võ sĩ Balcon!

Thời điểm tuyển thủ trở lại trên sân khấu, Balcon thực lòng tin phục, y chủ động lại gần bắt tay với Tyler, nói: “Tôi đánh eSport nhiều năm như vậy, chưa bao giờ đấu đao mà bị nghiền ép thành vậy cả. Cậu là Chiến thần làm tôi phục sát đất, thua cũng không oán hận”

Tyler bắt tay, không nói gì.

Hắn luôn không có thói quen nói chuyện trên sân, điều này làm cho khán giả như đám tiểu yêu tinh đói khát, cả ngày cân nhắc phỏng đoán lung tung trên màn hình chung: “Làm sao mới có thể làm cho nam thần nói nhiều thêm hai câu đây?”

“Muốn làm tan chảy núi băng Bắc Cực ở Trái Đất cần viết một bài luận văn, muốn làm tan chảy nam thần của ta phỏng chừng phải tổ chức Hội nghị Thượng đỉnh Thế giới...”

Khi người dẫn chương trình đi lên, cũng nói: “Tuyển thủ Odin đúng là tiếc chữ như vàng. Ở trên sân cũng đơn giản thanh thoát, tự tạo cho mình một phong cách chiến đấu riêng, đơn giản mà nói chính là ‘Chiến thuật Tứ gia’ cực kỳ imba”

Cô trước tiên ra sức thổi phồng hai câu, lại nói: “Hiện tại khán giả có một vấn đề muốn hỏi: Tứ gia, bởi vì ở ván thứ hai anh dùng bốn combo Tia chớp đánh rớt HP cuối cùng của tuyển thủ Balcon, cho nên chúng tôi muốn biết, vì sao ở ván đầu tiên anh không dùng kỹ xảo này? Là để che giấu thực lực sao?”

Cô đưa micro cho Tyler.

Lúc này liền thấy Tyler không nhanh không chậm nói: “Không”

Người dẫn chương trình: “...” Được rồi, tôi biết nó có nghĩa là “Không phải để che giấu thực lực”, thế nhưng Tứ gia à ngài có thể nói nhiều thêm một chữ được hay không! Có thể hay không!?

Không hiểu vì sao, các fan lại phấn chấn lên!

Bọn họ bị Tứ gia lời ít ý nhiều ngược thành quen, vậy mà bây giờ lại cảm thấy chữ “Không” này có cảm giác rất cute, có chút thân thiết, còn có chút...sảng khoái?!

Người dẫn chương trình hỏi tiếp: “Như vậy xin hỏi thế là vì sao? Vì sao ván thứ nhất ngài lựa chọn dùng phán định của hệ thống?”

Tyler không hề dao động nói: “Bớt sức”

Người dẫn chương trình: “....” Đúng là nhiều thêm “một chữ”...nha.

Fan: Anh anh anh Tứ gia cute quá đê! Chiến thần băng sơn mặt lạnh như tiền nói ra lời đáng yêu như vậy, quả thực làm người ta không có cách nào chống cự nổi ha ha ha ha!

Tyler nếu biết fan đang nghĩ gì, phỏng chừng sẽ muốn phát ra dấu chấm lửng “...” trầm mặc một hồi.

Dùng phương thức đỡ tốn sức nhất để giết kẻ địch ——đây chẳng lẽ không phải là đạo lý hiển nhiên sao?

Tyler đến từ chiến trường chân chính —— chiến trường thì làm sao có thể giống như trò chơi, mỗi một ván khi bắt đầu đều là trạng thái hoàn mỹ nhất, lại càng không cần lo lắng vấn đề thể lực của mình?

Tyler đã gặp qua vô số lần xa luân chiến (1), vô số lần đánh giằng co. Giả như mỗi trận đều có thể lấy ra toàn bộ tinh lực mạnh bạo va chạm giết chết đối thủ, hẳn đã sớm không vì thể lực chống đỡ hết nổi mà chết trên chiến trường, xương cốt cũng chẳng còn.

Phong cách chiến đấu mấy trăm năm, không phải nói sửa là có thể sửa được. Chiến thuật “Tứ gia” tất nhiên sẽ có một phong cách riêng, tự hình thành.

Thời điểm fan còn đang manh đến manh đi, hi hi ha ha, Tyler đã đi ra từ phía sau sân khấu.

Không nghĩ tới hắn lại bị một đám fan chặn lại ở cửa.

Từ lần trước sau trận thi đấu đồng đội, truyền thông thành công chặn cửa Tứ gia, nhóm fan liền bắt đầu hành động “Đụng giải thưởng lớn”, sau đó khi thi đấu kết thúc sẽ ngồi ở mỗi một cánh cửa chờ Tứ gia làm mới đi ra.

Không ngờ rằng hành động này thật sự vô cùng hữu hiệu!

Lúc Tứ gia làm mới đi ra, fan đều nhón nháo!

“A a a nam thần ngài tháo mặt nạ ra đi nam thần! Các đồng sự ung thư tò mò của tôi còn đang chờ tôi đốt cho họ đó!”

“Tứ gia cầu ký tên, Tứ gia cầu hôn, cầu ôm một cái! Em hôn anh cũng được a!”

“Nam thần! Cầu! Giao! Hợp!”

Tyler: “...”

Nội tâm bậc thầy sát thủ là cự tuyệt. Hắn biết nhân dân tinh tế đã sớm không cần đến thứ gọi là tiết tháo, nhưng không nghĩ tới bọn họ còn có thể treo tiết tháo lên dây yo – yo, quăng đến quăng đi đùa giỡn như vậy!

Kết giao? Giao hợp? Kết hôn?

Đây là chuyện vô cùng nghiêm túc đó!

Lấy danh vọng của hắn lúc còn sống, ngay cả thần linh trên trời cũng sẽ chú ý đến tình trạng hôn nhân của hắn. Đây là vấn đề có thể liên quan đến vận mệnh con người, không thể tùy tiện quyết định được.

Tyler. lão già. Odin cảm thấy mình nhất định phải nhìn thẳng vào vấn đề này, cho nên hắn rất nghiêm túc đáp lại: “Không, tôi không có dự định kết hôn”

Người mẹ bất hạnh đã cho Tyler cảnh báo rất lớn, hắn cho tới giờ chưa từng nghĩ tới muốn ký hôn cùng ai cả.

Các fan khó mà được nam thần đáp lại, kích động đến lệ nóng doanh tròng: “Vì sao! Nam thần! Ngài muốn vĩnh viễn làm nam thần độc thân sao?”

“Không kết hôn cũng được! Em muốn sinh khỉ con cho ngài a đại đại (2)!”

“Nam thần ngài có bản lĩnh không kết hôn thì có bản lĩnh yêu đương với tui đi!”

Tyler nghĩ thầm đúng là không dễ yên, hỏi kết hôn còn muốn hỏi tại sao, hỏi tại sao còn muốn hỏi kết giao, hỏi kết giao lại là vì sao....

Qua hai giây, Tyler liền nói mà không có biểu cảm gì: “Không, tôi có đối tượng để làm những việc này rồi. Tạm biệt”

Các fan: Q Q!

Sau khi hắn đi rồi, nội tâm các fan ở lại đều tàn lụi, gió vừa thổi qua, liền vỡ thành mảnh vụn thủy tinh.

...

Ngày hôm sau, một tin vịt nào đó đã biến thành như vậy: Chiến thắng đầu tiên vòng bán kết! Tứ gia thừa

nhận đã có đối tượng!

Tin tức này rập khuôn nguyên vẹn đoạn đối thoại giữa Tứ gia và fan, đặc biệt dùng để xào xáo nhiệt độ của scandal.

Người bình thường đều xem đó là chuyện vui, thế nhưng có người lại rất khó chịu (3).

Người này chính là Victor.

Lúc đó, khi Victor và bạn cùng phòng xem xong thi đấu cùng tin tức, bạn cùng phòng còn nói: “Khà khà khà Tiểu Khả, cậu biết cái này là giả đúng không?”

Victor: “Biết biết, yên tâm đi, không khó chịu”

Bạn cùng phòng: “Tiểu Khả à, chắc là nam thần của cậu nói qua loa lấy lệ với fan thôi. Không phải hần không thích bị fan vây đuổi chặn đường sao? Với cả, nói không chừng người hần nói lại là cậu đó!”

Victor: “Yên tâm đi, tớ không suy nghĩ lung tung đâu. Tớ còn nhiều việc lắm, đi trước đây”

Bạn cùng phòng: “Há, vậy thì tớ yên tâm rồi”

Yên tâm cái trứng!

Nửa đêm hôm đó, Victor mặc áo ngủ, cầm gối đầu, cả mặt đều là “Tui muốn khóc” gõ cửa bạn cùng phòng.

Bạn cùng phòng: “...??”

Victor: “Tớ mơ thấy nam thần có người thích! Nhất định mà mơ rồi hu hu oa oa oa ao oa oa oa...”

Bạn cùng phòng: “...” Minh yên tâm quá sớm rồi.

Bạn cùng phòng để Victor vào phòng, ấn cậu ngồi xuống giường, rót cho cậu cốc nước ấm, cầm đồ ăn vặt, mở TV chiếu phim hài, tận tâm tận lực vỗ vai cậu nói: “Tiểu Khả à, đừng khó chịu. Tớ cho cậu mượn bờ vai nè”

Giờ phút này, bạn cùng phòng cảm thấy trên mặt mình tràn đầy hào quang thánh mẫu.

Sau đó Victor nắm nắm bả vai của hần, cảm thấy quá thấp, thuận tay thả cái gối lên trên, liền khó chịu

đặt đầu trên gối: “Tớ thích ngài Odin”

Bạn cùng phòng: “...Tớ biết từ lâu rồi”

Victor: “Không muốn anh ấy thích người khác, không muốn anh ấy yêu đương”

Bạn cùng phòng: “Ừ ừ” Nói thật này Tiểu Khả, cậu nói trắng ra thế này thật sự rất cute đó!

Sau đó Victor lại bổ sung: “Anh ấy yêu đương với tớ thì được, với người khác thì không được”

Bạn cùng phòng: “...” Tiểu Khả, gần đây cậu gây dựng sự nghiệp cũng có chút phong thái tổng tài bá đạo rồi nhể?

Victor lại nói: “Nam thần của tớ quá hoàn mỹ, tớ rất vui, lại có chút buồn. Tớ cũng không biết phải làm sao! Anh ấy vừa có thực lực lại có vẻ ngoài, IQ EQ đều rất cao, cho tới giờ đều lợi hại như vậy, tớ tớ...Tớ đối với những chuyện của eSport lại một chút cũng không, không biết gì cả!”

Bạn cùng phòng an ủi: “Nhưng mà Tiểu Khả cậu cũng có vẻ ngoài có IQ EQ mà, lại xuất thân từ trường nổi tiếng. Có thể làm đại diện pháp luật, có thể làm báo cáo tài chính, còn có thể mở một công ty tốt như vậy. Rất nhiều người cũng cảm thấy cậu rất nam thần, rất khó tiếp cận đó!”

Victor khó chịu nói: “Tớ vẫn rất tự tin mà, thời điểm nên khiêm tốn thì phải khiêm tốn, tớ cũng biết vị trí của mình là ở đâu chứ”

Bạn cùng phòng: “...” Ôi, đám học thần mấy người thật là.

Victor lại nói: “Thế nhưng khi tớ đứng trước mặt nam thần, lại không có cách nào tự tin như vậy được...”

Bạn cùng phòng: “...” Chà chà, thù lớn đã báo. Thứ như cảm tình này quả nhiên là vô quýt dày có móng tay nhọn mà.

Victor nói tới đây, tạm dừng một lúc, bỗng nhiên nói: “Nhưng tớ cảm thấy cậu nói đúng! Tớ cần phải tự tin lên, tớ cần phải đi tìm nam thần, nói cho anh ấy suy nghĩ của mình! Tớ nếu thích anh ấy, còn thích lâu như vậy, thì phải nói cho anh ấy biết!”

Bạn cùng phòng: “...” Gì gì gì cơ??? Tớ nói gì cơ?

Victor: “Không cần che che giấu giấu! Trên thế giới này không có chuyện gì mà giao tiếp tốt không giải quyết được! Chỉ cần nghĩ biện pháp, Victor này cái gì cũng có thể làm được!”

Bạn cùng phòng mặt mày ngây ngốc, nhìn Victor lấy gối đầu xuống, bỗng nhiên lại từ Tiểu Khả uể oải suy sụp biến thành Khả tổng tài bá đạo tràn ngập ý chí chiến đấu, hăm hở trở lại phòng mình.

Bạn cùng phòng: “...Tiểu, Tiểu Khả, cậu đi đâu vậy?”

Victor: “Tớ muốn đi gặp người trong lòng!”

Victor rất thấp thỏm, nhưng cũng rất hưng phấn. Cậu thay áo khoác mình thích nhất, soi gương cẩn thận sửa sang lại dung nhan, còn xịt chút nước hoa.

Sau đó khi cậu chạy đến nơi ở của Tyler, mới nhớ tới giờ này còn là rạng sáng.

Cậu tính chờ đến tám giờ mới đi gõ cửa.

Nhưng Victor vẫn rất là vui vẻ, chỉ nghĩ đến lập tức có thể nhìn thấy Tyler là cậu đã vui lắm rồi.

Cậu ở ngoài cửa đi qua đi lại, hưng phấn sắp xếp lời nói, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi nóng, nghĩ đi nghĩ lại, trên mặt là nụ cười hạnh phúc.

Giờ phút này nội tâm cậu tràn ngập khát khao về tương lai, cho dù là tốt hay xấu, cậu đều chinh đón lại tất cả dũng khí của mình chuẩn bị lên đường.

Khi bầu trời thế giới ảo tờ mờ sáng lên, một nửa vẫn là đêm tối, một nửa đã là bình minh. Tyler phát hiện bên ngoài có người, chính là Victor.

Trong phút chốc mở cửa, Victor đã tiến lên một bước, căng thẳng đến độ lông mi không ngừng chớp.

Victor nói: “Ngài Odin, tôi biết ngài nói mình đã có đối tượng, nhưng tôi vẫn có lời muốn nói với ngài, nhất định phải nói, nhất thiết phải nói! Không phải hôm nay thì là ngày mai. Em vô cùng vô cùng thích anh!”

Trong khoảnh khắc đó, Tyler kinh ngạc, con người vàng sậm của hắn hơi hơi co lại.

Victor dùng sức hé miệng, kiềm chế kích động cùng e lệ, nói rõ ràng: “Nếu anh có thể chấp nhận em, ngay lúc này đây em sẽ trở thành người hạnh phúc nhất trên thế giới. Nếu anh không thể, vậy em sẽ suy nghĩ thêm biện pháp!”

Nghe đến đó, khóe miệng Tyler bỗng nhiên hơi cong lên, nói: “Nghĩ biện pháp gì?”

Victor nói: “Em, em sẽ tiếp tục cố gắng, trở thành người tốt hơn. Sau đó khi anh trở thành nam thần số

một thế giới, em sẽ trở thành ứng cử viên duy nhất có thể xứng với anh!”

Tyler khoanh hai tay trước ngực, cười nghiêng người dựa vào khung cửa: “Nếu như vẫn không được thì sao?”

Victor rút cuộc cụp lỗ tai, nói: “Vậy thì, em sẽ chúc phúc anh tìm được người tốt hơn. Nếu anh kết giao, kết hôn với người khác, em sẽ vui mừng, cũng sẽ khổ sở. Em, em cũng không biết mình sẽ ra sao nữa, ngày anh kết hôn em sẽ khóc, nhưng em vẫn thích anh...”

Chú thích:

(1) *Xa luân chiến* (nhiều người đánh một người) là một thuật ngữ quân sự, chỉ phe mình phân tán binh lực, thay phiên tác chiến với kẻ địch, hoặc lấy chiến thuật quanh co, làm tiêu hao thể lực và trí lực, sau đó tiêu diệt kẻ địch

(2) Đại đại “ ”: là ngôn ngữ trên mạng, biểu thị sự tôn kính của một người đối với tác giả một tác phẩm hoặc một cao thủ. Đây còn là phương ngôn ở một số nơi như ở Thượng Hải, Thiểm Tây, Hà Nam... dùng để gọi cha, ông nội, bà nội, anh của cha, vợ của bác, em gái của cha...

(3) Nguyên văn Lam sáu “ ” trong lam sáu hương cô “ ” (Lán shòu xiānggū), là một cách đọc trại đi của nan thụ tướng khốc “ ” (Nánshòu xiāng kǔ). Vậy nên lam sáu = nan thụ có nghĩa là khó chịu.

40. Chương 40: Muốn Nửa Không?

Đứa nhỏ này sao lại thú vị như vậy chứ, Tyler thầm nghĩ.

Tyler một tay chống trên khung cửa, cơ thể đổ về phía trước, mơ hồ vây Victor ở trong lòng mình, nụ cười dần dần sâu thêm: “Cậu hiểu rõ tôi được bao nhiêu mà đã dám nói thích?”

Hắn cúi đầu, cùng Victor bốn mắt giao nhau.

Khoảng cách gần đến độ Victor có thể cảm nhận được hô hấp của hắn, mặt bỗng chốc đỏ lên, mãi mà không thể nói ra một chữ.

“Cậu có biết, người cậu thích là loại người gì không? Là vì tôi ở thư viện đối xử tốt với cậu, làm cậu hiểu lầm tôi rất dịu dàng; hay là những lúc khác tôi nói nhiều hơn hai câu, khiến cậu nhận được thông tin sai lệch?” Tyler chậm rãi nói.

Nếu như Victor nói chuyện nhanh chóng mà nhiệt liệt, như vậy khi Tyler nói chuyện là nhẹ nhàng chậm

chậm mà trầm thấp.

Hắn bao giờ cũng nửa khép đôi mắt vàng sậm, không bao giờ tranh luận với người ta, vĩnh viễn là một người làm việc không nhanh không chậm —Victor đã từng cho rằng đó là một loại cô độc tao nhã, nhưng hiện tại cậu chợt nhận ra, đó là bởi tang thương.

Tyler lại biếng nhác nói: “Thích của cậu lại là kiểu gì? Là ở ven đường nhìn thấy một con cún cảm thấy rất đáng yêu, muốn nó gần gũi lấy lòng cậu; hay là nhìn một món hàng bày trên tủ kính đã lâu, mỗi ngày lại càng muốn chiếm nó làm của mình?”

Victor muốn nói: Không phải vậy...Không phải như vậy!

Thế nhưng không biết vì sao, cổ họng cậu bỗng nhiên tắc nghẹn. Cậu bỗng ý thức rằng mình thực sự không hiểu rõ Tyler như mình đã tưởng.

Chí ít, tất cả mọi người ở thời đại này đều có thể thoải mái treo chữ “Thích” trên đầu môi, tùy tiện là có thể bắt đầu và kết thúc một cuộc tình. Bọn họ nói đó chỉ là một sự trải nghiệm mà thôi, bất quá là tổn thương nhau và người nhà của nhau. Bởi vậy cho dù có lập thành một gia đình cũng có thể vì một lời không hợp mà lại tách ra ——

Mà Tyler không phải người như thế.

Tyler là một người nghiêm túc đối với tình cảm như thế đấy.

Victor bỗng cảm thấy mũi cay cay, nhưng không phải vì Tyler làm tổn thương cậu mà là chợt cảm thấy xấu hổ vô cùng. Bởi vì Tyler nói trúng những lời tùy tiện, không cho là hổ thẹn trái lại lấy làm vinh quang mà người đời ẩn giấu đi.

Mà Tyler khi nói những lời này, cũng thực sự không có ý tổn thương Victor.

Hắn nhẹ nhàng vươn tay, búng một cái lên trán Victor, nói: “Đứa nhỏ, cậu mới mấy tuổi, không cần nhanh như vậy đã trao tất cả cảm xúc mãnh liệt cho người khác. Cậu sinh ra trong một gia đình cao quý, kế thừa tài sản tình cảm tốt đẹp thì hãy lý trí một chút, dùng nó cho một người đáng giá, cậu sẽ có được hạnh phúc”

Victor chịu đựng sự ghen ngào, nghiêm túc nói: “Thế nhưng...chí ít anh phải cho em một cơ hội! Em cũng muốn hiểu rõ hơn về anh, dành nhiều thời gian với anh...”

Tyler trầm mặc một hồi, nói: “Tôi không phải là một ứng viên thích hợp”

Victor thật sự nhịn không được muốn khóc!

Cậu rất muốn òa một tiếng khóc lớn, để cái người trong lòng đáng ghét trước mắt này chân tay luống cuống, vội vã dịu dàng một chút với cậu...Nhưng cậu không thể, cậu không thể thất bại thảm hại vào lúc này được.

Victor quật cường níu chặt lấy vạt áo Tyler, nói: “Cái này anh nói không tính, em nói anh là ứng viên thích hợp nhất, là ứng viên thích hợp duy nhất mà em muốn. Nếu anh khẳng khẳng bắt em phải buông tay, vậy anh nghĩ cách lấy đi yêu thích từ trong tim em đi! Bằng không nó vẫn sẽ đâm em đến đau đớn như vậy này!”

Tyler bất đắc dĩ nở nụ cười, hẩn cúi đầu, dùng ngón cái đẩy tóc rối trên trán Victor ra.

Một lát sau, Tyler cúi người, môi nhẹ nhàng chạm vào khóe miệng của Victor.

Victor nháy mắt trừng to hai mắt.

Tyler hôn cậu.

Victor còn chưa kịp cảm nhận được trong nháy mắt đó bỏ thêm vào trái tim mình là tình cảm gì, đột nhiên, lại nhìn thấy con người hẹp dài vàng sậm của Tyler hơi co lại.

Đến từ thiên tính của loài người, bất thành linh làm lông tơ Victor dựng lên, cậu ý thức được: Đây là sát khí.

Khi sự dịu dàng làm người ta ý loạn tình mê qua đi, lại là sát khí lạnh thấu xương khiến lòng người run sợ!

Chỉ có Tyler mới có thể đan xen chúng vào với nhau!

Sát khí của hắn làm cho Victor ngay cả người cũng cứng ngắc, căn bản không thể động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tyler một lần nữa lại gần.

Tiếp đó lại là một nụ hôn nhẹ nhàng, tràn ngập buốt giá.

Lạnh lùng như vậy, mê người như vậy.

Khiến người ta đau lòng như muốn rạn nứt thành hai nửa, lại say mê như muốn hòa tan thành nước đường.

Sau đó là giọng nói trầm thấp của Tyler, như lời thì thầm của ác ma: “Còn muốn nữa không?”

—— muốn, muốn!

Nội tâm Victor đang hò reo, cậu căn bản không có cách nào cự tuyệt được khát vọng cùng yêu thích trào ra từ sâu trong linh hồn.

Nhưng cậu thật sự không thể động đậy. Cảm giác bản thân thật sự sẽ bị sự dụ dỗ ngây ngất này giết chết, lại cảm giác mình sẽ cam tâm tình nguyện hiến dâng cả sinh mệnh.

Cậu không biết, đây là bởi vì cậu đang đối mặt với sự dụ dỗ của mị ma. Bản năng thuộc về sinh vật khiến cậu trong tiềm thức đã biết, một khi đồng ý, sẽ chết không có chỗ chôn, trở thành con mồi trong lưới của sinh vật nguy hiểm.

Xen lẫn trong cuộc đấu tranh thiên tính phức tạp, cậu đã trải qua mấy giây trầm mặc dài đằng đẳng.

Cậu nhìn thấy Tyler mỉm cười trong im lặng, nhẹ nhàng sửa sang lại cổ áo cho cậu, sau đó nói: “Trở về ngủ một giấc đi, cậu sẽ ổn thôi”

Không biết vì sao, trong nháy mắt Tyler xoay người, Victor bỗng nhiên đã biết: Nếu cậu cứ vậy mà rời đi, từ nay về sau Tyler sẽ biến mất hoàn toàn trong sinh mệnh của cậu, suốt đời sẽ không xuất hiện nữa!

—— đừng đi, thật ra em muốn.

—— anh giết chết em đi, lấy đi yêu thích cùng sinh mệnh của em luôn đi!

Nước mắt Victor bỗng nhiên trào ra, chính là chuyện trong nháy mắt, cậu bỗng thoát khỏi xiềng xích của bản năng.

Cậu mạnh mẽ bỏ nhào về phía Tyler, dùng sức đến độ như người sắp chết giãy giụa, thậm chí ngay cả Tyler cũng không thể không hơi ngửa ra sau, lưng tựa lên vách tường.

Đôi môi Victor run rẩy, như cũ nửa chữ cũng không nói ra được, chỉ là bất thành linh kéo cổ áo Tyler, đột nhiên lại gằn, môi hung hăng đập lên môi dưới của Tyler.

...Tyler không nhúc nhích, hai mắt rũ xuống nhìn Victor, mang theo vài phần dung túng hiềm thấy đối với hậu bối trẻ tuổi.

Qua hai giây, Victor ra sức lau nước mắt, nói: “Em! Xin! Lỗi!”

Giọng điệu cậu vô cùng hung dữ, Tyler nghe thấy khóe miệng hơi nhếch lên: “Tại sao cậu lại xin lỗi?”

“Bởi vì em cưỡng hôn anh!” Victor đầy mặt không phục, nghển cổ lớn tiếng nói.

“...”

Tyler ngửa đầu suy nghĩ một lát, nói: “Cậu có thể xin lỗi một lần nữa”

Victor sững sốt một chút.

Tyler chậm rãi nói: “Cậu bảo tôi cho cậu một cơ hội, tôi cho, mà cậu nắm chắc”

Trong nháy mắt đó, Victor cảm thấy hoa trên toàn thế giới đều nở rộ!

Vì sao bầu trời lại đẹp như vậy, ánh bình minh lại rực rỡ đến thế! Xinh đẹp đến quá đáng, làm người ta muốn khóc!

Victor cố gắng kìm nén ý nghĩ muốn khóc, lớn tiếng nói: “Em! Xin! Lỗi!”

Sau đó dùng sức hôn Tyler một cái.

Tyler nhìn vẻ mặt cậu, nhin không được muốn cười.

Sau đó Victor lại nói: “Xin lỗi mà!”

Lại hôn một cái.

Tyler: “...”

Victor: “Xin lỗi xin lỗi xin lỗi xin lỗi...”

...

Lại hôn xuống, môi muốn sưng lên.

Đứa nhỏ này, nếu thích phải mị ma chân chính, lúc này chắc là đã bị hút thành cái xác khô rồi.

Tyler bất đắc dĩ nói: “Rồi rồi rồi, tôi biết rồi”

Victor nở nụ cười ngây ngô với hắn.

Sau đó òa một tiếng liên khóc: “Anh cái người này sao lại đáng ghét như vậy! Chúc mừng anh leo lên đứng đầu bảng danh sách Người em ghét nhất và Người em thích nhất!”

Tyler: “...”

Bác thầy sát thủ rút cuộc hết cách.

Tyler nhắc Victor lên, đặt cậu ngồi lên sofa, bắt đắ dĩ giữ cậu một lúc.

Nước mắt Victor đã ngừng rơi, dứt quãng nói: “Mẹ em còn chưa từng bắt nạt em như vậy đâu!”

Tyler nói: “Tôi cảm thấy mình cũng có bắt nạt em đâu”

Victor nói: “Anh vừa hôn em vừa phóng sát khí với em! Nếu như em bị doạ chạy, anh sẽ có lí do không chấp nhận em!”

Tyler nhìn trái nhìn phải, nói sang chuyện khác: “Mẹ em rất thích bắt nạt em sao?”

Victor vừa nói “Em biết anh đánh trống lảng”, vừa nói: “Đúng vậy, hồi em còn nhỏ mẹ thường hay mang em qua nhà người khác chơi. Mỗi lần em nhìn trúng đồ vật của con nhà người ta, mẹ sẽ chờ em nói muốn, đến khi em và đứa nhỏ đó cãi nhau, mẹ sẽ rất vui vẻ đánh mông em! Nói em là gấu con (1), chuyên môn đòi đồ vật yêu thích của người khác, đạo đức băng giá (2) làm bề trên của người ta ...Nhất định phải mang về nhà dạy dỗ cho tốt”

Tyler: “...” Phương thức giáo dục của mẹ em thật làm người ta cảm thấy kính nể.

Victor còn nói: “Vì sao trường bồi đều thích bắt nạt em! Vừa nói người ta đáng yêu, lại nghĩ trăm phương nghìn kế muốn thấy em khóc, đây không phải quá đáng lắm sao! Với cả rút cuộc thì anh hơn em bao nhiêu tuổi?”

Tyler nghĩ thầm tính theo lúc còn sống hay là sau khi chết?

“...Tôi cũng không già lắm,” Bác thầy sát thủ sống hơn một nghìn năm, sau khi chết làm phi nhân loại sáu trăm năm cuối cùng nói, “Lớn hơn em mấy thế hệ đi”

Victor: “Anh từng làm rất nhiều cuộc phẫu thuật chiếu xạ ý thức sao? Bệnh của anh là do lần trước phẫu thuật, thân thể không được gây trồng tốt gây ra ư?”

Tyler nói: “...Một lời khó nói hết, em có thể cho là vậy”

Nếu đem khế ước của hắn với Thần giết chóc đánh đồng với phẫu thuật đổi thân thể ở thời đại tinh tế này, như vậy chuyện tương tự mà hắn gặp phải chính là: Phẫu thuật (khế ước) không giống so với dự liệu, thân thể mới xuất hiện chút sai sót, làm hắn xui xẻo phải nhập vào một người phiền phức khác (Bùi Nhung).

Victor ngồi trên ghế sofa, vẫn nhìn Tyler, một lát sau, lại yếu ớt hỏi: “Em còn có thể xin lỗi một lần nữa không?”

Tyler nói: “Lại đây”

Hắn rất nghiêm túc, Victor then thùng tiếp tục chơi xấu, vội vàng chỉnh lại biểu cảm trên mặt, đứng trước mặt hắn.

Tyler nói: “Xin lỗi”

Sau đó hắn nhẹ nhàng nắm cầm Victor, cúi đầu dịu dàng hôn một cái.

Victor rất muốn cứ như vậy chết chìm trong đôi mắt vàng sậm của Tyler, trên mặt lộ ra nụ cười ngây ngô hạnh phúc không hay, thì thào: “Vì sao anh lại xin lỗi?”

Khóe miệng Tyler nhếch lên thành một độ cong biếng nhác, không trả lời, chỉ xoa nắn vành tai mềm mại đỏ rực của cậu, nói: “Sau này đừng khóc nữa”

Chú thích:

(1) Nguyên văn *Hùng hài tử* “: để hình dung những đứa trẻ tuổi nhỏ không hiểu chuyện, sẽ nghịch ngợm gây sự, làm người ta dễ khóc dễ cười thế nhưng vẫn có đầy đủ thiện ý

(2) Đạo đức băng giá “: băng giá: bất cóc. Là một loại hiện tượng chỉ những người lấy danh nghĩa đạo đức, lợi dụng chuẩn mực để yêu cầu quá cao thậm chí không thiết thực, uy hiếp cưỡng bức hoặc tấn công người khác. Lấy đạo đức làm quả cân, áp chế cá nhân hoặc mọi người không thể không làm một số chuyện

41. Chương 41: Tia Chớp Của Nam Thần Mà

Fanboy bé nhỏ sợ nhất là cái gì?

Sợ nhất chính là anh đẹp trai lạnh nhạt tàn khốc bỗng chốc dịu dàng, người đàn ông trưởng thành khi không trêu ghẹo người ta.

Victor say đắm đến chết mê chết mệt, chỉ muốn treo ở trên người Tyler không bao giờ muốn xuống nữa.

Thế nhưng không biết từ lúc nào, đồng hồ báo thức của cậu đã vang lên, hiện tại là tám giờ sáng.

Cậu phải đi làm.

Victor: “...”

Tyler gỡ cậu xuống, nói: “Được rồi, đừng dính chặt vậy. Tôi không có ý định bay đi đâu”

Victor mắt mát nói: “Em không đi làm có được không...Chỉ hôm nay thôi! Hôm nay quan trọng lắm lắm!”

Tyler vươn ngón trỏ ấn lên trán cậu, nói: “Chỉ có chút tiền đồ này thôi sao?”

Victor nuốt nước miếng muốn ôm Tyler, nhưng mà không dám, không thể làm gì khác thò tay nắm vạt áo hắn: “Muốn nam thần, không cần tiền đồ”

Tyler buồn cười vươn tay, xắn tay áo lên, làm bộ hỏi: “Nam thần chuẩn bị đánh tỉnh một người không có tiền đồ, em có trốn hay không?”

Nghĩ đến giá trị vũ lực cao siêu của Tyler, Victor cảm thấy choáng váng, nói: “Đi đi đi em đi!”

Victor chỉnh lý một lát, lưu luyến không rời đi ra cửa.

Qua vài phút, Tyler cảm giác không đúng, mở cửa ra nhìn, thấy Victor vẫn còn đứng ở cửa.

Tyler: “...”

Victor nói: “Nam thần, em có cảm giác rất không thật, vừa rồi có phải em mộng du đi vào không?”

Victor giống như đứa trẻ làm sai, buông thông tay đứng trước mặt hắn.

Trong lòng Tyler kỳ thực rất rõ ràng: Một cuộc tình nếu như toàn bộ đều do người lớn tuổi nắm giữ quyền chủ động, bên còn lại đương nhiên sẽ thấy thấp thỏm bất an, lo được lo mất. Thông tin đôi bên có được không bằng nhau, như vậy thì sẽ có người phải trả giá yêu thương cùng tín nhiệm nhiều hơn.

Tyler từ trước đến giờ không quen kể về chuyện xưa, biểu đạt nỗi lòng của mình. Thế nhưng trong lòng hắn càng rõ ràng rằng, hắn thích đứa nhỏ này.

Cho dù trong lòng gọi là “đứa nhỏ”, nhưng hẳn chấp nhận tình cảm của Victor. Có khi thích không liên quan gì đến tuổi tác. Bạn đời chênh lệch về tuổi tác trong lúc đó thường sẽ có ái muội cùng yêu thương, cũng sẽ có bảo vệ, ỷ lại cùng triu mến.

Việc đó có quan hệ gì đâu, yêu không có định nghĩa, nó có một ngàn một vạn loại hình thức.

Từ nghìn năm qua, hẳn đã gặp qua biết bao cuộc tình giữa người và tinh linh, tuổi thọ cách biệt hơn một nghìn tuổi ——mà kết quả của mỗi tình như thế, lại có được mấy tinh linh đã sống hơn một nghìn năm, sẽ vì bạn đời phàm nhân chung sống với mình vài chục năm, mà lựa chọn kết thúc sinh mệnh của mình.

Đời người ngắn ngủi, cứ tận hưởng lạc thú trước mắt đi thôi.

Nếu loại sinh vật vật tràn đầy thần tính như tinh linh, bằng lòng chấp nhận một phàm nhân phẩm hạnh cao quý, họ sẽ tự động cương chiều đối phương, tựa như trông nom đứa nhỏ chưa rành thế sự. Sống qua năm tháng dài ngắn mà nói, đó cũng là chuyện đương nhiên.

Tựa như tâm trạng hiện giờ của Tyler.

Hắn suy nghĩ một lát, nói: “Tôi đã nói với em, tôi không phải là một ứng viên thích hợp”

Victor ngẩng đầu nhìn hắn.

Tyler nói: “Bởi vì tính cách tôi rất tồi tệ, còn lâu mới dịu dàng như em đã tưởng. Tôi sẽ phân loại em thành ‘Đồ của tôi’, nếu em muốn lên trốn đi, tôi sẽ bắt em về đánh gãy chân”

Victor: “!!!”

Tyler lại nói: “Nếu có kẻ nào muốn trộm đồ của tôi, tôi sẽ trực tiếp đánh chết kẻ đó”

Victor nở nụ cười ngây ngô hạnh phúc.

Tyler tiếp tục dùng vẻ mặt lạnh lùng nói: “Nếu em tiếp tục nói với tôi đây là mộng du, đây là giả, hoặc có một ngày muốn chối không nhận. Tôi sẽ càng trở nên tệ hơn, ví dụ như giấu em trong tầng hầm, để em cả quãng đời còn lại chỉ nhìn thấy mình tôi”

—— Tầng hầm! Phòng tối!

Trên mặt Victor lộ ra biểu cảm sợ sệt, đồng thời hai mắt sáng lên nhảy nhót, vội vàng nuốt nước miếng, cố gắng ngăn cản nụ cười mê mẩn của mình.

Tyler: “...”

Tyler vốn muốn đe dọa cậu rằng hẳn thật sự có thể làm đến mức độ đó. Về bản chất hẳn là một người rất bi quan đối với chuyện tình cảm. Năm đó khi người cha hỗn huyết cận bã của hắn bỏ mẹ lại để chạy trốn, Tyler nhỏ tuổi liền tưởng tượng tạo ra một ngục giam ác ma, nhốt cha vào đó giam cầm một nghìn năm, cẩn thận mà dạy dỗ thành người đàn ông tốt lo cho gia đình.

Thế nhưng không biết vì sao, mới nói đến phòng tối, Victor giống như đã tin, hơn nữa còn rất chờ mong?

Bác thầy sát thủ:????

Đứa nhỏ ở thời đại tinh tế này sao lại không trong sáng vậy chứ!?

Tyler nuốt lại mấy lời đe dọa sau đấy, nói: “Đi đi, em muốn rồi kìa”

Victor vẫn không thể giải thoát bản thân, cười nói: “Vậy em đi thật đó...Em, em nhất định sẽ trở lại!”

“Ai bảo em trêu tôi” Tyler nói một cách đương nhiên, “Nói nhảm ít thôi, đi đi”

Victor không vội vã chạy tới công ty, mà ở trên đường bình phục lại tâm tình của bản thân.

Cậu nhìn thấy có cô nhóc nhún nhảy bước đi, cũng vui vẻ nhìn trái nhìn phải, vụng trộm nhảy nhót hai phát.

Cứ như vậy vô biên vô hạn đi nhanh như gió, gò má Victor nóng lên tỉnh táo lại, cũng bỗng nhiên ý thức được: Lời nói của Tyler nghe thì rất cay nghiệt, nhưng sao lại cho cậu có cảm giác an toàn hơn bất kỳ lời hứa hẹn nào vậy nhỉ?

...Ừm, cho nên nói đây là thủ đoạn của nam thần nhà cậu?!

Nhất định là vậy.

...

Khi Victor đến công ty, tất cả mọi người đều nhìn ra được tâm trạng cậu tốt vô cùng, có thể nói là hăm hở, mặt mày rạng rỡ.

Sau khi Victor lần lượt chào hỏi từng người, ngồi trong phòng làm việc, trước hết bắt đầu xử lý chuyện khẩn cấp ngày hôm nay.

Sau đó cậu bất ngờ không kịp chuẩn bị nhìn thấy một bản báo cáo.

Trên trang web của họ, có một người tự mang fan cùng một đội ngũ marketing video nguyên sang gia nhập vào, ID tên là “Bạch Thiên Độ”. Người này là một bình luận viên video eSport nổi tiếng, thỉnh thoảng sẽ giảng giải một vài kỹ xảo hay dùng của rất nhiều cao thủ cùng một ít kỹ xảo gốc của mình.

Sau đó hôm nay trong bản báo cáo này đề cập đến:

Trên website của họ, Bạch Thiên Độ tung ra một video, gọi là kỹ xảo “gốc” “Tức thời”.

Trong giới thiệu vẫn tất gã có nói: Tức thời, là một loại kỹ xảo lợi dụng việc di chuyển tốc độ cao trong nháy mắt tiếp cận kẻ địch, đồng thời tạo ra sát thương trí mạng.

Nhìn rất quen mắt có phải hay không?

Victor: “...” Đây là Tia chớp của nam thần nhà mình mà!!!

Victor mở báo cáo ra nhìn một đoạn đã được cắt nối biên tập. Chỉ thấy Bạch Thiên Độ cùng cộng tác xuất hiện trong sân thi đấu, Bạch Thiên Độ đi lên liền nói: Tức thời này, bề ngoài nhìn rất giống một tia chớp, có phải rất ngẫu hay không? Ngẫu đến lóa mắt luôn đó! Quả thực là kỹ xảo phong cách số một làm ra vẻ để của gái, các bạn khán giả tuyệt đối đừng nên bỏ qua!”

“ ... ”

Victor tua video đến đoạn sau, Bạch Thiên Độ nhiều lần nhắc tới mô tả “tia chớp”, vừa nhìn là biết ăn theo độ hot “Tia chớp” của “Chiến thần”, vô tình hay cố ý hướng người xem nghĩ đến Tia chớp.

Mà bản thân cái kỹ xảo này, về cơ bản là phiên bản Tia chớp có độ mô phỏng cao. Bạch Thiên Độ lợi dụng động tác chạy xuất phát nhất định để tăng tốc, cuối cùng khi đạt đến tốc độ cực hạn, một đao giết chết “kẻ địch” diễn xuất cùng gã.

Bất luận là nhìn từ góc độ nào, đều là ăn cắp độ nổi tiếng của Chiến thần để quảng bá (1) video của mình.

Mấu chốt nhất chính là, gã căn bản không đạt được tốc độ bùng nổ của Chiến thần, chậm hơn gấp đôi, sau đó lại vô liêm sỉ nói đó là kỹ xảo gốc của mình?

Victor ngồi trên ghế làm việc, đã tức giận đến sắp nổ tung!

Nhưng còn quá sớm để cậu nổ tung.

Khi mở cuộc họp buổi chiều, đội ngũ marketing riêng của Bạch Thiên Độ đến công ty bọn họ để hợp tác hạng mục công việc.

Bạch Thiên Độ muốn được bọn họ đề cử, muốn lượng phát sóng của mình nhiều hơn một số không, sau đó thuê một đội ngũ quảng bá thành “Bảo vật trấn web”. Một bên tiếp tục thu hút fan cá nhân của gã, mở rộng video của gã, một bên có thể bắn phát súng đầu tiên trên trang web nguyên sang, trực tiếp tạo thành tên tuổi trong giới sáng tác.

Trên bản kế hoạch đề xuất đó, đã trình bày chi tiết làm thế nào để thực hiện mảnh lời.

Quảng bá cơ bản là như vậy: “Bước đầu tiên, thuê thủy quân nhắc tới Tia chớp của tuyển thủ Odin, dẫn dắt dân mạng kết hợp hai cái lại với nhau”

“Nhóm thủy quân thứ hai chỉ trích Bạch Thiên Độ có hiềm nghi ‘Tham khảo để bắt chước’, đồng thời thả ra kết quả phân tích số liệu ‘Tức thời’, trọng điểm nổi bật: Hiệu dụng của kỹ xảo có thể đạt hơn 90% Tia chớp. Song phương tiến hành khẩu chiến kéo dài hai ngày để thực hiện quảng bá, trong lúc đó cần mua một vài tài khoản V (2) để phát tán chuyển tiếp”

“Sau khi độ hot đạt tới 80% mong đợi, nhóm thủy quân thứ ba đuổi tới tẩy trắng, đồng thời chuyên gia bình luận viên XX của chúng ta sẽ ra trận làm sáng tỏ. Nhóm thủy quân thứ hai lập tức xin lỗi xóa bài viết, rửa sạch toàn bộ mối liên hệ giữa ‘Tức thời’ và ‘Tia chớp’”

Còn có cái này: “Mười một loại biện pháp liên quan đối phó với sự phản ứng của bản thân Odin”

Victor: “...”

Victor không còn muốn nổ tung nữa, cậu muốn làm cho Bạch Thiên Độ ngay tại chỗ nổ tung! Lập tức! Ngay lập tức!

Nhưng mà đây là một xã hội tư bản, đội ngũ marketing của Bạch Thiên Độ cho biết bọn họ đang tập trung vào chuẩn bị tài chính trước. Những người tham dự cuộc họp lập tức trở nên im lặng chăm chú suy nghĩ.

Người phụ trách của đội ngũ kia vừa đi, nhóm sáng lập công ty liền ngồi cùng một chỗ thương lượng việc này.

Victor là người quyết sách cuối cùng, cậu định bày tỏ thái độ sau cùng, lại nghe thấy mấy người còn lại thảo luận với nhau.

Công ty vừa mới thành lập, trang web còn đang bị vây trong giai đoạn thiếu hụt khách hàng. Toàn bộ tiền vốn đều dùng để mở rộng nắm bắt thị trường. Thời điểm như thế này, sự nổi tiếng, tài chính cùng kế hoạch marketing của riêng Bạch Thiên Độ, đều là những tài nguyên bọn họ đang cần gấp.

Bản thân hành động sao chép Tia chớp của Chiến thần, ngược lại không nằm trong phạm vi suy xét của họ.

Victor càng nghe, nhúu mày càng chặt.

Có người nhìn ra được cậu không hài lòng, nói: “Đây là chuyện tốt một hòn đá trúng hai con chim, đôi bên cùng có lợi mà”

Victor nói: “Không, đây thì không phải. Đây là lấy uy tín của công ty để mua tiền tài, mấy người cảm thấy rất có lời?”

Đối phương cười khỏ nói: “Chúng tôi thiếu tiền, có tiền thì mới có thể mở rộng, mở rộng được thì mới xem như là một công ty khỏe mạnh, sau đó mới có thể giữ được chữ tín”

Victor nghiêm túc nói: “Tôi trước nay chưa từng hoài nghi, chúng ta có thể thành công làm công ty vững mạnh hoạt động đi lên, rồi ra thị trường, tiếp đó từng bước làm cho nó lớn mạnh, trở thành kẻ mạnh đứng sừng sững trên thế giới —đến lúc đó chuyện này chính là vết nhơ cả đời của chúng ta. Sau này có cho anh một trăm triệu, hai trăm triệu, năm tỷ đều không thể cứu chuộc lại hiện tại chúng ta dễ dàng bán đi lòng tín nghĩa và danh dự”

“...Có lòng tin, có ước mơ là một chuyện tốt” Có người nói, “Nhưng có tiền cũng là chuyện tốt. Chờ công ty chúng ta thật sự lớn mạnh hơn, có rất nhiều biện pháp để che đậy quá khứ của nó”

Victor nghĩ: Không, đến lúc đó sẽ không còn ai muốn che giấu nữa!

Một người đói bụng vì một chiếc bánh mì mà bán đi một chút xíu lương tâm, sau đó lương tâm của hắn giảm bớt, cho nên hắn càng thêm sẵn lòng bán đi thêm chút nữa để mua một bộ quần áo. Tiếp đó là mua nhà ở, xe sang, mua tất cả những gì có thể mua. Cho đến khi trong tâm hắn không còn gì, hắn làm sao có khả năng táng gia bại sản để mà mua lại lương tâm chứ? Hắn đã không còn lương tâm, đã không còn biết xấu hổ rồi!

Chú thích:

(1) Nguyên văn sao tác “ ”: một hình thức tuyên truyền kiểu mới không chính quy, giống như đặt các đài phát thanh, treo poster lớn trên đường phố náo nhiệt. Sao tác là một loại kỹ xảo thương mại không ngừng đổi mới, mục đích cơ bản là độ nổi tiếng cùng sự chú ý của đại chúng, mục đích cuối cùng là tiếng tăm và tiền tài (baike)

(2) Nguyên văn Đại V “ V”: chỉ những blog của “Nhân vật công chúng” hoạt động mạnh, có nhóm fan lớn, thường có 500 nghìn fan trở lên. “V” là chỉ tài khoản khách quý, phía trước tên của tài khoản có một chữ V, là tên tài khoản cao cấp đã được chứng thực, sau đó liền thành cách gọi. Nhiều đại V là của các học giả nổi tiếng và danh nhân, vì lẽ đó tài khoản blog có rất nhiều fan theo dõi

42. Chương 42: Thi Đấu Cá Nhân – Quỷ Thuật Pháp Sư

Trong lòng Victor càng phần nộ, thì ngoài mặt ngược lại càng bình tĩnh.

Đang ngồi ở đây đều là những người trẻ tuổi ôm ấp hoài bão giống cậu, chất vấn có khi sẽ chỉ động chạm đến ngạo khí của họ, càng làm cho việc giao tiếp trở nên khó khăn hơn.

Victor đặt bản kế hoạch xuống, mở màn hình, phóng to logo của công ty, sau đó nói: “Có ai còn nhớ ước nguyện ban đầu của chúng ta khi thiết kế nó không? Điều chúng ta nghĩ tới lúc đầu không phải là bảo vệ quyền lợi cơ bản của người sáng tác, vì mục tiêu này nên chúng ta mới cần làm lớn, mới cần càng nhiều tiền hơn không phải sao? Giờ chúng ta bỏ gốc lấy ngọn, bắt đầu vì tiền mà bán đi mục tiêu cuối cùng của mình ư?”

Có vài người cúi đầu, có vài người còn đang trầm tư.

Có người nói: “Victor, tôi hiểu tâm trạng vừa muốn làm lớn, lại muốn làm tốt, muốn sản phẩm của chúng ta vừa đắt khách lại được hoan nghênh của cậu. Thế nhưng hiện tại chúng ta cần phải chọn giữa lấy hay bỏ...”

Victor hỏi lại: “Tôi chọn danh tiếng, anh muốn nói đây là quyết sách sai lầm?”

Đến lúc này, khí thế của cậu đã bao trùm lấy tất cả mọi người trên bàn.

Đại đa số người ý thức được cậu là người sáng lập có cổ phần lớn nhất, là thành viên hội đồng quản trị kiêm tổng giám đốc có quyền phát ngôn mạnh nhất, lựa chọn chấm dứt cuộc tranh luận này.

Đối mặt với một vài người còn đang suy nghĩ, Victor lại hạ giọng, nói: “Đương nhiên, tôi không chỉ trích sách lược muốn giành lấy được nhiều tài nguyên hơn của mọi người, chỉ là cái này không phù hợp với phương hướng phát triển của công ty. Tôi tôn trọng ý kiến của mọi người, cũng sẽ không lập tức phủ quyết phương án hợp tác của Bạch Thiên Độ, thế nhưng mọi người nhất định phải đưa ra những đánh giá xa hơn nữa, mới có thể thuyết phục được tôi”

Thời điểm đi ra từ phòng họp, có người chủ động mở cửa cho Victor.

Đây là lần đầu tiên Victor ở trong cuộc họp lực áp quần hùng (1), bày ra quyền lên tiếng nói một thì không có hai của bản thân, điều này làm cho không ít người ý thức được rằng: Victor đã không còn là học bá làm công tác sinh viên, phải hô hào mới tổ chức được đội ngũ. Bọn họ cũng không còn là quần thể nhỏ vô quy tắc vô kỷ luật chỉ dựa vào một lòng nhiệt huyết gây dựng sự nghiệp. Bọn họ nhất định phải có quy tắc, có tầng lớp, hơn nữa ngày càng làm cho quy tắc và tầng lớp này thêm kiên cố, khó có thể lưu thông.

Chuyện này một cách tự nhiên, mà bất di bất dịch.

Khi Victor trở lại phòng làm việc, nhấn chuông gọi thư ký của mình, sau đó viết hai cái tên cho cô: “Tra xem tình hình tài vụ tháng này của họ, đặc biệt là ghi chép của những người qua lại với đội của Bạch Thiên Độ”

Thư ký hỏi: “Là thông qua con đường của công ty hay là tìm thám tử tư ạ?”

Victor nói: “Tôi cảm thấy cô rất thông minh, cho nên cô có thể tự quyết định”

Thư ký thực ra vừa nghĩ đến tác phong ngay thẳng của Victor, liền biết cậu đang khảo nghiệm hai phương diện năng lực và phẩm hạnh của mình. Đồng thời cũng vì một câu khen ngợi của cậu mà cảm thấy nhận được khích lệ lớn lao, cẩn thận cất tờ giấy này đi.

Sau đó, Victor dự định mở video kia của Bạch Thiên Độ, tự mình xem lại từ đầu tới cuối. Việc này không thích hợp làm ở văn phòng lắm cho nên cậu đi đến phòng nghỉ.

Thế rồi cộng sự vừa rồi tranh luận nhiều nhất với cậu trong phòng họp vừa vẫn đang hút thuốc ở bên trong.

Victor ngồi bên cạnh hần, hai người trò chuyện đôi câu.

Người nọ nói: “Haizz, vừa rồi xúc động quá, anh xin lỗi, Victor”

Victor: “Em có thể hiểu được”

Trong tình huống như vậy, “Có thể hiểu được” gần như có nghĩa là: Lần này em đã biết, lần sau anh đừng phạm phải nữa.

Người nọ hít một hơi thật sâu (thế giới ảo, thuốc lá không có ảnh hưởng độc hại). Hần ở trường quen biết Victor đã lâu, đây là lần đầu tiên cảm nhận được áp lực đến từ đàn em thân thiết, chính trực, dịu dàng này, thậm chí còn khiến hần cảm thấy thấp thỏm.

Victor nhìn ra được hần không yên, nói: “Còn thuốc không?”

Đối phương rút một điếu khác ra, Victor nhận lấy, kẹp giữa hai ngón tay, nhẹ nhàng chậm rãi hít một hơi.

Hình ảnh đó trong nháy mắt, tưởng chừng lật đổ toàn bộ hình tượng không đủ trưởng thành của cậu, một lần nữa hợp lại thành một Victor mới, khắc sâu vào ấn tượng của người ngoài đối với cậu.

Victor chỉ hít một hơi, liền bỏ điều thuốc xuống, mỉm cười, một lời cũng không nói.

Mười phút sau.

Victor súc miệng hai lần, kỳ thực cậu rất ghét vị thuốc lá.

Cậu xem video của Bạch Thiên Độ, còn nặc danh đăng ký một nick nhỏ, đăng vài bình luận phê phán gã sao chép.

Những vẫn tức giận lắm lắm! Không có con đường của công ty, Bạch Thiên Độ vẫn sẽ thuê thuỷ quân tiếp tục quảng bá thôi!

Mặt Victor đen kịt cả lại, trong lòng cũng đang hắc hoá nghĩ: Tên Bạch Thiên Độ này vậy mà dám chia rẽ quan hệ nội bộ hài hoà của công ty mình. Để tránh cho lần sau xảy ra chuyện không vui tương tự, mình thân là tổng giám đốc, đương nhiên phải có trách nhiệm quét sạch nhân tố không hài hoà này! Ha ha, mua thuỷ quân nói xấu gã đến chết, hay là đi theo con đường pháp luật tố cáo gã, hoặc là dùng cả hai?

Cậu vừa nghĩ vừa mở hòm thư ra.

Cậu suy nghĩ hồi lâu, vẫn quyết định không nói chuyện này cho Tyler. Một là Tyler không hề có hứng thú đối với loại chuyện như vậy, hai là lúc này Tyler đang chuẩn bị đánh trận thi đấu thứ hai...Không thể vì một tên hề nhảy nhót mà làm phiền hấn được.

Victor tắt hòm thư đi, nâng cốc cà phê, vẻ mặt nghiêm túc nhìn cửa sổ sát đất, thầm nghĩ: Trời lạnh rồi, khiến Bạch Thiên Độ phá sản đến quần lót cũng không có mà mặc đi!!!

...

Chẳng mấy chốc Tyler sẽ đánh trận thi đấu thứ hai.

Thật ra trước trận đấu hấn luôn không chuẩn bị gì cả, trái lại suy xét một hồi về chuyện có liên quan tới Victor.

Bất luận là vết xe đổ của cha mẹ, hay là kiếp sống cô độc từng ấy năm, đều làm cho Tyler ôm ấp do dự cùng cảnh giác đối với tình cảm. Hấn vĩnh viễn không có khả năng nồng nhiệt giống như Victor.

Nhưng hấn cảm ghét sự lạnh lùng của mình, giống như hấn cảm ghét mình kế thừa một phần tính cách từ cha vậy.

Hấn sẵn lòng thử nghiệm một lối sống bất đồng, vì vậy hấn đã thử.

Thế nhưng!

Ngày hôm qua Victor không làm fanboy như mọi khi, không gửi tin nhắn, thậm chí cũng không có blog mới (hiển nhiên cậu đang phiền não chuyện của Bạch Thiên Độ).

Sau khi thổ lộ xong rồi thì còn lại loại thái độ này à?

Victor cậu mà như vậy thì rất dễ đánh mất nam thần của mình đó!

Cách thức mất hứng của Tyler, chính là khí tràng ngày càng lạnh hơn.

Thời điểm đứng trên sân, khán giả đều có một loại cảm giác: Bằng sơn thần công của Chiến thần có phải lại tăng thêm một tầng hay không?! Quả thật chính là đoá hoa trên núi cao (2) xa không thể với...

Đây là ván thứ nhất trận thứ hai của vòng bán kết, Sát thủ Odin đấu với Quỷ thuật pháp sư Phong Diệp.

Rất rõ ràng, chức nghiệp sát thủ trời sinh khắc chế chức nghiệp pháp sư.

Đối với ánh mắt so với trước kia càng thêm lạnh lùng của Tứ gia, lời tuyên ngôn mở đầu của Phong Diệp có vẻ thiếu tự tin.

Nhóm bình luận viên cũng không e dè mà nói: “Trận này Phong Diệp rất khó đánh rồi. Bản thân Quỷ thuật pháp sư da mỏng máu ít, đặc điểm lớn nhất là kỹ năng rất linh hoạt, kiểm soát chiến trường, truyền thống, quay ngược thời gian, cơ bản đều thuộc phạm trù của Quỷ thuật”

“Như vậy vấn đề lớn nhất bây giờ là: Một pháp sư linh hoạt, có thể linh hoạt bằng sát thủ không? Cho dù có, thì có thể linh hoạt bằng Chiến thần Odin không?”

“Nếu không thể phát huy được ưu thế, máu ít lại là nhược điểm bị khắc chế gắt gao, Phong Diệp phải làm thế nào để kết thúc trận đấu này đây?”

“Cơ hội vẫn có, Phong Diệp là loại hình tuyển thủ phát huy tương đối linh hoạt, phóng túng hay mềm yếu cơ bản là dựa vào trạng thái của hắn, cho nên chúng ta hãy cùng chờ mong hắn đột phá đi”

Ván thi đấu thứ nhất, bản đồ ngẫu nhiên: Rừng rậm Nguyệt Thần.

Thật trùng hợp, đây là bản đồ Tyler đã từng đánh qua khi thi đấu đồng đội.

Bản đồ rừng rậm, cây cối cao lớn rậm rạp, thích hợp mai phục. Trong bản đồ có nhiều loại động vật, trong

đó rắn độc sẽ chủ động tấn công, khỉ linh tinh là quái vật trung lập.

Bản đồ này vừa ra, không ít fan đã nghĩ đến Tyler từng ở trong này, treo ngược phục sát một kẻ địch. Cảnh tượng lúc ấy mạo hiểm kích thích, quả thật đến nay vẫn rành rành trước mắt.

Khi khán giả đang phát ra tiếng nghị luận như thủy triều, hai tuyển thủ đã tiến vào sân.

Bình luận viên thì lại đang bóp cổ tay nói: “Ôi, đây đúng là thiên thời địa lợi nhân hoà...”

“Lần này đúng là khó cho Phong Diệp rồi. Nhìn vào thông tin kỹ năng từ trước của hắn thì, đại khái chỉ có một thuật sương mù có thể nhắm vào Sát thủ, thế nhưng Sát thủ này cố tình lại là Tứ gia. Tứ gia chính là ở bản đồ này, bên trong sương mù, đại khai sát giới”

Về mặt của Phong Diệp cũng cứng lại, hắn là kiểu Quỷ thuật pháp sư so đấu phản ứng, tốc độ kỹ năng. Thời điểm đánh với Sát thủ, đòi hỏi chính là trong nháy mắt cướp được quyền chủ động, cướp được, hắn sẽ dùng phép thuật khống chế DPS; không cướp được, hắn sẽ mở phép thuật truyền tống chạy thoát thân...

Quỷ thuật pháp sư chính là chức nghiệp làm người ta ghét như vậy đó.

Càng làm người ta ghét hơn là, bọn họ có thể sử dụng càng nhiều, nhiều phép thuật hơn nữa. Mỗi một trận thi đấu đều rất dễ dàng nhắm vào một tuyển thủ đặc biệt nào đó.

Hiện tại trong tay Phong Diệp cầm một con át chủ bài, là khả năng duy nhất khiến Tứ gia gặp phải nguy cơ.

Khi ba mươi giây đếm ngược kết thúc, nam bình luận viên bỗng nhiên ồ một tiếng: “Tăng tốc? Chiến thần hôm nay vừa bắt đầu đã Tăng tốc!”

“Ôi trời, cái tốc độ này! Trong mười giây là có thể đi tới vị trí của Quỷ thuật! Đây là đoạt thù lớn sao??”

Ngày hôm nay Tyler rõ ràng không chuẩn bị mở màn phục sát, mà dùng chiến thuật quen thuộc của sát thủ để đối phó pháp sư da mỏng!

Thời gian đếm ngược vừa kết thúc, hắn đột nhiên lao ra ngoài.

Người khác lúc đi ngang qua rừng rậm, ít nhiều gì đều cần giảm tốc độ. Nhưng hắn thì không, hắn quen thuộc rừng rậm, hoàn toàn là cấp bậc mộc tinh linh (phân loài tinh linh gần gũi với tự nhiên nhất), thời điểm cấp tốc tiến lên thậm chí còn nhanh hơn khi ở trên đất bằng!

Đạo bá vì để màn ảnh không bị cây cối ngăn trở, xoay chuyển ống kính đến mờ hơi đầy đầu, thế nhưng tốc

độ của Tyler từ đầu tới cuối không hề giảm, thậm chí còn nhanh hơn.

Khi hẳn tiếp cận đến Quỷ thuật pháp sư, rõ ràng cảm giác được gần đó có một trận pháp do Quỷ thuật bố trí.

Bởi vì ai cũng biết Sát thủ mở màn sẽ có lợi thế ẩn thân phục kích một lần, cho nên ai cũng sẽ chuẩn bị ít nhất hai kỹ năng bảo mệnh, một thăm dò ẩn hình, một nhanh chóng trốn thoát cận chiến.

Cho nên Quỷ thuật pháp sư Phong Diệp vẫn cẩn thận từng li từng tí một duy trì Con mắt huyền bí có thể thăm dò ẩn hình. Ba nhân cầu không ngừng bay ở trên không.

Đúng là nơm nớp lo sợ như đi trên băng mỏng, suy cho cùng hẳn đang đối mặt với Sát thủ cấp bậc phong thần mà.

Ngay sau đó, khi Phong Diệp thấy một bóng người đội mũ trùm xông tới trước mặt, không tránh không né lao thẳng về phía mình, đại não trong nháy mắt trống rỗng! Còn được gọi là, dọa ngốc!

—— Tứ gia! Chiến thần! Sao ngài không dựa theo kế hoạch vậy hả!

Chú thích:

(1) *Lực áp quần hùng “ ”: năng lực (vũ lực) áp chế tất cả mọi người trên sân, cũng có nghĩa là rất ưu tú.*

(2) *Nguyên văn Cao lĩnh chi hoa “ ”: ý nghĩa trên mặt chữ là đoá hoa trên dãy núi cao. Nếu là hoa trên núi cao, thì chỉ có thể đưa mắt mà nhìn. Vì lẽ đó nghĩa rộng là nhân vật hoặc sự vật đẹp thì khó có thể tiếp cận. Là chỉ một vẻ đẹp cao quý, cảm giác không cách nào chạm vào được, cách cuộc sống hiện thực quá xa.*

43. Chương 43: Thi Đấu Cá Nhân – Quỷ Thuật Pháp Sư 2

Trong khoảnh khắc bị hoảng sợ đó, Quỷ thuật pháp sư đã phản xạ có điều kiện mở một phép thuật khiến chần cho mình —— đây cũng là kỹ năng khiến chần duy nhất của Quỷ thuật.

Ngay lúc nhìn thấy Tyler, hẳn đã chớp mắt một lần, bất ngờ phát hiện Tyler đã gần trong gang tấc.

Lưỡi nhọn của chủy thủ kia đã từ trên trời giáng xuống, tập kích về giữa hai mắt hẳn.

Cũng chỉ có bình luận viên vẫn theo sát màn ảnh của Tyler là có thể đuổi kịp để nói: “Gần trong gang

tắc! Chiến thần trực tiếp nắm ngược chủ thủ, gần như tuyệt đại đa số sát thương DPS đều đến từ đó —— chủ thủ đâm thẳng so với tất cả công kích càng nhanh, càng ác liệt hơn!”

Lời còn chưa dứt, tiếng vang leng keng liên miên không ngừng, như chuông gió lay động trong cuồng phong, tràn ngập cảm giác nguy hiểm cấp bách.

Khiên chắn của Quỷ thuật pháp sư đã bị phá!

Từ khi Phong Diệp bắt đầu tham gia giải đấu chuyên nghiệp tới giờ, chưa từng gặp qua đối thủ Sát thủ nào mà đơn giản đến trực tiếp như vậy. Cũng chưa từng gặp qua tuyển thủ nào chỉ với một đòn combo đầu tiên đã có thể đập vỡ khiên chắn! Quá dữ, ngoại trừ hai chữ “hung tàn” ra, không còn lời nào có thể hình dung được cảm thụ của hắn giờ phút này.

Thế nhưng chỉ ít, khiên chắn đã tranh thủ 0.5 giây quý giá cho hắn.

Vì sao 0.5 giây lại quan trọng đến vậy?

Bởi vì tất cả phép thuật, khi phóng thích đều được tạo thành do ba yếu tố ngâm xướng (1), động tác tay, vật liệu thi triển pháp thuật. Trong đó ngâm xướng là quan trọng nhất. Mỗi khoảng 0.5 giây thì được gọi là một “đoạn ngắn” ngâm xướng, tất cả phép thuật đều do ít nhất một đoạn ngắn tạo thành ngâm xướng. Trong đó, chỉ cần một đoạn ngắn là có thể phóng thích phép thuật, được gọi là “Phép thuật tức thời”.

Phép biến hình!

Phép biến hình chính là phép thuật tức thời điển hình. Nó chỉ cần 0.5 giây ngâm xướng thủ thế để phóng thích, ngay cả cự ly của tuyển thủ cận chiến cũng không ngắn như vậy.

Cho nên sau khi mở khiên chắn, con át chủ bài Phong Diệp cầm trong tay chính là Phép biến hình!

Theo vầng sáng phép thuật chợt loé rồi biến mất, khoảnh khắc đó trong mắt Phong Diệp, Tyler dường như đang thực hiện pha quay chậm ——

Đó là bởi vì hắn quá mức căng thẳng, quá mức vội vàng mà sinh ra ảo giác.

Tất cả nhưng thứ này vẫn nhanh như cũ, vụt lướt qua trong nháy mắt.

Bóng dáng Tyler, trong tích tắc vầng sáng kia loé lên, đã trốn vào trong cái bóng!

Ngoài sân thi đấu, bình luận viên hét lớn một tiếng: “Ăn thân!”

“Nháy mắt ẩn thân! Xảy ra chuyện gì! Dao của Chiến thần đã đến đỉnh đầu Phong Diệp, vì sao bỗng nhiên lại ẩn thân?!”

Bởi vì tất cả mọi chuyện diễn ra quá nhanh, động tác của hai tuyển thủ đều thực hiện trong nháy mắt.

Trong 0.5 giây Phép biến hình, Tyler trực tiếp ẩn thân, rời khỏi tầm nhìn của Phong Diệp, khiến Phép biến hình này của Phong Diệp mất đi mục tiêu, không thể phóng thích.

Phong Diệp không dùng phép thuật, bình luận viên căn bản không biết giữa hai tuyển thủ phát sinh chuyện gì, vì sao Chiến thần bỗng nhiên lại ẩn thân.

Ngay khi bình luận viên vội vã xem cảnh quay lại, làm rõ chuyện gì xảy ra, sau lưng Phong Diệp đã nổi lên một tầng mồ hôi lạnh: Phản ứng này, tốc độ này, quá nhanh, quá đáng sợ! Ngâm xương Phép biến hình chỉ có 0.5 giây, thế mà hắn có thể trong nháy mắt đó nhận ra phép thuật này, sau đó lập tức ẩn thân? Mà ẩn thân của hắn là loại kỹ xảo gì mà có thể nhanh đến vậy, mau lẹ đến vậy, đây tuyệt đối không phải là kỹ năng của hệ thống!

Nguy hiểm quá, là một pháp sư, bị một sát thủ có phản ứng cực nhanh, tốc độ cực cao, combo lại tàn nhẫn nhìn chòng chọc. Nếu không phải có Phép biến hình có tính định hướng ép đối phương lùi lại thì giờ này hắn cũng đã chết rồi!

Phong Diệp không chút do dự, lập tức dùng một Phép truyền tống, rời khỏi vị trí ban nãy.

Sau khi Tyler ẩn thân, kỳ thực không hề rời đi mà đứng tại chỗ nhìn, sau đó lảng lảng vòng ra sau lưng Phong Diệp.

Hành động này của hắn trong mắt người ngoài từ trước tới nay là táo bạo đến cực điểm: Hắn thường ẩn thân kẻ sát đối thủ, chờ đợi thời cơ. Vậy còn chưa tính, hắn đánh thi đấu đồng đội cũng dám đuổi theo đội ngũ người ta để tìm cơ hội. Còn có một lần, hắn trực tiếp kẻ sát ở cửa điểm hồi sinh, ngay cả ẩn thân cũng không thêm ẩn.

Trong mắt người khác thì chuyện này quả thật kích thích có một không hai, còn mang theo sắc thái khiêu khích.

Nhưng với người trong nghề thi đấu chuyên nghiệp mà nói, đây là dự đoán về thể cục, về tâm lý của đối thủ đạt tới đỉnh cao. Chiến thần quả là như có thuật đọc tâm vậy.

Bởi vì hắn chưa bao giờ dự đoán sai!

Giờ phút này nam bình luận viên lại nói: “Ôi trời, Phong Diệp bắt cần quá!”

“Không thể nói là bất cần, chỉ có thể nói là thờ phào nhẽ nhõm sau khi thoát khỏi nguy hiểm, hấn lại bắt đầu chuẩn bị phép thuật thăm dò ẩn hình...”

“Đáng tiếc đã quá muộn!”

Quá muộn, ngay khi Phong Diệp một lần nữa triệu hồi Con mắt huyền bí, hấn mới phát hiện bóng dáng Tyler cũng đã là quá muộn.

Ngay trong 0.5 giây ngâm xương đó, Tyler lần thứ hai bắt lấy cơ hội. Đoản kiếm cùng chủ thủ chậm rãi đuổi ra từ phía sau lưng, đan chéo trước cổ Phong Diệp.

Sát cơ nổi lên!

“Tấn công nhược điểm! Chỗ yếu hại trí mạng! Lại là bốn lần bạo kích, Chiến thần phục sát không ai có thể trốn thoát!”

Thanh máu của Phong Diệp đã rơi xuống điểm máu chết.

Quy thuật pháp sư thậm chí còn không biết vị trí của kẻ địch, thế nhưng có kinh nghiệm quyết đấu từ trăm trận thi đấu cá nhân, làm hấn theo bản năng sử dụng kỹ năng.

Bình luận viên: “Quay ngược thời gian!! Phong Diệp quyết đoán dùng đại chiêu, trở lại trạng thái năm giây trước!”

Năm giây trước, Phong Diệp còn đang ở vị trí lúc trước, đầy máu, hơn nữa còn nắm giữ một phép thuật tức thời có tính định hướng ——

Phép biến hình!

Giờ phút này hai người cách xa nhau hơn mười mét, ai cũng không thể đuổi kịp để ngăn cản Phong Diệp.

Phép biến hình nhảy mất phát huy tác dụng, cơ thể Tyler bị ngẫu nhiên biến thành một con bò câu trắng.

Trong thi đấu cá nhân, bởi vì không có đồng đội hỗ trợ giải trừ Phép biến hình cho nên hiệu quả của Phép biến hình vì sự cân bằng của hệ thống mà bị áp chế rất nhiều: Thời gian biến hình ba giây, không thể tấn công nhưng có thể di chuyển! Thời điểm hứng chịu công kích, Phép biến hình cũng sẽ lập tức mất đi hiệu quả.

Nhưng dù vậy, trong cuộc chiến thần tốc một chọi một, thời gian ba giây đủ để đảo điên toàn bộ tình thế rồi.

Bởi vì ba giây chính là ba đoạn ngâm xương ngắn. Rất nhiều phép thuật sát thương cực mạnh chính là bốn đến sáu đoạn ngâm xương, mà mấy phép thuật đó đối với một sát thủ yếu ớt mà nói tương đương với trí mạng!

Nữ bình luận viên: “OMG, là Phép biến hình! Vừa rồi Phong Diệp quyết đoán sử dụng là Phép biến hình, chẳng trách Tứ gia không chút do dự ẩn thân trốn đi!”

Nam bình luận viên: “Thảo nào Tứ gia lại trốn, Phép biến hình là kỹ năng khổng chế duy nhất hần cam chịu trong thi đấu đồng đội. Trừ kỹ năng này ra, bước chân giết chóc của hần chưa từng dừng lại! Lần này hần phải ——“

Lời còn chưa nói hết, nam bình luận viên bỗng nhiên cảm thấy có bàn tay vỗ bốp cái lên mặt mình.

Bởi vì thời gian Tyler bị phép thuật biến thành bồ câu trắng, tổng cộng chưa đến một giây.

Thình lình, Tyler biến trở lại.

Nam bình luận viên nghẹn họng trân trối: “Có chuyện gì vậy?! Phong Diệp căn bản còn chưa kịp chạm vào hần một cái mà?!”

Ánh mắt của nữ bình luận viên tốt hơn một chút, nói: “Tứ gia nhận phải sát thương rất nhỏ có thể xem nhẹ, chỉ có hai điểm sát thương ——ô trời, là sát thương từ quái trung lập!”

“Tứ gia trước khi biến hình đã dùng một chiếc phi tiêu ném trúng một con khỉ con??? Con khỉ ném hòn đá liền phá giải Phép biến hình của hần?!”

“Cái gì! Còn có thể làm như vậy sao ——!!!”

Đúng là có thể làm như vậy đó, chỉ cần nhận phải sát thương, Phép biến hình sẽ bị giải trừ, mặc kệ là sát thương đến từ tuyển thủ hay là quái trung lập.

Tất cả mọi người: Trợn mắt há hốc mồm.jpg

Quyển thuật pháp sư đang ngâm xương Thuật bọc phá, chuẩn bị một lần đánh rớt thanh máu của Sát thủ xuống điểm máu chết. Phép thuật này có vốn vền 2.5 giây ngâm xương, sát thương vô cùng khả quan, cũng chỉ dưới tình huống khổng chế được đối phương hần mới dám bắt đầu dùng nó.

Nhưng mà, hần ngâm xương ngâm xương, chợt phát hiện Tứ gia đã biến trở lại!

—— hần đã nhịn đại chiêu tấn công cả tháng trời, chờ khi đối mặt với Tứ gia hãy còn trong trạng thái biến

thân sẽ bất ngờ tấn công, vậy mà lại bị một con khỉ phá giải???

Phong Diệp: “...” WTF chờ đã?! Ba ơi cứu con!

Sau đó mọi người chỉ thấy Tyler đan chéo hai thanh vũ khí, vẽ ra một tia sáng quen thuộc, xinh đẹp đến cực điểm.

Bình luận viên kích động kêu: “Tia chớp đột tiến! Tứ gia căn bản không cho bất cứ một cơ hội nào để phản ứng!”

“Phong Diệp có còn con bài chưa lật nào không! Có hay không?!”

Nếu Phong Diệp có thể nghe thấy lời bình luận viên, giờ phút này trong lòng sẽ nghĩ: Khiên bị phá, truyền tống không còn, Phép biến hình cũng không, Quay ngược thời gian cũng dùng rồi! Anh cmn còn có át chủ bài à!

Nội tâm Quỷ thuật pháp sư thực sự như sông lớn tuyệt vọng lao nhanh. Hắn vừa thấy mình đang CD nhiều kỹ năng như vậy, là đã biết không còn cách nào khác, đơn giản tiếp tục ngâm xương Thuật bộc phá.

Chết cũng phải chết có tôn nghiêm...

Trong nháy mắt Tia chớp của Tyler đột tiến tới, đã đánh rớt một phần HP của Quỷ thuật pháp sư, tiếp đó nhẹ nhàng thêm hai combo ở sau lưng hắn.

Khi HP của Quỷ thuật còn lại 10%, Tyler tính toán thời gian: Hình như ván thi đấu này còn chưa tới hai mươi giây.

Như vậy là không tốt, trên sân đấu thời đại tinh tế, phải cho đối thủ một chút thể diện —— đây là điều mà huấn luyện viên Thất Sát Tiên Thăng đã nói với hắn.

Tyler vừa nghĩ, liền nhường Quỷ thuật.

Bình luận viên: “Phong Diệp đã cast xong Thuật bộc phá rồi???”

“Tình huống gì thế này, như đang trên người vậy? Kỹ năng 2.5 giây lâu như vậy, Tứ gia có thể để hắn cast xong sao?”

“Thật sự là để cast xong rồi! Tứ gia đã trúng một đòn, tổn thất 15% HP!”

Khi Phong Diệp nhìn Thuật bộc phá được phóng ra, đồng thời thấy ánh sáng phép thuật đỏ rực, hấn quả thực xúc động vô cùng!

Sau đó hấn liền hoá thành tia sáng trắng bay đi.

Phong Diệp: Ngâm cười chín suối.gif (2)

Ván thi đấu này diễn ra tổng cộng: 20.11 giây.

Nhìn thấy thời gian này, bình luận viên không hiểu vì sao trong lòng mơ hồ có phần cổ quái.

Nhưng hấn vẫn làm hết phận sự nói: “Vâng, như vậy ván thi đấu này lấy Chiến thần chiến thắng mà kết thúc”

Nữ bình luận viên: “Không thể không nói, Chiến thần đúng là Chiến thần. Bất luận là thủ pháp hay ý thức, thậm chí là phương thức phá giải phép thuật đối phương của hấn, đều khiến tôi rất giật mình!”

Nam bình luận viên: “Đúng vậy đúng vậy, một màn vừa rồi có thể nói là tác phẩm của thần, tuyệt không nói quá! Lần đầu tiên Phép biến hình còn chưa cast xong, Tứ gia trong nửa giây đã trực tiếp ẩn thân trốn thoát. Lần thứ hai Phép biến hình vất vả mới cast xong, Tứ gia trước khi biến thân nhẹ nhàng đánh quái nhỏ một cái, dùng quái phá giải trạng thái biến hình của mình...”

Hai bình luận viên: “Chắc chắc...”

Trên màn hình chung: “Ái chà chà, chồng tui vừa có thực lực lại có trí tuệ! Còn có đủ cả khuôn mặt đẹp và khí tràng!”

“Nói nhỏ mấy người nghe này, con khỉ kia là tui sinh cho Chiến thần đó!”

Chú thích:

(1) Ngâm xướng “ ”: nghĩa gốc của nó là ngâm vịnh ca hát, trong game thì dùng để chỉ quá trình cast skill

(2) Nguyên văn “ . gif”

44. Chương 44: Thi Đấu Cá Nhân – Quỷ Thuật Pháp Sư 3

Nghỉ ngơi trong thời gian ngắn, ván thứ hai lập tức bắt đầu.

Bản đồ ngẫu nhiên lần này: Kính thành trên mặt nước.

Bản đồ này một lời khó nói hết. Cả bản đồ đều ở trên mặt nước bằng phẳng, ngay ở trung tâm có một toà kiến trúc được tạo thành hoàn toàn từ mặt gương.

Chỉ mới tưởng tượng thôi, đã biết bản đồ này đâu đâu cũng có mặt gương phản chiếu. Một người đi vào kính thành, mỗi phút sẽ bị phản chiếu lên tới hàng nghìn, hàng vạn cái bóng không những bản thân sờn gai ốc, mà cả đối thủ cũng rất hoảng sợ — muốn đánh, nhưng lại không biết cái nào là thật? Biết cái nào là thật, thì lại không biết đi đường nào để đến đó?

Trong bản đồ này, chỉ có một phương pháp duy nhất có thể phân biệt ảnh gương và người thật: Nhìn mặt nước lặn tẩn dưới chân, những chỗ sóng gợn không khớp với phía trên thì ở đó có mặt gương (1).

Nhưng mà, trên sân đấu căng thẳng thế này, phân tâm đi chú ý sóng nước dưới chân, chuyện này thực sự là một nhiệm vụ phi nhân loại, gần như không ai có thể làm được!

Cho nên dần dà, bản đồ này trở thành ác mộng của rất nhiều tuyển thủ. Mọi người thậm chí vì thế mà phát triển ra một quy tắc ngầm: Thời điểm ngẫu nhiên ra bản đồ này, đôi bên nhất trí, tuyệt đối không đi vào kính thành! Coi như là đánh trên bản đồ trống đi, đừng làm tổn thương nhau.

Các bình luận viên cũng biết quy tắc ngầm của bản đồ này, nói rằng: “Bản đồ này đúng là một lời khó nói hết”

Nữ bình luận viên: “Đúng vậy, bản đồ bình thường thời điểm đánh nhau kịch liệt sẽ là ‘Đối thủ như thế nào’ ‘Mình đánh ra làm sao’. Còn bản đồ này thời điểm đánh kịch liệt lại là ‘Tôi ở đâu’ ‘Hắn ở đâu’ ‘Sao tôi lại ở đây?’...”

Trên mặt nam bình luận viên mang biểu cảm “Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh”, nói: “Những bản đồ khác, bình luận viên nói ‘Tuyển thủ đã làm gì vậy’ ‘Mục đích của tuyển thủ là gì’. Còn bản đồ này, phần lớn thời gian tôi đều nói: Đúng đúng đúng hắn ở đằng đó, không đúng hắn phải ở đằng kia, cái kia là thật cái này là giả, tốt quá các tuyển thủ cuối cùng cũng tìm được đối phương rồi...”

Lúc thời gian đếm ngược, trong lòng Quỷ thuật pháp sư cũng đang suy nghĩ: Mình có nên vào kính thành hay không?

Hắn cũng thuộc loại tuyển thủ khi căng thẳng là hoàn toàn không phân biệt nổi người thật và ảnh gương. Vừa nghĩ tới cái kính thành kia là đầu đau chân đau chỗ nào cũng đau, trong lòng rất là dứt khoát quyết định không vào.

—— Bản đồ này liếc một cái là thấy rõ mồn một, mình còn sầu Phép biến hình không phóng thích tới được đối thủ sao?

Trong lòng Phong Diệp đắc ý xong, chờ thời gian đếm ngược kết thúc, lập tức dùng một Phép biến hình lên người Sát thủ đối diện.

Trong 0.5 giây mở màn, dưới tình huống không có vật che chắn, không có quái trung lập, Phép biến hình hoàn toàn chính là kỹ năng khó giải mang tính chiến lược.

Hắn thật sự không tin trên thế giới này có Sát thủ nào trúng một phát Phép biến hình rồi một phát Thuật bộc phá mà lại không bị tiêu diệt. Nếu có, vậy thì Quay ngược thời gian, lại thêm một phát biến hình bộc phá!

Mà vào lúc này, trong lòng Tyler lại nghĩ: Hai mươi giây, khó mà kịp được.

Bậc thầy sát thủ cảm thấy hai mươi giây rất phiền phức, tâm tình càng kém, dùng vẻ mặt mắt cá chết lâu rồi không thấy chờ thời gian đếm ngược kết thúc.

Sau đó khi đếm ngược vừa kết thúc, hắn lập tức dùng hai Tia chớp chạy đi, gần như chỉ trong tích tắc, đã đến trước mặt Phong Diệp!

Nam bình luận viên sợ tới mức nói: “Ôi trời ơi, rốt cuộc là thù oán gì, Phong Diệp có phải đã đắc tội Tứ gia ở đâu đó rồi không?!!”

Cũng chính là vào lúc này, Phép biến hình Phong Diệp cầm trong tay rốt cuộc cũng phóng ——

Không phóng ra.

Bóng dáng Tứ gia trong nháy mắt lại biến mất.

Phong Diệp: “...”

Mặc dù biết phát Phép biến hình đầu tiên sẽ bị ẩn thân tránh đi, những vẫn ám ức muốn học máu.

Bình luận viên ngoài sân: “Ẩn thân! Kỹ năng trong nháy mắt ẩn thân trốn đi! Tốc độ phản ứng này của Tứ gia thật đáng kinh ngạc. Làm sao hắn có thể đoán được Phong Diệp cast kỹ năng nào chứ?”

“Tốc độ phản ứng này, hai lần đều trong 0.5 giây, cơ bản có thể khẳng định tuyệt đối không phải là ăn may! Hệ thần kinh của hắn thực sự được làm bằng photon đúng không?”

Lần trước Phong Diệp từng chịu thiệt, hẳn biết Chiến thần có thói quen —— sau khi ẩn thân sẽ im lặng chờ đợi, tìm cơ hội kế tiếp tiến hành phục kích.

Cho nên, lúc này hẳn không chạy! Mà đứng tại chỗ mở khiên chắn!

Tuy khiên chắn chẳng mấy chốc sẽ bị phá, thế nhưng chí ít có thể tranh thủ cho hẳn 0.5 giây, mà thời gian đó đủ để hẳn phóng thích Phép biến hình trong tay, thế là đủ rồi!

Tứ gia dùng mất ẩn thân rồi, làm sao mà trốn được Phép biến hình lần này đây?

Phong Diệp nghĩ: Tôi cmn chính là liều chết giữ Phép biến hình đó, anh sẽ chuẩn bị thế nào đây!

Tứ gia không chuẩn bị gì cả, sau khi hẳn ẩn thân cũng không im lặng mai phục mà là không nói một tiếng tấn công chính diện!

Ván trước, lúc Phong Diệp cho rằng hẳn ở trước mặt, hẳn lại lén lút mai phục ra đằng sau. Ván này, Phong Diệp cho rằng hẳn còn muốn mai phục, hẳn lại xông lên ngay trước mặt!

Keng keng hai tiếng, khiên chắn lại bị tập kích!

Tứ gia đột nhiên hiện thân ngay trước mặt, Phong Diệp một lần nữa sợ hết hồn.

—— Tứ gia! Chiến thần! Sao ngài lại đi nước cờ này hả!!!

Hai bình luận viên sắp cười đến chết: “Ha ha ha ha ha từ xưa tới nay chiến thuật đặc nhân tâm...Là tín nhiệm cơ bản nhất giữa người với người mà!”

“Con đường mà ta đi xa nhất cmn là chiến thuật của người...”

Mới vừa cười một tiếng, khiên chắn lập tức bị phá.

Nam bình luận viên: “Phép biến hình!”

Nữ bình luận viên: “Tia chớp! Tứ gia dùng Tia chớp tránh!”

Vầng sáng của Phép biến hình vừa lóe lên, Tyler lập tức dùng Tia chớp, nháy mắt lướt đến sau lưng Phong Diệp.

Phong Diệp mất đi mục tiêu, không thể phóng thích phép thuật!

Phép biến hình của Phong Diệp kẹt ở 0.1 giây cuối cùng, quả thực tức giận muốn học máu, lập tức quay đầu, đối mặt với Tyler vừa kết thúc Tia chớp ——

Nam bình luận viên: “Phép biến hình!”

Nữ bình luận viên: “Vẫn là Tia chớp!”

Nam bình luận viên: “Phong Diệp quay đầu lại...lần này cuối cùng cũng phải phóng thích ra!”

Nữ bình luận viên: “Vẫn là Tia chớp như cũ a a a a a ——“

Hai bình luận viên nhìn đến phát điên, nhưng mà lại không thể không bình luận, chỉ có thể nói như máy ghi âm: “Còn chưa xong! Phép biến hình thứ tư...vẫn không thể phóng ra!”

Liên tục bốn lần Phép biến hình 0.5 giây không thể cast xong, cũng chỉ khoảng ba giây mà thôi, tiết tấu vẫn như cũ nhanh đến người không kịp nhìn.

Nhưng kể tiếp lại càng nhanh hơn!

Phong Diệp không dùng động tác xoay người quay đầu lại. Vì đề phòng Tyler dùng Tia chớp hao tổn HP của mình, trực tiếp sử dụng phép thuật truyền tống, mỗi lần chỉ truyền tống khoảng một mét, vừa vặn thoát khỏi phạm vi tấn công cận thân!

Truyền tống của Quỷ thuật pháp sư là kỹ năng làm người ta ghét bỏ. Hắn có thể truyền tống tổng cộng ba mươi mét, khoảng cách càng xa ngâm xương càng lâu: Có thể ba giây truyền tống xong một lần sau đó CD kỹ năng, cũng có thể chia làm ba lần truyền tống mười mét, cũng có thể mỗi lần một mét. Truyền tống trên ba mươi lần, mỗi lần chỉ mất 0.5 giây...

Nam bình luận viên: “Phong Diệp bắt đầu đại pháp truyền tống cực hạn, OMG cách 0.5 giây sẽ có một lần truyền tống một mét! Tuy rằng khoảng cách ngắn, thế nhưng có thể liên tục di chuyển với tốc độ cao, đồng thời tránh cho bị Tia chớp đùng chết, không ngừng sửa đổi tầm nhìn của mình! Chỉ cần Tứ gia lọt vào tầm nhìn của hắn trong 0.5 giây thì hắn sẽ có cơ hội dùng Phép biến hình!”

Nam bình luận viên nói xong thật nhanh, Phong Diệp đã lấy tần suất mỗi giây hai lần thực hiện sáu, bảy lần truyền tống.

Khán giả chỉ thấy trên mặt nước “Lách tách bùm bụp” toàn bộ đều là điểm phát sáng. Thân ảnh Quỷ thuật pháp sư giống như hoa trời bay loạn (2), vầng sáng màu trắng của phép thuật truyền tống lưu lại tàn ảnh như gió. Một lần để lại bảy, tám tàn ảnh, mắt thường hoàn toàn không theo kịp tốc độ này!

Cầm của khán giả đã rơi xuống đất.

Nhưng trong nhiều tàn ảnh như vậy, còn có một thân ảnh màu đen, theo sát như hình với bóng ——

Sau khi đối thủ bắt đầu truyền tống, Tyler không dùng Tia chớp tiếp cận mà lấy kỹ xảo di chuyển đạt tới đỉnh cao, xoay quanh bóng dáng không ngừng lóe lên của Quỷ thuật pháp sư.

So với phép thuật, tốc độ di chuyển của hắn không nhanh hơn, nhưng hắn một chút cũng không rơi xuống thế hạ phong. Đường như mỗi một lần mũi chân điểm nhẹ xoay tròn, đều đúng lúc vờn quanh kẻ địch, một lần nữa đi tới sau lưng đối phương.

Nữ bình luận viên: “A a a a nhịp chân này của Tứ gia là cái gì vậy?!!! Hắn cũng truyền tống? Hắn vậy mà cũng truyền tống 0.5 giây một lần? Đây là kỹ xảo! Nhất định là kỹ xảo!”

Nam bình luận viên: “Vòng ra sau lưng! 80% thời gian Chiến thần đều không xuất hiện trong tầm nhìn của Phong Diệp! Phong Diệp không tìm được cơ hội sử dụng phép thuật! Song phương giằng co!” (Bắt luận đối thủ thay đổi phương hướng ra sao, Sát thủ từ đầu đến cuối vẫn ở sau lưng, nằm ngoài tầm nhìn của đối thủ, hành động này gọi là “Vòng ra sau lưng (3)”, cũng có lúc gọi là “Dán sau lưng (4)”)

Trên thực tế, bắt luận là bình luận viên hay khán giả, đến lúc này, đã hoàn toàn không theo kịp tốc độ chuyển hướng, di chuyển của hai tuyến thủ!

Toàn bộ phía trên bản đồ là chiến trường chân thực, phía dưới là hình ảnh bị mặt nước phản chiếu, giờ phút này trên dưới đều là tàn ảnh như mộng ảo tung bay.

Cùng với việc Phong Diệp truyền tống khoảng cách ngắn khiến bóng dáng hắn lóe lên rồi lại biến mất vô số lần, tưởng chừng như lưu lại tàn ảnh ở khắp mọi nơi. Nhưng vô luận hắn loé lên như thế nào, đều không tìm được dù chỉ 0.5 giây cơ hội, bắt giữ được thân ảnh Tyler hoàn chỉnh trong tầm mắt!

Nhanh, quá nhanh!

Điện quang thạch hoả (5), thiên hoa loạn trụ, thủy ngân tả địa (6)!

Bối cảnh rực rỡ đến rối tinh rối mù, cũng hỗn loạn đến rối tinh rối mù.

Hai bình luận viên: “...” Mồm có nhanh bao nhiêu cũng không thể theo kịp tốc độ chớp hiện này! Nghĩ thôi cũng không theo nổi rồi!

Thật sự theo không kịp, ít nhất khán giả theo không kịp.

Giờ phút này trên màn hình chung, trên cơ bản khán giả đều đã từ bỏ điều trị, đang nói: “Tui còn cần hai mắt này để làm gì! Ném!”

“Đây là con người sao? Hả?! Con người sao! Đây là siêu máy tính mỗi giây tính toán được N lần đi!

“Phong Diệp vẫn còn đang cố gắng tìm cơ hội à? Sao tôi lại cảm thấy hấn mù quáng JB (7) truyền tổng lung tung nhỉ?”

“Bộ pháp này của Tứ gia thật là đẹp mắt, có phải đã từng luyện qua hay không?”

“Lầu trên không biết rồi, cái này gọi là Ảnh vũ bộ!”

“Bây giờ là thời gian nói chuyện phiếm trên màn hình chung à....Không có mắt có thể theo kịp không?”

“Có tính toán quân không? Có không? Rốt cuộc thì khi nào Phong Diệp mới dùng hết ba mươi lần truyền tổng đây? Mị sắp chết rồi, mị cảm giác thân thể như bị khoét rỗng...”

Tiết tấu nhanh như vậy, chỉ sau mười mấy giây, Phong Diệp rốt cuộc cũng dùng hết phép thuật truyền tổng.

Nam bình luận viên hưng phấn nói: “Tôi cảm giác trận đấu sắp kết thúc rồi!”

Vừa dứt lời, Phong Diệp dùng một đại chiêu “Quay ngược thời gian”, trở lại trạng thái năm giây trước khi hấn còn hơn mười lần truyền tổng.

Phong Diệp: 1234, một lần nữa nào!

Nam bình luận viên: “...”

Nữ bình luận viên: “...”

Khán giả: “...”

Tất cả đều không còn thiết tha gì với đời.jpg (8)

Nam bình luận viên lau mặt, yếu ớt nói: “Xem ra chúng ta còn phải nhìn hơn mười lần truyền tổng nữa mới có kết quả rồi”

Nhưng mà, hắn lại bị đánh ngay mặt.

Bởi vì Tyler bấm đốt ngón tay tính toán: Ủm, trận đấu mở màn sắp được hai mươi giây rồi.

Chú thích:

(1) Vì đây là tòa thành nổi trên mặt nước nên dĩ nhiên mặt gương sẽ phản chiếu cả người lẫn mặt nước bên dưới. Do người thật sẽ bị phản chiếu thành nhiều ảnh ảo, nên chỉ cần đối chiếu mặt nước trong ảnh gương với mặt nước thật bên dưới, nếu không khớp với nhau thì đó là ảnh ảo.

(2) Nguyên văn Thiên hoa loạn trụ “ ”: theo truyền thuyết của Trung Quốc, lúc Lương Vũ Đế nghe Vân Quang pháp sư giảng kinh, cảm động trời cao, hoa trời (thiên hoa) đồn dập rơi xuống. Sau này dùng để hình dung người nói chuyện khéo léo êm tai, nhưng không có căn cứ, nói chuyện không đầu

(3) – (4) Nguyên văn Nhiễm bối “ ” và Thiếp bối “ ”

(5) Điện quang thạch hỏa “ ”: ánh sáng của điện và lửa của đá, vốn là lời nói của Phật để chỉ sự vật lướt qua trong chớp mắt, cực nhanh xẹt qua như ánh sáng của điện và tia lửa chớp ra từ đá

(6) Thủy ngân tả địa “ ”: thủy ngân cuộn cuộn trên mặt đất, xuất xứ từ “Thất kiếm hạ thiên sơn” ()

(7) JB: chỉ bộ phận sinh dục của nam giới, còn được viết tắt là JJ. Tuy nhiên trong một số trường hợp thì nó còn là viết tắt của một số từ như tăng ca, bệnh tật, vai, đánh bại, mặc dù, cơ bản, thuốc dạy học, tiền vàng....

VD: Hôm qua tôi nhìn thấy em họ ở dưới lầu, xem ra JB làm cho em ấy rất đau đớn => JB = bệnh tật

Ngày hôm qua tôi xin gặp em gái ở dưới lầu, cô ấy dạy tôi một ít phương pháp rèn luyện JB => JB = vai

(8) Nguyên văn “ .jpg”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vinh-da-chi-phong>